REDEMPTION THROUGH GRACE

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம்

INSTITUTE OF ASIAN STUDIES
Chemmancherry, Chennai-600 119
INDIA

REDEMPTION THROUGH GRACE

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம்

General Editor
G. JOHN SAMUEL

Editor
M. MARUTHAMUTHU

Associate Editor
S. RASU

English Rendering
K.G. SESHADRI

INSTITUTE OF ASIAN STUDIES
Chemmancherry, Chennai-600 119
INDIA

REDEMPTION THROUGH GRACE

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம்

First Edition 1998, PP. 382

Price - Rs.350 US $ 25

Publication No. 60

Copies can be had from

Publications Division,
Institute of Asian Studies,
Chemmancherry,
Chennai-600 119.
India.

Phone : (Off.) 4961662, 4960831
(Res.) 4960085
Fax : 91-44-4960959
E-mail : ias@xlweb.com
world wide web site : http//xlweb.com/heritage/asian

Composed by

Institute of Asian Studies, Chennai - 600 119.

Printed by

Students Xerox and Offset Service,

Chennai-600 001. ✆:582513, 4343862

Transliteration Table

VOWELS

Short		Long		Dipthong	
அ	a	ஆ	ā	ஐ	ai
இ	i	ஈ	ī	ஔ	au
உ	u	ஊ	ū		
எ	e	ஏ	ē	**Velar Fricative**	
ஒ	o	ஓ	ō	ஃ	k̲

CONSONANTS

Stops		Nasals		Semi-Vowel		Trill	
க்	k	ங்	ṅ	ய்	y	ற்	ṟ
	ச்	c	ஞ்	ñ	வ்	v	
ட்	ṭ	ண்	ṇ				
த்	t	ந்	n				
ப்	p	ம்	m				
		ன்	ṉ				

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

ஆ.நி செ.	ஆசியவியல் நிறுவனம், சென்னை
இ க அ. மதுரை.	இறையியல் கல்லூரி, அரசரடி, மதுரை
உ வே.சா.நூ	உ.வே சாமிநாதையர் நூலகம்
கே ப.க.சு.நூ.	கேரளப் பல்கலைக்கழகச் சுவடி நூலகம்
செ.அ கீ சு.நூ	சென்னை அரசினர்க் கீழ்த்திசைச் சுவடிநூலகம்
த.ச.ம நூ.	தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகம்
த.ப க.	தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
ப	பக்கம்
பக்	பக்கங்கள்
பதி	பதிப்பாசிரியர்
ம.த.ச.	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்
வ எண்.	வரிசை எண்

CONTENTS

முகவுரை

உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் தொன்மையானது தமிழ்மொழி. இம்மொழியானது தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே ஒரு நீண்ட இலக்கிய, இலக்கண வரலாற்றைப் பெற்று விளங்கியுள்ளது இத்தகைய சிறப்புடைய செம்மொழியான தமிழ்மொழியின் நூல்கள் அனைத்தும் பண்டைய காலத்தில் ஓலைச்சுவடிகளில் எழுதப்பெற்று காலங்காலமாக வழங்கப்பெற்று வந்திருக்கின்றன. இருபதாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதிவரை நம் முன்னோர்கள் ஓலைகளில் எழுதி வந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய பாரம்பரியப் பொருள்களான இத்தகைய ஓலைச்சுவடிகளைப் பதிப்பித்து வெளியிட வேண்டுமென்பதில் மிகுந்த நாட்டமுடன் விளங்கும் நிறுவனங்களுள் ஒன்று சென்னை ஆசியவியல் நிறுவனமாகும்

இந்நிறுவனம் இதுவரை பதிப்பில் வராத இருபதிற்கும் மேற்பட்ட சுவடி இலக்கியங்களைப் பதிப்பித்து ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் வெளியிட்டுள்ளது. அவ்வகையில் திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகமும் விரிவான ஆராய்ச்சி முன்னுரையுடன் பதிப்பிக்கப்பெறுகிறது.

இச்சிற்றிலக்கியத்தைப் பதிப்பிக்கும் வாய்ப்பை நல்கிய நிறுவன இயக்குநர் வணக்கத்திற்குரிய டாக்டர் **ஜி. ஜான் சாமுவேல்** அவர்களுக்கு மிகவும் நன்றியுடையேன். இவ்வோலைச் சுவடியை இந்நிறுவனத்திற்கு அன்பளிப்பாக அளித்துதவிய சென்னை ஆவணக் காப்பக ஆணையர் திரு. **M. பரமசிவம்** இ. ஆ. ப அவர்களுக்கு நன்றி இந்நொண்டி நாடகச் சுவடியின் வேறு பிரதியை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க அனுமதியளித்த தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகச் சுவடியியல் துறைத்தலைவர் முனைவர் **த.கோ. பரமசிவம்**, அன்புடன் உடனிருந்து உதவிய **திரு. மோ.கோ. கோவைமணி** ஆகியோருக்கும் நன்றியுடையேன்.

இந்நூலின் பாடவேறுபாடுகளைக் காண வேறு ஓலைப்பிரதிகளைத் தந்துதவிய பொறியியல் வல்லுநர் டாக்டர் **நா. கணேசன்** (ஹூஸ்டன், அமெரிக்கா), தியாகி கவிஞர் **ந. கந்தசாமி** (இராசிபுரம்), புலவர் **தே. ப. சின்னசாமி**

(நாமக்கல்) ஆகியோருக்கும்; இச்சுவடிகளைப் பெற்றுத் தந்து, திங்களூர் கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள் பற்றிய ஆய்வுச் செய்திகளைத் தந்துதவிய இந்நூலின் இணைப்பதிப்பாசிரியர் முனைவர் புலவர் **செ. இராசு** அவர்களுக்கும் நன்றி.

சுவடியியல் துறையில் என்னை ஈடுபடுத்தி எனது இலக்கிய ஆய்வு வளர்ச்சிக்கு ஆசானாக விளங்குபவர் இந்நிறுவனச் சுவடியியல் துறைத்தலைவர் பேராசிரியர் முனைவர் **பூ. சுப்பிரமணியம்** அவர்கள். இந்நூலின் செய்யுட்களைப் படியெடுக்கும்போதும் ஆய்வுரை எழுதும்போதும் எழுந்த ஐயங்களைத் தெளிவுபடுத்தி ஆய்வுக் கருத்துகளை வழங்கியுதவிய அப்பேராசிரியப் பெருந்தகை அவர்களுக்கு மிகவும் நன்றிக் கடப்பாடுடையேன் இந்நூலின் பதிப்பிற்காகப் பாடல்கள், குறிப்புரை ஆகியவற்றைச் செம்மைப்படுத்தியுதவியவர் செல்வி **ஆர். ஜயலட்சுமி** அவர்கள் நூலின் அச்சுப்படிகளைத் திருத்திக் கருத்துரைகளை வழங்கியவர் முனைவர் **கி. ஜெயகுமார்** அவர்கள். இந்நூலினை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து தவியவர் பேராசிரியர் திரு. **K.G. சேஷாத்திரி** அவர்கள். நூலின் ஆங்கிலப் பகுதியின் அச்சுப்படியைத் திருத்தி உதவியவர்கள் டாக்டர் **M.S. நாகராசன்**, முனைவர். **V. கணேசன்** ஆகியோர். சுவடியிலிருந்து நூலைப் பெயர்த்து எழுதுவதிலும், ஆய்வுரையினைத் தூயபடியாக எழுதுவதிலும் துணைநின்று உதவியவர் என் துணைவியார் திருமதி **பிரேமா மருதமுத்து** நூலினை முழுமையாக எழுத்துப் பெயர்ப்பு செய்வதில் துணைநின்றவர்கள் திரு. **மொ. மாசிலாமணி**, திரு. **சு. வடிவேலன்** ஆகியோர் நூலின் சொல்லடைவு தயாரிப்பதற்கு உதவியவர் திருமதி **பாமா ரஞ்சித்குமார்** அவர்கள் இந்நூலினைக் கணினியில் பதிவு செய்து கொடுத்து தவியவர் திருமதி **நே. உமாராணி** அவர்கள். திங்களூர் அருள்மலை பற்றிய களஆய்வின் போது துணைசெய்தவர் அருள்மலை அர்ச்சகர் திரு. **T. S. சோமசுந்தர குருக்கள்** அவர்கள், திங்களூர் அருள்மலை ஆலயங்களின் புகைப்படம் எடுத்துதவியவர் திங்களூர் புகைப்படக் கலைஞர் திரு **T. S. மாரிமுத்து** அவர்கள், இந்நூலினை நன்முறையில் அச்சிட்டவர் **மாணவர் மறுதோன்றி அச்சகத்தார்**, இவர்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றியை உரித்தாக்கி மகிழ்கிறேன்.

மொ. மருதமுத்து

Preface

Tamil language, one of the ancient languages of the world, holds a long history of grammar and literature, even before Tolkāppiyar. With such a classical status, Tamil writings were carried out in Palm-leaf manuscripts by Tamil scholars till the mid - twentieth century. The Institute of Asian Studies has been greatly interested to bring out the hidden cultural treasures embedded in Palm-leaf manuscripts. It has also edited and published more than twenty such literary pieces with English translations. And now, **Tiṅkalūr Aruḷmalai Noṇṭi Nāṭakam** also falls into this catagory.

I acknowledge my indebtedness to the Director of the Institute of Asian Studies, **Dr. G. John Samuel** but for whose encouragement this publication would not have seen the light of day. I thank **Mr. M. Paramasivam** I.A.S. for having donated this Palm-leaf manuscript. My thanks are due to **Dr. Ta.Kō. Paramasivam** of Tamil University, Tanjavur, and **Mr. Kovai Mani**, for permitting me to make a comparison with other copies of this manuscript. I thank **Dr. N. Ganesan**, the poet **N. Kanthasami**, the poet **Tē. Pa. Chinnasami** for granting me manuscripts which have been of great help to me in variant readings and interpretation. I express my gratitude to **Dr. Rasu**, the co-editor of this work, for providing epigrapic information collected from Tiṅkaḷūr.

I sincerely thank **Dr. P. Subramaniam**, for having introduced me into the field of Manuscriptology at this Institute, and also for clearing my doubts while copying the manuscript and writing Preface to this edition. **Ms. R. Jayalakshmi** for her help in editing and writing notes, **Dr. K. Jayakumar** for his valuable suggestions, I thank Prof. **K.G. Seshadri** for his excellent translation of this work into English, **Dr. M.S. Nagarajan, Dr.V. Ganesan** for going through English section, **Mrs. Prema Maruthamuthu**, my wife, for her fair copying of the Preface, **Mr. M. Masilamani, S. Vadivelan** for their assistance in copying the Manuscript, **Mrs. Bama Ranjit Kumar** for preparing word Index, **Ms. N. Umarani** for her DTP work, **T.S. Soma Sundharam** for his assistance in doing research about the temple, **S.P. Marimuthu** for taking Photographs of the temples, **Students Xerox and Offset Printers** for their neat printing.

M. Maruthamuthu

பதிப்புரை

அறிந்த கருத்துக்களையும், உணர்ந்த உணர்ச்சிகளையும் அளந்து உரைப்பதற்குப் பயன்படும் கருவியே மொழியாகும் அம்மொழி பேசும் மக்களின் முடிந்த கொள்கைகளையும், முதிர்ந்த குறிக்கோள்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு திகழும் இயல்புடையதுதான் இலக்கியம். இலக்கியவளம் இல்லாத மொழி மணம் வீசாத மலருக்கு ஒப்பானதாகும். தமிழ்மொழியில் சங்ககாலம் தொட்டு இன்றைய காலம்வரை பலவகையான இலக்கியங்கள் எழுந்துள்ளன. அதிலும் குறிப்பாக 17, 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அம்மானை, குறவஞ்சி, பள்ளு, நொண்டி நாடகம் முதலான பலவகைப் புதிய சிற்றிலக்கிய வகைகள் தோன்றித் தமிழ்மொழியை வளப்படுத்தியுள்ளன. அவ்வகையில் **திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம்** என்னும் நூலும் ஒன்றாகும்

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம்

ஆசியவியல் நிறுவனத்தில் பாதுகாத்து வைக்கப்பெற்றுள்ள சுவடிகளில் 564ஆம் பதிவு எண்ணுள்ள **திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம்** என்னும் சுவடியின் பதிப்பு இந்நூலாகும்.

இந்நூல் இதுவரை பதிப்பிக்கப் பெறவில்லை ஆயினும் அமரர் ம.ப. பெரியசாமித் தூரனை ஆசிரியராகக் கொண்ட 'காலச்சக்கரம்' என்னும் இதழில் இந்நூல் தொடர்ச்சியாக முழுதும் வெளிவந்துள்ளது [1]. இத்தகவலை இந்நூலின் இணைப்பதிப்பாசிரியரும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகக் கல்வெட்டியல் துறைத் தலைவரும் கல்வெட்டறிஞருமான முனைவர் செ. இராசு அவர்கள் இந்நூலின் பதிப்பாசிரியருக்கு எழுதிய கடிதக் குறிப்பு தெரிவிக்கிறது. இந்நூல் வெளியான காலச்சக்கரம் இதழ்கள் தற்போது கிடைக்கப்பெறவில்லை.

சுவடி பற்றிய செய்திகள்

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம் எனும் இரு சுவடிகள் சென்னை ஆசியவியல் நிறுவனத்தின் சுவடி நூலகத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்விரு சுவடிகளையும் திரு. M. பரமசிவம் என்பவர் இந்நிறுவனத்திற்கு 10.4.1995 அன்று அன்பளிப்பாக அளித்துள்ளார். இவ்விரு சுவடிகளின் பதிவு எண்கள் 564, 573 ஆகும் அவற்றில் 564ஆம் எண்ணுள்ள சுவடியில் மட்டும் நூல் முழுமையாக உள்ளது. இச்சுவடியைக் கொண்டே இந்நூல் பதிப்பிக்கப் பெறுகிறது.

---

1 சுவடியிலிருந்து பெயர்த்து எழுதி வெளியிட்டவர் புலவர் வே ரா தெய்வசிகாமணிக்கவுண்டர்

புற அமைப்பு

இச்சுவடியானது 61 ஏடுகளுடன் 35 செ.மீ. நீளமும் 2. 5 செ.மீ. அகலமும் உடையதாகக் காணப்படுகிறது. ஏடுகள் சாதாரணப் பனையோலைகளால் ஆனவை. சுவடியின் முன்னும் பின்னும் வெற்றோலைகள் இரண்டு வைத்துக் கட்டப்பெற்றுள்ளன. சுவடியின் முன்னுள்ள வெற்றோலையை அடுத்து நூல் தொடங்குகிறது.

அக அமைப்பு

இச்சுவடியின் அக அமைப்பானது நூல் தொடக்கம், நூல்பகுதி, நூல்முடிவு என்னும் முப்பகுதிகளைக் கொண்டு அமைகிறது. சுவடியின் தொடக்கமாக முதல் ஏட்டின் இடது ஓரத்தில் 'ஹரிஓம் நன்றாக' 'குரு வாழ்க' என்னும் தொடர்கள் அமைந்துள்ளன. தொடர்ந்து நூல்பகுதியான காப்புப் பாடலும், காப்புப் பாடலுக்கடுத்து அவையடக்கப்பாடலும் தொடங்கி வாழிப்பாடல்களுடன் நூல் முடிவு பெறுகின்றது. இதனை அடுத்து சுவடி படி எடுத்தவரின் குறிப்பு காணப்படுகிறது.

சுவடியின் காலம்

> 'அப்பச்சிமாரய்யரது துணை லட்சிக்கவும். வெகுதானிய வருஷம்
> தைமாதம் 18ஆம் தேதி பெருந்துறை தாலுக்காவுக்குச் சே(ர்)ந்த
> மஜரா பூலுப்பட்டியிலிருக்கும் சின்னக்குமாரன் அப்பச்சிமாரய்யன்
> புளியமரங் காக்கும்போது எழுதினது. ராக்கிய(ண்)ணன் மசரி
> ஆத்தா(ள்) லட்சிக்கவும். அருள்மலை ஆண்டவர் லட்சிக்கவும்
> அத்தநாரீசர் பாதம்'

என்பது படி எடுத்தவர் எழுதியுள்ள குறிப்பு. இங்குக் குறிக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் வருடம், மாதம், தேதி இவைகளுக்குச் சரியான ஆங்கில நாள் 29.1.1819 ஆகும். இதனால் இச்சுவடி படியெடுக்கப்பெற்ற சுவடி என அறியலாம்.

சுவடி எழுதப்பெற்றுள்ள முறை

சுவடியின் இடது ஓரங்களில் பக்க எண்களாகத் தமிழ் எண்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. வலப்புற ஓரத்தில் சிறிது இடம் விடப்பட்டு நூல் இறுதிவரை எழுதப்பட்டுள்ளது. ஏட்டில் ஒரு பக்கத்திற்கு ஆறு வரிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அடிகளின் எண்ணோ பாடல்களின் எண்ணோ குறிக்கப்படவில்லை பாடல்களின் அடிகளும் சீர்களும் பிரிக்கப்படாமல் உரைநடை போன்றே இடையீடின்றித் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளன.

எழுத்தமைப்பு

சுவடியில் எழுத்துக்கள் ஓரளவு படிக்கக் கூடியனவாக உள்ளன. ஒற்றெழுத்துக்கள் புள்ளியிடப்பெறவில்லை. எகர, ஒகர உயிர்மெய்க்குறில்,

நெடில் ஆகியவற்றில் வேறுபாடு இல்லை. ஏனைய உயிர், உயிர்மெய்களில் குறில் நெடில் வேறுபாடு பேணப்பட்டுள்ளது. ஒற்று மிகக்கூடாத இடங்களில் மிகுந்தும், ஒற்று வரக்கூடிய இடங்களில் வராமலும் உள்ளன. ர, ற, ழ, ள, ந, ண, ன ஆகிய இன எழுத்துக்களுக்கிடையே வேறுபாடுகள் சரிவரப் பின்பற்றப்படவில்லை. ஒரெழுத்து வரவேண்டிய இடத்தில் பிறிதோர் எழுத்து வந்து மயங்கி நிற்கின்றது.

சான்று

மாமறை - மாமரை (பா12:14), தெண்டனிட்டே - தெண்டநிட்டே (பா14:8)
அணிந்த - அனிந்த (பா.1), தொழிலது - தொளிலது (பா.10:11)
பூரணி - பூறணி (பா.10:2), மெந்தன் - மென்ந்தன் (பா 22:1)

இவ்வாறு அளவற்ற பிழைகள் மலிந்துள்ளதால் இவ்வேடெழுதியவரான சின்னக்குமாரன் என்பவர் போதிய மொழியறிவினைப் பெறாதவராக இருந்துள்ளமையை அறியமுடிகிறது. மூலச்சுவடியாக இருப்பின் இவ்வளவு பிழைகள் தோன்றுவதற்கு இடமில்லை. எனவே இச்சுவடி மூலச்சுவடி அன்று.

பாடவேறுபாட்டுச் சுவடிகள்

இந்நூலின் பதிப்புக்காக ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்பட்ட சுவடிகள்,

1. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக ஓலைச்சுவடி, எண் 3577
2. திரு டாக்டர் நா கணேசன், (ஹூஸ்டன், அமெரிக்கா) அவர்களின் தாள்சுவடி
3. தியாகி, கவிஞர் ந கந்தசாமி, (இராசிபுரம்) அவர்களின் ஓலைச்சுவடி மற்றும் இரு தாள் சுவடிகள்.
4. தமிழாசிரியர், புலவர் தே.ப. சின்னசாமி, (நாமக்கல்) அவர்களின் ஓலைச்சுவடி.

பதிப்பிற்கு எடுத்துக்கொண்ட இந்நிறுவனச் சுவடியில் இல்லாத (விடுபட்டுப்போன) சில பாடல்கள், பாடவேறுபாட்டிற்குப் பயன்படுத்திய தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகச் சுவடி, திரு. நா. கணேசன் அவர்களின் தாள்சுவடி ஆகியவற்றில் கிடைத்தன. அப்பாடல்களும் இப்பதிப்புநூலில் சேர்க்கப்பெற்று நூல் முழுமை பெற்றமைகிறது.

பதிப்புமுறை

சுவடிப் பதிப்புநூல் என்பது அனைத்துத்தர மக்களுக்கும் பயன்படுமாறு வெளிவருதல் வேண்டும். எனவே படியெடுப்போரால் நிகழ்ந்துள்ள பிழைகளைத் திருத்திப் பதிப்பிக்கும்முறை கையாளப்பட்டுள்ளது

இருந்தாலும் ஆய்வு அடிப்படைக்கு உதவுமாறு சுவடியிலிருந்தவை, பிழையென்று திருத்தப்பெற்றவை ஆகியன சுவடியிலிருந்தவாறே 'சுவடிச்சொல்' என்னும் பகுதியில் ஒவ்வொரு பாடலின் முடிவிலும் சுட்டப்பட்டுள்ளன. பதிப்பில் பாடவேறுபாடுகள் பல சுட்டப்பெற்று, அவ்வப்பாடலின்கீழ் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன

நூலில் பாடல்களின் அடிகளும் சீர்களும் பிரிக்கப்பெற்று உரியவடிவில் தரப்பெற்றுள்ளன. இந்நூலுள் 39 பாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன. பாடல்களின் பெயர்கள், எண்களுடன் ஆய்வுரையில் இடம்பெறுகின்றன. பாடல்களுக்கான வரிசை எண் இடது பக்கத்திலும், சிந்துப் பாடல்களில் கண்ணி எண் இறுதியிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. நூலுக்கான 'சொல்லடைவில் பாட்டிலுள்ள சொற்களுக்குப் பாட்டு எண்ணும் வரி எண்ணும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

நூலில் பாடல்களின் பொருளுக்கேற்பச் சுருங்கிய தலைப்புகள் ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன. அவை சுவடியில் இல்லாதவை என்பதைச் சுட்ட, அடைப்புக் குறிக்குள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. அத்தலைப்புகளை மட்டும் தொடர்ந்து பார்த்தால் கதையின் போக்கு ஓரளவிற்குப் புலனாகிவிடும். மேலும் கதைமாந்தர் ஒருவரின் கூற்றையோ கதைநிகழ்ச்சியின் ஒரு பகுதியையோ உடனடியாக அறிய விரும்புவோருக்கு இத்தலைப்புகள் பெரிதும் உதவக்கூடும். பாடலின் அரிய சொற்களுக்கு வேண்டிய குறிப்புரைகள் அந்தந்தப் பாடல்களின் கீழே கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன.

பிறநாட்டினரும், மொழியினரும் இந்நூலினை எளிமையாகப் பயில, நூலின் செய்யுட் பகுதியின் வரிவடிவம், ஆங்கில ஒலிபெயர்ப்பில் (transliteration) எழுதப்பெற்று, அவ்வப் பாடலின் கீழ் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதற்கடுத்து நூற்செய்யுளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் அவ்வப்பாடலின்கீழ் இடம்பெறுகின்றது.

பிற செய்திகள்

நூலின் ஆய்வுரையில் நாடக இலக்கியத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி, வகைகள் மற்றும் நொண்டி நாடகத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி வரலாறு, அமைப்புமுறை ஆகியனவும், திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகத்தின் ஆசிரியர், காலம், திங்களூர் பற்றிய பல்வேறு செய்திகள், நூலமைப்பு, இலக்கிய நயங்கள் ஆகியனவும் கூறப்படுகின்றன.

ஆய்வுரையில் ஆங்காங்குத் திங்களூர் தொடர்பான நிழற்படங்களும், கொங்கு நாட்டு வரைபடமும் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன.

நூலின் இறுதியில் நூலுக்குக் குறிப்புரை எழுதவும், ஆய்வுரை எழுதவும் பயன்படுத்தப்பெற்ற அகராதிகள், சுவடிகள், நூல்கள், கட்டுரைகள் ஆகியவற்றின் முறையான பட்டியல் துணைநூல்கள் என்னும் தலைப்பில் இடம்பெறுகின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து, நூலின் பாட்டுமுதற் குறிப்பு அகராதியும், சொல்லடைவும் இடம்பெறுகின்றன. பாடலில் உள்ள சொற்கள் மட்டுமே இதில் இடம்பெறுகின்றன.

நூலின் பின்னிணைப்புப் பகுதியில், திங்களூர் அருள்மலை பற்றிய தனிப்பாடல்களும், நூலில் இடம்பெறும் கிருஷ்ணதாசு, அப்பச்சிமார் ஆகியோர் பற்றிய தனிப்பாடல்களும் இணைப்பு ஒன்றில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன ஆய்வாளர்களுக்குப் பயன்படும் நோக்கில் சுவடிகளாகவும், பதிப்புநூல்களாகவும் அறியப்பெறும் நொண்டி நாடகங்களின் பெயர்ப் பட்டியல் இணைப்பு இரண்டில் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளது. பெயரளவில் தெரியவரும் நொண்டி நாடகங்களின் தொகுப்புப் பட்டியல் இணைப்பு மூன்றில் தரப்பட்டுள்ளது இதுவரை வெளிவந்துள்ள நொண்டி நாடக நூலாய்வுகள் பற்றிய பட்டியல் இணைப்பு நான்கில் இடம்பெறுகிறது.

மொ. மருதமுத்து

Editor's Note

Language is a tool for expressing thoughts and feelings, ideas and emotions. Literature is a record of the ideals, experiences, convictions and life of a people. A language without literary wealth is like unto a flower without fragrance. In the ancient Tamil language from the *caṅkam* age down to the present, many kinds of literature have appeared. Especially in the 17th and 18th centuries, different kinds of minor literary pieces like *Ammāṉai, Kuṟavañci, Paḷḷu, Noṇṭināṭakam* etc., have appeared and enriched the language. *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam* is one such work.

This work has been edited from the palm-leaf manuscript No.564 kept in the Institute of Asian Studies, not till now printed. However, according to Dr.S. Raju, this *Noṇṭināṭakam* had appeared in a serial form in a journal called '*Kālachakkaram*' with the late M.P. Periasamy Thooran as the editor. Copies of the journal concerned are not available now. Two manuscripts of *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam* have been gifted to the Institute by Thiru M. Paramasivam. They are registered under No.564 and No.573. Only 564 is complete.

The manuscript is in palm-leaf, beginning with the invocation, the work, and the benediction followed by a note written by one Chiṉṉakumāraṉ who has copied it on 29.11.1819, the exact equivalent of the date mentioned according the Tamil calendar in the note. A number of orthographical errors and other mistakes in the script, reveal a certain lack of knowledge on the part of the copyist. This is not the original manuscript.

The following manuscripts were referred to for comparison in printing this edition.

i) Palm-leaf manuscripts of the Tamil University No.3577.

ii) The Paper manuscript of Dr. N. Ganesan (Houston, USA).

iii) Palm-leaf manuscript and two paper manuscripts of Tiyāki N. Kandasamy of Rāsipuram.

iv) Palm-leaf manuscripts of Pulavar T.P. Chinnasamy of Nāmakkal.

Some of the missing verses not seen in the manuscripts used for printing, were found in the manuscripts of the Tamil University and Mr. N. Ganesan, and so the present edition is in complete form.

The Method of Editing

While editing a manuscript and printing it, the errors committed by the copyists must be corrected before the printing. A list of such corrections so made, are shown at the end of each verse as footnotes. There are 39 verses in this work. They are numbered and titles have been given for each by the editor. A quick reading of the titles alone will give the reader an idea of the nature and content of the story. Rare words have been explained in the footnotes at the end of each verse.

An English transliteration is given below each verse to enable foreigners and non-Tamils to read the original easily. An English translation follows each verse.

The critical introduction contains the following: the rise of literature; its growth: its variety; the rise of *Noṇṭināṭakam,* its structure; details regarding the author of *Tiṅkaḷūr Noṇṭināṭakam*; his age; details regarding Tiṅkaḷūr; the structure of the work; its literary excellences.

Photographs concerning Tiṅkaḷūr and a map of Koṅkunādu have also been provided.

At the end of the edition a list of the dictionaries, manuscripts and other works used in preparing notes and the critical introduction, is given. An index of the first lines of the verses and also a Word Index are also given. Individual verses concerning Tiṅkaḷūr Aruḷmalai and certain historical characters like *Appaccimār. Krishnadāsu* and others, are given in Annexure I. Annexure II provides a list of *Noṇṭināṭakams* in palm-leaf manuscript and editions. Annexure III contains the list of *Noṇṭināṭakams* known by name only. The IV Annexure gives a list of research works concerning *Noṇṭināṭakams.*

M. Maruthamuthu

Translator's Note

The primary requirement for a good translation is that the translator must have bilingual valiancy in the source language and the target language. Even then there is no guarantee that the translation will be perfect. The best of them can be only approximations. There can be no total translations, for the genius of each language is uniquely its own.

Though this aesthetic position in regard to translation is true, in actual practice, translation from one language to another has been going on as one of the most worthwhile intellectual activities in the world, as it believes that meaning can be separated from the verbal expression in which it is cast. The translator concerns himself mainly with the essentials of the original work. He is well aware that all the four aspects of meaning, that is, - sense, feeling, tone and intention - cannot be transferred successfully from the Source Language to the Target Language. The success of the translation depends however, upon the degree of correspondence that the translator has been able to achieve in his work.

Fidelity to the original and artistic beauty in translation, are the two ideals for a good translator. But this is a herculean task that has baffled many a master in the field! A literal translation may become dull and prosaic. If he were to take liberties with the Source Text to make his own work artistically beautiful, he will be exposing himself to the charge of having sacrificed fidelity for beauty! The present translator has tried to be as close to the original text as possible, without taking needless liberties, following its spirit and essence, bearing in mind the need for a true communication of the meaning and the message of the *Noṇṭi nāṭakam* as intended by its 18th century author, Thiru Avinācipulavar.

Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam

A play has generally five broad divisions; exposition, rising action, climax, denouement and solution. *Noṇṭināṭakam* as the name implies, is a form of dramatic art. It is acted and sung on the stage. It resembles in a way the Opera Buffa of the Italian stage (18th century), 'a play set for music with a light theme, less formal in style, with characters and plot drawn from ordinary life'. In the case of a *Noṇṭiṇāṭakam,* we see the language is from everyday speech. Sometimes it descends to the slang or even bawdy level as in the bedchamber

scene (Verse 22). The hero sings his words to some set tune or other. There is a strong element of the didactic in the play. The moral of the tale is; "crime does not play". The hero Pakaletti suffers because of his repeated criminal folly of stealing and his philandering nature. He gets his comeuppance at the hands of the whore Keṭṭimuttāḷ and also the soldiers of Hussain Khan when he tries to steal a troop-horse from their barracks.

An interesting aspect of the *Noṇṭināṭakam* is that it is cast mostly in the form of a monologue spoken by Pakaletti, the thief. However there are occasions when the author himself speaks and a few instances of other characters also speaking. Throughout, there is the unmistakable religious note, with the Lord of Aruḷmalai in the background who lends his name to the drama. A purple patch towards the end makes the hero fervently pray in words (Verse 38) which ring true from the lips of a converted sinner though they are not comparable to the hymns of the saints in religious literature.

A long list of religious shrines or holy places of worship is given by the author which the hero is purported to have visited; of course, there does not seem to be any planned itinerary, which persons going on pilgrimages generally have during their travel. The lines of the journey if drawn on a map, will crisscross each other in a crazy way (Verse 14). Pakaletti, the lusty thief with his braggadacio and tall talk about his expertise in stealing, reminds one of the character *Vice* in the English Morality plays. He is a typical anti-hero with his low profile as an ordinary thief, and a personification of human folly.

Characterization : Pakaletti is of course Everyman in his folly with his vanity and his philandering nature and his weakness for stealing. He suffers for his errors and weaknesses; he reforms after his punishment (Verse 36) from an unexpected quarter, proving the adage that a thief after many escapes will one day be caught. Having gone scot-free after stealing at the rich brahmin's house and then at the palace of the King of Banaras, he is caught red-handed at last by the guards of Commander Hussain Khan. He loses a leg and a hand and suffers terrible agonies. He is treated by holy men from Banaras who come that way, who advise him to go to Tiṅkaḷūr and pray to the Lord for getting back his lost limbs. He turns over a new leaf, goes to his native place, gets married and leads a good life thereafter. He is thus redeemed from his evil ways by the Grace of God.

We have then the trusting brahmin householder Subbaiyan who takes the hypocritical holy man to his house and fetes him, only to be plundered of all his wealth by the false thief. He is the typical gull to be met with in everyday life.

Keṭṭimuttāḷ is the typical prostitute out for making as much of money as possible from lustful men like Pakaletti. The scene where she indulges in amorous dalliance with the love-crazed Pakaletti is rather too luridly described with salacious details by the poet, and the translator has had to use all his wits to render a faithful translation without making it pornographic. Her compounding a love-philtre for Pakaletti reads like the hell-brew prepared by the witches in 'Macbeth'! Her mother Teṭṭimuttāḷ is the typical Bawd in a bordello, wily and greedy, who drives the hero away after depriving him of his wealth like a plucked chicken! The interlude of Keṭṭimuttāḷ provides comic relief to the religious motif of the plot.

The holy men from Banaras present a refreshing contrast to the other characters, with their good samaritan nature and their treatment of the wounds of Pakaletti to whom they make and present a pair of crutches. They are the mouth-piece of the writer to describe the greatness of Tiṅkaḷūr whither they direct Pakaletti to go for recovering his lost limbs. He prays to Lord Murukaṉ of Arulmalai most fervently and does recover his lost limbs proving thereby that "More things are wrought by prayer than this world dreams of. The work ends with a benedictory haily piece which is a veritable shower of blessings on all concerned with it, and all the people on earth!

The translator heartily thanks Dr. John Samuel, Director, Institute of Asian Studies for giving him an opportunity to render this interesting work into English.

K.G. SESHADRI

30.05.1998

ஆய்வுரை

உலகம் உவக்க உயர்ந்து வளர்ந்துள்ளது நாடகக்கலையாகும். இது காலத்துக்கும் இடத்துக்கும் தக்கவாறு, வாழும் மக்களின் இயல்புக்கும் உணர்வுக்கும் ஏற்ற நிலையில் தோற்றமும் மாற்றமும் கொண்டு, இன்று கலையாகவும் இலக்கியமாகவும் இணைந்து உருவாகி வளர்ந்து வந்துள்ளது. உலக நாடகங்களின் தோற்றமும் வகைகளும் பல நிலைகளில் இருந்தாலும் இக்கலை எப்படித் தோன்றியிருக்கும் என்பதற்கான காரண காரியத்தை ஆராயும்போது கிடைக்கும் அடிப்படைக் கருத்து **போலச் செய்தல்** என்னும் பண்பாகும்.

நாடகத்தோற்றம்

மனிதனின் குழந்தைப் பருவந்தொட்டே இருந்து வரும் இயல்பூக்கமான **போலச்செய்தல்** (Imitation) என்னும் பண்பானது விளையாட்டாக அமைந்து அது அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியூட்டும் ஒரு கலையாகவே அமைந்துவிடுகிறது எனவே மனிதனின் இயல்பாகிய இப்பண்பே நாடகத்தின் தோற்றம் என்பது தெளிவாகும் "போலச்செய்யும் விளையாட்டாகிய பண்பட்ட அந்தக் கலையே ஒரு கருப்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதன் பொருள் விளக்கத்திற்கேற்ற பேச்சு நடைகளும் இணைகிற போது நாடகம் என்ற பெயரைப் பெற்று விடுகிறது"[1] என்பர்.

நாடகக்கலை

முதலில் மனிதனின் பல்வேறு உணர்வுகளின் அடிப்படையில் தோன்றிய உடலுறுப்பு அசைவுகள் பின்னர் நடனமாக மாறி அதன் பின்னர் தொடர் நிகழ்ச்சி விளக்க இயல்புக் காட்சியாக வளர்ந்து நாடகமாகி இலக்கிய நிலைக்கு உயர்ந்துள்ளதை நாம் அறியமுடிகின்றது உலகில் ஆங்காங்கு வாழும் மக்களின் பண்பு, உணர்வு, பழக்கவழக்கம், காலம், இடம் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ற நிலையில் நாடகக்கலை உருவாகி விடுகிறது. எனவேதான் நாடகமானது, காண்போரைக் கவர்ந்து மகிழ்ச்சியூட்டி, அவர்கள் வியந்து பாராட்டும் ஒரு கலையாக நிலைத்து நிற்கிறது

தமிழில் நாடகத் தோற்றம்

தமிழக வரலாறு எழுதுவார் அனைவரும் தொடக்க வரலாறாக, தொல்காப்பியரின் காலத்தையே முதலாவதாக வைத்து எழுதுகின்றனர்.

---

1 பூ சுப்பிரமணியம், (பதி), தேரூர்ந்த சோழன் யட்சகானம், பக் 19

அக்காலத்திற்கு முந்திய பலநூறு ஆண்டுகள் செம்மையான வாழ்வுடைய நிலமாகத் தமிழகம் இருந்தாலும், தமிழக வரலாற்றில் அவையெல்லாம் எழுதப்படுவதில்லை. அவ்வெல்லைக்கு வரலாற்று மூலங்கள் குறைவாக இருத்தலால் வரலாறு எழுதுவார் அனைவரும் **தொல்காப்பியம்,** சங்க இலக்கியம் இவற்றை அடிப்படையாக வைத்துத் தமிழக வரலாற்றைத் தொடங்குகின்றனர். ஆனால் தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு முன்பே **அகத்தியம், குணநூல், கூத்தநூல், சயந்தம், செயிற்றியம், பரதசேனாபதியம்,** மதிவாணனாரின் **நாடகத்தமிழ்நூல்** ஆகியவை இருந்து கடல்கோளால் அழிந்தன் என்பது **சிலப்பதிகாரம்** அடியார்க்கு நல்லார் உரையிலிருந்து தெரியவரும் செய்தியாகும். ஆகவே நாடக வரலாறு **தொல்காப்பியத்துக்கு** முன்பிலிருந்தே தொடங்குகின்றது எனலாம்.

நாடகம் – சொல்லாட்சி

நாடகம் என்ற சொல் **தொல்காப்பியம்,** சங்க இலக்கியம், **சிலப்பதிகாரம்** ஆகிய அனைத்திலும் பயின்று வந்துள்ளதை நாம் காணமுடிகிறது.

"நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்"[2]

என்ற நூற்பா தொல்காப்பிய காலத்து நாடக வழக்குண்மையைக் காட்டுகிறது சங்க இலக்கியத்தில் **பத்துப்பாட்டு** நூல்களான **பெரும்பாணாற்றுப் படையிலும், பட்டினப்பாலையிலும்** நாடகம் என்ற சொல் பயின்று வந்துள்ளது.

'நாடக மகளிர் ஆடு களத்து எடுத்த'[3]
'பாடல் ஓர்த்தும் நாடகம் நயந்தும்'[4]

இவ்விரு நூல்கள் நாடக மகளிர், ஆடுகளம், பாடல், நாடகம் என்ற சொற்களைப் பெற்று வந்துள்ளதால் அக்காலத்தில் இருந்த நாடக வழக்கை அறியமுடிகின்றது. **சிலப்பதிகாரம்** நடனத்தை ஆடிச் சிறப்பிக்கும் கணிகையை,

"நாடக மேத்து நாடகக் கணிகையொடு
ஆடிய கொள்கையின் அரும்பொருள் கேடுற"[5]

என்று கூறுகிறது.

---

2 தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல் 56

3 பெரும்பாணாற்றுப்படை 55

4 பட்டினப்பாலை. 113

5 சிலப்பதிகாரம், பதிகம் அடி எண் 15

கூத்தர், கூத்து – சொல்லாட்சிகள்

தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம், **திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம்** ஆகியவற்றில் கூத்தர், கூத்து என்ற சொற்களும் ஆளப்பட்டுள்ளன.

'கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்' (தொல், பொருள். அகத்திணையியல். 30), 'கூத்தர் ஆடுகளம் கடுக்கும்' (புறம்28. 13), 'கூத்தாட்டும்' (கலி 85 34), 'கூத்து' (கலி65. 29.), 'கூத்தாட்டு அவைக்குழாம்' (திருக் 332), 'இருவகைக் கூத்தின் இலக்கணம் அறிந்து' (சிலம்பு. 3:12) என வருமிடங்கள் சான்றாம்.

நாட்டியம் – சொல்லாட்சி

நாட்டியம் என்பது இசைக் கருவிகளுடன் இணைந்து ஆடும் ஆட்டமாகும் **சிலப்பதிகாரத்தில்** இச்சொல்லாட்சியை நாம் காணமுடிகிறது **சிலப்பதிகாரம்** நாட்டியம் பற்றிச் சிறப்பிக்கும்போது,

'நாட்டிய நன்னூல் நன்கு கடைப்பிடித்து'[6]

எனக் கூறுகின்றது.

தமிழ்நாடக வரலாறு

நாட்டியத்தால் பெறும் இன்பத்தினை நீடிக்க விழைந்த மக்களின் வேட்கையே நாடகமாக மலர்ந்தது எனலாம். கருத்தினை வெளிப்படுத்திய நாட்டியம், கதை தழுவிய நாடகமாக மக்களிடம் தோன்றி வளரத் தொடங்கியது. தமிழ் நாடகத்தின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி நிலையைத் தெளிவாக அறிய இலக்கியக் குறிப்புகளும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளும் துணைபுரிகின்றன. பண்டைத் தமிழர்கள் வீரர்களுக்காக எடுக்கும் நடுகல் விழாவில் பலவித ஆடல்களையும், தெய்வத் தொடர்பான கூத்துக்களையும் நிகழ்த்தியிருப்பதற்குச் சங்க இலக்கியம், **சிலப்பதிகாரம்** முதலான இலக்கியங்கள் நமக்குச் சான்று பகர்கின்றன

ஆடல் என்பது கூத்து என்றே வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. கதை தழுவிய கூத்தையே நாடகம் எனக் கூறினர். நாடக இலக்கண நூல்கள் வகைப்படுத்திக் காட்டும் கூத்தின் வகைகளே பெரும் ஆய்விற்குரியனவாகின்றன என்றால் கூத்தும் நாடகமும் எந்த அளவிற்குச் சிறந்திருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் அறியலாம்.

சிலப்பதிகார உரையாசிரியரான அடியார்க்கு நல்லார் இருவகைக் கூத்துக்களை, "1. வசைக்கூத்து, புகழ்க்கூத்து, 2, வேத்தியல், பொதுவியல் 3

---

6 சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்று காதை 3:40, 3:158

வரிக்கூத்து, வரிச்சாந்திக்கூத்து 4. சாந்திக்கூத்து, விநோதக்கூத்து, 5. ஆரியக்கூத்து, தமிழ்க்கூத்து 6 இயல்புக்கூத்து, தேசியக்கூத்து"[7] எனப் பலவகையாக விரித்துக்கூறுகிறார். இத்தகு செய்திகளால், முறைப்படுத்தப்பட்ட நாடக அமைப்புகளின் பழமையை மட்டுமன்றி, நடைமுறை நுணுக்கம், செயல்முறை ஆகியவற்றை உணர்த்துவனவாய் உலக நாடக அமைப்புகளுள் தமிழ்நாடகம் முதன்மையிடத்தைப் பெற்று விளங்குவதையும் அறியலாம்.

தேவாரம், திருவாசகம் ஆகிய பக்தி இலக்கியங்கள் எழுந்த காலத்திலும் நாடகம் வழக்கிலிருந்தமையை அந்நூல்களில் பயின்று வரும், 'நாடகமாடிட' (சுந்தரர் தேவாரம் பொது. அடைவு திருத்தாண்டகம். 8), 'நாடகத்தால் உன் அடியார்போல் நடித்து நான் நடுவே' (திருவாசகம், திருச்சதகம். 11) என்ற தொடர்களால் அறியமுடிகின்றது.

இராஜராஜன் காலத்தில் **இராஜ ராஜேஸ்வர நாடகம், இராஜராஜன் நாடகம்** என்னும் நாடகங்கள் தஞ்சை கோயிலில் நடைபெற்றன தொடர்ந்து பல அரசர்கள் காலத்திலும் இந்நாடகங்கள் வழங்கி வந்தமையை அறிகிறோம்

நாட்டுப்புற ஆடல்களாகிய 1. ஒயிலாட்டம், 2, கரகாட்டம், 3. காவடியாட்டம், 4. கும்மி, 5 கோலாட்டம், 6. தேவராட்டம், 7 பொய்க்கால் குதிரையாட்டம் போன்றவை குறிப்பிட்ட பொருளுடைய பாடல்களுக்கு ஏற்ப ஆடப்பெறும் ஆடல் வகைகளாகும்.

கதை தழுவிய கூத்து தமிழில் இன்றைய நிலையில் தெருக்கூத்து என்ற நிலையில் அருகிவிட்ட போதிலும் சங்கரதாச சுவாமிகள், பம்மல் சம்மந்த முதலியார், தி.க.ச. சகோதரர்கள் ஆகியோரால் மேடை நாடகமாக வளர்ச்சி பெற்றுத் திரைப்பட நிலையிலும் வளர்ந்து விட்டது. கேரளத்தின் கதகளி, கர்நாடகத்தின் யட்சகானம், ஆந்திராவின் பாகவத மேளா ஆகியவை நாடக வடிவங்களே. அவற்றின் தாக்கமும் தமிழில் ஏற்பட்டுப் பல யட்சகான, பாகவதமேளா நாடகங்கள் தமிழில் தோன்றியுள்ளன.

தமிழ் நாடகங்களின் பெயர்கள்

தமிழில் எழுதப்பட்ட நாடக இலக்கியங்கள் கூத்து என்று பெயர் பெறாமல் அலங்காரம், கீர்த்தனை, சரித்திரம், நாடகம், மாலையீடு, வாசகப்பா, விலாசம் என்னும் பெயர்களைப் பெற்று விளங்குவதைக் காணலாம். நாடகப் பொருளுக்கேற்பக் கலியாணம், சம்மாரம், தபசு, தூது போன்ற பெயர்களும் ஈற்றில் இடம் பெறுவதுண்டு. பண்பட்ட நிலையில் நிகழ்கலையாக, நாட்டுப்புறக் கலையாக, செம்மைபெற்ற கலையாகத் தமிழ் நாடகங்கள் நடத்தப்பெற்றுள்ளன.

---

7 சிலப்பதிகாரம், அடியார்க்கு நல்லார் உரை, அரங்கேற்றுகாதை. 3:12

இலக்கிய வடிவங்களில் நாடகங்களின் தோற்றம்

சமுதாயக்களத்தின் கொடிகளாகிய இலக்கியங்கள், மண்ணின் வளத்திற்கும் போக்கிற்கும் ஏற்ற இலக்கிய மலர்களையே தோற்றுவிக்கின்றன. எனவே ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட இயல்பினையுடைய இலக்கிய மலர்களே மலரமுடியும். தமிழ்நாட்டின் இடைக்கால அரசியல் சூழலும் சமூக அமைப்புகளும் 1. **குளுவ நாடகம்** 2. **குறவஞ்சி**, 3. **நொண்டி**, 4. **பள்ளு**, 5. **மகுடி** போன்ற பல நாடக வகைகள் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்பாக இருந்திருக்கின்றன. மன்னர்களையே பாடிப்பாடிப் பழகிய புலவர் சமுதாயம், அவற்றை விட்டிறங்கிப் புதுமை காணும் எண்ணத்தில் சாதாரண மக்கள்மீது இத்தகைய இலக்கிய வகைகளை எழுதினார்கள். இவற்றை முழுமையான வளர்ச்சியுற்ற நாடகங்களாகக் கருதமுடியாவிட்டாலும், அவை பிற்கால நாடகங்களின் அமைப்புக்குப் பெருந்துணையாக இருந்திருக்கின்றன என்று உறுதியாகக் கூறலாம்

பள்ளு, குறவஞ்சி, நொண்டி ஆகிய மூன்று வகை இலக்கிய நாடகங்களும் தமிழ் நாடக வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கன. உழவர்களின் வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கும் பள்ளு நாடகங்களும், குறத்தி குறி கூறுவதாக அமைந்த குறவஞ்சி நாடகங்களும், நகைச் சுவைக்கும் எள்ளல் சுவைக்கும் இடந்தரும் நொண்டி நாடகங்களும் ஆகிய இந்நாடகங்கள் பற்றிய செய்திகள் அறியத்தக்கனவாகும்

நொண்டி நாடகம்

தொல்காப்பியம் நகைச்சுவை என்னும் மெய்ப்பாடு தோன்றுதற்குரிய நிலைக்களங்களாக எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மடன் என்ற நால்வகையைக் குறிப்பிடுகிறது இந்நகைச் சுவையை அடித்தளமாகக் கொண்டு எழுந்தவையே நொண்டி நாடகங்கள். **நொண்டிச் சிந்து** எனவும் **நொண்டி நாடகம்** எனவும் குறிக்கப்படும் இவ்விலக்கிய வகை, "கள்வனொருவன் படையிலுள்ள குதிரை யொன்றினைத் திருட முயன்றபோது கால் தறியுண்டு பின் நல்வழி பெற்ற செய்தியைச் சிந்து செய்யுளாற் புனைந்து கூறும் நாடகநூல்"[8] என விளக்கப்படுகின்றது. இந்நாடகம் தமிழ்மேடை நாடகத்துக்கு முன்னோடியாக அமைகின்றது. நகைச்சுவையும் எள்ளலும் நிறைந்து 17, 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பெருகிய வழக்குடன் அமைந்த இந்நாடகம் மக்களை மகிழ்வித்து அறிவுபுகட்டும் நோக்கத்துடன் அமைகின்றது.

நொண்டி நாடகக் கருவின் தோற்றம்

இலக்கிய வகை ஒவ்வொன்றும் ஒரு கருப்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் தோற்றம் பெறுகின்றது. அவ் வகையில் நொண்டி நாடகமும் திருட்டுத்தொழில் காரணமாக ஒருவன் கைகால்களை

---

8 ச வே சுப்பிரமணியன், தமிழ் இலக்கிய வகையும் வடிவும், ப. 376.

இழக்கிறான் என்னும் ஒரு கருவைக் கொண்டு அமைகின்றது. நொண்டி நாடகக் கருவின் தோற்றத்தினைக் காரண காரியக் கோட்பாட்டின்படி ஆய்கின்றபோது சில விளக்கங்களும் முடிவுகளும் கிடைக்கின்றன. அவ்வாறு கிடைக்கும் முடிவு நாம் ஏற்கக் கூடியதாகவே இருக்கிறது.

தமிழ் நொண்டி நாடகங்களில் முதலாவதாக அறியப்படுவது **சீதக்காதி நொண்டி நாடகம்**. இந்நாடகம் கி.பி.1697-ற்குப்பின் எழுந்துள்ளது. நொண்டி நாடகம் எழுவதற்குத் தோற்றுவாயாக விளங்குவது, இதற்குச் சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்குமுன் நிகழ்ந்த மதுரைவீரனின் உண்மை வரலாறாகும்.

கி.பி. 1623-1659ஆம் ஆண்டு வரை மதுரையை ஆட்சி செய்தவர் திருமலை நாயக்க மன்னர் இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் மதுரைவீரன் என்னும் வீரன் அரச குடும்பப் பெண்ணான வெள்ளையம்மாளைக் கவர்ந்து சென்று திருமணம் செய்து கொள்கிறான். இதையறிந்த திருமலை மன்னர் மதுரை வீரனைச் சிறை செய்துகொண்டு வரச்சொல்லி, மாறுகால், மாறுகை தறிக்க உத்தரவிடுகின்றார். மதுரைவீரனும் அவ்வாறே தண்டிக்கப்படுகின்றான். இவ்வுண்மைச் சம்பவ வரலாறு அக்காலத்தைய புலவர் ஒருவரால் **மதுரைவீரன் கதை**யாக நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல் வகையில் பாடப்பட்டது இக்கதையானது அக்கால கட்டத்தில் தமிழகம் முழுவதும் பரவி வழங்கி வரலாயிற்று.

தமிழிலக்கியத்தில் இக்கால கட்டத்திலிருந்துதான் திருட்டுக் குற்றத்தின் தண்டனையாக மாறுகால், மாறுகை தறிக்கும் வழக்கமுறை ஆரம்பமாகின்றது. பாண்டி நாட்டில் பேசப்பட்டு வந்த **மதுரைவீரன் கதை**யும் அதன் தொடர்பான மாறுகால், மாறுகை வாங்கும் வழக்கமும் தென்பாண்டி நாட்டில் வாழ்ந்து வந்த முத்தாலங்குறிச்சி க. கந்தசாமிப் புலவரால் தாமியற்றிய **சீதக்காதி நொண்டி நாடகத்**திற்குக் கருப்பொருளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. பின்வந்த புலவர்களும் இக்கருத்தையே தாமியற்றிய நொண்டி நாடகத்திற்குக் கருப்பொருளாகக் கொள்ள ஆரம்பித்துள்ளனர் என்பதைத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் அறியமுடிகின்றது.

நொண்டி நாடகம் எழுந்த காலச் சூழ்நிலை

இந்திய வரலாற்றில் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இறுதியும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கமும் ஒரு முக்கியப் பகுதியாகும். 1707இல் முகலாயச் சக்கரவர்த்தி ஔரங்கசீப் இறந்ததும் முகலாய சாம்ராஜ்யம் சிதற ஆரம்பித்தது வரலாற்றில் அக்கால கட்டம் 'வரலாற்றின் பெரும் அராஜகம்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்தச் சிதறல் போக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளான இங்கிலாந்து, பிரான்சு ஆகியவற்றின் நுழைவினால் மிகுதியாயிற்று. ஆங்கிலேயர்கள் சென்னையில் இருந்து கொண்டும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள்

புதுவையில் இருந்து கொண்டும் இந்தியாவின்மீது தங்களின் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட ஒருவர்க்கொருவர் போட்டியிட்ட காலம் அது.

அக்கால கட்டத்தில் நம் நாட்டில் போர் செய்து வந்த படைகள் ஒன்று காலாட்படை, மற்றொன்று குதிரைப்படை குதிரைப்படைக்கே மதிப்பும் கௌரவமும் அதிகம் எனவே குதிரைப்படையை அதிகரிக்க எதிரிகளிடமிருந்து குதிரைகளைத் திருடிக் கொள்வது வழக்கமாக இருந்தது. ஆங்கிலப் படைக் குதிரைகளைப் பிரெஞ்சுக்காரர்களும், பிரெஞ்சுப் படைக் குதிரைகளை ஆங்கிலேயர்களும் திருடினர். குதிரையைத் திருட தெற்கத்திக் கள்ளர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டனர். இத்தகைய கள்ளர்கள் கிழவர்களாகி ஊர் திரும்பியபிறகு தங்கள் பேரன்மார்களுக்கும் பிறருக்கும் தாங்கள் குதிரை திருடப்போன சூழல்களையும், நிகழ்த்திய வீரச்செயல்களையும், பட்ட துன்பங்களையும் தண்டனையால் தாங்கள் கைகால் இழந்ததையும் கதையாக எடுத்துக்கூறிப் பொழுது போக்குவது வழக்கம். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய வகையில் ஒன்றாக விளங்கும் **நொண்டிநாடகம்** தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்திற்குப்பின் எழுந்த **மதுரைவீரன் கதையின்** தாக்கமும், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்தியாவின்மீது அயல்நாட்டாரால் ஏற்பட்ட போர் விளைவு, குதிரைக் களவாடுதல், காலச்சூழ்நிலை ஆகிய இவை அனைத்தும் **நொண்டி நாடகம்** என்னும் இலக்கியவகைத் தோன்றுவதற்குக் காரணங்களாக இருந்துள்ளன

கருப்பொருள் ஆய்வு

உறித்தாபசன் கதை[9] எனும் சமணசமயக் கதையானது நொண்டி நாடகத்தின் கருப்பொருளையுடையதாக அமைகிறது. அக்கதை:

கௌசாம்பி என்னும் நகரத்து அரசன் ஸ்ரீஷேண மகாராசன். இவன் மனைவி ஸ்ரீமதி இவர்களின் புத்திரர்கள் ஸ்ரீதரன், சிவதேவன். அமைச்சர் மகன் ஸ்ரீதத்தன் இந்நகரில் பொய்யான தவ ஒழுக்கத்தையுடைய உறித்தாபசன் என்பவன் இருந்தான். இவன் பகல் நேரம் முழுதும் தொங்கும் உறியில் வீற்றிருந்து தவமேற்கொள்வான். இரவு நேரத்தில் வெளியில் வந்து அந்நகரிலுள்ள செல்வந்தர்கள் வீட்டில் பொன், பொருள்களைத் திருடி ஒரு வேசியிடம் கொடுத்து இன்பமாக இருந்துவிட்டு பொழுது புலவதற்குள் திரும்பவும் உறியின்மேல் சென்று இருந்து கொள்வான். இவ்வாறு

9 உறித்தாபசன் கதை, (ஓலைச்சுவடி எண். D 384) அ.கீ.சு. நூலகம், சென்னை

ஒவ்வொருநாளும் நடந்தவண்ணம் இருக்க, அவ்வூர் மக்களும் அரசனும் திருடன் யார் என்று அறியாமல் திகைக்கின்றனர்.

அமைச்சர் மகனான ஸ்ரீதத்தன் இதைக் கண்டுபிடிக்க ஒருநாள் அந்தி நேரத்தில் உறித்தாபசனிடம் வந்து மாலைக்கண் நோய் உள்ளவன் போல் நடித்து, அவன் வீட்டில் தங்கியிருக்கின்றான். உறித்தாபசன் வழக்கம் போல இரவில் உறியை விட்டு இறங்கி நகரிலுள்ள செல்வந்தர் வீட்டில் புகுந்து விலையுயர்ந்த பொருட்களைத் திருடி வந்து வேசியிடம் கொடுத்து இன்பம் அனுபவிக்கிறான் இந்நேரத்தில் அவனைப் பின் தொடர்ந்துவந்த ஸ்ரீதத்தன், படைத்தலைவன் விக்ரமகேசரிக்குச் செய்தி அறிவித்து அவனைப் பிடிக்கத் துணை செய்கின்றான் விசாரணை மன்னன்முன் நடக்கிறது விசாரணையில் வேசியின் மூக்கு அறுக்கப்படுகிறது பொய் ஒழுக்கனான உறித்தாபசனின் கைகால்கள் தறிக்கப்படுகின்றன இவ்வாறு இக்கதை முடிகிறது. திருட்டுத் தொழிலினால் உண்டாகும் கெடுதலை இக்கதை கூறுகிறது

பொருளைத் திருடி வேசியிடம் கொடுத்து இன்பமாக இருந்து முடிவில் அகப்பட்டு கைகால் அறுக்கப்படும் இத்தன்மைகளைக் கருப்பொருளாகக் கொண்ட இக்கதை நொண்டி நாடகக் கதைக் கருவிற்கு ஒப்புமை உடையதாக அமைகிறது.

நொண்டி நாடகம் வளர்ச்சி வரலாறு

இறைவனின் பெருமை, தலத்தின் சிறப்பு, சமய ஒழுக்கம் ஆகியவை பாசுரங்களாகப் பாடப்பட்ட வந்த வரலாறு, பொதுமக்கள் விரும்பும் காட்சி வடிவிலும், பாட்டு வடிவிலும் மாறிய பரிணாமமே **குறவஞ்சி, நொண்டி, பள்ளு** ஆகிய நாடக அமைப்புகளாகும்.

நொண்டி நாடகங்களில் முதலில் தோன்றியது **சீதக்காதி நொண்டி நாடகம்.** இதனை இயற்றியவர் முத்தாலங்குறிச்சி க கந்தசாமிப் புலவர். இந்நூலில் காணப்படும் செய்தியான துல்பர்கானின் செஞ்சி முற்றுகை கி.பி. 1697 முடிய எட்டாண்டுக்குட் பட்டதாகும். எனவேதான் கி.பி. 1697-ஆம் ஆண்டிற்குப்பின் இந்நூல் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்று தொடக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது மேலும் இந்நூலாசிரியர் **திருச்செந்தூர் நொண்டி நாடகம், திருவனந்தபுரம் நொண்டி நாடகம்** என்னும் இரு நொண்டி நாடகங்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் வாழ்ந்த அமரம்பேடு மதுரகவிராயர் **திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகம்** என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார். இவர் தம்மை ஆதரித்த வள்ளலான புதுவை ஆனந்தரங்கம் பிள்ளையின் கொடைத்தன்மையை இந்நூலின் பல்வேறு பாடல்களில் பாடியுள்ளார்.

இந்த காலகட்டத்தில் அனந்தபாரதி என்பவரால் **திருவிடை மருதூர் நொண்டி நாடகம்** என்னும் நூல் பாடப்பெற்றுள்ளதை அறியமுடிகின்றது இந்நூலிற்கு முன்பு தோன்றிய சில நொண்டி நாடகங்களின் பெயர்களை இந்நூல் தருகிறது. அவை: 1. **திருச்செந்தூர் நொண்டி நாடகம்** 2. **சாத்தூர் நொண்டி நாடகம்** 3 **பழனி நொண்டி நாடகம்** 4 **குன்றக்குடி நொண்டி நாடகம்.**

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதிக்கும் கடைப்பகுதிக்கும் இடையில் (கி.பி 1750-1780) கு. அவிநாசிப் புலவரால் **திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம்** என்னும் நூல் இயற்றப்பட்டுள்ளது. கி.பி. 1800இல் தஞ்சை வேதநாயகம் சாஸ்திரி என்பவர் **ஞான நொண்டி நாடகம்**, 1809இல் **சென்னபட்டணப் பிரவேச நொண்டி**[10] ஆகிய இரு நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வீரராகவையங்கார் என்பவர் **திருப்புல்லாணி நொண்டி நாடகம்** என்னும் நூலையும், மாரிமுத்துப் பிள்ளை என்பவர் **தில்லைவிடங்கன் அய்யனார்** நொண்டி நாடகம் என்னும் நூலையும் இயற்றியுள்ளார்கள். மேலும் இந்நூற்றாண்டில் **திருமலையாதிபன் நொண்டி நாடகம்** என்னும் நூலை மன்னர் பெருமாள் புலவர் என்பாரும், **ஆதிமூலேசர் நொண்டி நாடகம்** என்னும் நூலை குழந்தைக் கவுண்டர் என்பாரும், **திருக்குடந்தை சாரங்கபாணி நொண்டி நாடகம்** என்னும் நூலை அரியலூர் சண்பக மன்னார் என்பாரும் இயற்றியுள்ளார்கள்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் சதாசிவம் பிள்ளை என்பவரால் **இல்லற நொண்டி நாடகம்** என்னும் நூலும், தபோமணிப் பிள்ளை என்பவரால் **தெட்சணா நொண்டிச் சிந்து** என்னும் நூலும், கோவளம். முத்துராமக் கவிராயர் என்பவரால் **திருத்தணிகை நொண்டி நாடகம்** என்னும் நூலும் இயற்றப்பெற்றுள்ளன. இந்நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் திருவாமாத்தூர் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் என்பவர் **புதுவை நொண்டி நாடகம்** என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் 1940-ற்குப் பின் நாமக்கல் கவிஞர் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை என்பவரால் **காந்தி சரித்திர நொண்டிச் சிந்து** என்னும் நூலும், சுதந்திரத் தியாகியும் கவிஞருமான ஊமையம்பட்டி ந. கந்தசாமி என்பவரால் **அலிப்புரம் நொண்டி நாடகம்** என்னும் நூலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன இவ்விரு நொண்டி நாடகங்கள் மட்டுமே இந்நூற்றாண்டில் எழுந்துள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

---

10. Encyclopaedia of Tamil Literature, Vol. 1. Institute of Asian Studies, P.394

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் இதுவரை சுமார் 44 நொண்டி நாடகங்கள் தோன்றி உள்ளனவாக அறியமுடிகிறது இவற்றில் சுமார் 15 நொண்டி நாடகங்கள் மட்டுமே அச்சாகி வந்துள்ளன பிற நொண்டி நாடகங்கள் சுவடி நிலையிலேயே இருந்து அழிந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

நொண்டி நாடகங்களின் இலக்கிய நோக்கம்

நொண்டி நாடகங்கள் எள்ளலை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியனவாதலின் இந் நாடகங்கள் மக்களைக் களிப்பூட்டி, அவர்களுக்கு நல்லொழுக்கத்தைக் கற்பிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன

இறைவனைப் போற்றுதல், சமயத்தைப் பரப்புதல், அறநெறிக் கருத்துக்களை மக்களுக்கு உணர்த்துதல், ஆதரித்த வள்ளல்களின் புகழ் பாடுதல் ஆகியவை நொண்டி நாடக இலக்கியங்களின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது. பிற்காலங்களில் தேசிய உணர்வு, கட்சிக் கொள்கை ஆகியவற்றைப் பரப்ப நாடகக்கலை பயன்படுத்தப்பட்டதுபோல, இந்நாடகங்கள் எழுந்த காலத்தில் சமயநெறி, தலப்பெருமை போன்றவற்றைப் பரப்ப இவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன

ஒருவனே மேடையின்மீது தோன்றி பாடித் தன் வரலாறு கூறுவதாக அமையும் நொண்டி நாடகத்தை ஒரு **Mono-acting** நாடகமாகக் கொள்ளலாம்.

நொண்டி நாடகம் – பெயர்க்காரணம்

நொண்டி ஒருவன் தன் கடந்தகால வாழ்வினை இசைப்பாடலில் பாடி நடித்துக் காட்டியமையின் இது **நொண்டி நாடகம்** எனப்பட்டது. நொண்டி நாடகத்தை ஆடுகிறவன் ஒரு காலை மடித்துக் கட்டிக்கொண்டு ஆடுவதால் இதனை **ஒற்றைக்கால் நாடகம்** என்றும் கூறுவார்கள்.

நொண்டி நாடகம் – இலக்கணம்

இலக்கியத்திற்கு இலக்கணம் கூறும் **சிதம்பரப்பாட்டியல், பன்னிரு பாட்டியல், வெண்பாப்பாட்டியல், நவநீதப் பாட்டியல்** போன்றவை நொண்டி நாடகத்திற்கு இலக்கணம் கூறவில்லை. ஆனால் **பிரபந்தத்திரட்டு** என்னும் பாட்டியல் நூல் மட்டும்,

“கலிப்பாவுந் தாழிசையும் நான்மணி மேற்காட்டல்
நலத்துறுச **டானனம்** நற்பா - வலிக்காவிற்
காலற்ற லேகாங் கிரிகலிவெண் பாச்சிந்தாய்க்
கோலுற்றார் **நொண்டி**யென்று கொண்டு” [11]

11 அன்னிதாமசு, பிரபந்தத்திரட்டு, (பதி), ப 21

சடானனம், நொண்டி என்னும் இரு இலக்கிய வகைகளுக்கு இலக்கணம் கூறுகின்றது வன்செயல் காரணமாகத் தண்டிக்கப்பட்டு, ஒரு காலிழத்தலைக் கூறுவது ஏகாங்கிரியாம் (ஏக+அங்கிரி = ஒருகால்). இது நொண்டி எனவும் கூறப்படும். இவ்விலக்கியவகை கலிவெண்பா, சிந்து ஆகிய யாப்புகளில் அமைந்து வரும் எனவே தொடக்ககாலப் பாட்டியல் நூல்கள் எழுந்த காலத்தில் நொண்டி நாடகங்கள் தோன்றவில்லையென்பதும், **பிரபந்தத் திரட்டு** நொண்டி நாடகத்திற்கு இலக்கணம் கூறுவதால் நொண்டி நாடகம் இந்நூலுக்குமுன் தோன்றியிருக்கவேண்டும் என்பதும் தெரிகிறது.

நொண்டி நாடகத்தில் கலிவெண்பா, சிந்து ஆகிய பாக்கள் இடம் பெற்றிருந்தாலும் அவற்றுள் சிந்துப்பாக்களே மிகுதியாக உள்ளன. எனவே இந்நாடகம் யாப்பமைப்புக் காரணமான **நொண்டிச்சிந்து** எனவும் வழங்கப்பெறும். இவ்விலக்கிய வகையின் இலக்கிய வழக்கினை, குன்றக்குடி குமரன் நொண்டி நாடகம், **குன்றக்குடி குமரன் நொண்டிச்சிந்து** எனவும், திருக்குடந்தை சாரங்கபாணி நொண்டி நாடகம், **சாரங்கபாணி நொண்டிச்சிந்து** எனவும், திருப்புல்லாணி நொண்டி நாடகம், **திருப்புல்லாணி நொண்டிச் சிந்து** எனவும் வழங்கப்பெறுவதிலிருந்து அறியமுடிகின்றது.

சிந்துப்பாடல்கள் சி. சுப்பிரமணிய பாரதியார், அண்ணாமலை ரெட்டியார் இவர்களாலும், இவர்களுக்குப்பின் வந்தோர்களாலும் சிறப்பாக வளர்ச்சியுற்றன என்றாலும் இவர்களுக்கு முன்னமே தோன்றிய பல்வேறு நொண்டி நாடகங்களை இயற்றிய புலவர்களால் இது பெருவளர்ச்சி பெற்றுள்ளதை அறியமுடிகின்றது

சிந்துப்பாடலின் இலக்கணம்

'இலக்கியம் கண்டு இலக்கணம் இயம்புதல்' என்ற நன்னூலாரின் கொள்கைப்படி சிந்துநூல்களுக்கும் இலக்கணம் எழுதப்பட்டுவிட்டது. திருவாரூர் இயற்றமிழ் பயிற்றகத்தின் மூலமாக த. சரவணத்தமிழன் என்பார் யாப்புநூல் என்னும் ஒரு இலக்கண நூலை 1981இல் இயற்றி வெளியிட்டுள்ளார். அந்நூலில் அவர் சிந்துவிற்கு இலக்கணம் கூறியுள்ளார். அச்சூத்திரங்கள்:

> "சிந்துப் பாக்கள் **நொண்டிச் சிந்து**
> **காவடிச் சிந்**தென ஆவகை இரண்டே"[12]
> "**இராமப் பையன் நொண்டிச் சிந்து**
> கையாள் வதற்கு மெய்யாய் அரிதே"[13]

---

12 யாப்புநூல், சூத்திரம் 133
13. யாப்புநூல், சூத்திரம் 134

"முதலடிச் சீர்களும் தனிச்சொல் அன்றி
மறியடிச் சீர்களும் எண்ணொத் திருப்பின்
சமனிலைச் சிந்தாம் ஒன்றின்மற் றொன்றுசீர்
மிகுநிலை யாயின் **வியனிலைச் சிந்தாம்**"[14]

இச்சூத்திரங்களினால் சிந்துப்பாக்கள் நொண்டிச் சிந்து, காவடிச்சிந்து என இரு வகையாகும் என்பதும், நொண்டிச்சிந்து எளிதென நினைத்துப் பாவெழுதத் தொடங்குபவர் தோற்பர்; காரணம் இதில் தளைக்கட்டுப்பாடு உள்ளதால் அரிது என்பதும், தனிச்சொல் ஒழிய முதலடிச் சீர்களும், மடங்கிவரும் மற்றைய அடிச்சீர்களும் ஒத்த எண்ணை உடையதாக இருப்பின் 'சமனிலைச் சிந்து' எனவும், ஓரடியைவிட மற்றோர் அடியின் சீர் மிகுந்த நிலையானால் 'வியனிலைச் சிந்து' எனவும் அமையும் என்பது பெறப்படுகிறது.

புலவர் குழந்தை '**யாப்பதிகாரம்**' என்னும் நூலில் சமனிலைச் சிந்து, வியனிலைச் சிந்து[15] என்னும் இப்பெயர்களை மருட்பாவிற்குக் காரிகை உரையாசிரியர் தந்த பெயரின் அடிப்படையில் கூறியிருக்கிறார் எனவே, சமனிலைச் சிந்தும் வியனிலைச் சிந்தும் ஆகிய இரண்டும் நொண்டிச்சிந்தில் இடம்பெறும் என்பது மேற்கண்ட இலக்கண நூல்களால் அறியமுடிகின்றது. தனிச்சொல் வருமிடத்தில் நொண்டுவது போன்ற தடை இருப்பதால் இது நொண்டிச் சிந்து எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்

தமிழ் நொண்டி நாடகங்கள் அனைத்திலுமே இவ்வகைச் சிந்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன உதாரணமாக **சீதக்காதி நொண்டி நாடக** நூலில் வரும் சிந்துப்பாடலை ஆராயலாம்.

"கொண்டுவாறே னென்றெழுந்தேன் - குயில்
கூச்செறி யப்பெரு மூச்செறிந்தாள்
பெண்டுபோற்கண் ணீர்சொரிந்தாள் - மனம்
பேதலித்தாள் என்மேல் காதலித்தாள்"[16]

இதில் முதலடியில் இரண்டு சீரும் தனிச்சொல்லும் இரண்டாம் அடியில் மூன்று சீருமாக அமைந்துள்ளது. இரண்டாம் அடிக்கு முதலடி ஒரு சீர் குறைந்து காணப்படுகிறது. எனவே முதலடிச் சீர்கள் தனிச்சொல்பெற்று இரண்டாம் அடிச்சீர்களும் ஒத்த எண்ணை உடையதாக இருப்பதால் இது சமனிலைச் சிந்தாகும்

---

14 யாப்புநூல், சூத்திரம் 135
15. யாப்பதிகாரம், ப100-111
16 சீதக்காதி நொண்டி நாடகம், பா 6:41

"வாதாடும் பேர்களைத் தடுப்பேன் - எதிர்
மாற்றலர்மூக் கில்தும்பைச் சாற்றையும் விடுப்பேன்
வேதாந்த குருவைக்கை யெடுப்பேன் - கள்ள
விச்சைக்குப் பத்திரட்டி பிச்சையுங் கொடுப்பேன்"[17]

இதில் முதலடியில் மூன்று சீரும் தனிச்சொல்லும் இரண்டாம் அடியில் நான்கு சீருமாக அமைந்துள்ளது. இரண்டாம் அடிக்கு முதலடி ஒரு சீர் குறைந்து காணப்பெறுகிறது. எனவே முதலடியைவிட இரண்டாம் அடியின் சீர் மிகுந்து காணப்பெறுவதால் இது வியனிலைச் சிந்து ஆகும். ஆகவே அசையோ சீரோ முதலடியைவிட அடுத்தஅடி நீண்டிருப்பது நொண்டிச் சிந்தாகும் என்பது பெறப்படுகிறது.

நொண்டி நாடகம் பெயர் பெறும் முறை

நொண்டி நாடகத்தின் நூற்பெயர் பெரும்பான்மையும் பாடப்பெற்ற தலத்தின் பெயர், அருள் வழங்கிய இறைவனின் பெயர், தலத்தையும் தலத்தின் இறைவன் பெயரையும் சேர்த்துப் பெயர் பெறுவன என்ற அடிப்படையில் அமைகின்றன.

அவிநாசி நொண்டி நாடகம், சூரனூர் நொண்டி நாடகம், திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகம், திருச்செந்தூர் நொண்டி நாடகம், திருப்புல்லாணி நொண்டி நாடகம், திருவிடை மருதூர் நொண்டி நாடகம், பழனி நொண்டி நாடகம் முதலியன பாடப்பெற்ற தலத்தின் பெயரால் பெயர்பெற்றவையாகும். **அகிலாண்டேசுவரி நொண்டிநாடகம், ஆதிமூலேசர் நொண்டி நாடகம், குமாரமுத்தையன் நொண்டி நாடகம், குளத்தூரய்யன் நொண்டிநாடகம், செந்தில் வேலவர் நொண்டி நாடகம், திருமலையாதிபன் நொண்டி நாடகம்** ஆகியன இறைவன் பெயரால் பெயர் பெற்றுள்ளனவாகும்.

குன்றக்குடி குமரன் நொண்டி நாடகம், திருக்குடந்தை சாரங்கபாணி நொண்டி நாடகம், புல்வயல் குமரேசர் நொண்டி நாடகம் முதலியன தலத்தையும் தலத்தின் இறைவன் பெயரையும் சேர்த்துப் பெயர் பெற்றுள்ளன. இவையன்றித் தன்னை ஆதரித்த வள்ளலின் பெயரால் **சீதக்காதி நொண்டி நாடகமும்**, தான் பெற்ற ஞானத்தின் பெயரால் **ஞான நொண்டி நாடகமும்** பெயர் பெற்றுள்ளன

---

17. சீதக்காதி நொண்டி நாடகம், பா 4: 11

நொண்டி நாடகம் அமைப்பு

நொண்டி நாடகத்தில் நொண்டியானவன் தன்னைத்தானே அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு தன் வரலாற்றைக் கூறுவான். அவன் தன் நாட்டு வளம், தன் குடும்ப வரலாறு, கற்ற கல்வி முறை, மணவினை நிகழ்ச்சி, பல தலங்களுக்கும் சென்று வழிபட்டமை போன்றவற்றைக் கூறிய பின்னர், தீய நண்பன் ஒருவனோடு கூடிப் பலவிடங்களில் திருடிய நிகழ்ச்சிகளை விரித்துரைப்பான்.

திருட்டுத்தொழிலால் கிடைத்த செல்வத்தைத் தாசியிடம் இழந்து, தாய்க்கிழவியால் விரட்டப்பட்டு, மேன்மேலும் திருட்டுக்களில் ஈடுபடும்போது ஒருமுறை அரசனின் படைக்குதிரையைத் திருட, காவலரால் பிடிபட்டு மாறுகால், மாறுகை தறிக்கப்படுகின்றான். கைகால்களை இழந்து துன்பப்பட்டுக் கிடக்கும்போது நல்லார் ஒருவரால் வழிகாட்டப்பட்டுக் குறிப்பிட்ட புண்ணியத்தலத்தை அடைந்து இறைவனை வழிபட்டு, மீண்டும் கைகால்கள் வளரப் பெற்று நலம் பெறுவதோடு நாடகம் முடிவுறும். பெரும்பாலான நொண்டி நாடகங்கள் இத்தகைய அமைப்பினையே கொண்டுள்ளன சிற்சில நாடகங்களில் இவ்வமைப்பு சிறிது வேறுபட்டும் காணப்பெறும்.

நூல் அமைப்பு முறை

நொண்டி நாடகத்தில் காப்புப்பாடல் முதலில் அமைகிறது. பின்னர் கடவுள் வணக்கம், நூற்பயன், அவையடக்கம், நூல்பகுதி, வாழிப்பாடல் முதலியன அமைகின்றன. சில நொண்டி நாடகங்களில் சில பகுதிகள் குறைந்தும் காணப்படுகின்றன எந்தச் செயலையும் விநாயகரை வணங்கித் தொடங்குவது வைதீக மரபாக உள்ளது. இம்மரபிற்கேற்ப பெரும்பாலான நொண்டி நாடகங்களில் விநாயகர் வணக்கமே காப்புப் பாடலாக முதலில் அமைந்துள்ளது.

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டிநாடகம்

நொண்டி நாடக அமைப்பில் எழுந்த நூல்களுள் **திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகமும்** ஒன்றாகும் இந்நூல் திங்களூருக் கருகிலுள்ள அருள்மலையில் வீற்றிருக்கும் முருகபெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பெற்றுள்ளது. இந்நூல் இப்பெயர் மட்டுமன்றி **அருள்மலை நொண்டி நாடகம்** எனவும், **திங்களூர் நொண்டி நாடகம்** எனவும் வழங்கப்பெறும் எனபதனை வேறுபிற சுவடிகள் [18] நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன.

நூலாசிரியர்

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகத்தின் ஆசிரியர் திரு கு. அவிநாசிப் புலவர் அவர்கள். இதனை இந்நூலின் அகச்சான்றின்வழி அறியலாம். இவர்

---

18. அ. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக ஓலைச்சுவடி எண் 3577
ஆ நாமக்கல், தமிழாசிரியர், புலவர், தே.ப. சின்னசாமி அவர்களின் ஓலைச்சுவடி.
இ டாக்டர் நா. கணேசன் அவர்களின் கையெழுத்துச் சுவடி

செங்குந்தர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றும், தந்தையார் பெயர் குள்ளையன் என்றும், மாமன் முத்துராமய்யன் என்றும் இந்நூலின் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. அப்பாடல்கள்:

"செங்குந்தர் குலத்தில் **அவிநாசி** - சொன்ன
செந்தமிழைப் பாடியாடச் சந்தனமும்பூசி" (பா. 8:10)

". . . . . .செங்குந்தர்
குலக்கொழுந் தான குள்ளையன் தனயன்
இலக்கணத் தொகையான் இனிய **அவிநாசி**
நாவலன் ஆனவன் நன்னூல் தெரிந்து
. . . .
. . . .
நற்றமி ழாலே நாதன் அருள்மலை
கொற்றவன் மீதில் கூறிய நொண்டியை" (பா. 38: 158-176)

"வாத்தியன் வைத்தியன் **அவிநாசி** - வாணன்
மாமனாக வந்தமுத்து ராமய்ய வசீகரன்" (பா 39:12)

எனவரும் பாடலடிகளால் விளங்கும் மேலும் இவர் அவிநாசி நாவலன் என்றும் அழைக்கப்பெறுவார் என்பதும் பெறப்படுகிறது இவர் முருகனின்மீது மிகுந்த பக்தியுடையவர் என்பதும், முருகனின் அருளைப் பெற்றவர் என்பதும்,

"கந்தமே மிகுந்த கடப்பமா ளிகையான்
கந்தவேள் கருணா கடாட்சம் உற்றவன்" (பா. 38:155, 156)

எனவரும் பாடலடிகளால் தெரிகிறது. இவர்தம் இலக்கணப் புலமையினை 'இலக்கணத் தொகையான்' எனும் தொடர் புலப்படுத்துகிறது. மேலும் இவர் **பன்னிரு பாட்டியல், சிதம்பரப் பாட்டியல்** முதலான பாட்டியல் நூல்களையும், ஐம்பெருங் காப்பியங்களையும் படித்து நாவலராகவும் விளங்கியமையை,

"பன்னியல் பொருத்தம் பாட்டியல் கற்றவன்
பன்னூல் சிதம்பரப் பாட்டியல் தெரிந்தவன்
பஞ்சகா வியங்கள் படித்த நாவலன்" (பா.38. 171-173)

எனும் பாடலடிகளால் அறியலாம்.

இந்நூலாசிரியரின் ஊர்ப்பெயரினை அறியமுடியவில்லை. திங்களூரின் செழிப்பையும், அவ்வூர் பெருமக்களையும் பலவகையில் சிறப்பித்துப் பாடுவதிலிருந்து இவர் அவ்வூரைச் சார்ந்தவராக இருத்தல்

வேண்டும் என்று கருத இடமுளது இவரைப் பற்றி மேலும் அறிந்துகொள்ள இந்நூலையன்றி வேறு கருவிகள் (source) எவையும் கிடைக்கவில்லை.

காலம்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதிக்கும் இறுதிப்பகுதிக்கும் இடையில் இந்நூலாசிரியர் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். இதனை இந்நூலில் இடம் பெறும் பல்வேறு செய்திகளின்மூலம் அறியமுடிகின்றது. இவர் இந்நூலில் வரலாற்றுப் பாத்திரங்களின் பெயர்களாக, உசேன் கான்சாகிப், ஆண்டமுத்துராயன், கிருஷ்ணதாசு, காளிமன்னன் ஆகியோரைக் குறிப்பிடுகின்றார்

மைசூர் ஹைதர் அலி பாச்சா, திப்புசுல்தான் இவர்களின் நண்பனும் கோயமுத்தூர் பகுதியின் படைத்தலைவனுமான உசேன் கான்சாகிபைப் பற்றி இந்நூலாசிரியர் நொண்டியின் கூற்றாக,

“அதிவீர பராக்கிரம சூரன் - நல்ல
அசரத்துக் கானுசாயபு உசேனுமகாராசன்” (பா.34:21)
“மட்டில்லாப் படைக்குச் சருதானி - யார்க்கும்
வல்லவன் உசேனுகானு நல்லமகராசன்” (பா. 34:23)
“தாடாளன் உசேனுகானு சாயபு - வெகு
தன்னிமையாக நாலுநாள் அன்னமுந் தந்தாரே” (பா.34:24)

எனவரும் பாடலடிகளால் குறிக்கின்றார். இவ் உசேன்கான்சாகிப் கோயமுத்தூரை வென்று இவர்கள் இருவரின் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளான். இச்செய்தியைக் கூறும் தனிப்பாடலான ‘அவினாசியில் நாவறுத்து முத்தி பெற்ற விருத்தம்’ என்னும் பாடல்,

“சீர்பெற்ற கலியுக சகாத்தியம் நாலாயிரத்
திருநான்கு நூறுதனிலே
சேர்மிகுதி தொண்ணூற் றெட்டுமேல் பிங்களம
தென்னும் சம்வஸ்தரத்தில்
சிந்திக்கும் உயர்ஆனி மாசம்மூ வைந்துவில்
தியதிஆ தித்தவாரம்
செப்பரிய புனர்பூஷ நாளதனில் ஐந்து
சீர்கடிகை தனில்மேலே
பார்பெற்ற சீரங்கப் பட்டணச் சமஷ்த்தானம்
பாச்சாவு அவருடையநண்

பதுகொண்ட கோயமுத்தூர் வென்றகானுச் சாயபு
அவர்மெச்சும் அவினாசியில்
பண்புபெறு இபராமு சாயபு மெச்சும்
. . . . நஞ்சயதுரை
பரிவுபெறு கிருஷ்ணய்யன் இனியம் செய்து
பாக்கியம் விளங்குநாளில் . . . ”[19]

என்று கூறுகிறது. இப்பாடலில் கலியுக ஆண்டு 4898, தமிழ் பிங்கள வருடம் ஆனி மாதம் 15ஆம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை புனர்பூசநாள் என்பது குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்குச் சரியான ஆங்கில தேதி 25.6.1797 ஆகும். ஹைதர் அலி 7.12.1782இல் இயற்கை எய்தினார் என வரலாறு கூறுகின்றது. எனவே ஹைதர்அலி பாச்சாவின் நண்பனான உசேன் கான்சாகிபை இந்நூலாசிரியர் குறிப்பிடுவதால் 18ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதிக்கும் இறுதிப் பகுதிக்கும் இடையில் அதாவது (கி.பி. 1750-1800) இவர் வாழ்ந்தவர் என விளங்குகின்றது

திங்களூர் – பெயர்க்காரணம்

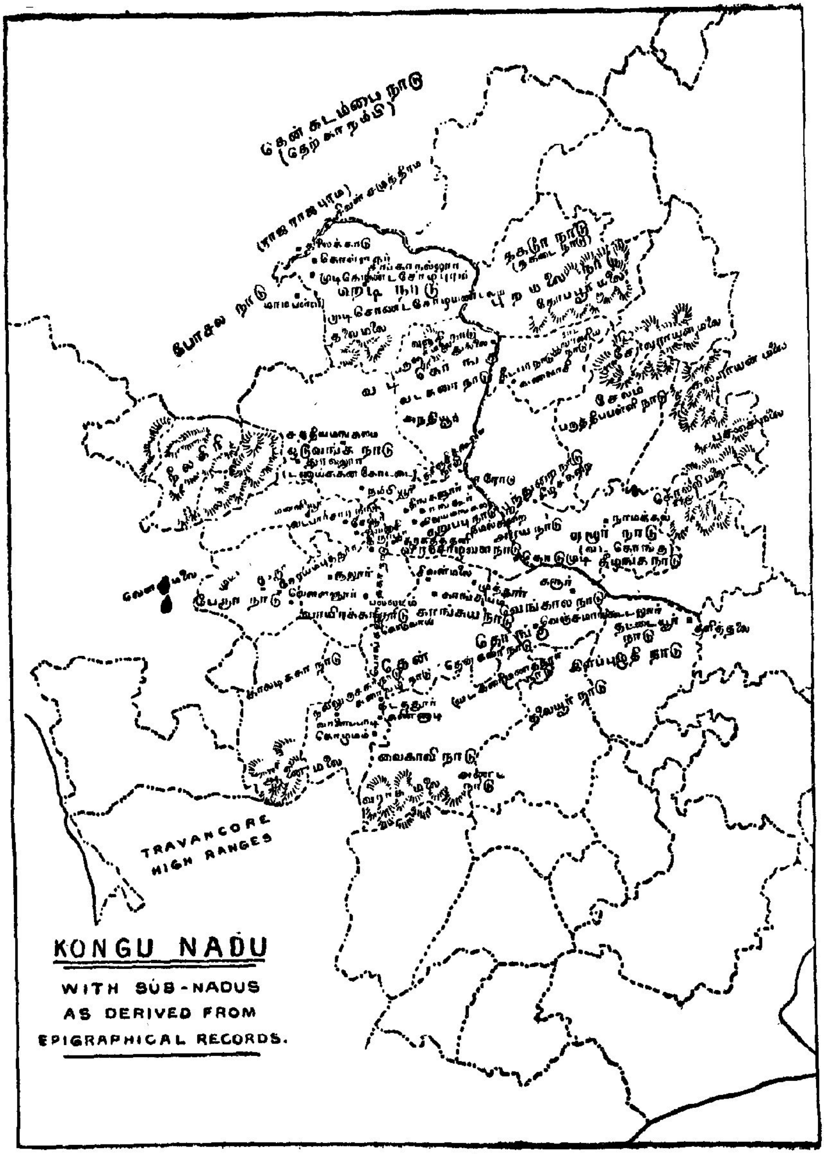
‘திங்கள்’ என்னும் சொல்லுக்கு சந்திரன், மாதம், திங்கட்கிழமை என்னும் பொருள்கள் உள்ளன. சந்திரனைக் குறிக்கும் பழந்தமிழ்ச் சொல் திங்கள் என்பதாகும். எனவே சந்திரன் என்ற பொருளிலும், இங்குள்ள சந்திர மௌலீஸ்வரர் எனும் சிவன் ஆலயத்தின் பெயராலும் இவ்வூர் ‘திங்களூர்’ என்று வழங்கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

திங்களூர் சமணப்பள்ளியில் காணப்படும் முதல் கொங்குச் சோழமன்னன் கோநாட்டான் விக்கிரம சோழனின் 40ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு இவ்வூரினை ‘சந்திரவசதி’[20] என்று குறிக்கிறது. பஸ்தி என்ற சமணச் சொல் தமிழில் ‘வசதி’ என்று வழங்கப்படுகிறது. இங்குள்ள சிவன் கோயில் கல்வெட்டிலும் இவ்வூரின் பெயர் **சந்திரபுரம், சந்திரபுரி**[21] என்று கூறப்பட்டுள்ளது

“பத்திரபாகு முனிவர் காலத்தில் தென்னகம் வந்த சந்திரகுப்த மௌரியர் சிரவணபௌகொளாவில் சல்லேகணை விரதமிருந்து உயிர் துறந்தார். சிரவண் பௌகொளாவில் அவர் உயிர் துறந்த மலை சந்திரகிரி என்றும், அவர் நினைவாக எடுக்கப்பட்ட கோயில் சந்திரபஸ்தி, சந்திரகுப்த பசதி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. சந்திரகுப்த மௌரியரின் காலத்தில்தான்

---

19. பல்வகைத் தனிப்பாடல்கள், சுவடி எண். 572 ப 97.
20 South Indian Temple Inscriptions, Vol. I 256-260; ARE 614 of 1905
21. South Indian Temple Inscriptions, Vol. I. ARE 603, 605 of 1905

TRAVANCORE HIGH RANGES
KONGU NADU
WITH SUB-NADUS AS DERIVED FROM EPIGRAPHICAL RECORDS.

கொங்குநாடு

தமிழ்நாட்டிலும் சமணம் பரவியது எனவே திங்களூரைக் குறிக்கும் சந்திரவசதி என்னும் இப்பெயர் சந்திரகுப்த மௌரியன் பெயரால் ஏற்பட்ட கோயிலாக இருக்கலாம்"[22] என்று கொங்கு ஆய்வாளரும் கல்வெட்டறிஞருமான புலவர் செ இராசு அவர்கள் கூறுவர்

எனவே சந்தரவசதி, சந்திரபுரம், சந்திரபுரி ஆகிய பெயர்கள் நாளடைவில் தூய பழந்தமிழில் திங்களூர் என்று மாறிவிட்டது போலும். திங்களூர் என்ற பெயர் வழக்கு பதினாறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து வந்திருக்கலாம் என்று கருதஇடமுளது

திங்களூர் அருள்மலை - அமைவிடம்

ஈரோடு மாவட்டம் பெருந்துறை வட்டத்தில் திங்களூர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் விசயமங்கலத்திலிருந்து கோபிச் செட்டிப்பாளையம் செல்லும் பாதையில் இருக்கின்றது திங்களூருக்கு நேர் மேற்கே 6 கிமீ. தொலைவில் தோரணவாவி எனும் ஊருக்கருகில் அருள்மலை உள்ளது.

வரலாற்றில் திங்களூர்

திங்களூர் இடம் பெற்றுள்ள ஈரோடு மாவட்டம், பண்டைய கொங்குநாட்டின் ஒரு பகுதியாகும். இந்நொண்டி நாடக நூலில், 'கொங்குதேசம்' (பா 39.85), 'கொங்குநாடு' (பா 14*109), 'கொங்கு மண்டலம்' (பா 38 14), 'கொங்குலகு' (பா. 16.13, 26.29) என்னும் சொற்களும், 'குறுப்புநாடு' (பா 4.36, 8.16, 38 14, 38.40, 38-51, 38.114, 39 51, 39 84) என்னும் சொற்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. எனவே கொங்கு நாட்டின் வரலாறே திங்களூர் வரலாறாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

கொங்குநாடு

பழந்தமிழ்நாடு சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளுடன் கொங்குநாடும் தொண்டைநாடும் சேர்ந்து ஐந்து நாடுகளாக விளங்கியது. இதனைத் **தண்டியலங்காரப்** பழைய மேற்கோள் பாடல் 'வியன்தமிழ்நாடு ஐந்து'[23] என்றும், **திருமந்திரம்** 'தமிழ் மண்டிலம் ஐந்து'[24] என்றும், நாமக்கல் மாவட்ட ஏருமைப்பட்டிக் கல்வெட்டு 'ஐவர் ராசாக்கள்'[25] என்றும் கூறுகின்றன. சங்க இலக்கியங்களான **நற்றிணை** 'கொற்றச்சோழர் கொங்கர்ப் பணீஇயர்' [26] என்றும், **குறுந்தொகை** 'ஒளிறுவாள் கொங்கர்'[27] என்றும், **பதிற்றுப்பத்து**

---

22 செ இராசு, கொங்கு நாட்டு வரலாற்றில் சமண சமயம் (முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு), ப. 8

23 தண்டியலங்காரம், நூற்பா 75, 24 திருமந்திரம் பா.1646 25 சேலம் மாவட்டக் கல்வெட்டுக்கள், 26 நற்றிணை பா 10, 27 குறுந்தொகை, பா 383

'ஆகெழு கொங்கர், 'கொங்கர் ஆபரந்தன்ன'[28] என்றும், **அகநானூறு** 'கொங்கர் படுமணி ஆயம்', 'கொங்கர் ஓட்டி'[29] என்றும், **புறநானூறு** 'கொங்குபுறம் பெற்ற கொற்ற வேந்தே'[30] என்றும் கொங்குநாடு, கொங்கு மன்னர்கள் பற்றிய குறிப்புகளைத் தருகின்றன.

சிலப்பதிகாரம், திருமுறைகளிலும், **திவ்வியப் பிரபந்தத்திலும்** கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பூலாங்குறிச்சிக் கல்வெட்டு முதல் காலந்தோறும் பொறிக்கப்பட்ட பல கல்வெட்டுக்களிலும் முற்காலப் பாண்டியர் செப்பேடுகளிலும் கொங்குநாடு குறிக்கப்பட்டுள்ளது.[31]

கொங்குநாடு தனக்கென்று எப்பொழுதும் தனியான எல்லைகள், வரலாறு, கலை, பண்பாடு, நாகரிகம், பழக்கவழக்கம் ஆகியவற்றைக் கொண்டது. இதனை மேற்கண்ட இலக்கியங்களும், கல்வெட்டுகளும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. நீலகிரி, கோவை, ஈரோடு, சேலம், நாமக்கல், தருமபுரி மாவட்டங்களின் சில பகுதிகளும், திண்டுக்கல் மாவட்டம் பழனிப் பகுதியும், திருச்சி மாவட்டக் கரூர், குளித்தலைப் பகுதிகளுமே பண்டைய கொங்கு நாடாகும்.

"வடக்குப் பெரும்பாலை வைகாவூர் தெற்குக்
குடக்குப் பொருப்புவெள்ளிக் குன்று - கிடக்கும்
களித்தண் டலைமேவும் காவிரிசூழ் நாடு
குளித்தண் டலையளவு கொங்கு"[32]

என்பது ஒரு தனிப்பாடல் இதன்மூலம் கொங்குநாட்டின் வடக்கு எல்லை பெரும்பாலை என்பதும், தெற்கு எல்லை பழனிமலை என்பதும், மேற்கு எல்லை வெள்ளியங்கிரிமலை என்பதும், கிழக்கு எல்லை குளித்தலை என்பதும் பெறப்படுகின்றன.

குறுப்புநாடு – திங்களூர்

கொங்குநாடு முன்பு 24 உள்நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அவற்றுள் 24ஆம் நாடு குறுப்புநாடு. 'இயல்செறி குறுப்புநாடு' என்று பாராட்டப்படுவது. கொங்குநாட்டின் மிகப்பெரிய உள்நாட்டுப்பகுதி இதுவேயாகும். கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே இப்பிரிவு ஏற்பட்டுவிட்டதை சுந்தரர் தேவாரம்,

---

28. பதிற்றுப்பத்து, பா 22, 77 29 அகநானூறு, பா 79, 253 30 புறநானூறு, பா 373 31 ஆவணம் 1, ப 68 (அக்டோபர் 1991) 32 புலவர் செ இராசு, கொங்குநாட்டுச் செம்பூத்தகுல வரலாறு, ப.1.

'கொங்கில் குறும்பில் குரக்குத்தளியாய்'[33]

என்னும் பாடலடியின் மூலம் அறியமுடிகின்றது குறும்புநாடு என்பதே வலித்தல் விகாரம் பெற்று குறுப்புநாடு ஆயிற்று குறுப்புநாடு 32 பழம்பதிகளையுடையது இந்நாடு விசையகிரி, **அருள்மலை**, திட்டமலை, வெள்ளிமலை, பவழமலை, கதித்தமலை ஆகிய 6 மலைகளையும், நொய்யல் (காஞ்சிநதி), பவானி, சவுந்தரமாநதி ஆகிய 3 நதிகளையும், விசயமங்கலம், கத்தாங்கண்ணி, குன்னத்தூர், பாலதொழு, கொடுமணல், நல்லூர், **திங்களூர்**, சிறுவலூர், கோசனம், ஈஞ்சம்பள்ளி, திருப்பூர், ஊத்துக்குழி, அமுக்கயம், பெரியபாளையம், சிறுக்கழிஞ்சி, தெக்கலூர், மண்ணறை, அல்லாளபுரம், வெள்ளரிவெளி, செவியூர், அயிலூர், தாளூன்றி, முடச்சியூர், ஆதியூர், கொளப்பலூர், குருமந்தூர், கலிங்கயம், கூடலூர், செங்கப்பள்ளி, வாய்ப்பாடி, குடுப்பதி, சீனாபுரம், அலங்கயம் முதலிய 33 ஊர்களையும் உடையது.

கொங்குநாட்டினைக் கொங்குச் சோழர்கள் ஆண்ட காலத்தில் குறுப்புநாடு 'வீரசோழபுரநாடு'[34] எனவும் வழங்கப்பட்டது என அறியமுடிகின்றது குறுப்புநாட்டு ஊர்களில் ஒன்றான திங்களூர் பண்டைய காலத்தில் சந்திரபுரம், சந்திரபுரி என்று அழைக்கப்பட்டது. எனினும் தற்போது திங்களூர் என்றே வழங்கப்படுகிறது.

கொங்குநாட்டினை ஆண்ட அரசுகள்

கொங்குநாடு சேரமன்னர்கள் கங்கர்கள், பிற்காலச் சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள், ஒயிசள மன்னர்கள், விசயநகர மன்னர்கள், நாயக்க மன்னர்கள், மைசூர் மன்னர்கள் ஆகியோரின் ஆட்சியில் இருந்து வந்துள்ளது கி.பி. 1800-க்கு மேல் இப்பகுதி ஆங்கிலேயரின் வசம் வந்தது.

கல்வெட்டில் திங்களூர்

சமணம், சைவம், வைணவம் ஆகிய முச்சமயங்களும் செழித்து விளங்கியது திங்களூர். இவ்வூரில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பல கல்வெட்டுகள் உள்ளன புஷ்பந்தந்த தீர்த்தங்கரர் கோயிலில் 3 கல்வெட்டுகளும், சந்திரமௌலீசுரர் கோயிலில் 12 கல்வெட்டுகளும், அழகிய ராஜப்பெருமாள் கோயிலில் 4 கல்வெட்டுகளும் ஆக 19 கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன.

புஷ்பந்தந்த தீர்த்தங்கரர் கோயிலின் சமணப் பள்ளியில் முதல் கொங்குச் சோழ மன்னன் கோநாட்டான் விக்கிரமசோழனின் நாற்பதாம்

---

33. சுந்தரர் தேவாரம், ஊர்த்தொகைப்பாடல்
34 கத்தாங்கண்ணிக் கல்வெட்டு

ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு உள்ளது இதில் சாலிவாகன சக ஆண்டு 967 குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசனின் ஆட்சியாண்டும் சக ஆண்டும் குறிக்கப்பட்ட முதல் கொங்குச் சோழனின் கல்வெட்டு இதுவேயாகும்

கல்வெட்டுகளில் எங்கும் காணக்கிடைக்காத ஆய்த எழுத்து 'அஃகம்' என்ற சொல்லில் இவ்வூர் சிவன்கோயில் கல்வெட்டில் கிடைக்கிறது. இக்கோயிலின் கல்வெட்டில் இறைவனின் திருநாமங்களாகச் சந்திரபுரஉடையார், சந்திரபுரீசுவரமுடையார் என்னும் பெயர்கள் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. இக்கோயிலில் கி.பி 1275ஆம் ஆண்டு வெட்டப்பட்ட தூண்கல்வெட்டு ஒன்று கீழிருந்து மேல்நோக்கிப் படிக்கும்படியாக உள்ளது. இதுபோன்ற கல்வெட்டொன்று அறச்சலூரிலிருந்து எடுத்துவரப்பட்டு ஈரோடு கலைமகள் கல்வி நிலைய அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளதாக இந்நூலின் இணைப் பதிப்பாசிரியரும், கொங்கு ஆய்வாளரும் கல்வெட்டறிஞருமான முனைவர் செ. இராசு அவர்கள் கூறுவர்[35]

அழகிய ராஜப்பெருமாள் கோயில் கல்வெட்டில் காணப்பெறும் 'சுந்தர பாண்டிய விண்ணகரம்' என்னும் பெயரானது, இவ்வூர் பாண்டியர் காலத்தில் வழங்கி வரப்பெற்ற பெயரினைக் காட்டுகிறது. பாண்டிய நாட்டுச் சுந்தரபாண்டியபுரத்திலிருந்தும், கேரள சிங்க வளநாட்டுப் பிரதேயம் திருப்பத்தூரிலிருந்தும், தொண்டை நாட்டு அரகண்டநல்லூரிலிருந்தும் திங்களூர்க் கோயில்கட்குக் கொடை வழங்கியுள்ளதை அறியமுடிகின்றது. எனவே திங்களூர்க் கோயில் தமிழ்நாட்டில் ஒரு சிறந்த கோயிலாக இருந்தது தெரியவருகின்றது.

திங்களூர்க் கோயில் கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் வேதம்பாடுதல், கணிதம் போன்ற சொற்கள் இவ்வூர் அக்காலத்தில் கல்வியில் சிறந்து விளங்கிய நிலையினை நமக்கு நினைவூட்டுகின்றன. ஊரில் குளம் வெட்டி வைத்த செய்தியும், கோயில்களுக்கு நந்தா விளக்கு வைத்த செய்தியும், விஜயமங்கலத்துக் குடியானவன் ஒருவன் சந்திரமௌளீசுவரர் கோயிலைச் செப்பனிட்ட செய்தியும், கோயில்களுக்குத் தானம் கொடுக்கப்பட்ட செய்தியும், 'குலோத்துங்க சோழன் சந்தி' என்று சோழ மன்னன் பெயரால் ஒரு வழிபாடு நடத்தப்பட்டு வந்ததுமான செய்திகளும் அறியமுடிகின்றன.

திங்களூர்க் கல்வெட்டுகள் மெக்கன்சியின் உதவியாளர்களால் படியெடுக்கப்பட்டு சென்னை அரசினர்க் கீழ்த்திசைச் சுவடிநூலகத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.[36]

---

35 நேர்காணல் 13.4.97

36 Ms. D 3302 - IV-94; South Indian Temple Inscriptions, Vol. I, No.256, P.237

இலக்கியத்தில் திங்களூர்

திங்களூரின் பெருமைகளை இலக்கியங்களும் தனிப்பாடல்களும் புகழ்கின்றன. அவற்றின் மூலம் அதன் வளம், சமயப்பெருமை, இலக்கிய வளம், குடிப்பெருமை ஆகியன அறியப்படுகின்றன.

கொடுமணல் இலக்கியத்தில் ஒன்றான **கந்தசாமிக் காதல்** என்னும் நூல் கந்தசாமிக் கவுண்டரின் காணியூரை,

"நல்லூர் கொடுமணலூர் நாரியெழு மாதைநகர்
வெல்லும் மருதுறையும் விளங்கு**திங்கள் மாநகரும்**"[37]

என்றும்,

"மாதுசெறி பிரமியத்தார் வானிகூ டல்பதியார்
ஓதும் மருதுறையார் உற்ற**திங்கள் மாநகரார்**"[38]

என்றும்,

"மங்கள கலியாணி மசரிஉமை மாதாவே
திங்களூர்ப் பனங்காடை தென்னரசைக் காணீரோ"[39]

என்றும் குறிப்பிடுகிறது. இங்குத் திங்களூர் 'திங்கள் மாநகர்' என்றும், பனங்காடை குலத்தினர்க்கு அவ்வூர் காணியூர் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

கொடுமணல் இலக்கியமான **பொன்னையன் காதல்** என்னும் மற்றொரு நூலும் இவ்வூரைக்,

"கோமான் புகழ்விளங்குங் குறுப்புவள நாடுதனில்
தேமாங் கனிவிளங்குந் **திங்கள்நக** ராளுமன்னன்"[40]

என்றும் சுட்டுகிறது

கொங்குநாட்டின் ஊர்த்தொகையைக் குறிப்பிடும் பாடல் ஒன்றில்,

'. . . . பீடுபெறு **திங்களூர்**'[41] என்றும், பணங்காடைக் குலத்தாரின் 35 காணி ஊர்களைக் குறிப்பிடும் தனிப்பாடல் ஒன்றில் 'கடிகமழ்ந் தருள்**திங்களூர்**'[42] என்றும் இவ்வூர் குறிக்கப்படுகிறது

---

37 செ. இராசு, (பதி), கொடுமணல் இலக்கியங்கள், கந்தசாமிக்காதல், கண்ணி. 29
38 மேற்படி நூல், கண்ணி. 113
39 மேற்படி நூல், கண்ணி. 422
40. மேற்படி நூல், கண்ணி 16
41 இ. சுந்தரமூர்த்தி, (பதி), கொங்கு மண்டலசதகம், ப.232
42 செ இராசு, ஆனங்கூர் கரியகாளியம்மன் கோயில் காணியாளர்கள் வரலாறு, ப. 75

திங்களூரின் பெருமையையும் சிறப்பையும் கூறும் தனிப்பாடல் ஒன்று இந்நிறுவன ஓலைச்சுவடியிலிருந்து கிடைத்தது.

"அந்தமுள சந்திரபுர நாதரும் அழகரும்
ஆனநற் காளியுமையும்
ஆச்சிபெறு திங்களூர் வேதியர்கள் கவிவாணர்
அனுதினம்நினைந்த திங்களூரு
சந்திரபுரம் இந்திரநகர் தருமபுர மென்கின்ற
சதுர்யுகம்பெறு திங்களூரு
சதுர்வீமன் கைவாளில் பூதமா மினியனை
சங்கரித்திடும் திங்களூரு
விந்தையுட னேவந்து சத்துருவின் எருமைகூத்து
விளையாடிவரும் திங்களூரு
வெற்றிபெறு பூமன் புரந்தகதை காரண
மிகுந்துவளர் திங்களூரு
செந்திருவி ளங்கிய காராளர் பலர்குடிகள்
சேர்ந்துவளர் திங்களூரு
செல்வக் குறுப்புவள நாட்டினில் கதியுள
செயமான திங்களூரே"[43]

என்றெல்லாம் அப்பாடல் திங்களூரைப் புகழ்கின்றது இவ்வாறு பல இலக்கியங்களாலும் புகழப்படும் ஊர் திங்களூராகும்.

இந்நொண்டி நாடகத்தில் திங்களூர் அருள்மலை

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகத்தில் திங்களூரானது, 'வரம்பெற்ற மாமுனிவர்ஓதும் திங்கள்மாநகர்' (பா 29), 'செந்திரு மடந்தையோதும் திங்கள்மாநகர்' (பா 31), 'தெள்ளு செந்தமிழோர் போற்றும் திங்கள்மாநகர்' (பா 33), 'கொக்கு மாதளைகள் வாழை குலாவிய திங்களூர்' (பா 35), 'தண்டமிழ் விளங்குகின்ற சந்திரபுரம்' (பா 11) என்றும் பலவாறு குறிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு குறிக்கப்பெறுவதிலிருந்து இவ்வூரின் பெருமையினையும் சிறப்பினையும் அறியமுடிகின்றது.

---

43 ஆசியவியல் நிறுவன ஓலைச்சுவடி, பல்வகைத் தனிப்பாடல்கள், எண் 572. பக் 213, 234

மேலும் இவ்வூர், 'அம்புலிநகர்' (பா.38 80), 'இந்துமாநகர்' (பா.38.15, 38.93), 'இந்தூர்' (பா.38 78), 'மதிநகர்' (பா.38.84) எனவும் ஆசிரியரால் கூறப்படுகிறது. இவ்வூரின் பழைய பெயர்களான சந்திரபுரம், சந்திரபுரி என்னும் இரு பெயர்களும் இந்நூலிலும் குறிப்பிடப்படுவதை 6, 11, 12, 38.74 ஆகிய பாடலடிகளின் வழி அறியமுடிகின்றது.

இந்நொண்டி நாடகத்தில் அருள்மலையானது, 'அமரர் பரவும் காட்சியணிந்த திங்களூர் அருள்மாமலை' (பா1), 'அல்லிமலர்த் தாமரைத் தடாகஞ்சூழ்ந்த அருள்மலை' (பா.2), 'கன்னியர்சூழ் அருள்மலை' (பா.7) 'கவிஞோர் போற்றும் அருள்மலை' (பா.9), 'இலக்கணக் கவிஞோர் போற்றும் இறையவன் அருள்மாமேர்' (பா17), 'திசைபுகழ் அருள்மாமேர்' (பா.27), 'நதியணி அருள்மாமேர்' (பா.37) என்றெல்லாம் சிறப்பிக்கப்படுகின்றது.

திங்களூர், அருள்மலை என்பன தற்போது வெவ்வேறு ஊராக வழங்கப்பெற்று வருகின்றன. இந்நூல் எழுந்த காலத்தில் 'திங்களூர் அருள்மலை' என்ற பெயரில் ஒரே ஊராக இருந்ததாகத் தெரிகிறது. திங்களூர் என்ற தொடர்களும், அருள்மலை என்ற தொடர்களும் நூலில் தனித்தனியாகக் காணப்பட்டாலும் இரண்டும் ஒரே பகுதியைக் குறிக்கின்றன

இந்நூலாசிரியர், அருள்மலை முருகனைக் குறிப்பிடுமிடத்து, 'திங்களூரருள் மாமலையான்' (பா1), 'திங்கள் மாநகரில் மேவும் சந்திரநாதர் பெற்ற சண்முகன்' (பா.31), 'திங்கள்மாநகரில் மேவும் வள்ளி தெய்வானை கந்தன்' (பா.33) 'திங்களூர்வாழ் முக்கணன் அருள்மாமேரில் முருகர்' (பா.35) எனப் பலவாறு குறிப்பிடுகின்றார். திங்களூரைச் சுட்டுமிடத்து, 'மதிநகர் எய்தால் வல்வினை பயக்கும் அன்னக ரதிலே அருள்மலைப் பெருமையை' (பா.38. 84, 85) என்றும், 'இந்தலோகத்தில் இந்துமாநகரில் அந்தமாமலைபோல் அருள்மலை யுளது' (பா.38.93,94) என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்

இவ்வாறு இந்நூலாசிரியர் குறிப்பிடுவதிலிருந்து இவ்விரு ஊர்களும் அக்காலத்தில் 'திங்களூர் அருள்மலை' என ஒரேபெயரில் அழைக்கப்பெற்று வந்துள்ளமையை அறியமுடிகின்றது.

திங்களூரின் சிறப்புகள்

இந்நொண்டி நாடகநூலின் வழியாக திங்களூர் பற்றிய சிறப்புகள் பல அறிய வருகின்றன இவ்வூரில் அமைந்துள்ள சிறப்புமிக்க கோயில்களாக, சந்திரநாதர் கோயில், நெட்டூரழகர் கோயில், கொண்டத்துக்காளி அம்மன் கோயில், அப்பச்சிமார் மடக்கோயில், அருள்மலை ஆண்டவர்கோயில் ஆகிய கோயில்கள் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன இத்துடன் மேலும் இவ்வூரின் சிறப்புகளாக,

"கொங்குமண் டலத்தில் குறுப்புநன் னாட்டில்
இந்துமா நகரென் றிருக்கும் தலமதிலே
அய்ந்தலை நாகம் ஆடவெண் சாரை
தவளைக் கல்லும் சந்திர லிங்கமும்
தவளைச் சங்கும் சடைப்பனை யதுவும்
பூமன் தினமும் போற்றுமய்ங் கரனும்
வீமன் கிணறும் வெண்டாமரைக் குளமும்
திக்குளோர் புகழத் தென்னர சுடனே
முக்குக் கல்லும் முன்வட துருத்தியும்
இரத்தக் கள்ளியும் இரணமுகப் பூதமும்
சித்துமு லிகையும் செந்தமிழ்ச் சங்கமும்
தோன்றவே காணாச் சுனைக்கரு நொச்சியும். " (பா.38.14-25)

என ஆசிரியர் விரித்துக்கொண்டே செல்கிறார்.

திங்களூர்ச் செப்பேடு[44] இதனை உண்மையென நிரூபிக்கின்றது. இச்செப்பேடு,

". . யிந்த நகரில் இருக்கிற அதிசியம் அய்ந்தலைநாகன் ஆடவெண்சாரை
தவளை கல்லு சந்திரலிங்கம் சடப்பனையும் பூமநதியும்
பொருந்திய ஐங்கரன் பீமன் கிணறு வெண்டாமர குளம்
தெற்கு தென்னரசு மேற்கு முக்குகல்லு வடக்கு வடதுருத்தி
கிழக்கு ரத்த காள ரணமுகப்பூதம் செந்தமிழ் சங்கம்
காணா சுனையும் கருநொச்சியும் . . . ."[45]

என குறிப்பிடுகின்றது. குறுப்புநாட்டுத் தனிப்பாடல்[46] ஒன்று 'வெண்சாரை கருநொச்சி காணாத சுனையும் மெய்ப்பாய் இருக்கும் நாடு' என்றும், அதிசயாமலை விருத்தம் [47] என்னும் பாடலானது 'இஷ்டமாய் சித்திதரு கருநொச்சி யும்புவியில் ஆருமறி யாத சுனையும்' என்றும் குறிப்பிடுவதிலிருந்து இதனைத் தெற்றென அறியமுடிகின்றது.

---

44 ஈரோடு மாவட்டம், பெருந்துறை வட்டம், திங்களூர் - சின்னியம்பாளையத்தில் மொட்டையப்ப நாடார் என்பவரிடம் இச்செப்பேடு உள்ளது

45. ஆவணம், இதழ் 7 ப 98

46 கொடுமணல் இலக்கியங்கள், ப. 112

47. பாளையப்பட்டுக்களின் வம்சாவளி, தொகுதி-3, ப.56

சந்திரநாதர் கோயில்

திங்களூர் என்று இவ்வூர் பெயர் பெறுவதற்குக் காரணமாய் அமைந்தது சந்திரநாதர் கோயில் என்பது முன்பே சுட்டப்பட்டது ஊரின் கிழக்குப்பக்கத்தில் இக்கோயில் காணப்படுகிறது இக்கோயிலின் வாசல் மேற்குப்புறமாக அமைந்துள்ளது கோயில் வாசலுக்கு முன்பாக கருட கம்பம் ஒன்றும் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது கார்த்திகை தீபத்தன்று இக்கருட கம்பத்தின் மீது ஏறி தீபம் வைப்பார்கள் இக்கோயிலைப் பற்றி இந்நொண்டி நாடகம்,

"திங்கள் மாநகரில் சிறந்த சிவாலயம்
அங்கே யோரடிக்கு ஆயிரலிங்கமும்
தெப்பவா விகளும் சிறந்த தடாகமும்
ஒப்பில் லாத்தங்க உயர்ந்தஉப் பரிகையும்
சித்திர மண்டபம் சிகர கோபுரங்கள்
. . . .

சந்திர சேகரருந் தான்பெரிய நாயகி" (பா.38 41-59)

எனவும் சிறப்பிக்கின்றது இதனைத் திங்களூர்ச் செப்பேடு,

"சிறந்த ஆலயம் சந்திர சேகரசுவாமி பெரியநாயகி அம்மன்
கலியாண சுப்பிரமணியர் நட்டூர் அழகர் கொண்டத்துக்காளி அம்மன்
புட்பநாத சுவாமி . தெப்பவாவி உண்டு கோட்டை உப்பரிகை
பன்னகசாலையும் இப்படியாப்பட்ட அதிசயமிருந்தது"[48]

என கூறுகின்றது

நெட்டூரழகர் கோயில்

சந்திரநாதர் கோயிலுக்குத் தென்பக்கத்தில் இக்கோயில் அமைந்துள்ளது இக்கோயிலின் வாசல் கிழக்குப்புறமாக அமைந்துள்ளது கோயில் வாசலுக்குமுன் கருட கம்பம் ஒன்று அமைக்கப்பெற்றுள்ளது இக்கோயிலினை இந்நொண்டி நாடகம்,

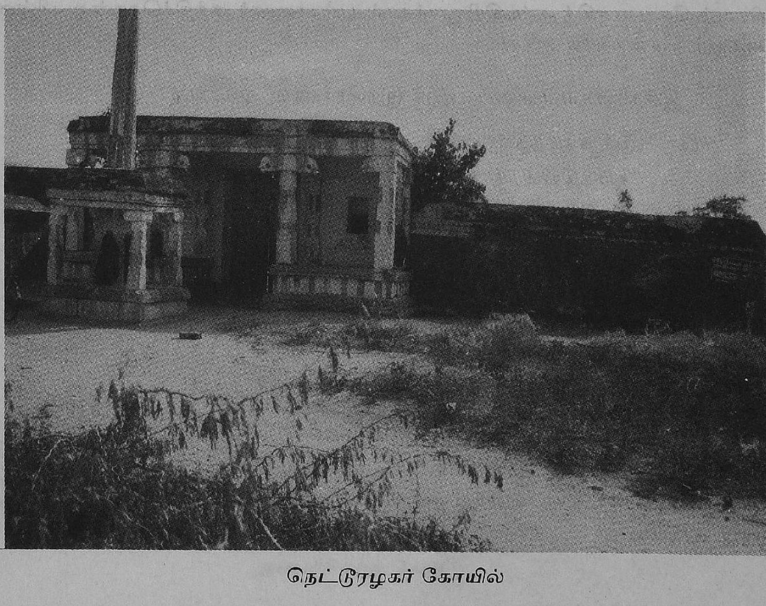
'நந்துதா னிலங்கும் நட்டூரழகரும்' (பா 38 60)
'ஆழியுண்ட நட்டூர் அழகரும் வாழி' (பா.39.19)

என்று சிறப்பிக்கின்றது

48 ஆவணம், இதழ் 7, ப 99

சந்திரநாதர் கோயில்

நெட்டூரழகர் கோயில்

கொண்டத்துக் காளிஅம்மன் கோயில்

சந்திரநாதர் கோயில், நெட்டூரழகர் கோயில் இவ்விரண்டினையும் கடந்து கிழக்குப் பக்கத்தில் வருகிறபோது நீண்ட பெரிய மதில்சுவருடன் இக்கோயில் காணப்படுகிறது மேற்கூறிய இரு கோயில்களைவிட அதிக பரப்பளவில் இக்கோயில் காணப்பெறுகிறது இக்கோயிலின் வாசல் வடக்குப் புறமாக அமைந்துள்ளது இக்கோயில் வாசலுக்குமுன்பும் கருட கம்பம் ஒன்று அமைக்கப்பெற்றுள்ளது கார்த்திகைக் தீபத்தன்று இக்கருடகம்பத்தின்மீது ஏறித் தீபம் வைப்பார்கள் கோயிலில் நுழைவதற்கு முன்பாக பெரிய வாயிலுடன் இருபுறமும் திண்ணைகளும், அறைகளும் அமைந்து வீட்டின் முகப்பு தோற்றம் போல் காணப்பெறுகிறது கோயிலில் நுழைந்ததும் கொண்டத்துக் காளி அம்மனின் பெரிய உருவம் (சுதையாலானது) காட்சியளிக்கின்றது

இக்காளியம்மனின் வரலாறாக அவ்வூர் மக்களிடம் கிடைக்கப்பெறும் செய்தி: திங்களூர் கொண்டத்துக் காளியும், பாரியூர் அம்மனும் சகோதரிகள். ஒருநாள் திங்களூர் கொண்டத்துக்காளி பாரியூர் அம்மன் விழாவுக்குச் செல்லும்போது வயல் நடவை மேற்பார்த்த பள்ளன், அம்மனை (பெண்வடிவாகச் சென்ற அம்மன்) நாற்று நடவு செய்த பின்னர் போகலாம் என்று தடுத்தான் அம்மன் எவ்வளவு சொல்லியும் கேட்கவில்லை அம்மன் மிகவும் கோபமாகித் தன் திரிசூலத்தால் பள்ளனைக் குத்திக்கொன்று பின்னர் பாரியூர் சென்றதாக ஐதீகம்

இக்காளியம்மனைப் பற்றி இந்நொண்டி நாடகம்,

"பாதிநடுச் சாமத்தில் பள்ளன் - நடுப்
பாத்தியில் காளியம்மனை நாத்துநடச் செய்யவே
திரிசூலங் கொண்டுபள்ளன் தன்னை-வெட்டிச்
செயங்கொண்ட சந்திரபுரி நயங்கொண்ட பதியாள்" (பா.610,11)

என்றும்,

"நாத்தை எடுத்து நடுப்பாத் தியிலே
பார்த்து நடென்ற பள்ளனை மிதித்து
வாளது கொண்டு வதைத்தகொண் டத்துக்
காளிநா யகியும்" (பா.38 61-64)

என்றும் கூறுகின்றது மேற்கண்ட நேர்காணல் செய்தியையும், இந்நொண்டி நாடகநூலின் பாடலடிகளையும் உறுதி செய்யும்வண்ணம் திங்களூர்ச் செப்பேடு காணப்படுகிறது.

கொண்டத்துக்காளி அம்மன் கோயில்

அப்பச்சிமார் கோயில்

"அம்மன் கோவிலுக்கு வடபுறம் பள்ளர் வீடு 100 யிருக்கும். யிந்த நூறு வீட்டிலே பெரியதனக்காரன் வீரபத்திரப் பள்ளன் இருப்பான். அவன் பில்லி சூனியம் படித்துக்கொண்டு அம்மனை ராத்திரி காலம் வயலுலே நாத்து நடச்சொல்லி ரொம்ப உபத்திரம் செய்து வருவான். உபத்திரம் பொறுக்கமாட்டாமல் ஒருநாள் வயலுக்குப் போர்காமல் இருந்துகொண்டாள். அந்தப்பள்ளன் அம்மன் வயலுக்கு வரவில்லை என்று சாமத்தில் வந்து காளிகாளி என்று கூப்பிட்டான். அம்மன் பேசாமலிருந்ததினாலே கதவைக் காலாலே உதைத்தான். அப்போ அம்மன் பள்ளனை சூலாயுதத்தினாலே குத்திகொண்ணு போட்டு யிந்த நகரில் பள்ளர்குடி நிலைக்காமல் போகக்கூவதுஎன்று சாபம் கொடுத்தது . ."[49]

இத்தகு பெருமையுள்ள இக்காளியம்மனைச் சிறப்பித்துப் பல தனிப்பாடல்கள் பாடப்பெற்றுள்ளன. ஓலைச்சுவடியில் இவ் அம்மனைப் பற்றிப் பதிப்பாசிரியர்க்குக் கிடைத்த சில தனிப்பாடல்கள் இப்பதிப்புநூலின் பின்னிணைப்பில் தரப்பெற்றுள்ளன.

அப்பச்சிமார் கோயில்

திங்களூர் வடமேற்குத் திசையில், 1 கி.மீ. தூரத்தில் இக்கோயில் காணப்படுகிறது இக்கோயிலின் வாசல் தெற்குப்புறமாக அமைந்துள்ளது இக்கோயிலை ஒட்டியே மடமும் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது வேட்டுவத் தலைவர்களுக்காகவே கட்டப்பட்ட இக்கோயிலில், அப்பச்சிமார், மாரய்யன், ஈட்டிமாறன், கத்திமாறன், நல்லாயுதமாறன், ராக்கியண்ணன், வீரய்யன், மசரியம்மன் முதலான தெய்வங்கள் காணப்படுகின்றன கொங்குநாட்டில் ஏழு அப்பச்சிமார் கோயில்கள் இருந்தபோதிலும் இக்கோயிலே முதன்மையானதாகும். திங்களூர் பட்டக்காரர் மட்டுமே இக்கோயிலில் வழிபாடு நிகழ்த்தும் உரிமை பெற்றவர் ஆவர். இக்கோயிலைப் பற்றி இந் நொண்டி நாடகத்தில்,

"மாரய்யனும் ராக்கியண்ணனும் சூழ - மடத்தில்
மசரியம்மன் செழிக்கும் சசிநகருக்கிசைந்த" (பா.614)
'அப்பச்சி மாரய்யன் அன்னசத்திரமும்' (பா.38 67)

என்று கூறப்படுகிறது. அக்காலத்தில், இது கோயிலாகவும் மடமாகவும் சிறப்புற்று விளங்கியமையை அறியமுடிகின்றது இக்கோயிலின் பெயர்க் காரணத்தையும், இதன் வரலாற்றினையும் 'இந்நூலில் அறியவரும் பிற செய்திகள்' என்னும் தலைப்பில் விரிவாகக் காணலாம்.

---

49. ஆவணம், இதழ் 7, ப 99, 100

அருள்மலை ஆண்டவர் கோயில்

திங்களூருக்கு நேர்மேற்கே 6 கிமீ தொலைவில், தோரணவாவி எனும் ஊருக்கருகில் இக்கோயில் காணப்படுகிறது. இக்கோயில் மலைமீது அமைந்துள்ளது குறுப்புநாட்டில் உள்ள ஆறு மலைக்கோயில்களுள் இக்கோயிலும் ஒன்றாகும் இக்கோயிலுள் முருகபெருமான் எழுந்தருளியுள்ளார். இக்கோயில் தோரணவாவி எனும் ஊரின் பாதுகாப்பில் இருந்து வருவதை, 'ஸ்ரீ அருள்மிகு அருள்மலை ஆண்டவர் திருக்கோவில், தோரணவாவி' என்று காணப்பெறும் கோயில் நுழைவாயிலின் பெயர்ப்பலகைத் தெரிவிக்கின்றது. இந்நொண்டி நாடகநூல் தோன்றிய காலத்திலும், அருள்மலைக் கோயில் இவ்வூரின் பாதுகாப்பில் இருந்துவந்துள்ளதை,

"தோரண வாவிநகர் சூழ - நாச்சி
சொல்லருள் மலைக்கினிய செல்வமுரு கேசன்" (பா.6.14)

'தோரணவாவி நகர் அருள்மலை' (பா.10 4)

'தோரணவாவிசூழ் துரைக்குகன்' (பா.25)

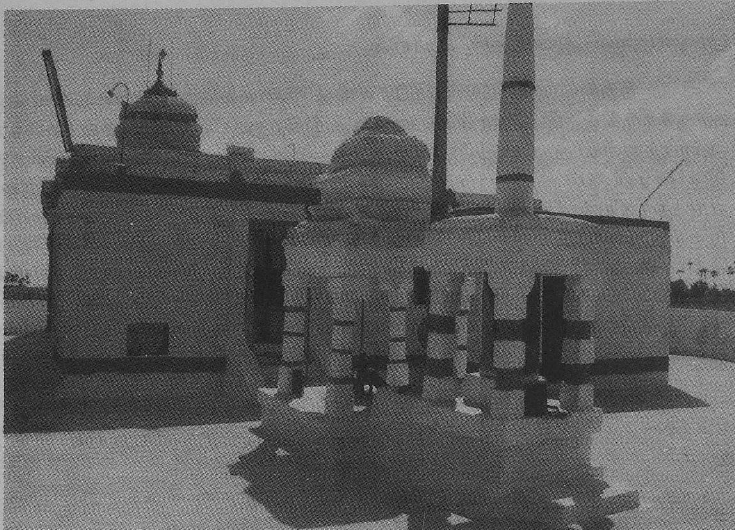
என வரும் பாடலடிகளால் அறியமுடிகின்றது

அருள்மலைக் கோயிலின் மலைஅடிவார மேல்பகுதி முழுவதும் கருங்கற்களால் கட்டப்பெற்று வட்ட வடிவில் காணப்படுகிறது இதற்கும் மேல் பகுதி உயர்ந்த மதில் சுவரால் கட்டப்பெற்றுள்ளது இக்கோயிலின்மேல் செல்வதற்கு நடை படிகள் அமைந்துள்ளன கோயிலின் சந்நிதி கிழக்குமுகமாக அமைந்துள்ளது. சந்நிதிக்கு முன்பாக மயிலும் கொடிக்கம்பமும் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன சிவன்கோயிலில் நந்தி, மூலவரை நோக்கி அமைந்து காணப்பெறுவதுபோல் இக்கோயிலில் மயில், மூலவரை நோக்கிக் காணப்பெறுகிறது.

இக்கோயிலின் தேர் மிகப்பெரியதாகக் காணப்பெறுகிறது. திருவிழாவின்போது தேரினை அலங்கரிப்பதற்கு வசதியாக படிகளுடன் கூடிய மேடை ஒன்றும் தேரின் அருகில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தேரில் புராணச் செய்திகளை விளக்கும் வண்ணம் அழகிய வேலைப்பாடுகளையுடைய மரச்சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

அருள்மலையைப் பாடிய புலவர்கள்

அருள்மலை முருகனை இந்நூலாசிரியர் மட்டுமன்றி, இவர் காலத்திற்குப் பின் வாழ்ந்த நஞ்சையப் புலவர் என்பவரும் போற்றிப் புகழ்ந்து பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். "இவர் வேளாளர். இவரது ஊர் திங்களூர் தோரணவாவி. இவர் எருமை மேய்த்துக்கொண்டிருந்தவர். அருண்மலையின்

அருள்மலை ஆண்டவர் கோயில்

தேர்

எருமைக் கன்றைப் புலி கொண்டுபோய்விட்டது கோவில் அர்ச்சகர் சுப்பையா எருக்கம்பாலைக் கறந்து கொடுத்தபோது இவர் ஒரு பாடல் பாடினார் என்று தெரிகிறது சிவகிரி வேலாயுத சுவாமி பேரில் மழைபெய்யும்படி பாடினார்"[50] என்று இப்புலவரைப் பற்றி பிற்காலப் புலவர்கள் எனும் நூல் கூறுகின்றது

இப்புலவர், அருள்மலை முருகன்மீது பாடிய சில பாடல்கள் ஓலைச் சுவடியிலிருந்து பதிப்பாசிரியர்க்குக் கிடைத்தன அப்பாடல்கள் இப்பதிப்பு நூலின் பின்னிணைப்பில் தரப்பெற்றுள்ளன இப்புலவரின் சந்ததியினரில் இன்னும் ஒருவர் வாழ்ந்து வருவதாக இந்நூலின் இணைப்பதிப்பாசிரியரும் கல்வெட்டறிஞருமான முனைவர் செ இராசு அவர்கள் கூறுவர்

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகநூலின் அமைப்பு

நொண்டி நாடகம் தமிழ் நாடக வகையைச் சேர்ந்த ஒரு சிற்றிலக்கியம். இது நாடகம் என்பதை, 'சிறக்கும் நொண்டி நாடகத்தைத் தெரிந்து பாட'[51] எனவும், 'செந்தமிழால் தெரிந்து நொண்டி நாடகத்தின் சீரெடுத்து நயந்து பாட'[52] எனவும், 'விருத்திலகு நொண்டி நாடகந்தன்னை யான்பாட'[53] எனவும் வரும் நொண்டி நாடக நூல்களின் பாடலடிகளால் அறியலாம் திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகமும் நொண்டி நாடக நூல்களின் அமைப்பினையே பெற்றிலங்குவதை,

செந் தமிழா லுற்ற
பனுவலிசை யாகநொண்டி பாடி யாட" (பா1)
"பல்லியஞ்சேர் நொண்டி நாடகத்தை யானும்
பாடலுற்ற விபரமது பகரக் கேண்மோ" (பா 2)

எனவரும் பாடலடிகளால் அறியமுடிகிறது

நொண்டி நாடகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நொண்டி நாடகத்தின் அமைப்பும், அமைப்பில் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமை நிகழ்ச்சிகளும், நாடக நிகழ்ச்சிகள் அமைந்த வரிசைப்படியே ஒப்பிட்டு ஆராயப்படுகின்றன

கடவுள் வணக்கம்

நொண்டி நாடகத்தில் காப்புப்பாடல் முதலில் அமைந்துள்ளது பின்னர் கடவுள் வணக்கம், அவையடக்கம், தோடயம், நூற்பயன், வாழ்த்து

---

50 பிற்காலப் புலவர்கள், ப 474

51 சீதக்காதி நொண்டி நாடகம், பா1

52 திருவிடை மருதூர் நொண்டி நாடகம், பா1

53 திருப்புல்லாணி நொண்டி நாடகம், பா1

முதலியன அமைந்துள்ளன இவற்றில் சில பகுதிகள் குறைந்தும் சில நொண்டி நாடகங்கள் காணப்படுகின்றன. தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியங்களில் விநாயகர் வணக்கத்தைக் காப்புப் பாடலாக அமைத்து நூல் இயற்றப்படுவது மரபாக உள்ளது இம்மரபிற்கேற்ப **ஆதிமூலேசர் நொண்டி நாடகம், திருக்குடந்தை சாரங்கபாணி நொண்டி நாடகம், திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகம்** முதலான பல நொண்டி நாடகங்களில் விநாயகர் வணக்கமே காப்புப் பாடலாக அமைந்துள்ளது. இவ்வமைப்பிற்கேற்ப **திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகத்திலும்,**

"தாமநறுந் தண்டுளபத் தாரைச் சூடுந்
தாமோதரன் மருகன்தாள் காப்பு ஆமே" (பா.1)

என்று விநாயகர் வணக்கமே காப்புப் பாடலாக அமைந்துள்ளது.

நொண்டி நாடகங்களில் காப்புப் பாடலுக்கடுத்து கடவுள் வணக்கம் இடம் பெறுகின்றது பொதுவாக விநாயகர், முருகன், சிவன், திருமால், கலைமகள் ஆகியோரினைத் துதித்துப் பாடுவதாக இது அமைகின்றது. இருப்பினும், பாட்டுடைத் தலைவராக அமையும் இறைவனை மட்டுமே துதிப் பாடலாகக் கொண்டு சில நொண்டி நாடகங்கள் காணப்படுகின்றன **குன்றக்குடி குமரன் நொண்டி நாடகம், திருச்செந்தூர் நொண்டி நாடகம், திருமலை நொண்டி நாடகம், பழனி நொண்டி நாடகம்** முதலிய நொண்டி நாடகங்கள் விநாயகர், முருகன், சிவன் ஆகியோர் மீது கடவுள் வணக்கம் பாடுகின்றன **திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகத்தில்** பொதுக்கடவுளர்கள் மீது பாடும் கடவுள் வணக்கப்பாடல் இடம்பெறவில்லை.

அவையடக்கம்

கடவுள் வணக்கத்திற்கு அடுத்து அவையடக்கப்பாடல் கூறுவது பெரும்பாலான நொண்டி நாடகங்களில் காணப்படுகிறது. **திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகத்தில்,**

"சுந்தர பூமி தன்னைச் சூழ்கடல் மீது நாவாய்
விந்தையாய் மிதக்கத் தோணி மிதந்திடுந் தன்மை தானே"[54]

என்று அவையடக்கப்பாடல் கூறப்படுகின்றது. **திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகத்தில்** அவையடக்கப் பாடலானது,

"சொல்லெடுத்துப் பொருள்யாப்பு அலங்கா ரத்தைச்
சொல்லுதமிழ் நாவலர்முன் காவு மீதில்

---

54 திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகம், பா 4

நல்லமொழி குயில்கூவக் கண்டு காக்கை
நடத்துதொனி யொக்குமெந்தன் அறிவுதானே" (பா 2)

என அமைந்து வருகின்றது சிலநொண்டி நாடகங்களில் அவையடக்கத்திற்கு முன்பாக தோடயம் என்ற பகுதி இடம்பெற்று வருகின்றது.

தோடயம்

தோடயம் எனும் வடசொல் நாடகச் சிறப்புப் பாயிரத்து முதற்கவியைக் குறிக்கும் இக்கவி ஒரு தெய்வம் அல்லது பல தெய்வ வாழ்த்தாக அமையும் **குன்றக்குடி குமரன் நொண்டி நாடகம், ஞான நொண்டி நாடகம்** ஆகிய இரண்டிலும் கடவுள் வணக்கத்தைத் தொடர்ந்து தோடயம் இடம்பெறுகின்றது **குன்றக்குடி குமரன் நொண்டி நாடகத்தில்** தோடயம் பலதெய்வ வாழ்த்தாக அமைந்துள்ளது. கணபதி, குடுமியான்மலை இறைவன் முதலியோர் இதில் இடம்பெறுகின்றனர் **ஞான நொண்டி நாடகத்தில்** தோடயம் கிறிஸ்துவின் வணக்கமாக அமைந்துள்ளது.

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகத்தில் அவையடக்கப் பாடலுக்கடுத்து தோடயம் இடம்பெறுகின்றது இப்பாடலில் ஒரு தெய்வ வாழ்த்தாக ஆவினன்குடி முருகனையும், அருள்மலை முருகனையும் வாழ்த்திப் பாடுவதாக அமைகின்றது. இதற்கடுத்து முருகனின் பெருமைகளாக, அவர் அசுரர்களை அழித்த செயலும், அவரது தசாங்கச்சிறப்பும், திங்களூர் அருள்மலையின் சிறப்பும் மூன்று பெரிய பாடல்களில் கூறப்படுகின்றன இவ்வாறு நூலின் பாட்டுடைத் தலைவரையும் தலத்தையும் சிறப்பித்து நொண்டியின் வருகைக்கு முன்பாகவே பாடும் இவ்வமைப்பு இந்நொண்டி நாடகத்தில் மட்டுமே காணமுடிகிறது

மேற்கூறிய காப்பு, கடவுள் வணக்கம், அவையடக்கம், தோடயம் ஆகிய யாவும் கவிக்கூற்றாகவே எல்லா நொண்டி நாடகங்களிலும் அமைந்து வந்துள்ளன இந்நொண்டி நாடகத்திலும் அவ்வாறே அமைந்து வருகிறது.

நொண்டியின் வருகை

நொண்டி நாடகங்களில் கவிக்கூற்று, கவிதை, விருத்தம் முதலியன கதைமாந்தரின் வருகையைக் கூறுவதாகவும் கதை நிகழ்ச்சியை விவரிப்பதாகவும் அமைந்துள்ளன கீர்த்தனை, குறவஞ்சி, தெருக்கூத்து ஆகிய நாடகங்களில் கட்டியங்காரன் தோன்றிக் கதைத்தலைவனின் வருகையைக் கூறுவான். ஆனால் நொண்டி நாடகங்களில் அவ்வாறின்றி, நொண்டியானவன் சபையில் தோன்றித் தன்னைத்தானே அறிமுகம் செய்துகொள்வான். இவ்வமைப்பு முறையிலிருந்து **ஆதிமூலேசர் நொண்டி நாடகமும், திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகமும்**

வேறுபட்டு விளங்குகின்றன இவ்விரு நொண்டி நாடகங்களிலும் நொண்டியின் வருகைக்கு முன்பாகக் கட்டியங்காரன் வருகை கூறப்படுகின்றது.

பெரும்பான்மையான நொண்டி நாடகங்களின் அமைப்பினை ஒத்தே இந்நொண்டி நாடகமும்,

"மன்னுதஞ்சா வூர்த்தசுக்கன் மதுரை எத்தன்
வணங்குபக லெத்திநொண்டி வந்துற் றேனே" (பா7)

என்று நொண்டியின் வருகையைக் கூறுகின்றது

ஆதிமூலேசர் நொண்டி நாடகம், திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகம், திருக்குடந்தை சாரங்கபாணி நொண்டி நாடகம், தில்லைவிடங்கன் ஐயனார் நொண்டி நாடகம் ஆகிய நாடகங்களில் மட்டுமே இடையில் வசனம் காணப்படுகின்றது சபையில் உள்ளோர் நொண்டியைப் பார்த்துப் பெயர், குலம், கை கால்கள் வெட்டப்பட்டதன் காரணம் முதலியன கேட்பதாக வசனம் அமைந்துள்ளது **திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகத்தில்** வசனம் இடம்பெறவில்லை அதனால் கதையோட்டம் விறுவிறுப்பாக அமைந்து செல்கிறது

கதை நிகழ்ச்சிகளில் சில மாறுபாடுகள்

நொண்டி நாடகங்களில் கதையின் முற்பகுதியாகச் சபையில் நொண்டி தோன்றித் தன் பெருமை கூறுதலும், இரண்டாவது பகுதியாகத் திருடச் செல்லுதலும், மூன்றாவது பகுதியாகத் திருடிய பொருள்களை வேசியிடம் இழப்பதும், நான்காவது பகுதியாகத் திரும்பவும் திருடச்சென்று அகப்பட்டுத் தண்டிக்கப்படுவதும், இறுதிப்பகுதி தன்னுடைய தவறை உணர்ந்து இறைவனை நாடி அருள் பெறுவதுமாகிய ஐந்து பகுதிகளைக் கொண்டிலங்குகிறது. பொதுவாக இவ்வைந்து பகுதிகளை நொண்டி நாடகங்கள் பெற்றிருந்தாலும் கதையோட்டத்தின் சிற்சில இடங்களில் சில மாறுபாடுகளைப் பெற்றும் காணப்படுகின்றன

திருடர் தம் பெருமை கூறுதல்

குறவர்களின் வாழ்க்கை முறையினை அறிவதற்குக் குறவஞ்சி நூல்களும், பள்ளர்களின் வாழ்க்கை முறையினை அறிவதற்குப் பள்ளு நூல்களும் பயன்படுவதைப் போன்று கள்ளர்களின் (திருடர்களின்) வாழ்க்கை முறையினை அறிய நொண்டி நாடகங்கள் பயன்படுகின்றன. இந் நாடகங்களில் இடம்பெறுகின்ற திருடர்களைக் குலத்தொழிலால் திருடர்களாக இருப்பவர்; சூழ்நிலையால் திருடர்களாக ஆனவர் என இருவகையினராகப் பிரிக்கலாம் இவ்விரு வகையினருள் முதல்பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களே நொண்டி நாடகங்களில் அதிகமாக இடம்பெறுகின்றனர்

சாத்தூரப்பன் நொண்டி நாடகத்தில் வருகின்ற நொண்டியும், **பழனி நொண்டி நாடகத்தில்** வருகின்ற வாதிசிங்களனும் குலத்தொழிலால் திருடர்கள் அல்லர் சாத்தூரப்பன் நொண்டி, யாத்திரை சென்ற இடத்தில் திருடர்களுடன் சேர்ந்து, அவர்தம் தொழிலைக் கற்றுக்கொண்டு திருடனாகிறான். வாதிசிங்களன் படைத்தலைவனாக இருந்து பொருள்களை எல்லாம் வேசிக்குக் கொடுத்துத் திருடனானான் இவைதவிர, ஏனைய நொண்டி நாடகங்களில் திருடர்கள் குலத்தொழிலால் திருடர்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகமும் குலத்தொழிலால் ஆன திருடனையே குறிப்பிடுகின்றது. இந்நூலின் நொண்டி பகலெத்தி கள்ளமறவர் குலத்தில் தோன்றியவன் ஆவான்.

> "நாட்டிலுள்ள நொண்டியர்க்கு மிண்டன் - வெகு
>
> நலத்துடன் திருட்டுக்குப் பெலத்தகோ தண்டன்
>
> சூட்டும்கவி நாவலர்க்குத் தொண்டன் - வெகு
>
> துஷ்டலரை வெட்டிவிரு திட்டபிர சண்டன்" (பா.8:9)

என்று இவனது பெருமை கூறப்படுகிறது.

திருடச் செல்லுதல்

பெரும்பாலான நொண்டி நாடகங்களில் நொண்டி, தன் குலப் பெருமையைக் கூறி முடித்ததும் திருடச் செல்வதாக அமைந்துள்ளன. ஆனால் **தில்லைவிடங்கன் ஐயனார் நொண்டி நாடகத்திலும், பழனி நொண்டி நாடகத்திலும்** வருகின்ற நொண்டிகள், இறைவனை வணங்கி வரம் பெற்றுச் செல்வதாக அமைந்துள்ளன. **திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம்,** இவ்விரு நொண்டி நாடகங்களின் தன்மையை ஒத்து காணப்படுகின்றது இந்நாடகத்தில் வருகின்ற நொண்டி பகலெத்தி காளியை வணங்கி வரம் கேட்பதை,

> "பாலும் பழம்போலே - திருட்டுப்
>
> பலித்தே நானுங் கெலித்தாலே
>
> நாலில் ஒருபங்கு - உனக்கு
>
> நான்தரு வேனே பராந்தகியே" (பா 10:6)

என்றுவரும் பாடலடிகளால் இதை அறியமுடிகின்றது.

பொருளை வேசியிடம் இழத்தல்

நொண்டி தான் திருடிய பொருள்களை வேசியிடம் இழப்பதை அனைத்து நொண்டி நாடகங்களிலும் காணமுடிகிறது. **திங்களூர்**

அருள்மலை நொண்டி நாடகத்தில் வருகின்ற நொண்டி, திருடிய பொருள்களைப் பணத்திற்கு (பொன்னுக்கு) விற்று, அப்பணத்தினை வேசியிடம் தந்து இழக்கிறான் இவ்வாறு தான் திருடிய பொருளை விலைக்கு விற்று, அப்பணத்தை வேசியிடம் இழப்பதை வேறு எந்த நொண்டி நாடகத்திலும் காணமுடியவில்லை.

நொண்டியிடமிருந்து பொருள்களைப் பறிக்கத் தாசியும், அவளது தாயும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மருந்துபொருட்களைச் சேர்த்து மருந்துசெய்து அவனுக்குச் சோற்றிலும், வெற்றிலையிலும், வெஞ்சனத்திலும் கொடுக்கும் முறை எல்லா நொண்டி நாடகங்களிலும் காணப்படுகிறது. இம் மருந்திடும் முறையை ஒருசில நொண்டி நாடகங்கள் விரித்தும், ஒருசில நொண்டி நாடகங்கள் சுருக்கியும் கூறும் **திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம்** இதனை விரித்துச் சொல்கின்றது.

தண்டனை அடைதல்

வேசியிடமிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட கள்ளன், அரச குதிரையைத் திருட முயன்றபோது காவலாளர்களால் பிடிபட்டு மாறுகால், மாறுகை தறிக்கப்படுவதாகப் பெரும்பாலான நொண்டி நாடகங்களில் அமைந்துவருகிறது திங்களூர் அருள்மலை நொண்டிநாடகமும் இவ்வமைப்பையே பெற்றிலங்குகிறது

திருப்புல்லாணி நொண்டி நாடகம், தில்லைவிடங்கன் ஐயனார் நொண்டி நாடகம் ஆகிய இரண்டிலும் இவ்வமைப்பு வேறுபடுகின்றது **திருப்புல்லாணி நொண்டி நாடகத்தில்** வருகின்ற கள்ளன், பெண்ணை வலிய முறையில் அடைய நினைத்து அகப்பட்டு மாறுகை மாறுகால் வாங்கப்படுகிறான். **தில்லைவிடங்கன் ஐயனார் நொண்டி நாடகத்தில்** வருகின்ற கள்ளன், யானையைத் திருடச் சென்று அகப்பட்டு கைகால் வாங்கப்படுகிறான்

குன்றக்குடி குமரன் நொண்டி நாடகம், சாத்தூரப்பன் நொண்டி நாடகம் ஆகிய இரண்டிலும் ஒற்றைக்கால் மட்டும் தறிக்கப்படுவது குறிக்கத்தக்கது வேறு எந்த நொண்டி நாடகங்களிலும் இத்தகு அமைப்பு காணப்பெறவில்லை. **ஆதிமூலேசர் நொண்டி நாடகத்தில்** வருகின்ற கள்ளன், கை,கால்களைத் தானே வெட்டிக்கொண்டு தாசியைச் சந்திக்க வருகின்றான் இவ்வமைப்பு இந்நொண்டி நாடகத்தில் மட்டும் காணப்படுகிறது நொண்டி நாடகங்களில் பெரும்பான்மை திருடுகிற சமயத்தில் அகப்பட்டு தண்டனை அடைதல் காணப்படுகிறது **பழனி நொண்டி நாடகத்தில்** மட்டும் திருடிய பொருள் பயன்பாட்டிற்கு வருகின்றபோது, அது திருடிய பொருள் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அதனால் தண்டனைக்குள்ளாவதாக வருகின்றது.

அருள் பெறுதல்

நொண்டி நாடகங்கள் எல்லாவற்றிலும் நொண்டியானவன், இறைவன் அருளை, அவ்விறைவன் எழுந்தருளியுள்ள தலத்தினில் சென்று பெறுவதைக் காணமுடிகின்றது அவ்வாறே **திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகத்தின்** நொண்டியும் திங்களூர் அருள்மலைக்குச் சென்று முருகனின் அருளைப் பெற்று நலம் பெறுவதாக அமைகின்றது. **ஆதிமூலேசர் நொண்டி நாடகத்தில்** இறைவன் அருளை அரங்கத்திலேயே நொண்டி பெறுவதாகக் கூறப்படுகின்றது

நூற்பயன்

இப்பகுதி, இக்கதையைக் கேட்போர் இறைவனின் பதத்தைப் பெறுவர் என்ற பொருளில் இடம்பெறும். சைவ சமய நூலாகிய **குன்றக்குடி குமரன் நொண்டி நாடகத்தில்** 'பெருகும் இக்கதையைக் கேட்போர் பேறுபெற்றோரே' என்று இடம்பெற்றுள்ளது. **திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகத்திலும்**, வேறு எந்த நொண்டி நாடகத்திலும் இத்தகு அமைப்பு காணப்படவில்லை.

வாழ்த்து

நூலின் இறுதியில் வாழ்த்துப்பாடுதல் **ஆதிமூலேசர் நொண்டி நாடகம், சாத்தூரப்பன் நொண்டி நாடகம்** தவிர்த்த ஏனைய நொண்டி நாடகங்களில் காணப்படுகின்றது **திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகத்திலும்** வாழ்த்துப்பகுதி விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

"பார்புகழ் நொண்டிநாடகந் தன்னை - தினம்
படித்துப் படித் துக்கொண்டு நடித்தார்கள் வாழி" (பா 39:22)
"இன்பமுடன் காதினில் கேட்போரும் - இதை
எழுதிப் படித்தபேர்கள் கிளையெல்லாம் வாழி
தென்புடன் தியாகத்தந்தார் வாழி - அனு
தினமும்புவி யிலுள்ளோர் தினம்தினமும் வாழி" (பா.39:23)

நூலின் இறுதியில் வாழ்த்துப்பாடி மங்களம் பாடுதல் **திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகத்தில்** மட்டும் காணப்படுகிறது

ஒரே கருத்தை வேறுபட்ட சமயத்தால் விளக்கும் இந்நொண்டி நாடகங்களின் அமைப்பு முறையில் **திங்களூர் அருள்மலை நொண்டிநாடகம்** முதலும் இறுதியும் பெரும்பாலும் ஒத்திருப்பினும் மேற்கண்ட கதை நிகழ்ச்சியில் ஒருசில வேறுபாட்டையும் கொண்டிலங்குவதைக் காணமுடிகின்றது.

நூலின் கதைச்சுருக்கம்

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகத்தின் கதைத்தலைவன் பகலெத்தி என்னும் கள்ளனாவான் இவன் பல வித்தைகளை முறைப்படி கற்றபின் பலவிடங்களில் திருடி வாழ்க்கை நடத்துகிறான் ஒருநாள் சந்தைப்பேட்டை என்னும் ஊரில் ஒரு திருமணவீட்டில் பொருள்களைத் திருடி, அப்பொருள்களை விற்று பணமாக்கிக் கொண்டு பவானி சங்கமேஸ்வரர் ஆலயத்திற்குச் செல்கிறான். அக்கோயிலில் பரதநாட்டியம் செய்கின்ற தாசி கெட்டிமுத்தாளைக் கண்டு அவள்மீது ஆசை கொள்கிறான் அவளும் அவனைத் தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று உபசரிக்க, அவளுடன் இன்பமாக இருந்து வருகின்றான். சில நாட்களில் பணம் முழுவதையும் அவளிடம் இழந்து தாய்க்கிழவியாலும், தாசியாலும் ஏசப்பட்டு விரட்டப்படுகிறான்.

கள்ளன் காசிக்குச் சென்று அங்கு அரண்மனையில் திருடுகிறான். திரும்பவும் கெட்டிமுத்தாள்மீது மோகமாகி அவளிடம் வந்து இரண்டு மாதம் இன்பமுடன் இருந்து பொருள் அனைத்தையும் இழக்கிறான். மீண்டும் அவர்களால் விரட்டப்படுகின்றான் பின்னர், கள்ளன் குதிரைப்பாளையம் என்னும் ஊருக்குச் செல்கிறான். அங்குக் கூடாரமிட்டுத் தங்கியிருந்த உசேன் கான்சாகிப் என்னும் படைத்தலைவனின் குதிரையைத் திருடும்போது காவலாளர்களால் பிடிபடுகிறான்

படைத்தலைவனின் கட்டளைப்படி கள்ளன் கை, கால்கள் துண்டிக்கப்பட்டுக் காட்டில் துன்புற்றுக் கிடக்கிறான். அப்போது அவ்வழியில் வந்த காசி அந்தணர்கள் அவனின் கைகால் புண்களை மருந்திட்டு ஆற்றி, திங்களூர் அருள்மலைக்குச் சென்று முருகனை வழிபட்டால் கைகால் மீண்டும் வளரும் என்றுகூறி அவனை ஆற்றுப்படுத்திச் செல்கின்றனர். கள்ளனும் அவ்வாறே செய்ய, கைகால் மீண்டும் வளரப்பெற்றுத் திருந்தி நலமுடன் வாழ்கிறான்

பாவமைப்பு

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம் எனும் இந்நூல் செய்யுள் வடிவினது. பெரும்பாலான பாக்கள் **தரு** என்ற பெயரில் நொண்டிச் சிந்தாக அமைந்துள்ளன. நூலின் இடையிடேயே அறுசீர், எண்சீராலான **விருத்தப்பாக்**களும் உள்ளன. **விருத்தப்பாக்கள்** இடம்பெறும் நிலையில் அவ்வப் பாக்களுக்கு மேலே '**விருத்தம்**' என்று சுட்டப்படுகிறது விருத்தம் முடிந்து '**சிந்து**' தொடருமிடத்து **தரு** என்ற குறிப்பு இடம் பெறுகின்றது.

இந்நூலில் 1 அகவல்பாவும், 19 சிந்துப்பாடல்களும், 19 விருத்தங்களும் ஆக 39 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

	பாவகை	பாட்டு எண்	பாடல் எண்ணிக்கை
1.	அகவல்	பா.எண்-38	= 1
2	சிந்து	பா.எண் - 3, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 18, 20 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 39	= 19
3	விருத்தம்	பா எண் - 1, 2, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 37	= 19
			39

இலக்கிய நயங்கள்

புலவன் தான் படைக்க முயலும் படைப்புக்களில் உயிரோட்டம் இருப்பதையே விரும்புவான். உயிரோட்டமுடைய இலக்கியங்களால் மட்டுமே மக்கள் மனதில் நிலையானதோர் இடம்பிடிக்க இய்லும். இலக்கியத்தை உயிரோட்டம் உடையனவாகச் செய்வன அதன் இலக்கிய நயங்கள் எனப்படும் இலக்கியத் திறனே ஆகும்.

இத்தகைய இலக்கிய நயங்களை, 1 சொல்நயம், 2. பொருள்நயம், 3. ஓசைநயம், 4 அணிநயம் என்னும் பாகுபாட்டில் காணலாம்.

சொல்நயம்

ஒரு மொழியின் நடை வெற்றியடைய மிகவும் பயனுடையவை சொற்களே. எந்த ஒரு படைப்பாளனும் தான் படைக்கும் இலக்கியத்தில் சிறந்த சொற்களையே கையாளுவான். அவ்வகையில் இந்நொண்டி நாடகத்தைப் பாடிய திரு. கு அவிநாசிப்புலவர் அவர்கள் எத்தன்மையான சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார் என்பதைக் காணலாம்.

'மதிநதிவெண் சடைமுடியான் சந்திரநாதன் மலரடி' (பா.9)

என்னும் தொடரில் சிவனின் மலரடியைக் கூற வந்த புலவர், மதியை அணிந்த சிவன் என்றும், நதியை யணிந்த சிவன் என்றும், ஒளி பொருந்திய சடைமுடியினை உடைய சிவன் எனவும் பொருள்படும் வண்ணம் சொற்கள் பலவற்றை அடுக்கிக் கையாண்டுள்ளதைக் காணலாம். இவ்வாறு 'கன்னலென மிருதுவசனமொழிகள் பேசும் கன்னியர்' (பா 7), 'அதிமதுர வாக்கியஞ்சொல் கவிஞோர்' (பா 9), 'முல்லைப்பூ வனஞ்சூழ் கழுக்குன்ற மூதூர்' (பா.14.14), 'அருள்சேர் கருவூர்' (பா.14.15), 'தருவளர் கொடுமுடி' (பா.14.16), 'தொனிச்சங் கோசையுள்ள விருத்தாசலம்' (பா 14.17), என்று சொற்களுக்குச் சிறந்த

அடைமொழிச் சொல்லைத் தந்து சொல்நயம் மிக்க இலக்கியமாகப் படைத்துள்ளதை நூல்முழுக்கக் காணமுடிகின்றது.

பொருள் நயம்

இலக்கியப் படைப்பாளனின் படைப்புத்திறனை அளவிட உதவும் கருவிகளில் ஒன்று பொருள்நயம் ஆகும் இது கருத்தாழமும், சுவையான நடையும், அடுக்குத் தொடரும், தொடர்நிலையில் பொருள்களை விளக்குதல் போன்ற பல்வேறு கூறுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

இவ்வகையில் கு. அவிநாசிப் புலவர் இயற்றிய இந்நொண்டி நாடகநூலில் சில பொருள்நயமுடைய பாடல்களைக் காணமுடிகிறது

"கோட்டானை முகத்தானுக் கிளையானை மயிலானைத் தென்குறுப்பு
நாட்டானை அருள்மலை வீட்டானை வணங்கிநித்தம் நண்ணாவூரில்
காட்டானை பிடிக்கரெண்டு வீட்டானை வைத்திருந்த கன்னிமாய்கை
போட்டானை ரதிமானை வேட்டானை படுக்கைமனை புகுந்தேன்நானே"
(பா.21)

இப்பாடலில் 'ஆனை' என்ற சொல் பத்து இடங்களில் வந்திருந்தாலும் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பொருளை உடையதாக அமைகின்றது கோட்டானை முகத்தான் - கொம்புடைய யானை முகத்தை யுடைய விநாயகன் இளையான், மயிலான், தென்குறுப்பு நாட்டான், அருள்மலை வீட்டான் - முருகன் காட்டானை - காட்டு யானை ரெண்டு வீட்டானை - இரு தனங்களை. போட்டானை - மன்மதனை வேட்டானை - விரும்பி இவ்வாறு பலபொருளில் வந்து நயம் பயப்பதாகவும் சிலேடை அணி உடையதாகவும் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது

"திங்கக் கட்டிய மாங்கனி பலாப்பழம்
தென்னங் காய்மடல் நெற்கதிர் வாழைப்பூ
தொங்கக் கட்டிய தோரண வாவிசூழ்
துரைக்குகன் மைத்துனன் கையின் வாளியால்
கொங்கைக் கட்டிக்கும் குளிர்ந்த முகத்துக்கும்
குறிஞ்சித் தேனுக்கும் கெட்டிமுத் தாளுக்கும்
தங்கக் கட்டிபோல் ஆறாயிரம் பொன்னைத்
தாசிக் கீய்ந்துநான் தன்னாசு மானேனே" (பா.25)

இப்பாடலில் 'கட்டிய' என்னும் சொற்கள் பலமுறை வந்திருந்தாலும் வெவ்வேறு பொருள்களுக்கு அடுக்காக வந்து தொடர்நிலையில் பொருள் விளக்குவனவாக அமைந்துள்ளன.

ஓசை நயம்

இலக்கியப் படைப்பின் வெற்றியில் ஓசைநயம் சிறப்பிடம் வகிப்பதாகும். இன்றைய நிலையில், நாட்டுப்புற இலக்கியங்களின் செல்வாக்கை உலக மக்கள் யாவருமே வியந்து போற்றிடக் காரணமாய் அமைவது அதனுள் அமைந்துள்ள ஓசைநயமெனும் இசையேயாகும்

இலக்கியங்களில் இத்தகைய இசை எனும் ஓசைநயம் வருவதற்கு எதுகை, மோனை, இயைபு என்ற யாப்பிலக்கணங்கள் மிகவும் பயன்பட்டு வருகின்றன. எதுகையும் மோனையும் இலக்கிய ஆற்றின் இரு கரைகளாகும். இந்நொண்டி நாடகநூலில் வருகின்ற சிந்துப்பா அனைத்துமே ஓசைநயங்களைப் பெற்றுக்காணப்படுகிறது.

"தானவர்கள் தேவர்சிறை மீள - நல்ல
தம்பிலட்சத் தொன்பதுபேர் வந்துபுடை சூழ
வேனசுர ரானகிளை மாள - நல்ல
விந்தைபெறு விண்ணுலகை யிந்திரன்அர சாள" (பா.41)
"மூதண்ட கூடபகி ரண்டம் - கன
முகடும் அதிரிட விகடமிடவேபிர சண்டம்
பூதவெள்ளஞ் சூழ்ந்திடவே விண்டத் - தமரர்
போற்றிசெய்ய மாற்றலர்கள் கூற்றெனவே ஒண்ட" (பா 4.3)

இப்பாடல்கள் எதுகைத்தொடை அமைந்தும் மீள, சூழ, மாள, சாள; அண்டம், சண்டம், விண்ட, ஒண்ட என்னும் இயைபுத்தொடை அமைந்தும் ஓசைநயம் பயப்பதாக வருகின்றன

அணிநயம்

தான் படைத்திடும் இலக்கியத்திற்கு அழகு செய்யும் அணிகலன்களாகப் புலவர் அணிவிப்பதே 'அணி' என்ற செய்யுள் உறுப்பாகும். அணிகள் பல உண்டு. அவற்றுள் மிகுதியாகப் பயின்று வருவன உவமை அணியாகும் இந்நொண்டி நாடகத்துள் உவமையணி, சிலேடையணி, மடக்கணி, உருவக அணி ஆகிய அணிகள் பயின்றுவந்துள்ளன.

உவமைகள்

இந்நூலில், பாமர மக்களின் பேச்சு வழக்கிலுள்ள உவமைச் சொற்களும் அமைந்து வருகின்றன. 'வல்ல புற்றிலே கரடி புற்றாஞ்சோறு வாங்கினது போல்' (பா.247), 'உழுந்தாட்டுங் கழுந்துபோல்' (பா.28.13), 'எதிரிடும் புலிபோல்' (பா 28.14), 'பொன் காச்ச மரம்போல்' (பா.30.3), 'சிட்டுப்

பறந்தாற்போல்' (பா.30.13), 'அஞ்சக்காரன் போல்' (பா 30.15), 'வானி ஆத்தில் கரைத்த புளிபோல்' (பா 34.3), 'ரதியும் மதனும் போல்' (பா 39.16) என்பன போன்ற உவமைகள் மட்டுமன்றி இலக்கிய வழக்கு உவமைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன

'காரைப் பழித்த குழல் மின்னாள்' (பா 18.8), 'வள்ளைக்குழை நாவி எட்டூ '(பா.18.9), 'மாயவிழிமீன்' (பா 18.9), 'முருக்கமலர் இதழ்' (பா.18.9), 'கொங்கை ரெண்டுந் தங்கக் கும்பம்' (பா 18.10), 'வயிறோ மாலழகர் பள்ளி கொண்ட ஆலிலை' (பா 18.14), 'சிங்கத்திடை' (பா 18.14), 'அல்குல் அரசிலை' (பா.18.14), 'கதலிக் கம்பத்துடை' (பா 18.15) 'அடி கூர்மம்' (பா.18.15) என இந்நூலில் உவமைகளை அடுக்கிக்கொண்டே செல்லலாம்.

மடக்கணி

ஒரு பாடலில் அடிதோறும் வந்தத் தொடரே மீண்டும் மீண்டும் வந்து வேறுவேறு பொருள் தந்தால் அது மடக்கணி எனப்படும். இந்நூலில் பயின்றுவந்துள்ள மடக்கணிப் பாடலுக்குச் சான்று:

"மாசங்க பாணியன் தந்தான் பிதாவின் மருகனென்று
மாசங்க மொத்த தென்னருள் மாமலை வள்ளல்தந்தை
மாசங்க மேசுரன் மால்வா னியூரில் வல்லிபங்கில்
மாசங்க மாயிருந் தேன்மருந் தானதை வைத்தனளே" (பா 23)

இப்பாடலில் 'மாசங்கம்' எனும் சொல் நான்கு முறை வந்துள்ளது. இச்சொல் சங்கு, சங்கநிதி, சங்கமேசுரன், விருப்பம் ஆகிய நான்கு பொருள்களில் வந்து நயம் பயப்பதாக அமைகிறது.

இவ்வாறு இந்நூல் பல்வேறு இலக்கிய நயங்களைப் பெற்றுக் காணப்படுகிறது. இலக்கிய நயங்கள் மட்டுமன்றி சாதாரண மக்களின் மத்தியில் உலவுகின்ற பேச்சுமொழிகள், பழமொழிகள் மற்றும் அவர்களிடம் நிலவி வருகின்ற நம்பிக்கை, பழக்கவழக்கங்கள், புராணக்கதைகள் ஆகியவற்றையும் இந்நூலாசிரியர் எடுத்தாண்டிருப்பது அவர்தம் உலகியல் அறிவைப் புலப்படுத்துவதாக அமைகின்றது.

பேச்சுமொழிச் சொற்கள்

இந்நூலில் சிந்து வகையில் அமைந்த பாடல்கள் அனைத்தும் பேச்சுமொழிச் சொற்களையே மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளன. '**பூந்தேன்** மனைதனில்' (பா 12.16) 'நானுங் **கெலித்தேனே**' (பா.12.23) 'எந்தவீடு **எந்தவண்டை**' (பா.16.7) என்னும் சொற்களும்,

"கட்டியதைத் தோளில்போட்டேன் - உக்கிராணக்
காரன்முகத் திலேநான் காறியுமிழ்ந்தேன்
பொட்டெனவே வெளியில் வந்தேன் - இந்தமட்டும்
போதுமென்று நானுமொரு காதம்நடந்தேன்" (பா.16.17)

எனும் பாடலடிகளும் இதற்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

பழமொழிகள்

மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் பழமொழிகள் பெரும் அளவில் பங்குகொண்டு வந்துள்ளன. இது குறுகிய சொற்களாலாகி, எளிதில் பொருளைப் புரியவைக்கவும், புரிந்ததை மனதில் பதியவைக்கவும் பயன்படுகிறது. நூலில் வரப்பெறும் கதைமாந்தர்களின் செயல்களையும் சிறப்பினையும் உயர்த்த இவை பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளன. இவ்வகையில் இந்நூலாசிரியர், இந்நூலில் இடம்பெறும் கதைப்பாத்திரங்களின் வழி பழமொழியினை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

'ஆசைகொண்ட பேர்க்கு ரோசம் உண்டோ' (பா.32.6)
'ஆற்றிலொரு காலும் சேற்றிலொரு காலும்' (பா.32.3
'கேடு வரும்போது மதி கெட்டுவரும்' (பா.34.12)
'பழம் நழுவியே பாலில் வீழ்ந்தபடி' (பா 20.13)
'பொறுத்தார் அரசாள்வார்' (பா.32.5)
'வட்டவாசிக்கி மாவிடிக்கவே ராசிக்கம்பு சேதம்' (பா.34.4)

என வரும் பழமொழிகளைத் தக்க இடங்களில் பயன்படுத்தியிருப்பது ஆசிரியரின் உலகியல் அறிவைக்காட்டுகிறது

நம்பிக்கைகள்

பழங்காலந்தொட்டு இன்று வரை மக்கள் சகுனங்களில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பது கண்கூடு அதேபோன்று இந்நூலாசிரியரும் தம் நூலில் சகுனம், விதி ஆகியவற்றில் மக்களுக்குள்ள நம்பிக்கைகளை காட்டியுள்ளார்.

'வலது புறத்துக்கெவுளி தெட்சண வாக்கருள்வாய்' (பா.10.8), 'வலத்தில் இருந்த கடான் இடத்திலேற' (பா.12.1), 'போத்து வலமானது' (பா.12.2), 'கெருடன் இடமாக' (பா 12.3), 'சயனம் பார்க்கையிலே' (பா.12.3) ஆகிய சொற்கள் யாவும் நற்சகுனங்களைக் குறிப்பதாக வருகின்றன

'போத்து இடத்தினிலேற' (பா.34.10), 'ஒற்றைப்பார்ப்பான் குறுக்கே வருதல்' (பா.34.10), 'ஆந்தை ஒற்றைச்சத்தம்' (பா 34.11), 'கொடி யிடமாதல் (காகம்) (பா.34.11), 'நாவிதன் வருதல்' (பா.34.11) ஆகியன தீச்சகுனங்களாக இந்நூலில் அமைந்துள்ளன.

விதி

மக்களை நல்வழிப்படுத்தி அறநெறியில் வாழ்வதற்கு அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை கடவுள், சமயம், விதி ஆகிய நம்பிக்கைகள் ஆகும். 'விதி' என்பது அவர்களின் வாழ்வில் தினமும் இழையோடுகின்ற ஒரு சொல் ஆகும். இச்சொல்லைப் புலவர் பெருமக்கள் தாங்கள் படைக்கும் நூல்களில் கொண்டுவந்து மக்களிடம் அதை திரும்பவும் வைக்கின்றனர். அவ்வகையில் இந்நூலாசிரியர், நொண்டி என்னும் கதைப்பாத்திரத்தின் மூலம் இதனை அறிவுறுத்துகின்றார்.

விதியின் வலிமையினை,

"மதியினால் வாழ்வாருண்டோ வையகந் தன்னிலேதான்
விதிதனை வெல்லப்போமோ" (பா 37)
'விதிவல் வினையால் விலக்கமாட்டார்கள்' (பா.38.83)

என்னும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன

பொதுவாகச் செய்த குற்றத்தை எண்ணி, மனம் வருந்தும்போதே மனிதன் மன்னிப்பைப் பெற்றுவிடுகிறான். என்றாலும், இந்நொண்டி நாடக நூலில் வரப்பெறும் நொண்டி பகலெத்தி, தான் தாழ்நிலைக்கு வரக் காரணம், முன்பு தான் செய்த தீவினைகளே என எண்ணி மனம் வருந்தி, அருள்மலை முருகனை வேண்ட அருள் கிடைக்கிறது. இதனால் ஆசிரியர் மக்களுக்கு இறை நம்பிக்கையை உணர்த்துகின்றார்.

புராணச் செய்திகள்

சிற்றிலக்கியங்களில் புராணக்கதைகளின் தாக்கம் மிகுதியாக இடம் பெறுவதைக் காணமுடிகிறது. அவ்வகையில் இந்நொண்டி நாடகநூலிலும் புராணச்செய்திகள் அதிகமாக இடம்பெற்றுள்ளன. சில சான்றுகள்:

இந்நூலாசிரியர், முருகபெருமானின் பெருமையை, 'அயனைக் குட்டிச்சிறைதன்னில் வைத்துச் சிஷ்டித்த சிங்காரன்' (பா.6.1), 'நக்கீரர் சிறைமீட்ட உக்கிர வசீரன்' (பா.6.2), 'தென்னவன்கூன் சுரந்தீர்த்த புண்ணிய தயாளன்' (பா.6.3), 'பச்சைமயில் பரியேறும் உச்சித வசீரன்' (பா.6.6) என்றும், நொண்டி தாசியிடம் பொருளை இழந்து தவிக்குமிடத்தில் அவனது கூற்றாக, 'வாலியொரு பெண்ணால் இறந்தான்' (பா.34.7), 'சீலமுடி ராவணனும் அன்று சீதையாலிறந்தான்' (பா.34.7), 'கீசகன் பெண்ணால் இறந்தான்' (பா.34.8), 'இரணியனை நகத்தில் அரிவகுந்தான்' (பா.36.12), 'வேலன் வேங்கை மரமாதல்' (பா.36.9), 'தேவேந்திரன் தனக்காயிரங்கண் தேகமெல்லாம்' (பா.36.10) எனவும் புராணச்செய்திகளைத் தக்க இடங்களில் எடுத்தாளுகின்ற திறன் சிறப்பிற்குரியதாகின்றது.

இந்நூலில் அறியவரும் பிறசெய்திகள்

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகநூலிலுள்ள சில பாடலடிகளின் மூலம் கொங்குநாட்டின் அக்கால அரசியல் சூழ்நிலைகளும், அந்நாட்டுச் சமூகத்தாரின் அறச்செயல்கள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களும் அறியப்படுகின்றன. மேலும் இந்நூல், அக்காலத்தில் நாடகமாக மக்களிடையே நடிக்கப்பெற்று வழங்கி வந்தமையையும் அறியமுடிகின்றது.

அக்கால அரசியல் சூழ்நிலை

இந்நொண்டி நாடகம் எழுந்த காலமான பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதி, தமிழகமானது மதுரை, செஞ்சி, தஞ்சாவூர் ஆகிய மூன்று பெரிய சமஸ்தான அரசுகளை உடையதாக விளங்கிவந்துள்ளது. தமிழகத்தில் கொங்குநாடு மட்டும் மைசூர் சமஸ்தானத்துடன் இருந்துவந்துள்ளது ஆக இந்நான்கு சமஸ்தானங்களும் அக்காலத்தில் சிறப்புற்றிருந்தமையை இந்நூலாசிரியர், நொண்டி தன்குலப்பெருமையைக் கூறுமிடத்து கூறுகின்றார்

“தேவர்சூழ் மதுரையில் ஒருத்தன் - நல்ல
செஞ்சியில் ஒருத்தன் தஞ்சாவூரினில் ஒருத்தன்
நாவலர்புகழ் மைசூருக் கொருத்தன் - இந்த
நாலுசமஸ் தானம்மெய்க்க நானும்திங்க ளூரான்” (பா.8.9)

மேற்கூறிய காலகட்டத்தில் ஆங்கிலேயர்கள், மதுரையைக் கைப்பற்றி முத்துராமலிங்க விசயரகுநாத சேதுபதி மன்னரிடமும், தஞ்சாவூரைக் கைப்பற்றி துளசா, அமர்சிங் ஆகியோரிடமும் ஒப்புவித்து கப்பம் பெற்று வரலாயினர். கி.பி.1761இல் செஞ்சியைக் கைப்பற்றித் தங்களின் ஆதிக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டனர்.

கொங்குநாடு மைசூர் கிருஷ்ணராசர் முதலான உடையார்கள் ஆட்சியிலும், ஹைதர் அலி மற்றும் திப்புசுல்தான் இவர்களின் ஆட்சியிலும் இருந்துவந்தது. மைசூருடன் கொங்குநாடும் சேர்ந்து பெரிய சமஸ்தானமாக விளங்கியிருப்பதை,

தீட்டுச்செந் தமிழ்நாவலோர் போற்றும் - தினம்
தியானம்செய் யும்மைசூர் சமஸ்தானம்” (பா.34.18)

என்னும் பாடலடிகளால் அறியலாம் ஆங்கிலேயர்கள் கொங்குநாட்டினை ஹைதர்அலி, திப்புசுல்தான் இவர்களிடமிருந்து கைப்பற்றிக்கொள்ள பலமுறை போரிட்டு வெற்றியும் தோல்வியும் அடைந்த வண்ணம் இருந்தனர். இறுதியில் திப்புசுல்தானை வென்று கொங்குநாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர்.

அப்போது கொங்குநாடு ஆங்கிலேயர்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்து வந்துள்ளதை இந்நொண்டி நாடகநூல்,

"கொங்குல கெல்லாம் மதிக்கத்தானே - நல்ல
கும்பினி சர்க்கார்ப் பட்டுத்துரை அப்பணையினாலே
திங்களூர்ப் புள்ளித்தனஞ் செய்வோர்கள் - வீர
செங்குந்த முதலிமார்கள் . . " (பா. 26.8)

என்னும் பாடலடிகளில் கூறுகின்றது. இங்கு 'கும்பினி சர்க்கார்ப் பட்டுத்துரை' என்பது ஆங்கில இராணுவ அதிகாரி காப்டன் **வில்லியம் பிளாக்பர்ன்** (Cap. William Blackburne) என்பவரைக் குறிக்கின்றது. இவரின் ஆணையால் திங்களூரை மேற்பார்வை (அதிகாரம் செய்து) பார்த்து வந்தவர்கள் செங்குந்த குலத்தைச் சேர்ந்த முதலியார்கள் என்பது பெறப்படுகிறது. மேற்சொன்ன செய்திகளை உறுதிப்படுத்தும் வண்ணம் அக்கால கட்டத்தில் வழங்கிவரப்பெற்ற பல நாணயங்களின் பெயர்களை இந்நூல் தருகின்றது.

நாணயங்கள்

இரட்டைத்துட்டு, காசு, சுலுத்தானி, துக்காணி, துட்டு, நாகரம், பணம், பொன், ரூபாய், வராகன் என்னும் பெயர் வழக்கால் நாணயங்கள் மக்களிடையே வழங்கப்பெற்றுள்ளன.

பணம் என்று கூறப்படும் நாணயங்கள் ஊரின் (நாடு) பெயரினையும், மன்னனின் பெயரினையும் அடைமொழியாகக் கொண்டு அழைக்கப் பெற்றுள்ளன. இதனை 'உளுந்தூர்ப் பணம்' (பா.30.37), 'காசிப் பணம்' (பா.30.32) 'செஞ்சிநகர்ப் பணம்' (பா.24.48) 'பெஞ்னைநகர்ப் பணம்' (பா.30 36), 'மதுரைப் பணம்' (பா.30.35), 'மயிலிப் பணம்' (பா.30.38), 'கண்டிராயன் பணம்' (பா.26 35, 30 40), 'நவாபுப் பணம்' (பா 30.42), 'ராசகோபாலிப் பணம்' (பா 30.37), 'வீரராயன் பணம்' (பா.30.33) ஆகியவற்றால் அறியலாம்

பொன் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பெறும் நாணயங்களாக 'கண்டிராயன்' (பா.30 46, 39.50), 'நாகரம்' (பா.24.50,30.41), 'ராசகோபாலி' (பா.30.33), 'வீரராயன்' ஆகியவையும், வராகன் என்னும் பெயரால் 'கும்பினி வராகன்' (பா.24.38), 'பறங்கி வராகன்' (பா.18.12) ஆகியவையும் அறியப்படுகின்றன.

ஹைதர்அலி, திப்புசுல்தான் இவர்களின் காலத்தில் கண்டிராயன், ராசகோபாலி, வீரராயன் ஆகிய நாணயங்கள் வழக்கில் இருந்தமையை, மேஜர் கர்னல் மெக்கன்சி அவர்களின் குறிப்பு தெரிவிக்கிறது.

"அயிதரி நாள் சுபகிருது வருஷம் வரைக்கும் சுத்த சாரியாய் நடந்து வந்தது. திப்பு நாளையிலே சோபகிருது வருஷத்தில் செபுதியாச்சுது.

செபுதிவரி ஷேக்கு கண்டிராயன் பணம் 96 பொன் ... குடுத்து வந்தோம் [55]

கொங்குநாட்டுச் சமூகத்தவர்கள்

கொங்குநாட்டின் பூர்வீகக் குடிகளாக இருப்பவர்கள் பூவலியர், காவலியர், மாவலியர், வேடர், வேட்டுவர் என்னும் ஐம்பிரிவினர் ஆவர். இவர்களுள் வேட்டுவக் குடியினரே பாண்டியர்களின் பிரதிநிதிகளாய்க் கொங்குநாட்டின் பழங்குடிகளாகி இருந்தவர்கள். இவர்களுக்குப்பின் இப்பகுதியில், தமது பலங்கொண்டு இடம்பெற்றவர்களாகக் கொங்குவேளிர், செங்குந்த முதலியார் ஆகியோர் விளங்குகின்றனர். இவர்களுள் சிறப்புமிக்கவர்களாக, செங்குந்த முதலியார்கள், வேட்டுவக் கவுண்டர்கள், வேளாளக் கவுண்டர்கள் ஆகியோர் அறியப்படுகின்றனர். இதனை இந்நூலில் வரும் பாடலடிகளால் அறியலாம்.

"திங்களூர்ப் புள்ளித்தனஞ் செய் செய்வோர்கள் - வீர
செங்குந்த முதலிமார்கள் . . . ." (பா.26.8)

'திங்கள்நகர் தன்னில்வாழும் செங்குந்தர். .' (பா.39.9)

'கீர்த்திபெற்ற செங்குந்தர் எல்லோரும் கூடி' (பா.3913)

'குறுப்புநாட்டி லுள்ள கவுண்டர்கள் நாட்டிமை செய்வோரும்' (பா.3913)

'குறுப்புநாட்டுக் கவுண்டர்கள் திறத்துடன் வாழி' (பா.39.21)

கொங்குநாட்டுச் சமூகத்தவரின் சிறப்புகள்

இச்சமூகத்தவர்கள் அக்காலத்தில் தங்களின் மூதாதையர்களைப் போன்றே சிறந்த கல்வியறிவையும், கொடைத் தன்மையையும் பெற்றுச் சிறப்புற்று விளங்கியுள்ளனர். கொங்குநாட்டுச் சிற்றிலக்கியங்கள் பல, இச்சமூகத்தாரின் பண்புகளையும், அறச்செயல்களையும் வியந்து பாராட்டுகின்றன. **ஆறைக்கலம்பகம், கொங்குமண்டல சதகம்**, கொடுமணல் இலக்கியமான **கந்தசாமிக்காதல், திருக்கை வழக்கம், மேழி விளக்கம், நல்லதம்பிச் சர்க்கரை மன்றாடியார் காதல்** ஆகிய நூல்களில் இச்சமூகத்தவரின் அறச்செயல்கள் வியந்து பாராட்டப்படுவதைப் போன்று இந்நொண்டி நாடகநூலிலும் இச்சமூகச் சந்ததியினரின் அறச்செயல்கள் இந்நூலாசிரியரால் வியந்து கூறப்பட்டுள்ளன

இந்நூலிற்குக் கொடைகொடுத்தோர்

இந்நொண்டி நாடகநூலினை இயற்றி நடிக்கக் கொடை தந்தவர்களின் பெயர்களாக ஆண்டமுத்துராயன், கிருஷ்ணதாசு, காளிமன்னன் ஆகியோரினைச் சுட்டுவதுடன் இவர்களது அறச்செயல்களையும்

---

55. பாளையப்பட்டுக்களின் வம்சாவளி, தொகுதி-3 ப1

இந்நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் இந்நூலிற்கு அங்கணன், அம்மாசை அண்ணன், ஆறுமுகம், பொன்னுராயன், முத்துராமய்யன், வேலப்பன் ஆகிய செங்குந்தர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கொடை வழங்கியுள்ளனர்.

ஆண்ட முத்துராயன்

இவர் கொங்குநாட்டு வேட்டுவ மக்களில் திங்களூர்த் தலைவராகிய பட்டக்காரர். திங்களூர் அப்பச்சிமார் மடாலயத்திற்கும் இவர் தலைவர் ஆதலால், 'அப்பச்சிமார் ஆண்டவர்' என்றும் மக்களால் போற்றப்படுவார். இவரைப் பற்றி அறிவதற்குமுன் அப்பச்சிமார் மடத்தைப்பற்றி அறிந்துகொண்டு பின் இவரை அறிவது சாலச் சிறந்ததாகும்.

அப்பச்சிமார் மடாலயம் - பெயர்க்காரணம்

இந்நொண்டி நாடகத்தில் இம்மடம், 'அப்பச்சிமாரய்யன் அன்னசத்திரம்' என்று குறிக்கப்பெறுகின்றது. கொங்குவேளிர்கள், கொங்குநாட்டின் பழங்குடியினராகிய வேட்டுவப்பெருமக்களின் வீரப் பெண்மணிகளை மணக்க விரும்பி, இவ்வீரர்களிடம் மகட்கொடை வேண்டினர். பழங்குடி மாண்புடைய இவ்வேட்டுவப் பெருமக்களில் சிலர், அவரை இகழ்ந்து மகட்கொடை தர மறுத்தனர். ஒரு சிலர், வந்தவரோடு உறவாடி தமது மகளிரை நேர்ந்தனர். இவ்வழியில் வந்த சந்ததியராகிய பிற்காலத்தவர், தமது தாய்மாரைத் தந்த பெருமையை நோக்கி இவர்களை 'அப்பிச்சிமார்' என்றழைத்தனர். தாயைப்பெற்ற பாட்டனை 'அப்பிச்சி' என்றழைத்தல் கொங்குநாட்டு வழக்கம். இவ்வகையில் அக்குலமக்கள் தம் முன்னோர்களின் நினைவாகத் தங்களின் குழந்தைகளுக்கு 'அப்பிச்சிமார்' என்று பெயரிட்டு அழைக்கும் முறையை மேற்கொண்டுள்ளனர். அதுமுதல் இவ்வீரப் பெருமக்களுக்கு அப்பிச்சிமார் என்ற பெயர் பொருந்துவதாயிற்று. இதுவே நாளடைவில் அப்பச்சிமார் எனவும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

அவ்வகையில் அப்பச்சிமாரய்யர் என்பவர் பண்டொருநாள் நிகழ்ந்த யுத்தத்தில் போரிட்டு வீரசுவர்க்கம் பெற்ற எழுபது வீரர்களில் முதலாமவர். போரில் இறந்த வீரரைத் தெய்வமாக எண்ணிக் கல்நட்டு வீரவழிபாடு செய்யும் மரபு தமிழ்நாட்டில் உள்ளது. இவ்வகையில் அப்பச்சிமாரய்யர் வழிபாடு இங்குப் போற்றப்படுகின்றது. எனவே அப்பச்சிமார் தெய்வமாகி நின்ற தேவநிலையத்தை அப்பச்சிமார் மடம் என்று அழைப்பது எத்தனை பெருமையுடையதாக அமைகிறது!

திங்களூர் வேட்டுவக் கவுண்டர்கள்

கொங்குநாட்டின் பல பகுதிகளில் தமது ஆட்சியைச் செலுத்தி வந்தவர்கள் இவ்வேட்டுவக் கவுண்டர்கள் ஆவர். குருகுல மன்னர்களாகிய

இவர்கள் திங்களூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்துள்ளனர். இவர்களே திங்களூர்க் கோட்டையை வலுப்படுத்தி அரண்மனையையும் அமைத்தனர் அப்பச்சி சித்தையக் கவுண்டர் என்பவரே திங்களூரின் முதல் பட்டக்காரராகக் கருதப்பெறுகிறார்.[56]

அப்பச்சிமார் பெயரில் இலக்கியங்கள்

அப்பச்சிமார் கப்பல்தரு,[57] அப்பச்சிமார் காவியம்[58] என்னும் இரு இலக்கியங்கள் சுவடிநிலையில் காணப்படுகின்றன. 'அப்பச்சிமார் பேரில் விருத்தம்' மற்றும் 'பேராசுபரிய விருத்தம்'[59] என்னும் பெயர்களில் தனிப்பாடல்களாகக் கிடைத்த பாடல்கள், இப்பதிப்பு நூலின் பின்னிணைப்பில் தரப்பெற்றுள்ளன.

மடாலயச் சிறப்பு

அப்பச்சிமார் மடாலயத்தில் ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் மாசி மாதம் சிவராத்திரியன்று திருவிழாக் கொண்டாடப்படும். தூரத் தொலைவிலிருந்து எண்ணற்றவர்கள் தங்கள் குடும்பத்துடன் வந்து துதிப்பார்கள். அவ்வமயம் அனைவருக்கும் சாப்பாடும், சாப்பிடாதவர்களுக்குச் சாப்பாட்டுக்கு அரிசி வகைகளும் இம்மடத்தின் தலைவர் வழங்குவார். இம்மடத்திற்கு நிறைய மானியம் உண்டு.

அப்பச்சிமார் மடத்தின் தலைவர்

இந்நூல் எழுந்த காலத்தில், சிறப்புமிகுந்த இம்மடத்தின் தலைவராகவும், திங்களூரின் பட்டக்காரராகவும் இருந்தவர் ஆண்டமுத்துராயன் அவர்கள். இவர் வேட்டுவக்குடியில் கண்ணப்பர் வமிசத்தில் வந்த குருகுல மன்னர் ஆவர். இந்நூலிற்கு இவர் கொடை வழங்கிய சிறப்பினை,

"கொற்றவன் குருகுல வசீரன் - நல்ல
கோகனகம் போலேயுற்ற வாகைமாலை மார்பன்
பத்தியுள்ள சிவபூசை வேடன் - நல்ல
பார்த்திபர்கள் மெய்க்கச்சிவ ராத்திரியுண்டு பண்ணினோன்
தின்றுருசி யானகறி தன்னை - சிவனே
தின்னப்பா வெனக்கொடுத்த கண்ணப்ப வங்கிஷத்தான்

---

56. கொங்குநாட்டுக் கவுண்டர்கள், ப 328
57 தமிழ்ப்பல்கலைக் கழக ஓலைச்சுவடி, எண் 2308.
58 தமிழ்ப்பல்கலைக்கழக ஓலைச்சுவடி, எண். (அறியமுடியவில்லை)
59 ஆசியவியல் நிறுவன ஓலைச்சுவடி, எண் 572

அன்றுலகில் புகழ்பெற்ற தூயன் - என்னை
ஆண்டமுத்து ராயனவன் வேண்டியபொன் கொடுத்தான்"
(பா.39 2,3)

என இந்நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார் இவர் செய்த அறச்செயல், அப்பச்சிமார் மடத்தில் ஆண்டுதோறும் மாசி மாதத்தில் சிவராத்திரி விழாவை நடத்த ஏற்பாடு செய்தமையாகும். இவர் சிறந்த சிவபக்தி உடையவராக இருந்தமையை இந்நூல் மட்டுமன்றி, 'அப்பச்சிமார் பேராசுபரிய விருத்தம்'[60] ஏன்ற தனிப்பாடலும் கூறுகின்றது.

" . . . ஆக்மபு ராண சாஷ்த்திரம் அனவேத மறையோர்கள்
அருள்திங்க ளூர்மடத்தில்
ஆசார நெறியுடைய சோடசஉப சாரமுடன்
ஆண்டமுத்துச் சுவாமி
அர்ச்சனைகள் செய்யவளர் பொன்மசரி யும்ராக்கி
யண்ணதீர தளபதியோடு
அப்பச்சி மாரய்யன் மெய்ப்பச்சி யானதுரை
அப்பச்சி மாரய்யனே"

என்பது அப்பாடல்.

கிருஷ்ணதாசு

திங்களூரில் வாழ்ந்த சத்திரிய நாவிதர் குலத்தலைவர் கிருஷ்ணதாசு ஆவர். இவரின் தந்தை பெயர் ஆலமுசிங்கேந்திரன் என்பதைத் தனிப்பாடல் மூலம் அறியமுடிகின்றது இவர் அகத்தியர், சட்டைமுனி நூல்களையும், தசநிகண்டு, காரிகை, திவாகரம் முதலிய பல்வேறு நூல்களையும் கற்று இலக்கணப் புலவராகவும், செல்வந்தராகவும் விளங்கியமையை இந்நொண்டி நாடகநூலும், தனிப்பாடலும் தெரிவிக்கின்றன.

". . . . . நல்ல
வஸ்துவான் வயித்தியன் சத்திரிய குலதீரன்
சித்திக்கும் வித்தியா பிரபலன் - ஆசுமதுரம்
சித்திரவித் தாரக்கவி முத்தமிழில் பேசும்
கொற்றவனாம் எங்கள் **கிருஷ்ண தாசு** - மன்னன்
கொடுத்தானே இருபத்தெட் டுத்தங்கக் காசு" (பா.39.4,5)

---

60. ஆசியவியல் நிறுவன ஓலைச்சுவடி., எண்572

மேற்கண்ட பாடலின்வழி, இவர் 28 தங்கக் காசுகளை இந்நூலிற்குக் கொடையாக அளித்துள்ளதை அறியமுடிகிறது கிஷ்டணதாசு பேரில் பேராசுபரிய விருத்தம்' என்னும் தனிப்பாடல், [61]

. . . . சரசகுண மிருதுவசன கவிஞர்கலி யகலவரு
தானகரன் நாவுதார்
தனதந்திரி மதிமந்திரி அகளங்க் னெனவந்த
சதுரங்க பெலதுங்கனே
தாருகனை வென்றஅருள் மாமலைக்குக னிருதாளைத்
துதிக்கும் மணிமார்பா
சத்திரிய குலமுற்ற **ஆலமுசிங் கேந்திரன்**
தனையனே அய்ந்துதருவே
தனமுற்றி ல்குரத்தின மெனமெய்ப்பிர பலமிக்க
தருகி**ஷ்டண தாசு**முகிலே"

எனக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து இவரின் பெருமையை அறியமுடிகிறது. இப்பாடல் முழுதும் பின்னிணைப்பில் தரப்பெற்றுள்ளன.

காளி மன்னன்

கொங்கு வேளாளரில் காராளர் குலத்தில் தோன்றிய வண்ணக்கர்குலப் பட்டிலிங்கக் கவுண்டரின் மகன் காளிமன்னன் ஆவர் இவர் திங்களூர்க்குத் தலைவராகவும், கவுரவமுள்ள செல்வந்தராகவும் விளங்கியவர். இவர் இந்நூலாசிரியர்க்கு ஒரு சாளிகை (பணப்பை) பொன், சிறுகுதிரை ஆகியவற்றைத் தந்து உதவியுள்ளார்.

"மேகத்தை மழைபொழிய வைத்து நாட்டை ஆள்பவன்; ஏரெழுபது தந்த கம்பருக்கு, தான் என்றும் அடிமை என்று எழுதித் தந்தவன்; உண்மை பேசுவதில் அரிச்சந்திரனுக்கு நிகரானவன்; சூலி முதுகில் சோறிட்டவன்; நீலிபழி துடைத்தவன்; இல்லையென்ற சொல்லை அறியாதவன்; இரவில் முளைவாரி அமுதளித்தவன்; புண்ணியம் நிறைந்தவன்". (பா 39.5-9) என்று இவருடைய முன்னோரின் சிறப்புகளை இவர்மேல் ஏற்றி இந்நூலாசிரியர் கூறுகிறார்.

மேற்கூறியனவற்றுள், கம்பருக்கு அடிமையானது, சூலிமுதுகில் சோறு படைத்தது, நீலிபழி துடைத்தது; முளைவாரி அமுதிட்டது ஆகிய இவற்றின் தொடர்புடைய, வேளாளர் மற்றும் வேட்டுவக் கவுண்டர்களின் வரலாற்றினைக் கொங்கு மண்டல இலக்கியங்கள் சிலவும், **சேக்கிழார் புராணம், சோழமண்டல சதகம், பெரியபுராணம்** ஆகிய நூல்களும் கூறுகின்றன.

---

61 ஆசியவியல் நிறுவன ஓலைச்சுவடி, எண் 572

கம்பருக்கு அடிமையானது

1. நாவிற் **கம்ப நாடற் கடிமை** யென்றே
மாவைக் கரைத்து முன்னே வைக்குங்கை
- திருக்கை வழக்கம், பா.45

2. சிங்கா தனம்பெற்ற **கம்பன் தமிழ்க்கடிமை**
செய்தினிய கீர்த்தி பெற்றோர்
- வேளாளர் மெயக்கீர்த்திப் பாடல்

3. (அ) பார்த்திப கங்கையிற் சேரனும் சோழனும் பாண்டியனும்
கூத்தழை மாநகர் வீற்றிருந் தார்முன் குலோத்துங்கமால்
கார்த்திகைக் கம்பரைக் காவேரி யெச்சிலைக் காட்டுதற்கு
மாத்தெளித் **தேயடி மைப்புகு** வார்கொங்கு மண்டலமே

(ஆ) அம்பல வாணர்மின் காமாட்சி யம்மன் அணிவரைமேல்
கம்பருக் கென்றும் அடிமையென் றேபற் கடியரவிற்
செம்பர் குலாதிபன் கைநீட்டி நாவிற்றிகழ் முத்தமாம்
வம்பர் கள்கண்ட **னமரா பதி**கொங்கு மண்டலமே

(இ) தண்டிகை தாங்கியுங் காளாஞ்சி யேந்தித் தமிழ்செய்கம்பர்
அண்டையிற் பாதச்சம் மாளியுந் தூக்கி யடியும்பட்டு
வெண்டுவ கோத்திரன் **தீத்தான்** செவ்வந்தி விளங்குகங்கை
மண்டலங் கீர்த்தி தனைப்படைத் தான்கொங்கு மண்டலமே

(ஈ) நாட்டாருங் கொங்கி லிருபத்து நாலெனும் நாட்டிலெங்கும்
பாட்டாற் புகழ்கின்ற **கம்பர்**பல் லக்குப் பரிந்தெடுத்துக்
கோட்டாறு கோத்திரன் **மசக்காளிவேலன்** கொலுவில்வைத்து
வாட்டாறு சோழன் திறைகொளு வோன்கொங்கு மண்டலமே

(உ) விண்ணுக்கு மாதுக்குந் தேவர்க்கும் ராமர்க்கும் மென்முகிற்கும்
பெண்ணுக்குங் கற்புக்குங் காத்தவன்காண் **கம்பர்** பேர்விளங்க
எண்ணுக்குங் கீர்த்திக்குந் தொண்ணூறு மாறுக்கும் **என்றடிமை**
வண்ணக்க கோத்திர **நல்லவன்** வாழ்கொங்கு மண்டலமே

வாலசுந்தரக் கவிராயரின்
கொங்குமண்டல சதகம், பா.67, 80, 83, 85, 100.

4. கல்லுங் காவேரியும் சந்திராதித்தர் உள்ளமட்டும் **கம்பநாடன்**
சொல்லியசெந் **தமிழ்க்கடிமை** துரைநாங்கள் என்றுரைத்த சோமாபூமேல்
வல்லமைசேர் வெள்ளோடைச் சாத்தந்தை கந்தயவேள் மைந்தன்கீர்த்தி
நல்லயவேள் ஈன்றெடுத்த **முத்தைய மகீபதியே** நளினமாலே!

கொடுமணல் இலக்கியங்கள், தனிப்பாடல். 59

சூலிமுதுகில் சோறிட்டது

1. . . . . - மேதினியில்
சூலிமுதுகில் சுடச்சுடஅப் போதுசமை
பாலடிசில் தன்னைப் படைக்கும்கை

திருக்கை வழக்கம், பா. 59

2. பாலமுதம் சுந்தரர்க்குப் பார்ப்பதியும் தந்தாற்போல்
சூலிமுதுகில் அமுதுசுமந் தோம்காண்

மேழிவிளக்கம், பா. 186

3 அன்று **சூலி முதுகில்** அன்னமிட்டவன்

ஆறைக்கலம்பகம்

4. வாணருக்காய் **சூலிமுதுகில்** சுடுசோறளித்தோன்

நல்லதம்பிச் சர்க்கரைமன்றாடியர் காதல், பா 45

5 **பேதைமுதுகில்** அன்னமிட்டான் ஒருவன்

அமிர்தகவிராயர் பாடல்

6 **சூலி முதுகில் அமுதிடுஞ் சோற்றைச்** சுடச்சுடவே
பாலி னமுதம் படைத்தவர் காண்டமிழ்ப் பாவலர்க்குச்
சேலின் வணிகர் சமசுகள் கூறிச் சிறக்கமுத்து
மாலின் கனகமும் பிச்சையிட்டார் கொங்குமண்டலமே

வாலசுந்தரக் கவிராயரின்
கொங்கு மண்டல சதகம், பா. 78

நீலிபழி துடைத்தது

1. நீலிதனக்கு அஞ்சி நின்றவணி கேசனுக்காக்
கோலி அபயம் கொடுக்கும்கை

திருக்கை வழக்கம், பா. 70

2. வாலியுமோர் பெண்ணாலே மடிந்ததுபோல் இவ்வுலகில்
நீலிபலி தந்தோமிந் நேமினியில்

மேழிவிளக்கம், பா. 185

3. **செட்டிதன் பழி** தவிர்த்தவன்

ஆறைக் கலம்பகம்

4. நீலிபழி கொடுத்த நீதிவள்ளல்

நல்லதம்பிச் சர்க்கரை மன்றாடியார் காதல், பா. 45

5. மாறுகொடு **பழையனூர் நீலி** செய்த
வஞ்சனையால் வணிகன்உயிர் இழப்பத் தாங்கள்
கூறியசொல் பிழையாது துணிந்து செந்தீக்
குழியில்எழு பதுபேரும் மூழ்கிக் கங்கை.

சேக்கிழார் புராணம், பா. 15

6. எளியவர் நீலி வணிகனுக் கோர்பழிக் கேழுபத்துப்
பழிதனை யீந்து கொளுமுனை யாற்பதின் மூவர்முன்னே
விளிய குலேந்திரன் **துலுக்கண்ண ராவுத்தன்** மேவுகங்கை
வழிபெற மூழ்கி யெழுந்தான் புகழ்க்கொங்கு மண்டலமே

வாலசுந்தரக் கவிராயரின் கொங்கு
மண்டல சதகம், பா 79

7 கன்னிகை யம்பிகை காமாட்சி தேவிதன் கச்சிதன்னில்
பன்னிய பாடல் வணிகருக் காகப் பழசையிலே
மின்னிய நீலி பழிக்காக மேன்மைவே ளாளர்மிக்க
வன்னியில் மூழ்கிய காராளர் வாழ்கொங்கு மண்டலமே

கம்பநாத சாமியவர்களின் கொங்கு
மண்டல சதகம், பா. 6

முளைவாரி அமுதிட்டது

1 . . . . நாடாளும்
மன்னர் பொன்னைவாரி வாணர்க்கு அளித்திடுவார்
செந்நெல் **முளையமுது** செய்தளித்தோம்

மேழி விளக்கம், பா. 193

2. சென்று நெல்**முளை வாரி**னோன்

ஆறைக்கலம்பகம்

3 நாரிபா கன்தனக்கு ராவில்**முளைச்** செஞ்சாலி
வாரி அமுதளித்து வந்தபயறகுலன்

நல்லதம்பிச் சர்க்கரை மன்றாடியார் காதல், பா 48

4. குடகரி தன்னில் வருமாரி பெய்யக் குளிர்மழையால்
முடுகிடுஞ் செந்தமிழ் வாணருக் கே**முளை வாரி**முன்னாள்
அடகர் குலாதிபன் **காளிங்க நல்லண்ணன்** அன்னமிட்டு
வடகர் பதிபுரம் பேறுபெற் றான்கொங்கு மண்டலமே

வாலசுந்தரக் கவிராயரின் கொங்கு
மண்டல சதகம், பா. 81

5. செல்ல னீங்கப் பகல்வித் தியசெந்நென்
மல்ல னீர்**முளை வாரி**க் கொடுவந்தால்
வல்ல வாறமு தாக்கலு மாகு; மற்
றல்ல தொன்றறி யே" னென்றயர்வுற

பெரியபுராணம், பா. 452.

6. இளையான் இளையான் குடிமாறன்
    இரவில் தெறிந்த **முளைவாரி**
முளையா அமுதின் அமுதளிப்ப
    முக்கண் பெருமான் பசிதீர்ந்தே
கிளையா விடைமேல் தோன்றுதலும்
    கேடி லாத பதம்சேர்ந்தோன்
வள்ளைய மகிமை படைத்ததன்றே
    வளம்சேர் சோழ மண்டலமே

சோழமண்டல சதகம், பா.19

நாடகமாக நடிக்கப் பெற்றமை

இந்நொண்டி நாடகநூலானது இலக்கியமாக மட்டுமன்றி, நாடகமாகவும் நடிக்கப்பெற்று வழங்கி வந்துள்ளமையை இந்நூலில் வரும் பாடலடிகளால் அறியமுடிகின்றது இந்நூலின் நொண்டி,

"செங்குந்தர் குலத்தில்அவி நாசி - சொன்ன
    செந்தமிழைப் **பாடியாடச்** சந்தனமும் பூசி" (பா.8.10)

என்றும்,

"நற்றமி ழாலே நாதன் அருள்மலை
கொற்றவன் மீதில் கூறிய நொண்டியை
நாட்டியஞ் செய்தேன் நாடுகள் தோறும்
பாட்டியல் கேட்டு பரிசுதந் தாரே" (பா 38.175-178)

என்றும் பாடியாடுவதிலிருந்து அறியலாம். கொங்கு நாட்டில் பல ஊர்களிலும் இந்நாடகம் நடிக்கப்பெற்று, பாராட்டையும் பரிசையும் பெற்றுள்ளதை இதிலிருந்து அறியமுடிகிறது. இந்நூலாசிரியரே இந்நாடகத்தில் நொண்டி என்னும் பாத்திரத்தில் பாடி நடித்துப் பரிசு பெற்றுள்ளதாகவும் கருத இடமுளது ஆசிரியர் வரலாற்றைத் தொடர்ந்து, இவ்விரண்டாவது பாடல் வருவதாலும், இந்நொண்டி நாடகத்தை இயற்றி நடிக்கக் கொடை கொடுத்தவர்கள் பற்றி இந்நூலாசிரியர் குறிப்பிடுவதாலும் இதனை அறியமுடிகின்றது.

"பாருலகில் ஆசுகவி நொண்டி - தன்னைப்
    படித்துநடிக் கத்தியாகங் கொடுத்தாரைச் சொல்லுகிறேன்"
(பா. 39.1)

இந்நூலில் வரும் வாழிப்பாடல்,

"பார்புகழ் நொண்டி நாடகந் தன்னைத் - தினம்
    படித்துப்படித் துக்கொண்டு நடித்தார்கள் வாழி" (பா. 39.22)

என்று அமைவதிலிருந்தும், இந்நூல் நாடகமாக நடிக்கப்பெற்று வந்தமையை அறியமுடிகிறது.

A Critical Introduction

The dramatic art that has been entertaining the people of the world all along, has grown to great heights. This art has become an important part of all literatures, changing its form and structure, depending upon the age and the country as also the nature and the feelings of the people. Whatever be the varied nature and structure of world drama, if one examines the causes for its rise and its growth, the fundamental idea behind it all, is only the basic human desire for miming or imitation.

The beginning of drama

From childhood onwards, a man loves to mime. Imitation comes natural to a child. (cf. "As if his the whole vocation, Were endless imitation!" : Wordsworth's ODE on Intimations of Immortality) Miming or imitation is a delightful pastime for children. The same quality or tendency can be seen to be at the heart of all drama. When the art of miming has a basic theme, it becomes drama, when dialogue and action are conjoined with it.

Dramatic Art

We see how the movements of man's limbs that give expression to his feelings, have led to the art of dancing and then, by way of expressing continuous action and reaction, grown into the literary form called Drama. The art of drama had developed in various parts of the world depending upon the characteristic qualities of the people living there - their feelings, traditions, habits and mores of the age they lived in. Hence it is that drama has established itself as a wonderful form of art giving delight to people.

Origins of Drama in Tamil

Critics who write about the history of Tamilnadu begin from the age of Tolkāppiyar. Though for many centuries before Tolkāppiyar, the people of Tamilnadu have led perfect lives, no mention is made of it in any history of Tamilnadu. This is because there are no historical sources for the period before Tolkāppiyar. So, historians begin only from *Tolkāppiyam* and Caṅkam Literature when they write the history of Tamils. But it may be seen from the commentary of Aṭiyārkku Nallār that even

before Tolkāppiyar's day, there were works like *Akattiyam, Kuṇanūl, Kūtanūl, Cayantam, Ceyiṟṟiyam, Paratacēnāpatiyam,* and *Nāṭaka Tamiḻnūl* of Mativāṇaṇār; but all these works were lost because of the sea's incursion into the land. It is therefore right to say that the history of drama begins even before *Tolkāppiyam.*

Nāṭakam : Usage

The word *Nāṭakam* can be found to be in use in Caṅkam literature, *Cilappatikāram* and *Tolkāppiyam.* Verse 56 Akattiṇaiyiyal, in Poruḷatikāram shows the prevalence of drama in Tolkāppiyar's days. The term is also seen in *Perumpāṇāṟṟuppaṭai* 53 and *Paṭṭiṉappālai* 113, two lyrics from *Pattuppāṭṭu* in Caṅkam literature.

As these lines refer to dancing women, the stage, and drama, it can be presumed that the art of drama was already in vogue in those days. *Cilappatikāram* also referes to dancing women and drama in its Prologue (1.15) where it refers to the hero losing his well-earned wealth in dalliance with a dancing woman.

Kūttar, Kūttu

The words, 'player', 'drama' are used also in *Tolkāppiyam,* Caṅkam literature, *Tirukkuṟaḷ* and *Cilappatikāram.* The following evidences may be taken into account. "Player-minstrels, singers, warbards, minstrel-women" (Tol: Porul: Akattiṇaiyiyal. 30), 'Players on the arena' (Puram : 28. 13), 'Playing on the stage' (Kali: 85:34), 'Assembly before which play is performed' (Tiruk. 332) among others.

Dance : Usage

A dance performance is usually accompanied by various players on musical instruments. We can see this usage in *Cilappatikāram* (Araṅkēṟṟu Kātai, 3:40: 3:158).

History of Tamil Drama

It can be said that the desire for people to extend the delight obtained in dancing flowered into drama. Mere dancing, expressing feelings, developed into a play with a plot or story. Literary references and epigraphical evidences have helped in understanding the rise and growth

of Tamil drama. Caṅkam literature and *Cilappatikāram* among others, bear witness to various kinds of dance activities including plays associated with divine worship in the festivals for erecting hero-stones in honoured memory of warriors who died in battle.

Dance has been called *Kūttu* right through. A play with a plot was called *Nāṭakam*. The various forms of play and the art of dancing, have been defined and classified by Tamil texts on dramaturgy.

Aṭiyārkku Nallār, commentator of *Cilappatikāram* has classified, two-fold play or drama as follows:

1.	Vacaikkūttu,	Pukaḻkkūttu
2.	Vēttiyal,	Potuviyal
3.	Varikkūttu,	Variccāntikkūttu
4.	Cāntikkūttu,	Vinōtakkūttu
5.	Āriyakkūttu,	Tamiḻkkūttu
6.	Iyalpukkūttu,	Tēciyakkūttu

From these facts it may be clearly seen that Tamil drama has a pride of place, among all other dramas of the world, not only in regard to its ancientness but also its practice and procedural refinement.

Drama or play was in vogue also in the *bhakti* age, *Tēvāram* and *Tiruvācakam*, two of the foremost Saivite works of devotional literature have references that prove this:

(Sundarar Tēvāram : Potu Aṭaivu: Tiruttāṇṭakam. 8); (Tiruvācakam : Tiruccatakam)

During the days of Rājarāja the Great, plays like 'Rājarājēswara Nāṭakam' and Rājarājan Nāṭakam' were acted in the Big Temple, at Thanjavur. We also come to know that these plays were enacted even during the reigns of later kings.

Dance varieties based on folklore with local changes in form and content have been in a vogue in Tamilnadu. These are : 1) Oyilāṭṭam 2) Karakāṭṭam 3) Kāvaṭiyāṭṭam 4) Kummi 5) Kōlāṭṭam 6) Tēvarāṭṭam 7) Poykkāl Kutiraiyāṭṭam.

Kūttu or dance-drama has whittled down to the level of street-corner plays, such as *Terukkūttu*; but drama in Tamil has recently received a fillip. Thanks to the efforts of play-wrights and actors such as Sankaradas Swamikal, Pammal Sambantha Mudaliyar and T.K.S. Brothers among others, the Tamil stage has grown into a refined art-form. The rise of the cinema has completed this growth.

Kathakaḷi in Kerala, Yaṭcakāṉam in Karnataka and Bhāgavatamēḷa from Andhra are also variants of dance-drama. Owing to their impact, many Yaṭcakāṉam and Bhāgavatamēḷa dance-dramas also have appeared with considerable success in Tamil stage.

Varieties of Tamil Drama

Dramatic literature in Tamil is not known by its original nomenclature Kūttu alone. We see that it takes many other names like Alaṅkāram, Kīrttaṉai, Carittiram, Nāṭakam, Mālaiyīṭu, Vācakappa, Vilācam etc. Depending upon the theme of the play words like Kalyāṇam, Cammāram, Tapacu, Tūtu etc., are suffixed to the name of the play. Tamil plays have been enacted variously as a folk-art or a refined cultural art-form.

The origin and rise of the drama with literary forms

Literatures which are the flowering vines of society, put forth literary blossoms depending on the nature of the soil and the age. Hence it is, in a particular time-span, only certain types of literary flowers can bloom. During the medieval- times, social structures and political situations have given rise to types of dance-drama like *Kuḷuva Nāṭakam*, 2) *Kuṟavañci,* 3) *Noṇṭi* 4) *Paḷḷu* 5) *Makuṭi* etc., The community of bards and poets, which for a long time used to sing only in praise of kings, came down to write about common people with a view to providing novelty in literature. Though these may not be considered as fully developed plays, we can assert that they were of great help for the development of later-day drama.

Paḷḷu, Kuṟavañci and *Noṇṭi* are three literary drama-types noteworthy in the history of Tamil drama. It is interesting to know about Paḷḷu dramas which deal with the lives of farmers in the field, Kuṟavañci dramas which have a kuṟava woman foretelling the future with her wand, and Noṇṭi dance-drama with its vast scope for humour and satire.

Noṇṭi Nāṭakam

Tolkāppiyar refers to four kinds of basic characteristics as background for the feeling of humour : mockery; inexperienced youthfulness, ignorance, and simplicity. Noṇṭi dance-dramas are based mainly on the sense of humour. Called also Noṇṭi Cintu, Noṇṭi Nāṭakam is defined by Dr. S.V. Subramanian thus:

"A certain thief when he tries to steal a horse from a cavalry-troop, is caught and punished; his leg is cut off. He later reforms and recovers his lost limbs by praying to a God. The dance-drama is written in the Cintu form of verse". It may be safely said that *Noṇṭi Nāṭakam* is the forerunner to all Tamil drama. Full of satire and humour, this genre called *Noṇṭi Nātakam* was very popular in 17th and 18th centuries with its accent on satire and humour, with the twin-purpose of entertainment and instruction.

The theme of Noṇṭi Nāṭakam

Each literary form has a basic theme when it first makes its appearance. *Noṇṭi Nāṭakam* also has the basic theme of the hero losing his limbs because of his profession of stealing. We get certain insights when we analyse the rise and growth of this form of literature.

The first *Noṇṭi Nāṭakam* in Tamil is *Cītakkāti Noṇṭi Nāṭakam*. This must have been written after 1697 A.D. The source for this story is the true history of Maturai Vīraṉ who lived about 50 years before this date.

During the reign of Tirumalai Nāyakkar as King of Maturai, (A.D. 1623-1659) a certain youth called Maturai Vīraṉ abducts a princess of the royal family Veḷḷaiammāḷ and marries her. Tirumalai Nāyakkar orders the capture of Maturai Vīraṉ and the lopping of his alternate leg and hand, as a punishment. The sentence is carried out. This real-life incident has been sung as a folk-story by a bard, with the title *Maturai Vīraṉ Katai*. This was a very popular folk-poem throughout Tamilnadu in these days.

It is from this period that the practice of cutting off of the alternate leg and hand of a thief by way of punishment for theft, must have begun. The story of Maturai Vīraṉ and the mode of punishment of cutting off alternate leg and hand, was used later by Muttālaṅ Kuṟicci K. Kandasamy Pulavar in Southern Pāṇṭya country, as the theme for the dance-drama written by him called *Cītakkāti Noṇṭi Nāṭakam*. We can see in the History of Tamil literature, latter-day writers of *Noṇṭi Nāṭakam* also have used this as the theme for their works in this genre.

Historical background to the time when Noṇṭi Nāṭakam came into being

The end of the 17th century and the beginning of the 18th form an important period in Indian History. When the Mughal Emperor Aurangazeb died in 1747, the Empire began to go to pieces. Anarchy was the order of the day. The break-up of the Empire was made worse by the advent of the English and the French

into India. It was the time when the English from Chennai and the French from Pondicherry completed with one another to establish their supremacy over India which then had only a weak central government at Delhi.

In those days, fighting forces were mostly infantry and cavalry. It was the latter which was more powerful and prestigious. Therefore it was quite common for troop-horses to be stolen from the enemy to increase the strength of a cavalry regiment. The French stole the horses of the English and vice versa. For the purpose of horse-stealing, thieves from the Southern districts were employed. Such thieves when they returned to their native places due to old age, used to narrate with gusto, stories to their grand children and others, their exploits in stealing horses and their sufferings and their punishment (usually the loss of alternate leg and hand). It is from this story telling that *Noṇṭināṭakam* must have taken birth as one of the minor forms among Tamil literary genres.

It may be therefore said that the influence of the story of Maturai Vīran and the struggle between the English and the French for supremacy in South India, the practice of horse-stealing and the general atmosphere of unrest in the land, might have been responsible for the appearance of the literary form called *Noṇṭi Nāṭakam*.

A critique of the Theme

The tale of Uṟittāpacaṉ, (a Jain story) has most of the narrative aspects of *Noṇṭināṭakam*. The King of Kaucampi, Sri Senan and his queen Srimathi have two sons, Sritharan and Sivadevan. Sridattan is the Minister's son. In the city, there was one Urittāpacaṉ, a false ascetic, who used to pretend to perform *tapas* sitting in a hoop of rope-network suspended from the ceiling but at nights he would go out and steal gold and other valuables from the house of the rich and give them to a prostitute and return home before day-break after a night of dalliance. The King and others were baffled to discover his identity as this went on day after day.

Sridattan, the minister's son, plans to discover the thief. One day he goes to Uṟittāpacaṉ's house pretending that he was suffering from night-blindness and stays in the house. He follows Uṟittāpacaṉ when he gets down from his hoop and proceeds with his daily routine of burgling the wealthy and enjoying pleasure with his light-of-love. Sridattan informs the Captain of the Guard Vikramakēsari and Uṟittāpacaṉ is captured. The trial takes place before the king in the court. The prostitute's nose is sliced off. The false ascetic Uṟittāpacaṉ's

hands and legs are cut off. The story ends thus, pointing the moral, that stealing leads to disaster for the thief.

Thus it may be seen that the theme of a thief giving away gold stolen by him to a prostitute in order to enjoy pleasure with her and losing his limbs as a punishment, is comparable in all aspects to the theme of a *Noṇṭināṭakam.*

The Growth of Noṇṭi Nāṭakam its History

What was generally sung in the form of hymns and devotional lyrics in praise of God's greatness or holy places or religious traditions and practices for a long time, underwent an evolutionary change latterly in the form of *Kuṟavañci*, Noṇṭi, Paḷḷu and other dance-drama types so that the common people should involve themselves and appreciate them. Thus began these minor literary art-forms.

The first *Noṇṭi Nāṭakam* to appear was *Cītakkāti Noṇṭi Nāṭakam* written by Muttālaṅkuṟicci K. Kandasāmy Pulavar. The historical details referring to the siege of Ceñci Fort by Tulfarkhan refers to the period of 8 years upto 1697. Hence, as referred to earlier, this *Noṇṭi Nāṭakam* must have made it appearance after this historical date i.e. 1697 AD. This writer has also composed two other dance-dramas of this type called *Tiruccentūr Noṇṭi Nāṭakam* and *Tiruvaṉantapuram Noṇṭi Nāṭakam.*

Amarampēṭu Matura Kavirāyar who lived in the middle of the 18th century has written *Tirukkaccūr Noṇṭi Nāṭakam.* He has sung about the munificence of his patron Āṉanta Raṅga Piḷḷai of Pondicherry in various places in this work. About the period also, one Aṉanda Bharati has composed a work called *Tiruviṭaimarutūr Noṇṭi Nāṭakam.* This work mentions four other dance-dramas of the same type; they are:-

1. *Tiruccentūr Noṇṭi Nāṭakam*
2. *Sāttūr Noṇṭi Nāṭakam*
3. *Paḻaṉi Noṇṭi Nāṭakam*
4. *Kuṉṟakkuṭi Noṇṭi Nāṭakam*

Between AD 1750 and 1780 in the latter half of the 18th century, *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭi Nāṭakam* was composed by K. Avināci Pulavar. Thañjavur Vētanāyakam Sāstri has composed in 1800 AD, *Ñāṉa Noṇṭi Nāṭakam* and in 1809 *Chennappaṭṭaṉa Pravēca Noṇṭi Nāṭakam.*

When we come to the 19th century, we have *Tiruppullāṇi Noṇṭi Nāṭakam* by Vīrarāghava Iyengar and *Tiḷḷaiviṭaṅkaṉ Iyaṉār Noṇṭi Nāṭakam* by Marimuthu Piḷḷai. Besides these, Maṉṉar Perumāḷ Pulavar has written *Tirumalai ātipaṉ Noṇṭi Natakam*; Kuḷantai Gounder has composed *Ātimūlavar Noṇṭi Nāṭakam*: Ariyalur Ceṉpaka Maṉṉār wrote *Tirukkuṭantai Cāraṅkapāṇi Noṇṭi Nāṭakam.*

Catācivam Piḷḷai has authored *Illaṟa Noṇṭi Nāṭakam* in the middle of the 19th century. Tapōmaṇi Piḷḷai wrote *Teṭciṇā Noṇṭic Cintu.* Kōvalam Mutturāmakkavirāyar has composed *Tiruttaṇikai Noṇṭi Nāṭakam.* Towards the end of the century Tiruvāmāttūr Vaṇṇaccarapam Taṇṭapāṇi Swamigal has written *Putuvai Noṇṭi Nāṭakam.*

In the 20 the century after 1940, Nāmakkal Kaviñar Rāmaliṅkam Piḷḷai wrote *Gandhi Carittira Noṇṭi Cintu.* Another nationalist poet and patriot Ūmaiyampaṭṭi N. Kantacāmi wrote *Alippuram Noṇṭi Nāṭakam.* It must be noted that these are the only two *Noṇṭi Nāṭakams* written in this century.

We learn that there are 44 *Noṇṭi Nāṭakams* in Tamil so far written of which only 15 have seen print. The others are still in palm-leaf manuscript form and consequently getting destroyed.

The literary purpose of Noṇṭi Nāṭakams

As this type of dance drama is based on satire, they are intended mainly to entertain people and to instruct them in good behaviour and conduct. Praising God, spreading region, inculcating righteous ideas and conduct in the minds of people; singing the praise of patrons and donors- these are some of the main aims of *Noṇṭi Nāṭakam* as a literary form. Just as in recent times, dramas were used to inculcate national consciousness and propagate party principles, so also in the days when the *Noṇṭi Nāṭakams* were popular, they were used to propagate religious principles, good conduct or highlight the greatness of holy places.

Noṇṭi Nāṭakam can be deemed to be a mono-acting play as the hero alone appears on the stage and sings about his life-story.

Noṇṭi Nāṭakam; reason for the title

A lame person sings musically of his past life and acts it out on the stage. Hence the name *Noṇṭi Nāṭakam.* Also it is called Oṟṟaikkāl Nāṭakam, as the player ties one leg up, and dances and sings on the stage as if he were a lame man.

Nonti Nāṭakam; Critical definition

Critical works like Chidampara Pāṭṭiyal, Panniru Pāṭṭiyal, Venpā Pāṭṭiyal, Navanīta Pāṭṭiyal and the like have not given any definition or rules for *Nonti Nāṭakam*. But Prapanta Tiraṭṭu alone mentions the type called *Nonti Nāṭakam*, giving its essential features, and the verse forms used, such as Kalivenpa, Cintu, etc., (Dr. Annie Thomas : Prapantattiraṭṭu P.21) Therefore it is obvious that *Nonti Nāṭakam* had not made its appearance in the days of the critical works mentioned above but as Prapantattiraṭṭu alone gives a definition and rules for *Nonti Nāṭakam*, it must have appeared after the rise of *Nonti Nāṭakam*.

The Titling of Nonti Nāṭakam

The title of *Nonti Nāṭakam* usually contains the name of the holy place or the name of the God who granted grace or both together.

Avināci Nonti Nāṭakam, Cūranūr Nonti Nāṭakam, Tirukkaccūr Nonti Nāṭakam, Tiruccentūr Nonti Nāṭakam, Tiruppullāṇi Nonti Nāṭakam, Tiruviṭaimarutūr Nonti Nāṭakam, Paḷani Nonti Nāṭakam these get their titles from the name of the associated holy place. *Akilāṇṭēsvari Nonti Nāṭakam, Ātimūlēcar Nonti Nāṭakam, Kumāra Muttaiyan Nonti Nāṭakam, Kuḷattūraiyan Nonti Nāṭakam, Centhil Vēlavar Nonti Nāṭakam, Tirumalaiyatipan Nonti Nāṭakam* take their names from the gods enshrined in the place.

Kunrakkuṭi Nonti Nāṭakam, Tirukkuṭantai Cārankapāṇi Nonti Nāṭakam, Pulvayal Kumarēcar Nonti Nāṭakam have both the names of the places and Gods. Besides these *Cītakkāti Nonti Nāṭakam* is named after the patron of the poet, and *Nāna Nonti Nāṭakam* is titled after the gnosis acquired by the poet.

The Structure of Nonti Nāṭakam

The lame man introduces himself and narrates his life-history. After speaking about the fertility of his land, his family history, his education, his marriage and his pilgrimages to various holy places, he describes in detail how because of the evil company of a wicked friend, he stole from various places.

The wealth he acquired by stealing, he loses to a prostitute. He is driven away by the mother of the woman. He again indulges in theft. Once when he steals a troop-horse of the King he is caught by the guards and his alternate leg and hand are cut off. When he lies on the ground suffering greatly, he is guided by a good man to go to a certain holy place and worship the God therein. He does so and his limbs grow back again and he turns over a new leaf and the play ends with his reformation. Most *Noṇṭi Nāṭakams* are structured on this pattern. In some of them, there may be minor variations.

The Pattern of the work

Noṇṭi Nāṭakam begins with an invocation. Then follows prayer to the God, the benefit accrued by reading the work, an apologetic preface, then the work itself and finally at the end, the hailing piece. In some plays, some of these are not seen. It is an orthodox practice to begin any work with a prayer to Lord Vināyaka, the remover of all obstacles. According to this tradition, almost all the *Noṇṭi Natakams* have as the invocation, a prayer to Lord Viṉāyaka.

Among the better known works in the *Noṇṭi Nāṭakam* genre *Tiṅkaḷūr Aruḷ malai Noṇṭi Nāṭakam* is also one, its hero being Lord Murukaṉ enshrined in Aruḷmalai near Tiṅkaḷūr. It is also known as *Aruḷmalai Noṇṭi Nāṭakam* and *Tiṅkaḷūr Noṇṭi Nāṭakam*.

The Author

Thiru K. Avinācı Pulavar is the author of this work as seen from internal evidences. Verses (38: 158-176) (39:12) and (38: 155, 156) reveal that the author belinged to Sengunthar caste and that his father was Kuḷḷaiyaṉ and his uncle Muthurāmaiyaṉ. The verses also reveal his great devotion to Murukaṉ and that he had the blessing of the Lord. The poet had studied works like *Paṉṉiru Pāṭṭiyal* and *Chidamparap Pāṭṭiyal* on prosody and the five great epics of Tamil. These facts are revealed from verse (38 : 171-173). The native place of the author is not known but it may be conjectured that he might have belonged to Tiṅkaḷūr itself from the way he has glorified its prosperity as well as its important citizens.

The Age of the writer

From the historical characters referred to in the work such as Hussain Khan Sahib, Āṇṭa Muthurāyaṉ, Krishna Dasu, Kaḷimaṉṉaṉ etc, it can be safely said that the writer must have lived in the second half of the 18th century. Verses

(34:21) (34:23) and (34:24) mention Hussain Khan Sahib, Commander of the Coimbatore region under Hyder Ali and Tippu Sultan of Mysore. A certain verse concerning the town of Avinaci (Palm-leaf Manuscript. 572. P 97) speaks about Hussain Khan Sahib getting praised by the Badsha or Nawab of Srirangapaṭṭinam for his conquest of Coimbatore on Sunday, the 15th of Pinkala Tamil year, Kaliyuga 4898. The exact equivalent in English calendar for this date is 25.6.1797. Hyder Ali died on 17.2.1782. As the writer of this work refers to Hussain Khan Sahib, a close friend of Hyder Ali, it can be presumed that the poet lived in the second half of the 18th century, say AD 1750-1800.

Tiṅkaḷūr Nomenclature

The Tamil word *Tiṅkaḷ* refers to the moon-god Chandran or a month or Monday. As this town has a Siva temple for Chandramouliswarar, it might have been called Tiṅkaḷūr. An inscription in Tiṅkaḷūr Jain monastery of the 40th regnal year of the first Cōḷa King of the Koṅku country by name Kōnāṭṭāṉ Vikramacōḷaṉ refers to this place as Chandravacathi. The Jain word '*Pasti*' has been *Vacathi* in Tamil. The inscription in the temple also refers to the place as Chandrapuram and Chandrapuri. According to the epigraphist and well-known scholar in Koṅku studies Pulavar S. Rasu of the Tamil University: "Chandragupta Mauriya came down to the South to meet the monk Bathrabagu and it was at Sravanabelgola that the Mauryan emperor observed *Salleganam* fast and gave up his life. The hill where he died is called Chandragiri and the temple built in his memory is called even now Chandrapasthi or Chandrakuptavasathi. It was in Chandragupta's time that Jainism spread in Tamilnadu. Hence the name Chandrasvacathi indicating Tiṅkaḷūr could have been a temple built in the name of Chandragupta Maurya".

It is possible that the names Chandravacathi, Chandrapuram or Chandrapuri, might have in course of time changed to the purely Tamil name Tiṅkaḷūr. This might have come into vogue from the 16th century.

Location

Tiṅkaḷūr is in Peruntuṟai taluk of Erode district between Vijayamangalam and Gobichettipalayam. The hill Aruḷmalai is 6 kms. due west of Tiṅkaḷūr close to Tōraṇavāvi.

Tinkaḷūr in History

The district where Tinkaḷūr is situated is a part of the old Konku country. In this *Nonti Nāṭakam*, phrases like "Konku Desam" "Konku Nadu" "Konku Maṇḍalam" "Konku Ulagu" and Kuṟuppu Nādu" occur frequently in various places, especially in verses 38 and 39. Hence the history of Kongu region is taken as the history of Tinkaḷūr.

Konku Nādu

Along with Cēra, Cōḻa, Pāṇṭiya regions Konkunādu and Toṇṭainādu made up the five regions of the old Tamil country. A citation for *Taṇṭi Alankāram* (75), *Tirumantiram* (1646) and the Erumaippaṭṭi inscription refer to this five-fold division of Tamilnadu and the five Kings of Tamilnadu. In fact the ancient Cankam works like *Naṟṟiṇai, Kuṟuntokai, Patiṟṟuppattu, Akanāṉūṟu* and *Puṟanāṉūṟu* furnish references and details about the Konku country and Konku Maṇṭalam and Konku rulers.

Konkunādu has been referred to in *Cilappatikāram*, the Tirumurais, *Tivya Prapantham*, the Pūlankuricci inscription of 4th century AD and later inscriptions, and in the copper-plates of the ancient Paṇṭiya Kings.

Konkunādu had always its own independent boundaries, history, arts, traditional practices, culture and civilisation. This has been confirmed by the literary works and inscriptions mentioned above. A certain verse refers to the actual boundaries of ancient Konku country-Perumpālai in the north, Paḻaṉi hill in the south, Veḷḷiyangiri hill in the west, and kuḷittalai in the east.

Parts of the Nilgiris, Coimbatore, Erode, Salem, Namakkal, Dharmapuri districts the Paḻaṉi region of Dindigul district and Karur and Kuḷittalai of Trichy districts, formed the old Kuṟuppu country.

Kuṟuppu Nādu - Tinkaḷūr

Formerly konku nādu was divided into 24 areas; Kuṟuppu was the 24th, and biggest of them all. In St. Sundararmurthy's *Tēvāram*, (9th century AD) we have references to Kuṟuppu region in Konku country. Kuṟuppunādu has 32 old towns, six hills, Vijayagiri, Aruḷmalai, Tiṭṭamalai, Veḷḷimalai, Pavaḷamalai, Katittamalai; 3 rivers, Noyyal (Kanchi), Bhavani, Savuntara Manathi. 33 towns like Vijayamangalam, Kodumaṇal, Tinkaḷūr, Tiruppur, Oottukuli, Atiyur etc. When the Konku Cōḻas ruled the country, Kuṟuppunādu was called "Veera Cōḻa nadu". Tinkaḷūr, one of the towns in Kuṟuppunādu was formerly known as Chandrapuram or Chandrapuri.

The Rulers of Koṅkunādu

Koṅku nādu was under the rule of Cēras, kankars, Latter-day Cōḻas and Pāṇṭiyas, Hoysalas, Vijayanagar Kings, Nayak Kings and Mysore King. After AD 1850, the region came into the hands of the British.

Tiṅkaḷūr in Inscription

The three religions, Jainism, Saivism, Vaiṣnavism flourished in Tiṅkaḷūr where we have many inscriptions of historical importance: 3 in Puṣpantanta Tīrttaṅkarar temple, 12 inscriptions in Chandramouliswarar temple; and 4 inscriptions in Aḻakiya Rāja Perumāḷ temple.

It is in the Jain monastery attached to the Tīrttaṅkarar temple that we have the inscription of the 40th regnal year of the Koṅku Cōḻa King Vikramacōḻaṉ, wherein the *Salivakana* Era year 967 is mentioned.

A rare feature of an inscription of Civa temple here, is the occurrence of the Tamil letter: (Ḵ) The God is referred to by the names Chandrapura Udayār and Chandrapuriswara Udayār.

A Pillar inscription dating 1275 AD. has words which have to be read from the bottom up. The name for the Aḻakiya Rāja Perumāḷ temple as found in the inscription there, is *Sundara Paṇṭiya Viṇṇakaram*, clearly referring to the period of the Pāṇṭiya rule. Donations had been given to Tiṅkaḷūr temple from Sundarapandyapuram, Tiruppattur, in Kerala Vaḷanadu, and Arakaṇṭanallūr in Toṇṭainādu, revealing the fact that this temple must have been one of the better known temples in Tamilnadu. References are found in the inscription to chanting the vedas; arithmetic; the digging of a tank in the town; the endowment for a perpetual lamp; a certain farmer of Vijayamangalam repairing the Chandramouliswarar temple; donations of gifts to the temple; and a religious worship called Kulottuṅka Cōḻaṉ Canti in the name of a Cōḻa King. The Tiṅkaḷūr inscriptions have been copied carefully and kept safely in the Government Oriental Manuscripts Library at Chennai.

Tiṅkaḷūr Literature

The prosperity, religious greatness, literary and social importance of Tiṅkaḷūr, have been hailed in various writings and individual verses. One of the Kodumaṇal literary pieces called *Kandasamy Kātal* refers to Kāṇiyur of Kandasamy Gounder in Verses 29, 113 and 422 indentifying Tiṅkaḷūr as one of

the 35 Kāṇiyurs of the Paṉaṅkāṭai family. Another work called *Ponniayan Kātal* refers to Tiṅkaḷūr in Kuṟuppu country in Verse 16. A palm-leaf manuscript of our Institute No.572 (pages 213-234) speaks in praise of Tiṅkaḷur referring to its other names like Chandrapuram, Indra Nagar and Dharmapuram with its peculiar associations with Bhiman and Bhuman. It refers in glorious terms to the prosperous Kārāḷar families.

Tiṅkaḷūr Aruḷmalai in this Noṇṭiṉāṭakam

In this work Tiṅkaḷūr is eulogised variously with different glorifying epithets (Verses 11,29,31,33,35). The greatness of the place is known from these references.

Further the place is also known by other names such as Ampulinagar, Intūr and Mathinagar besides its old names Chandrapuram and Chandrapuri.

Aurḷmalai is eulogised with various qualifying epithets in verses 1,2,7, and 9 Verses 17, 27, and 37 which compare it to Mēru itself. During the time this work was written, the name Tiṅkaḷūr Aruḷmalai seems to have referred only to one place, though the Noṇṭiṉāṭakam refers to the two, as separate entities.

The writer of this work also refers to Lord Murukaṉ Aruḷmalai as the God living in Tiṅkaḷūr. (Verses, 1,31, 33,35 and also 38), indicating that Aruḷmalai is situated in Tiṅkaḷūr itself. From these it can be known that the two places were called by a common double-barreled name-Tiṅkaḷūr Aruḷmalai.

The important landmarks of Tiṅkaḷūr

Among the well-known features of Tiṅkaḷūr are the temples situated here, viz., Chandranathar temple, Neṭṭūraḷakar temple, Koṇṭattu Kāḷiammaṉ Temple, Appachimār Maṭam temple and Aruḷmalai Āṇḍavar temple. Besides these (in Verse 38; lines 14-25) the writer gives a list of the important landmarks which are peculiar to the place, like five-headed serpent, Chandralingam, Talipalm etc. The copper plate known as the Tiṅkaḷūr copper plate refers to these features in prose style. Two other individual verses also refer to some of the features seen only in Tiṅkaḷūr.

Chandranathar Temple

The Chandranathar temple as mentioned earlier, is responsible for the name Tiṅkaḷūr for that place. This is situated in the eastern part of the town. The entrance to the temple is on the western side with a Garuda pillar in front where lamps are lit in

Karthigai. Verse 38, 41-59, describes the Siva temple with its 1000 lingas and tanks and towers. This is also mentioned in the Tiṅkaḷūr copper-plate.

Neṭṭūraḷakar Temple

This temple is situated to the south of the Chandranathar temple. The entrance is on the eastern side where there is a Garuda pillar. Neṭṭūraḷakar is referred to in Verses 38:60 and 39:19 of the work.

Koṇṭattu Kāḷiammaṉ Temple

Passing these two temples, on the eastern side can be seen Koṇṭaṭṭu Kāḷiammaṉ temple with long, big ramparts. This temple is larger than the first two. The entrance is on the northern side with a Garuda pillar where lamps are lit in Karthikai. On either side of the entrance there are rooms and pials, giving the building, a residential look. Inside the temple, we see a large-sized image of Koṇṭattu kāḷiammaṉ made of mortar.

The local people have this to say about an unusual incident concerning the Goddess: Koṇṭattu Kāḷiammaṉ of Tiṅkaḷūr and Pāriyūr Ammaṉ are sisters. When one day Koṇṭattu Kāḷi was going to attend a festival for Pāriyūr Ammaṉ, a certain Paḷḷa overseer stopped the Goddess who was walking along like an ordinary woman, and insisted that she also do the work of planting the seeds in the field. As he was adamant in his demand, the Goddess became furious and slew the impudent Paḷḷaṉ with her trident and then went on to Pāriyūr.

This traditional story finds a place in the *Noṇṭınāṭakam* in Verses (10.11) and (38:61-64) Confirming this the Tiṅkaḷūr copper-plate also refers to this elaborately, giving the name of the Paḷḷaṉ as Virabadhran, who one day went to the Kāḷi temple and called out to her by her name, to come and help in the transplanting, paddy seedlings. When the Goddess was silent he kicked the door of the temple with his leg and the angry Goddess came out and killed him with her trident, and cursed the Paḷḷars of the place. Some of the individual verses in praise of this Goddess are appended in the annexure to this edition.

Appaccimār Kōil

A kilometre to the north-west, Tiṅkaḷūr Appaccimār Kōil is situated along with a mutt. In this temple built for the Vēṭṭuvar heroes, apart from Appaccimār there are other minor deities like Māraiyaṉ, Īṭṭimāṟan, Kattimāṟan, Nallāyuthamāṟaṉ, Rākkiaṇṇaṉ, Vīraiyaṉ, and Māriammaṉ. Though there are 7

Appaccimār temples in Koṅkunādu, this is the most important, where the Paṭṭakārar of Tiṅkaḷūr alone has the right to conduct the worship. Verses 6:14 and 38:67 of this work, refer to the temple and the mutt which also functions as a choultry.

Aruḷmalai Āṇḍavar Temple

This temple is situated in Tōraṇavāvı 6 kms. due west of Tiṅkaḷūr. Of the six temples in Kuṟuppu nādu region Aruḷmalai dedicated to Lord Muruka is one. The temple is under the custody of the village of Tōraṇavāvi, as the name board at the entrance to the temple indicates. Verses 6:14, 10:4 and 25 which link Tōraṇavāvi with Aruḷmalai reveal that Aruḷmalai shrine was under the care of Tōraṇavāvi even when this work was written.

The upper part of the foundation of the Aruḷmalai temple above the base of the hill, is built of granite stone. This is round in shape. Above this, the tall ramparts of the temple are built. Steps have been cut for going up the hill. The shrine faces east. In front of the sanctum, the figure of a peacock and a flag-pıllar are sıtuated. The peacock faces the idol in the sanctum.

The temple-car is big in size with a platform with steps near it, to enable the decoration of the car during the festival days. The car has many beautiful carvings referring to various puranic legends.

The poets who had sung of Aruḷmalai

Apart from Avinācı Pulavar, the author of *Aruḷmalai Noṇṭināṭakam*, one Nanjaiappulavar who lived later, has also sung in praise of Aruḷmalai Murukaṉ.

A work called "Later day poets", mentions the followıng incident concerning this Nañjaiappulavar! "He was Veḷḷala belonging to Tōraṇavāvi, grazing buffaloes. When once a buffalo-calf was seized by a tıger, the temple-priest Subbaih offered the white milky sap of the madar plant instead and the Pulavar then sang a song. He has also sung in praise of Sivagiri Vēlāyutaswāmi for bringing down the rains."

Some of the verses sung by the poet on Aruḷmalai Murukaṉ have been collected by this editor from a palm-leaf manuscript and given in the annexure to this work. Dr.S.Raju, epigraphist and co-editor of this work, says that one of the descendants of this poet, is living still.

Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam - Structure of the Drama

Structure of the Drama

That *Noṇṭināṭakam* is a minor literary form of Tamil drama can be seen from *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam* (Verse 1, Verse 2) and similar references in other *Noṇṭināṭakams*. The structure of *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam* and how it is similar to or different from others of its kind in regard to the arrangement of its parts, are examined now.

Invocation

In a *Noṇṭiṉāṭakam* first there is an invocation; then an apologetic preface follows: *Tōṭayam*; the benefits that accrue for the reader of the work; then finally the benedictory piece. These are not uniformly seen in this order in all the plays.

It is customary to begin a Tamil work with an invocation to the God Vināyaka. *Ātimūlēcar Noṇṭi nāṭakam, Tirukkuṭantai Cāraṅkapāṇi Noṇṭināṭakam, Tirukkaccūr Noṇṭināṭakam* among others, begin with such an invocation to Vināyaka. *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam* also has a prayer to Vināyaka in Verse I of the text.

After the invocation a special prayer to a God finds a place-usually *Vināyakar, Murukaṉ, Civaṉ, Tirumāl or Kalaimakaḷ. Kuṉṟakkuṭi kumaraṉ Noṇṭināṭakam, Tiruccentūr Noṇṭi nāṭakam, Tirumalai Noṇṭināṭakam, Paḻaṉi Noṇṭiṉāṭakam* have prayers to Vināyakar, Murukaṉ and Civaṉ. However in *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam* this special prayer to the Gods does not find a place.

Apologetic Preface

Generally in a *Noṇṭināṭakam* an apologetic preface by the author follows the prayer. In *Tirukkaccur Noṇṭināṭakam*, Verse 4, there is an interesting apology by the writer which reminds the translator of the following lines of an English poet:

"As if upon the ocean swell
I launched upon a cockle-shell!"

In *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam*, Verse 8 also has such an apolegetic preface:

"My skill------------------------
Is like unto the cawing of a crow
In imitation of the sweet warbling
Of a Kuyil in a goodly grove!"

Tōṭayam

Tōṭayam is a Sanskrit word referring to the first verse of the prologue. It is usually in the form of a hymn in praise of a God or Gods, In *Kuṉṟakkuṭi Kumaraṉ Noṇṭınāṭakam,* and *Nāṉa Noṇṭināṭakam,* Tōṭayam follows the prayer. In the first, the Tōṭayam hails more than one God - Ganapati, the Lord of Kuṭumiyāṉmalai etc., In *Nāṉa Noṇṭināṭakam,* the Tōṭayam is a prayer to Christ.

In *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam,* the Tōṭayam following the apologetic preface, is in praise of Lord Murukan of Āviṉaṉkuṭi and Aruḷmalai. This is followed by three long verses hailing the Lord's greatness - His destruction of demons; His Ten-fold Glory; and the greatness of Tiṅkaḷūr Aruḷmalai. Such a structure eulogising the God of the play and his shrine in the words of the poet himself, before the coming of the lame hero on the stage, is found only in *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam.*

The Appearance of the lame hero

In dramas such as *Kīrttaṉai, Kuṟavañci* and *Terukkūttu,* a herald appears on the stage announcing the coming of the hero, and singing his praise. This is followed in *Ātimūlēcar Noṇṭināṭakam* and *Tirukkaccūr Noṇṭināṭakam.* In all other *Noṇṭināṭakams,* the Noṇṭi or the lame hero appears on the stage and introduces himslef to the audience, as in Verse 7 of *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam.* Audience participation is seen in *Ātimūlēcar Noṇṭināṭakam, Tirukkaccūr Noṇṭināṭakam, Tirukkuṭantai Cāraṅkapāṇi Noṇṭināṭakam and Tillaiviṭaṅkaṉ Noṇṭınāṭakam,* where the spectators ask the Noṇṭi his name, caste and the reason for the loss of his limbs. But in *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam,* prose is not used.

Some Differences in regard to the sequence of the story

Generally in a *Noṇṭināṭakam* the lame hero comes to the stage first and speaks about his greatness; his exploits in stealing; his losing what he stole to a prostitute, his getting caught when he steals again and being punished; and lastly his realising his folly and seeking the grace of the God to recover his limbs.

The Thief boasting about his skill

Just as *Kuṟavañci* enables us to learn about the life of the Kuravas and Paḷḷu about the life of the Paḷḷas the *Noṇṭināṭakam* is a useful source to study the life of the thieves. The thieves who come as heroes in *Noṇṭināṭakam* can be

divided into two kinds: those who belong to a family of professional burglars, and others who became thieves owing to circumstances. Of the second kind, are the lame hero in *Cāttūrappan Nonṭināṭakam* and Vāṭiciṅkaḷan, the hero of *Paḻani Nonṭināṭakam*. They become thieves either because of bad company or necessity. In all other *Nonṭināṭakam*, the heroes belong to a camily of thieves. In *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Nonṭināṭakam*, Pakaletti belongs to the Kaḷḷamaṟava Caste (Verse 8).

N.B: Such a technique can be seen in some of the Elizebethan plays.

Praying to a deity before proceeding to Steal

In *Tillaiviṭaṅkan Aiyanār Nonṭināṭakam* and *Paḻani Nonṭināṭakam*, the hero prays to God for His blessings before proceeding to steal. In *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Nonṭināṭakam* which follows the above plays in this regard, Pakaletti prays to Goddess Kāḷi seeking Her blessings for his enterprise (Verse 10:6).

Losing the stolen goods to a prostitute

The lame hero loses all that he got by stealing, to a whore. In *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Nonṭināṭakam*, Pakaletti sells the stolen goods and gets gold in exchange, which he loses to a prostitute. This is a variation seen only in *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Nonṭināṭakam*.

The prostitute and her mother prepare a powerful love philtre or potion compounded of many herbs and loathsome ingredients and give it to the hero in his rice or curry or betel-leaf. All the plays have this technique mentioned at this point of the tale, in some plays briefly and in some others at length. In *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Nonṭināṭakam* there is an elaborate description of the preparation, listing out the various items used in the love-potion or charm.

Punishment for crime

Most of the plays of this genre follow the same pattern in regard to the mode of punishment of the hero who gets caught when he tries to steal a horse. His alternate hand and leg are cut off as a punishment for stealing.

Variations are seen in certain plays. In *Tiruppullāṇi Nonṭināṭakam* the thief gets caught when he tries to force his attention upon a woman; he is caught and his leg and hand are cut off. In *Tillaiviṭaṅkan Aiyanār Nonṭināṭakam*, the thief gets caught when he tries to steal an elephant and he is punished similarly with the loss of his hand and leg.

In *Kuṉṟakkuṭi Noṇṭināṭakam* and *Cātturappaṉ Noṇṭi Nāṭakam* the punishment is only the cutting off of one leg only. Unlike in most plays, the hero is punished when he is caught redhanded while stealing. In *Paḻaṉi Noṇṭināṭakam* alone the theft is discovered when the stolen goods come to the market and discovered as such. The thief is identified and the usual punishment given.

Getting the Grace of God

The lame hero goes to the shrine of God and prays to Him for His grace and gets it. So also in *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam* Pakaletti goes to Tiṅkaḷūr Aruḷmalai and gets Murukaṉ's blessings, and recovers his lost limbs. In *Ātimūlēcar Noṇṭināṭakam* the hero prays to God and gets his grace on the stage itself.

Benediction

The benediction at the end of the work can be seen in all the plays excepting in *Ātimūlēcar Noṇṭināṭakam* and *Cātturappaṉ Noṇṭināṭakam*. Verse 39 of *Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam* also has an elaborate benediction.

The Story of the play

The hero of this play is a thief by name pakaletti. He makes a living by stealing which he has developed into a fine art. One he steals in a wedding-house in Cantaippēṭṭai and sells them all at pawn-broker's shop, for 6000 gold pieces. He goes to the temple of Lord Sangameswara in Bhavani. He falls in love with a temple-dancer by name Keṭṭimuttāḷ. He stays with her happily for sometime, but after he loses all his gold to her, he is driven out by the whore and her mother!

The thief goes to Banaras and steals from the royal palace. Again he comes back to the same prostitute, stays with her for two months, loses all his gold and is again abused and driven out by them! Then he goes to Kutiraippāḷayam where he tries to steal a troop-horse from the barracks. He is caught by the soldiers of the Muslim commander Hussain Khan and by his order, his hand and leg are cut off as a punishment.

As he lies on the ground in great suffering, some brahmins from Banaras who pass by that way, take pity on him and treat his wounds with a herbal paste and oil. They also guide him to go to Lord Murukaṉ of Tiṅkaḷūr Aruḷmalai and worship the Lord, assuring him that he will get back his lost limbs. The thief walks with the help of crutches provided by the brahmins to Aruḷmalai where he fervently prays to Murukaṉ and gets back his lost limbs.

The Versification

Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam is entirely in verse, of three different kinds. The 39 verses in the play are made up of one verse in *Akaval*, 19 in *Cintu* and 19 in *Viruttam*.

Literary excellences

Any poet would like his creation to be interesting, and vibrant with life, so that it will be read with interest by the people and remembered by them. Such literary effects or excellences can be considered under four divisions:- i) Verbal excellences ii) Thematic excellence iii) Euphony iv) Figures of speech.

Verbal excellences

The success of a work depends upon the right choice of words. Avinācippulavar has succeeded in this aspect, in his use of adjectives and relevant epithets. Verses 9 describing Lord Civaṉ and Verse 7 describing maidens, are good instances. So also while describing various holy places he has used relevant epithets which are meaningful and pleasing to the ear.

Thematic Excellence

A good poet uses words which have more than one meaning, which rhyme well with other words. Assonance, rhyme, rhythm, alliteration and rhythm come in a handy for a poet who has a good command over his language. One excellent example can be seen in Verse 21 where the word 'Āṉai' occurs in 10 places when the poet describes how the hero enters the bed-chamber of the prostitute. Words which have more than one meaning and puns are also used by the writer with facility. Verse 25 where the hero laments how he lost himself and his 6000 gold pieces to a whore has not only rhyme and rhythm; the some word 'Kaṭṭiya' occurs four times with different meanings in each.

Euphony

Verbal melody is another technique used by a good poet. Rhythmic sounds, a literation and assonance are commonly used in Cintu verses

especially. Verses (4:1 and 4:3) Provide example for a common feature of folk-literature, that is, onomatopoeia or sense-echoing sound.

Figures of speech

Figures of speech called *Aṇi* in Tamil prosody help to beautify a work. Similes are the stock-in-trade of a poet in this aspect. Sometimes, he may use also puns, allegories and repetition of the first word or phrase of each line of a stanza *(Maṭakku).* Similes are prolifically used by this poet. A few may be mentioned like "like tamarind dissolved in Bhavani river" (Verse 34:3), "Ears like bind-weed and nose like, sesame flower" (Verse 18:9), "Lips red as palas flower" (Verse 18:9), "Breasts like a pair of golden chalices" (Verse 18:10), "forelap like a peepul-leaf" (Verse 18:14), "thighs like plantain-stem." (Verse 18;15).

Maṭakkaṇi

Maṭakkaṇi in Tamil prosody is the repetition of a word or phrase, each time with a different meaning. A time example can be seen in Verse 23 where the first phrase "Mācaṅka" is repeated four times at the beginning of the four lines of the stanza, with different meanings; conch, caṅka treasure of Kupera; Caṅkamēswaraṉ and desire. Apart from these literary excellences this *Noṇtināṭakam* also has a number of proverbs and sayings from local dialect. The writer has also used local beliefs and traditions and puranic legends in relevant contexts.

Proverbs and sayings

Proverbs are commonly used in daily life by people. They have value because of their brevity and depth of meaning. They are used by a writer to describe the nature and actions of the characters of the play. Verses 20,32 and 34 provide good examples of the writer's practical knowledge and his ability to use the common proverbs very aptly.

Superstitious Beliefs

From ancient times upto the present day even, people have believed in omens. The writer has brought out the local people's belief in fate and omens on a number of occasions. A few may be mentioned here, with profit. "The lizard to my right does approve with its clucking" (Verse 10:8), "a bird flew from left to right-a crow-pheasant portending good" (Verse 12:2), "A brahminy-kite flow to the left" (Verse 12:34), These are some examples of good omens. Bad omens or evil omens are indicated by the following: "From within a tree-hollow

an owl did hoot" (Verse 34:11), 'a crow did fly from right to left across my path" (Verse 34:11), "A dwarfish barber came before me" (Verse 34:11).

Fate

Belief in God, fate and religion are intended to guide people to live in a good and righteous life. Fate is a word commonly used by people in daily life and poets constantly use it to show the inexorable nature of fate or destiny. Verse 37 and 38 refer to this power of fate. In this work Pakaḷetti prays to Aruḷmalai Murukaṉ for his grace when he repents for his evil ways. The poet confirms people's belief in God's grace when he makes Pakalatti get back his lost limbs by the blessing of the Lord.

Puranic legends

In minor literary pieces, puranic legends often find a place. The writer's skill in the apt use of puranic stories and legends; 'to point a moral or adorn a tale,' can be seen from the following examples from the word:- Lord Murukaṉ punishing Brahma and imprisoning him (Verse 6:1); His saving Nakkīrar from the cave-prison; (Verse 6:2)

When Pakalatti laments his folly after his affair with the whore, he refers to similar instances when males had suffered because of their lust for women:- Vāli, the money-king (Verse 34:7); Rāvaṇa because of Sita (Verse 34:7); Kīcakaṉ because of Draupati (Verse 34:8).

Stories like Hiraṇyaṉ being slain by Hari with his nails (Verse 36:12); Murukaṉ standing in the form of a kino tree (Verse 36:9); Dēvēndraṉ acquiring eyes all over his body (Verse 36:10); also find a place in the work to illustrate some point or other.

Political and social life in Koṅku country

From the work some important details regarding the political situation at the time of the play, such as the life of the local people, their traditions and their philanthropic activities, can be gleaned.

The political situation

During the later half of the 18th century there were three big principalities or Zamins in Tamilnadu-Madurai, Ceñci and Thanjavur. Koṅku country was part of Mysore state. The writer refers to the four states in Verse (8:9), when he makes Pakalatti speak about the greatness of his family and how he and this

three brothers were prosperous, each in one of the four. The English captured Madurai and gave it to the Sethupathi on condition of payment of an annual tribute. Thanjavur was given to Tuḷajāji and Amarsingh, while Ceñci they retained, under their direct control. Koṅkunādu on the other hand was originally under the rule of the Oḍayārs, and then passed into the hands of Hyder Aḷi and Tippu Sultaṉ. The English fought many battles to capture Mysore and only after a long time they succeeded, and Koṅkunādu came under English rule. This is referred to in Verse (26:8) where the name of Cap. William Blackburne, a commander of the East India Company, finds a place. The verse also indicates that Senguntha Mudaliyārs were given powers to supervise the administration on behalf of the company. The names of the coins current in those days confirm these facts.

Coins

Coins such as Rupee, Varāgaṉ, Paṇam, Kācu etc. Were in use among the people. Sometimes, the name of the area in which it was current or the name of the ruler concerned, was prefixed to the name of the coins: 'Uḷundūr Paṇam' (Verse 30:37); 'Kāci Paṇam' (Verse 30:32);' Ceñci Paṇam' (Verse 30:32); 'Nawab Paṇam' (Verse 30:42). Gold coins in use were:- 'Kaṇḍirāyaṉ' (Verse 30:46); 'Nākaram' (Verse 24:50); 'Rājagōpāli'; (Verse 30:33); 'Company varāgaṉ' (Verse 24:38); 'Paṟaṅgi Varāgaṉ' (Verse 18:12); Maokenzie's note, in volume III, page i, refers to the fact that in the Mysore Sultan's days, coins such as 'Kaṇḍirāyaṉ' 'Rājagōpāli'; Vīrarāyaṉ', were current.

The Communities in Koṅkunādu

The original tribes in Koṅkunādu were five in number:- Pūvaliyar, Kāvaliyar, Māvaliyar, Vēṭar and Vēṭṭuvar. Of these, Vēṭṭuvars were the representatives of the Pandyas in Koṅkunādu. After them, the most powerful communities have been Koṅku Vēḷir and Senguntha Mudaliyars, Vēṭṭuva Gounders and Veḷḷāḷa Gounders. Verses (26:8 and 39) have frequent references to the Sengunthars and Gounders who were the men of substance in Tiṅkaḷūr and Kuṟuppunādu.

The greatness of the people of Koṅkunādu

From the beginning, the people of this area have been known for their learning and generosity. Many of the minor literary pieces of

Koṅkunāḍu celebrate the good qualities and philanthropic activities of these people. Works such as *Āṟaikkalampakam, Koṅkumaṇḍala Sathakam* etc. have sung in praise of the people of this area. *Tiṅkaḷūr Noṇṭināṭakam* also refers frequently to their philanthropic and charitable deeds.

The Patrons of Tiṅkaḷūr Noṇṭināṭakam

The writer has mentioned with gratitude, the names of Āṇṭamutturāyaṉ, Krishṇadās and Kāḷimaṉṉaṉ as the patrons who gave liberally for this work. Besides these, some persons of the Senguṇthar caste like Aṅkaṇṇan, Ammācai, Āṟumugam, Poṉṉurāyaṉ, Mutturāyaṉ and Vēlappaṉ, have also given gifts to the writer.

Āṇṭamuttu rāyaṉ

He was a Koṅkunādu Gounder, the chief of Tiṅkaḷūr with the title Paṭṭakkāraṉ. He was also the head of Tiṅkaḷūr Appaccimār Maṭam and also hailed as 'Appaccimār āṇḍavar'.

Appaccimāraiyar Maṭam

In this work, this maṭam is referred to as 'Appaccimāraiyar Food choultry.' The origin of this name is interesting. Some Koṅkuvēḷir, desired to marry maidens from the Vēṭṭuvar clan. While some of them refused to give their daughters to the Koṅkuvēḷir, some others did not mind such alliances and the inter-marriages took place. The descendants of such marriages, showed their veneration for the fathers of these brides, by calling them 'Appaccimār' (The maternal grandfather is called 'Appicci' in Koṅkunādu!) This honorific name struck to these families. It changed to 'Appaccimār' in course of time.

One of their leaders was the first of seventy warriors who met with a heroic death in battle. A hero-stone in his honour was later worshipped by the people and 'Appaccimār' thus became a deity. The shrine later became a choultry where food was given free to wayfarers.

The Vēṭṭuva Gounders of Tiṅkaḷūr

Vēṭṭuva Gounders had ruled over many parts of Koṅku Country. They strengthened Tiṅkaḷūr fort where they also built a palace. The first chieftain or Paṭṭakkārar of Tiṅkaḷūr was Appacci Cittaiya Gounder.

Literary pieces Associated with Appaccimār

'Appacci Kappaltharu' *"Appacci Kāviyam"* are two literary works in palm-leaf manuscript still to be printed. Other writings concerning them are given in the annexure.

Appaccimār Maṭam

At the time this work was written, this well-known Maṭam had as its head, Aṇḍamuttu Rāyaṉ who was also the Paṭṭakkārar of Tiṅkaḷūr. He was a ruler of the Kuru line and a descendant of the hunter-saint Kaṇṇappar (Verse 39:23) refers to his tracing his descent from Saint Kaṇṇappar; the hunter who became a great devotee of Lord Siva; who gave meat tasted by him to the Lord and who dug out his eyes and applied them to the Sivaliṅga when the God's eyes began to bleed. Aṇḍamutturāyaṉ gave much gold to the writer for his *Noṇtināṭakam*. Aṇḍamutturāyaṉ established the practice of celebrating of Sivarathiri festival in Appaccimār Maṭam every year. His great devotion to Lord Siva is referred to by *Tiṅkaḷūr Noṇtināṭakam*, as well as a verse in manuscript, No.572 of the Institute.

Krishnadas

One of the patrons of Aviṉāci Pulavar, was Krishnadas who was the chief of the barber-caste in Tiṅkaḷūr. He was a well-to-do citizen, a scholar; learned in grammar and ancient Tamil texts. As Verse (39:4,5) indicates, he gave 28 gold pieces to the poet for his work. Manuscript no.572 of the Institute, has a verse which sings the praise of this patron, (Son of Ālamuciṅkēntiraṉ), known for his many abilities. He was a worshipper of Lord Murukaṉ of Aruḷmalai and a patron of needy poets.

Kāḷimaṉṉaṉ

Kāḷimaṉṉaṉ another patron was a leader of Tiṅkaḷūr and a respectable citizen who gave to the poet a bag of gold and a pony among other things. He was of the Vaṇṇakkar clan of the Kārāḷar caste and the son of Paṭṭiliṅka gounder. Verse (39:59) eulogises his munificence by applying to him certain well-known incidents which might truly belong to his forebears. He is said to have declared himself as the slave of the great poet Kambar, the author of *Ēr Eḻupathu*: he served hot cooked rice to a poet on the back of his pregnant wife, as desired by him; he wiped off the disgrace caused by Nīli. He gave to Lord Siva, food cooked from germinated paddy collected from the wet field. Actually the real

persons connected with this interesting incidents belonged to different places and times. Elaborate references to them can be seen from some of the literary pieces of Konku country, describing the life of Veḷḷāḷas or Vēṭṭuva Gounders and also *Periyapurāṇam*, *Cōlamaṇḍala Catakam* and *Cēkkiḻār-Purāṇam*.

Becoming Kamban's slave

A number of verses in "*Konku manṭala Catakam*" (Verse 67, 80, 83, 85 and 100) by Valasundara Kavirāyar and other Koḍumaṇal writings, refer to the rulers or persons declaring themselves to be the slave to the great poet, Kambar "as long as the sun and moon exist."

Serving Hot rice on the back of a cūli (Pregnant wife)

The story of a patron serving cooked rice, piping hot, upon the back of his pregnant wife to a Tamil poet (as desired by him), is mentioned in a number of minor literary pieces, such as *Konkunmaṇḍala Catakam* (Verse 78) *Mēḻi viḷakkam* (Verse 186) *Tirukkai Vaḻakkam* (Verse 59) among others.

Wiping off the disgrace caused by Ṇīli

The story of Paḻaiyaṉūr Nīli, where a merchant dies by her treachery when 70 persons drown themselves in the river for the merchant's sake, is found in a number of writings of Konkunādu such as *Konkumaṇḍala Catakam* of Valasundara Kavirāyar, (Verse 79) and *Tirukkai Viḷakkam* (Verse 70) among others. *Cēkkiḻār Purāṇam* (Verse 15) also refers to this.

Feeding Lord Siva with rice cooked from Germinated Paddy

This also is referred to in minor literary pieces like *Āraikkalambakam*, *Mēḻi Viḷakkam*, and *Konkumaṇḍala Catakam* Besides these *Periyapurāṇam*, (Verse 452) and *Chōḻa maṇḍala Catakam* (Verse 19) also refer to this selfless generosity of the well-known Saivite saint Iḷayānkuṭi Māṟa Nāyaṉār.

Tinkaḷūr Aruḷmalai Noṇṭināṭakam was written by Avinācippulavar as a literary work intended like an opera to be narrated, sung and danced on the stage (Verse 8:10) and (Verse 38:175,178) refer to the fact that this story was acted on the stage by the hero to the accompaniment of song and dance. It can be said that the author himself had acted in the role of Pakaletti, the lame hero and received awards and prizes from patrons, which are listed by the writer himself towards the end of the work.

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம்

REDEMPTION THROUGH GRACE

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம்

(காப்பு)

1. பூமாது இலகிவளர் உலகம் மீதில்
புருடவாக னன்பதியொப் பிதமே பூண்ட
தாமாமாம் என்றமரர் [1]பரவும் காட்சி
அணிந்ததிங்க ளூரருள்மா மலையான் [2]மீது
பாமாலை யாகியசெந் தமிழா லுற்ற
பனுவலிசை [3]யாகநொண்டி பாடி யாடத்
[4]தாமநறுந் தண்டுளபத் தாரைச் சூடுந்
[5]தாமோத ரன்மருகன் தாள்காப் பாமே.

பூமாது -பூமகள் - பூமாதேவி புருடவாகனன் - குபேரன் பதி - இடம், பட்டினம். ஒப்பிதம் - சமம், இணையர்தல். பூண்டது - பொருந்தியது ஆமாமர் - ஆமாம் ஆமாம் என்பதன் குறைச்சொல் அமரர் - தேவர் பரவும் - துதிக்கும், வணங்கும். திங்களூர் - ஈரோடு மாவட்டம் பெருந்துறை வட்டத்திலுள்ள ஊர் அருள்மலை - திங்களூருக்கு அருகாமையிலுள்ள மலை. அருள்மாமலையான் - அருள்மலையிலுள்ள முருகன். பாமாலை - செய்யுளாகிய மாலை பனுவலிசை - நூலிசைப்பாட்டு நொண்டி- ஓர் சிற்றிலக்கிய வகை. தாமநறுந் தண்டுளபத் தாரைச் சூடுந் தாமோதரன் - பெருமையும் மணமும் குளிர்ச்சியும் பொருந்திய துளசி மாலையை அணிந்த திருமால் மருகன் - மருமகன்; விநாயகர் தாள் - பாதம் காப்பு - துணை.

சுவடிச்சொல் – *1 பரங் 4. தாமனறுந் தன்றுளபத் 5 தாமோதிரன்*

பாடவேறுபாடு - *2. மீதில் 3 யாலேனொண்டி*

Transliteration

(Kāppu)

pūmātu ilakivaḷar ulakam mītil
puruṭavāka ṉaṉpatiyop pitamē pūṇṭa
tāmāmām eṉṟamarar paravum kāṭci
aṇintatiṅka ḷūraruḷmā malaiyāṉ mītu
pāmālai yākiyacen tamiḻā luṟṟa
paṉuvalicai yākanoṇṭi pāṭi yāṭat
tāmanaṟun taṇṭuḷapat tāraic cūṭun
tāmōta raṉmarukaṉ tāḷkāp pāmē.

Invocation

1. In the world brightened by the Goddess of the Earth
Is Aru̱lmalai near Tiṅkaḷūr rivalling the city of Kupēra[1],
(He with Man as his mount),
Wherein is enshrined Lord Murukan̲
Adored by the celestials with acclamations,
Of approbation. In his honour, is this garland
Of verses wrought in Tamil sweet,
To be sung and danced as a *Nonṯi nāṭakam*
For the which we invoke the aid and Grace
Of the feet of Lord Vināyaka, nephew of Tāmōtara,
Adorned with noble chaplets of sacred-basil,
Fragrant, great and cool!

1. Kupēra - God of wealth.

(அவையடக்கம்)

2. அல்லிமலர்த் தாமரைத்த [1]டாகஞ் சூழ்ந்த
அருள்மலைஉத் தண்டமுரு கய்யன் [2]மீது
பல்லியஞ்சேர் நொண்டிநாட கத்தை யானும்
பாடலுற்ற விபரமது பகரக் [3]கேண்மோ
சொல்லெழுத்துப் பொருள்யாப்பு அலங்கா ரத்தைச்
சொல்லுதமிழ் நாவலர்முன் காவு மீதில்
நல்லமொழி குயில்கூவக் கண்டு காக்கை
நடத்துதொனி யொக்குமெந்தன் அறிவு தானே.

தடாகம் - குளம். உத்தண்ட முருகய்யன் - வீரம் மிகுந்த முருகப்பெருமான். பல்லியஞ்சேர் - சங்கீதம் நிறைந்த நொண்டி நாடகம் - ஓர் சிற்றிலக்கிய வகை. விபரம்- விவரம் - விருத்தாந்தம். பகர - சொல்ல. சொல் எழுத்து பொருள் யாப்பு- செய்யுளுக்குரிய நால்வகை இலக்கணங்கள் அலங்காரம் - அணியிலக்கணம். நாவலர்- கற்றவர், புலவர். காவு - சோலை. தொனி - ஒலி. ஒக்கும் - நிகர்க்கும்.

சுவடிச்சொல் *- 1 டஞ் 3. கேள்மோ*

பாடவேறுபாடு *- 2 மீதில்*

(*Avaiyaṭakkam*)

allimalart tāmaraitta ṭākañ cūlnta
arulmalaiut tanṭamuru kayyan mītu
palliyañcēr nonṭināṭa kattai yānum
pāṭalurra viparamatu pakarak kēnmō
collelluttup porulyāppu alankā rattaic
collutamil nāvalarmun kāvu mītil
nallamoli kuyilkūvak kanṭu kākkai
naṭattutoni yokkumentan arivu tānē.

Apologetic preface

2. Hear! O hear, how it came to pass,
That I began to indite this *Nonṭi Nāṭakam*
Rich in music sweet, in honour of the Lord
Murukaiyan, the heroic God of Arulmalai
Engirt by Lotus ponds bright with water-lilies;
My skill compared to the Tamil savants,
Expert in writing verses rich in sense,
Rhyme and rhythm and verbal excellence,
Is like unto the cawing of a crow
In imitation of the sweet warbling,
Of a Kuyil in a goodly grove!

(முருகன் துதி)

தோடயம்

தரு

3 ஆதியுமையவள் மேவுசந்திர நாதனும்தரு [1]பாலகன்செயல்
ஆவினன்குடி வாழ்வுகந்த வனைக்கொண் டாடியே 1 -
தந்தானனா

ஓதுமறையவன் மோனமந்திர மேஉரைத்திடச் சிரத்தினில்
ஓங்கியேகுட்டிச் [2]சிறையில்வைத் தவனைக்கொண் டாடியே 2 -
தந்தானனா

மாதுகுறவள்ளி காதல்கொண்ட மனோகரத்துரை யேநிகர்த்ததுவே
வாரணத்துகில் மோகமுற்ற வனைக்கொண் டாடியே 3
தந்தானனா

சீதமதிவந்த காச்செயல்மீறு பொற்பதசேர்வையில் கிருபை
தானளித்தருள் மாமலைக்குக னைக்கொண் டாடியே 4
-- தந்தானனா

ஆதியுமை - பார்வதி மேவு - பொருந்து. சந்திரநாதன் - சந்திரனை அணிந்தவன்; சிவன். பாலகன் - புத்திரன் ஆவினன்குடி - முருகப்பெருமானுக்குரிய ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்று, தற்போது பழனிமலை என்று வழங்கப்படுகிறது கந்தன் - முருகப்பெருமான் ஓதுமறையவன் - வேதத்தின் நாயகன்; பிரம்மன் சிரம் - தலை மனோகரம் - அழகு. நிகர் - சமானம் வாரணத்துகில் - சேவல் விருதுக்கொடி மோகம்- ஆசை சீதமதி - குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரன் சேர்வை - கலத்தல் கிருபை - அருள் குகன் - முருகன்.

பாடவேறுபாடு - 1 பாலகன் 2 சிறையினில் இட்டவனைக்

(Murukan̲ tuti)

Taru

ātiyumaiyavaḷ mēvucantira nātan̲umtaru pālakan̲ceyal
āvin̲an̲kuṭi vāl̲vukanta van̲aikkoṇ ṭāṭiyē 1
- tantān̲an̲ā
ōtumar̲aiyavaḷ mōn̲amantira mēuraittiṭac cirattin̲il
ōṅkiyēkuṭṭic cir̲aiyilvait tavan̲aikkoṇ ṭāṭiyē 2
- tantān̲an̲ā
mātukur̲avaḷḷi kātalkoṇṭa man̲ōkaratturai yēnikarttatuvē
vāraṇattukil mōkamur̲r̲a van̲aikkoṇ ṭāṭiyē 3
- tantān̲an̲ā
cītamativanta kācceyalmīr̲u por̲patacērvaiyil kirupai
tān̲aḷittaruḷ māmalaikkuka n̲aikkoṇ ṭāṭiyē 4
- tantān̲an̲ā

Hymn to Murukan̲

3. Celebrate in tune to the beat,
The glory of Lord Kantan̲
Who loves to dwell in Āvin̲an̲kuṭi
He who is the son of the ancient Goddess Uma
And Lord Civa with the moon on his head
- Tantān̲an̲a!

Celebrate in tune to the beat,
The young Lord, who did cuff on the head
And imprison, Brahma, Lord of the Vedas
(For his ignorance of the mystic syllable 'Om').
- Tantāṉaṉā!

Celebrate the Lord of enchanting beauty
Who loved the Kuṟava maiden Vaḷḷi,
And too, the celestial Teyvayāṉai
- Tantāṉaṉā!

Celebrate Kukaṉ seated in Aruḷmalai,
Who guards with his grace, Devotees
That become one with his golden feet
(Cooler than the moon so white), -
Of the Lord who chastised
The evil deeds of the unrighteous demons so fierce!
- Tantāṉaṉā!

(முருகன் அசுரர்களை அழித்த செயல்)

வேறு

தரு

4 *தானவர்கள் தேவர்சிறை மீள - நல்ல*
தம்பிலட்சத் தொன்பதுபேர் வந்துபுடை சூழ
[1]வேனசுர ரானகிளை மாள - நல்ல
விந்தைபெறு விண்ணுலகை யிந்திரன்அர சாள 1

தாருகனு [2]மானகிர வுஞ்ச - கிரியில்
சண்டைசெய்து ரண்டுதுண்டம் பண்ணவே கெஞ்ச
கோரமுட னேஅசுரர் நெஞ்சம் - பறைகள்
கொட்டவெகு துஷ்டலர்கள் கெட்டமென அஞ்ச 2

மூதண்ட கூடபகி [3]ரண்டம் - கன
[4]முகடும் அதிரிட விகடமிடவே பிரசண்டம்
பூதவெள்ளஞ் சூழ்ந்திடவே விண்டத் - தமரர்
போற்றிசெய்ய மாற்றலர்கள் கூற்றெனவே ஒண்ட 3

சேனையிரு கூறாகி [5]வாட - நின்ற
சிங்கமுகா சூரன்சி ரங்கள்பந் தாட
பானுகோப னும்இரண் டோட - வந்த
பற்றலர்கள் பட்டுவீழ வெற்றிவிரு தாட 4

நேரிசங்கள் வல்லையங்குத் தீட்டி - நல்ல
நெகுநெகென் றொளிவிடக் கட்டாரிமுனை தீட்டி
சூரர்கிளை யானவர்க ளூட்டி - [6]அற்ற
[7]சோரியது நீரதுபோல் வாரிமிசை ஓட்டிக் 5

கூனக்கு ருட்டலகை யொன்று - கைகள்
கொட்டவெகு பட்டப்பேய் வட்டமது கொண்டு
ஆனைச்சொரிப் பேய்க ளின்று - பசி
ஆற்றினோ மென்றுகூத் தாட்டமது கொண்டு 6

நெட்டப்பேய் ஓர்பிணத்தைத் தூக்க - அங்கே
நின்றநொண்டிப் பேய்களது கெஞ்சியே கேட்க
குட்டப்பேய் வந்தெதிர்ந்து தாக்கப் - பெரிய
கூளிநரி நாய்கழுகு மூளைநிணம் பார்க்கச் 7

[8]சூரபத் மாவையுஞ் செயித்து - என்றும்
தோகைமயில் சேவலது வாகாகவே [9]வைத்துத்
தாரையொடு சின்னமொரு மித்து - நல்ல
தம்பட்ட மொடுவெற்றிக் கொம்பும் பிடித்துத் 8

தேவர்கள் பூமாரிபொழிந் திடவே - நல்ல
தெய்வலோ கங்கள் குடிபெறச்செய் திடவே
பாவலர்கள் போற்றிசெய் திடவே - [10]சந்தப்
பாட்டியல் பெருங்குறுப்பு நாட்டில்வந் திடவே. 9

- தானதந்தானத்தந்தான -

தானவர் - அசுரர் தேவர் - வானோர். சிறை - அடிமை. மீள - மீளுதல் வேனசுரர் - அசுரர் - அரக்கர் விண்ணுலகு - தேவலோகம் இந்திரன் - தேவர்களின் தலைவன், தாருகன் - சூரபத்மனின் தம்பி, குமரக்கடவுளால் கொல்லப்பட்ட அசுரன். கிரவுஞ்சகிரி - தாருகனுடைய மலை. கோரம் - அச்சம், கொடுமை பறை - மேளம். துஷ்டலர் - தீயர் மூதண்டம் - பழையலோகம் பகிரண்டம் - பேரண்டம். கனமுகடு-மலையின் உச்சி அதிரிட - நடுங்கிட விகடம் - பயங்கரம் பிரசண்டம் - வீரம்; வலிமை. பூதவெள்ளம் - மக்கள்கூட்டம் விண்டத்தமரர் - வானுலக தேவர் மாற்றலர் - பகைவர்

கூற்றன் - எமன். சேனை - படை வாட - வருந்த. சிங்கமுகாசூரன் - சூரபத்மனின் தம்பி, குமரக்கடவுளால் கொல்லப்பட்டவன் பானுகோபன் - சூரபத்மனின் மகன், குமரக்கடவுளால் கொல்லப்பட்டவன். மிரண்டோட - பயந்தோட பற்றலர் - பகைவர். நேரிசம் - அம்பு, எறிபடை வல்லையம் - எறியீட்டி. குத்தீட்டி - குந்தம். நெகுநெகென்று- பிரகாசமாக கட்டாரி - குற்றுவாள் சூரர் - அசுரர் ஊட்டி - மிடறு, தொண்டை சோரி - இரத்தம் வாரி - வெள்ளம் அலகை - பிசாசு, பேய். கூளி- பேய். சூரபத்மா - சூரபத்மன் - காசிப மாயையிடத்துப் பிறந்த புத்திரருள் மூத்தவன்; இந்திராதி தேவரைச் சிறையிலிட்டுக் கடைசியில் குமரக்கடவுளால் அழிக்கப்பெற்று ஒருபாதி மயிலாகவும் ஒருபாதி குக்குடக் கொடியாகவும் ஆன ஓர் அசுரன். தாரை - கொடி - கொடிப்படை சின்னம் -சங்கு தம்பட்டம் - ஒருவகை பறை பாவலர் - புலவர் சந்தப்பாட்டியல் - சந்தப்பா - இருபத்தாறெழுத்து நான்கடியாய் வரும் பாட்டு குறுப்புநாடு - கொங்குநாட்டின் 24 நாடுகளில் ஒன்று.

சுவடிச்சொல் - 9 வைய்த்துத்

பாடவேறுபாடு - 1. வேணசூர 2 மானகிறவஞ்ச 3 ரண்டத 4 முகமே 5 வாடா 6 யாற்ற 7 தூரமது 8 சூரபற்மா 10 சந்தைப்பட்டியில்

(Murukaṉ acurarkaḷai aḻitta ceyal)

Taru

tāṉavarkaḷ tēvarciṟai mīḷa - nalla
    tampilaṭcat toṉpatupēr vantupuṭai cūḻa
vēṉacura rāṉakiḷai māḷa - nalla
    vintaiperu viṇṇulakai yintiraṉara cāḷa

tārukaṉu māṉakira vuñca - kiriyil
    caṇṭaiceytu raṇṭutuṇṭam paṇṇavē keñca
kōramuṭa ṉēacurar neñcam - paṟaikaḷ
    koṭṭaveku tuṣṭalarkaḷ keṭṭameṉa añca

mūtaṇṭa kūṭapaki raṇṭam - kaṉa
    mukaṭum atiriṭa vikaṭamiṭavepira caṇṭam
pūtaveḷḷañ cūḻntiṭavē viṇṭat - tamarar
    pōṟṟiceyya māṟṟalarkaḷ kūṟṟeṉavē oṇṭa

cēṉaiyiru kūṟāki vāṭa - niṉṟa
    ciṅkamukā cūranci raṅkaḷpan tāṭa
pāṉukōpa ṉumiraṉ ṭōṭa - vanta
    paṟṟalarkaḷ paṭṭuviḻa veṟṟiviru tāṭa

nēricaṅkaḷ vallaiyaṅkut tiṭṭi - nalla
nekuneken roḷivitak kaṭṭārimunai tiṭṭi
cūrarkiḷai yāṉavarka ḷūṭṭi - aṟṟa
cōriyatu nīratupōl vārimicai ōṭṭik

kūṉakku ruṭṭalakai yoṉṟu - kaikaḷ
koṭṭaveku paṭṭappēy vaṭṭamatu koṇṭu
āṉaiccorip pēyka ḷiṉṟu - paci
āṟṟiṉō meṉṟukūt tāṭṭamatu koṇṭu

neṭṭappēy ōrpiṇattait tūkka - aṅkē
niṉṟanoṇṭip pēykaḷatu keñciyē kēṭka
kuṭṭappēy vantetirntu tākkap - periya
kūḷinari nāykaḷuku mūḷainiṉam pārkkac

cūrapat māvaiyuñ ceyittu - eṉṟum
tōkaimayil cēvalatu vākākavē vaittut
tāraiyoṭu ciṉṉamoru mittu - nalla
tampaṭṭa moṭuveṟṟik kompum piṭittut

tēvarkaḷ pūmāripoḻin tiṭavē - nalla
teyvalō kaṅkaḷ kuṭiperaccey tiṭavē
pāvalarkaḷ pōṟṟicey tiṭavē - cantap
pāṭṭiyal peruṅkuṟuppu nāṭṭilvan tiṭavē.

The Annihilation of the demons by Lord Murukaṉ

Surrounded by his younger brothers nine
And one hundred thousand, He did free
From the demon's prison, the Devas,
That the wonderful celestial world
May be ruled by Indra after the destruction
Root and branch of all the Acuras;
Tārukaṉ[2] in his Krauñca hill
Was cut into two in battle; the hearts of the Demons
Did beat in fear like kettle - drums,
While the evil-doers all wailed:
"Lost are we all!"

The ancient Orbs and the great globes,
The very roof of the firmament, shivered in fright,
While the sea of people brave, did gather round,
And the immortals all hailed the Lord,
As the Death of the foes;
And the heads of lion-faced demon,
Flew like balls (cut off by the Lord)
While his army too, was cut into two!
Pāṉukōpaṉ[3] fled in fear before he fell;
Along with his ranks upon the ground.
Darts and arrows, javelins, dirks and daggers,
Dazzling bright, cut open the throats
Of the demon-hordes, while their blood
Ran like flood upon the field! And ghouls,
Hunch-backed and blind, clapped their hands,
And evil spirits did circle the place in glee!
Devils scratching their limbs in hunger
Danced in joy at sight of their fare:
A certain tall ghoul lifted up a corpse,
While the other lame ones begged it for a share!
A short ghoul did fight for the prize,
While big imps, foxes, carrion-dogs and kites,
Did peck at the brains. Thus did the Lord,
Vanquish the demon Emperor Cūrapatmā,
Cutting him into two, but retaining
One half of his body as his peacock- mount,
And the other half as a bantam on his flag!
The celestials with conchs and flags
And drums of victory, showered flowers
Upon the conquering hero; the celestical Orbs
Were again reoccupied by them.
I have come to this Kuṟuppu region,

To sing of this in *cantam* verse
Acclaimed by all Tamil bards.

- Tānatantānattantāna!

2. Tārukaṉ - a powerful demon slain by Murugan. 3. Son of the demon-emperor Cūrapatma.

(முருகனின் தசாங்கம்)

விருத்தம்

பொருப்பதனைக் கையேடா கச்செய் தேற்றிப்
போர்முடித்த பாரதம்வி [1]யாசன் சொல்ல
மருப்பதனை ஒன்றொடித்து எழுதிச் சேர்த்த
மகாகணப திக்கிளைய மன்னன் [2]மீது
கருப்பதிந்த [3]நொண்டியில்த சாங்கஞ் சூட்டக்
கயிலைநதி நாடுநக [4]ரான வாசி
திருப்பதிந்த வெட்சிமலர் முரசு வீர
செயதுங்க [5]வாக்கினையான் சொல்லு வேனே'

பொருப்பு - மேருமலை. கையேடாக - கையில் வைத்தெழுதும் ஏடாக; ஓலையாக. பாரதம் - மகாபாரதம் வியாசன் - வேதவியாசன். மருப்பு - கொம்பு இளைய மன்னன் - இளையவன், தம்பி; இங்கு முருகன் கருப்பதிந்த - பெருமை மிகுந்த. தசாங்கம் - பாட்டுடைத் தலைவர்க்குரிய பத்துறுப்பு, அவை ஊர், கரி, கொடி, செங்கோல், நாடு, பரி, மலை, மாலை, முரசு, ஆறு ஆகியன கயிலை நதி நாடு நகரான்- கயிலையில் வாழும் சிவபெருமான். திருப்பதிந்த - அழகு பொருந்திய, மேன்மை பொருந்திய. முரசு - பேரிகை. வீரசெயதுங்கம் - வீரம் பொருந்திய வெற்றி வாக்கினை- வாக்கு - சொல், மெய்மை.

பாடவேறுபாடு - 1. யாசஞ் 2 மீதில் 3. நொண்டித்த 4 ரானை

(Murukaṉiṉ tacāṅkam)

Viruttam

poruppataṉaik kaiyēṭā kaccey tēṟṟip
pōrmuṭitta pāratamvi yācaṉ colla
maruppataṉai oṉṟoṭittu eḻutic cērtta
makākaṇapa tikkiḷaiya maṉṉaṉ mītu
karuppatinta noṇṭiyilta cāṅkañ cūṭṭak
kayilainati nāṭunaka rāṉa vāci
tiruppatinta veṭcimalar muracu vīra
ceyatuṅka vākkiṉaiyāṉ collu vēṉē.

Tacāṅkam of Murukaṉ

5. Invoking the aid of Lord Civa in Kayilai,
I shall indite in words ever-true,
And victorious as the War-drum adorned
With lovely scarlet-ixora blooms,
The glory of the ten-fold aspects various,
Of Him who is younger to the great God,
Gaṇapati who once of yore did write
The epic Mahabharata as dictated
By sage Vyāsa, breaking off his own tusk
To be used as the stylus to write with,
Upon the Mēru mountain as the tablet!

Note : (The ten parameters of a hero; place, elephant, flag, sceptre, land, horse, mountain, garland, drum and river)

(முருகனின் தசாங்கச் சிறப்பு)

தரு (சிந்து)

– தானத்தன தானத் தந்தந்தான தந்தத்
தானத் தந்தான தந்தத் தானன தான –

6. [1]குலிசன் தனக்குமரு கேசன் - அயனைக்
[2]குட்டிச்சிறை தன்னில்வைத்துச் சிஷ்டித்தசிங் காரன்
பிலமுள்ள ஈராறு [3]தோளன் - கொடிய
பிணிக்கு மருந்துதந்து செனித்தகெம் பீரன் 1

நாவலர்கள் தங்களுக்கு நேயன் - [4]நல்ல
[5]நக்கீரர் சிறைமீட்ட உக்கிரவ சீரன்
ஆவினங்குடி யும்பூசை செய்ய - அவர்க்கு
அதிகத்து டனேபர கதிதந்த தூயன் 2

பனுவலெழுத் தும்அசை சீரும் - நல்ல
[6]பைந்தமிழ்த் தொடைதன்னைச் செந்தமிழில் சேர்த்துத்
தினமுங்குறு முனிக்குத் தந்தோன் - அன்று
தென்னவன்கூன் சுரந்தீர்த்த புண்ணிய தயாளன் 3

மாதவர் மெய்ஞ்ஞானியர் தமக்கு - சித்து
வனமூலிகை யுள்ளஉற் பன்அருள் மலையான்

வேதனுமால் பூசுரர்விண் ணோர்கள் - தங்கள்
[7]வெஞ்சுனையில் நீராடுங் காஞ்சிநதி யுடையான் 4

தோகையர்கள் வீட்டில்விளை யாடும் - வன்னித்
துரகதத் தானையும் [8]விரகதத் தாலே
மோகத்துட னேபூவை மார்கள் - அன்று
முறிபட வெழுதிய குறுப்புநன் னாடன் 5

தெய்வலோ கங்கள்குடி யேற - [9]நல்ல
திடத்தமிழ் மாலைசேருங் கடப்பமா லிகையான்
[10]பய்யரவத் தின்உயிரை வாங்கும் - பசும்
பச்சைமயில் பரியேறும் உச்சிதவ சீரன் 6

*சேவல்கொடி படைத்த தீரன் - நல்ல
செந்தூரத் திலதமிட்ட சிந்தூரப் [11]பெண்ணுடையான்
நாவலர்கள் வந்துகுடி யேற - இன்னம்
நன்னரசர் புகழ்பெற்ற தென்னரசு முடனே 7

சீருலவும் மாதவர்வந் தேற்றும் - இந்தத்
[12]திக்குக்குள் புகழ்படைத்த முக்குக்கல் லுடனே
வீரமுள்ள [13]தான்பூர்வ திக்கில் - நல்ல
மிரத்தக்கள் ளியும்வட துரத்திக்கண் ணுடனே 8

அய்ந்துதலை [14]நாகனும் வெண்சாரை - அயன்
அரிசிவன் வளருங் கருநொச்சி யுடனே
தந்திர மிகுந்[15]திலங்குஞ் சந்திர - லிங்கந்
தவளைக்கல் லும்சடைப் பனைகளுஞ் சிறந்த 9

வேதியர்கள் வீதிசிக ரங்கள் - உயர்
வீமன்கிண றும்நல்ல பூமனும் இலங்கப்
பாதிநடுச் சாமத்தில் பள்ளன் - நடுப்
பாத்தியில் காளியம்மனை நாத்துநடச் செய்யவே 10

திரிசூலங் கொண்டுபள்ளன் தன்னை - வெட்டிச்
செயங்கொண்ட சந்திரபுரி நயங்கொண்ட பதியாள்

---

* டாக்டர் நா. கணேசன் அவர்களின் தாள் சுவடியிலிருந்து கிடைத்த கூடுதலான பாடல்

திறமிகுங் கலியுகந் தன்னில் - விளங்கும்
செய்யமலர் மாதுஉகந் துய்யதிங்க ளூரான் 11

நரைகொண்ட செந்தமிழ்ப்பிர சங்கம் - தன்னை
நாட்டியே புகழ்படைத்த தாட்டிகமும் முரசோன்
தரைபுகழ் நாலுயுகத் தோறும் - முதல்
சந்திரபுரி தர்மபுரி இந்திர புரியாம் 12

அண்டபகி ரண்டமும் [16]எண்திக்கும் - மரண
ஆக்கினைச் சக்கிரமும் பராக்கிர முடையோன்
வண்டுளபத் தாரணிக மாயன் - அவர்
[17]மருகனென வந்த அருள்மலைமுரு கோனே 13

மாரய்யனும் ராக்கியண்ண னும்சூழ - மடத்தில்
மசிரியம்மன் செழிக்கும் சசிநகருக் கிசைந்த
தோரண வாவிநகர் சூழ - நாச்சி
சொல்லருள் மலைக்கினிய செல்வமுரு கேசன். 14

குலிசன் - இந்திரன் மருகேசன் - மருமகன். அயன் - பிரமன் சிஷ்டித்த - சிட்சித்த - தண்டித்த; போதித்த. பிலம் - பலம் - வலிமை ஈராறுதோளன் - பன்னிரெண்டு தோள்களை உடையவன்; ஆறுமுகன் செனித்த - பிறப்பித்த நாவலர் - நாவன்மை மிக்கவர், புலவர் நேயன் - அன்பன் நக்கீரர் - கடைச்சங்ககாலப் புலவர், பூதத்திடம் சிறைப்பட்ட இவரை முருகப்பெருமான் மீட்டார் உக்கிரவசீரன் - வீரம் பொருந்திய அழகன் ஆவினங்குடி - ஆவினன்குடி, பழனி. பரகதி - முத்தி பனுவல் - சொல். எழுத்து அசை சீர்தொடை - செய்யுளில் பயிலும் உறுப்புகள் குறுமுனி - அகத்தியர் தென்னவன் கூன்சுரந் தீர்த்த புண்ணிய தயாளன் - நின்றசீர் நெடுமாறனாகிய கூன்பாண்டியனின் கூனையும், வெப்பு நோயையும் நீக்கிய அருள்குணமுடைய ஞானசம்பந்தர், இவரை முருகனின் அவதாரம் என்று கூறுவர் மாதவர் - பெருந்தவத்தோர். மெய்ஞ்ஞானியர் - உண்மையறிவுடையவர் உற்பன அருள்மலையான்- உண்மையான அருள்மலை முருகன் வேதன் - பிரமன். மால் - திருமால். பூசுரர் - அந்தணர் விண்ணோர்- தேவர் வெஞ்சுனை - வெண்சுனை - குளிர்ந்த நீரூற்று. காஞ்சிநதியுடையான்- நொய்யல் ஆற்றினை உடையவன், முருகன். தோகையர் - பெண்கள் வன்னிதுரகதத்தான்- குமரக்கடவுள் விரகதம் - விரகம், மோகம் மோகம்- ஆசை, காமம். பூவைமார் - பெண்கள். முறிபட - அடிமையுற குறுப்பு நன்னாடன் - குறுப்பு நாட்டில் உள்ளவன்; முருகன். கடப்பமாலிகையான் - கடம்பமாலையை அணிந்தவன்; முருகன் பய்ய - மெல்ல அரவம் - பாம்பு பரி - குதிரை உச்சிதம் - மேன்மை செந்தூரம் - பொன் முதலியவற்றாலாகிய சுண்ணம் திலதம் - பொட்டு. சிந்தூரம் - சிவப்பு திக்கு - திசை பூர்வதிக்கு- கிழக்குத்திசை. முக்குக்கல், இரத்தக்கள்ளி, வடதுரத்திக்கண், ஐந்தலைநாகன், வெண்சாரை, கருநொச்சி, சந்திரலிங்கம், தவளைக்கல், சடைப்பனை, வீமன் கிணறு, பூமன் - இவைகள்

திங்களூரில் அமைந்துள்ள அதிசயங்களாகவும் பெருமைகளாகவும் பேசப்படுகின்றன. வேதியர் - அந்தணர் நடுச்சாமம் - பாதிஇரவு. பள்ளன் - உழவன் பாத்தி - பயிரிடும் மேடை செயம் - வெற்றி. சந்திரபுரி - திங்களூரின் பழைய பெயர் கலியுகம் -நால்வகை யுகங்களில் ஒன்று; கடையுகம், இது 4,32,000 வருடமுடையது. மாது - பெண்; இங்கு உமையாள் உய்ய- வாழ நரை - பெருமை பிரசங்கம் - சொற்பொழிவு. தாட்டிகம் - பலம் நாலுயுகம் - நான்குயுகம், அவை கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் அண்டபகிரண்டம்- துருவ சக்கரத்துட்பட்ட உலக கோளமும் அதற்குப்புறத்திலுள்ள கோளமும் எண்திக்கு- எட்டுத்திசைகள். ஆக்கினை - கட்டளை, தண்டனை. சக்கிரம் - சக்கரம். ஆணைச்சக்கரம் பராக்கிரமம் - வீரம். வண்டுளபத் தாரணிக மாயன் - அழகான துளசி மாலையை அணிந்த திருமால் மருகன் - மருமகன் அருள்மலை முருகோன் - அருள்மலையில் வீற்றிருக்கும் முருகபெருமான்.

சுவடிச்சொல் - 2 குட்டிச்சிரை 3 தோழன்

பாடவேறுபாடு - 1 குலுசன் 4 சொல்லும் 5 நக்கீரதேவர் 6 பந்தமடித்துடை 7 வெண்சுநதி 8 விரகத்தாலே 9 வெகு 10 பையரவத்தின் 11. பொன்னுடையான் 12. திக்குள் 13 தான்புருவ 14 நாகமும் 15. திலகஞ் 16 மெண்டிக்கும் 17 மருமகனென

(Murukaṉiṉ tacāṅkac ciṟappu)

Taru

kulicaṉ taṉakkumaru kēcaṉ - ayaṉaik
kuṭṭiccirai taṉṉilvaittuc ciṣṭittaciṅ kāraṉ
pilamuḷḷa īrāṟu tōḷaṉ - koṭiya
piṇikku maruntutantu ceṉittakem pīraṉ

nāvalarkaḷ taṅkaḷukku nēyaṉ - nalla
nakkīrar ciṟaimīṭṭa ukkirava cīraṉ
āviṉaṅkuṭi yumpūcai ceyya - avarkku
atikattu ṭaṉēpara katitanta tūyaṉ

paṉuvaleḻut tumacai cīrum - nalla
paintamiḻt toṭaitaṉṉaic centamiḻil cērttut
tiṉamuṅkuṟu muṉikkut tantōṉ - aṉṟu
teṉṉavaṉkūṉ curantīrtta puṇṇiya tayāḷaṉ

mātavar meyññāṉiyar tamakku - cittu
vaṉamūlikai yuḷḷauṟ paṉaaruḷ malaiyāṉ
vētaṉumāl pūcurarviṉ ṇōrkaḷ - taṅkaḷ
veñcuṉaiyil nīrāṭuṅ kāñcinati yuṭaiyāṉ

tōkaiyarkaḷ viṭṭilviḷai yāṭum - vaṉṉit
turakatat tāṉaiyum virakatat tālē
mōkattuṭa ṉēpūvai mārkaḷ - aṉṟu
muṟipaṭa veḷutiya kuṟuppunaṉ ṉāṭaṉ

teyvalōkaṅkaḷ kuṭiyēṟa - nalla
tiṭattamiḻ mālaicēruṅ kaṭappamā likaiyāṉ
payyaravat tiṉuyirai vāṅkum - pacum
paccaimayil pariyēṟum uccitava cīraṉ

cēvalkoṭi paṭaitta tīraṉ- nalla
centūrat tilatamiṭṭa cintūrap peṇṇuṭaiyāṉ
nāvalarkaḷ vantukuṭi yēṟa - iṉṉam
naṉṉaracar pukaḻpeṟṟa teṉṉaracu muṭaṉē

cīrulavum mātavarvan tēṟṟum - intat
tikkukkuḷ pukaḻpaṭaitta mukkukkal luṭaṉē
vīramuḷḷa tāṉpūrva tikkil - nalla
mirattakkaḷ ḷiyumvaṭa turattikkaṉ ṉuṭaṉē

ayntutalai nākaṉum veṇcārai - ayaṉ
aricivaṉ vaḷaruṅ karunocci yuṭaṉē
tantira mikuntilaṅkuñ cantira - liṅkan
tavaḷaikkal lumcaṭaip paṉaikaḷuñ ciṟanta

vētiyarkaḷ vīticıka raṅkaḷ - uyar
vīmaṉkiṉa ṟumnalla pūmaṉum ilaṅkap
pāṭinaṭuc cāmattil paḷḷaṉ - naṭup
pāttiyil kāḷiyammaṉai nāttunaṭac ceyyavē

tiricūlaṅ koṇṭupaḷḷaṉ taṉṉai - veṭṭic
ceyaṅkoṇṭa cantirapuri nayaṅkoṇṭa patiyāḷ
tiṟamikuṅ kaliyukan taṉṉil - viḷaṅkum
ceyyamalar mātuukun tuyyatiṅka ḷūrāṉ

naraikoṇṭa centamiḻppira caṅkam - taṉṉai
nāṭṭiyē pukaḻpaṭaitta tāṭṭikamum muracōṉ
taraipukaḻ nāluyukat tōṟum - mutal
cantirapuri tarmapuri intira puriyām

aṉṭapaki raṉṭamum eṉṭikkum - maraṇa
ākkiṉaiccak kiramum parākkira muṭaiyōṉ
vaṉṭuḷapat tāraṇika māyaṉ - avar
marukaṉeṉa vanta aruḷmalaimuru kōṉē

māraiyyaṉum rākkiyaṇṇa ṉumcūḻa - maṭattil
maciriyammaṉ ceḻikkum cacinakaruk kicainta
tōraṇa vāvinakar cūḻa - nācci
collaruḷ malaikkiṉiya celvamuru kēcaṉ.

The Ten-fold glory of Lord murukaṉ

- Tāṉattaṉa tāṉat tantantāṉa tantat
Tāṉat tantāṉa tantat tāṉāṉa tāṉa!

6. He is the son-in-law of Indra,
Wielder of the thunder-bolt!
He is the handsome Lord who cuffed Brahma,
And punished him with imprisonment!
He has mighty arms twice-six;
The majestic one He is, who cures
The fell disease of birth; friend of scholars,
The brave Lord beautiful, who did free
From his cave-prison Nakkīrar!
To those who worshipped him at Āviṉaṉkuṭi,
He is the pure one who granted liberation;
He it was who gave Tamil sweet
With rhyme and rhythm to the Dwarf-sage Akattiyar!
The Lord of the south, the Pāṇṭiya King, He cured,
Ridding him of his ailment, incarnating
As saint Ñāṉacampantar ;[4] the child-poet!
As Lord of Aruḷmalai true rich with rare herbs,
He gave to the great sages many a mystic power.
He is Lord of Noyyal river wherein bathe
The Lord of the Veda s, the Brahmins, and celestials!
He plays in the homes of women of peafowl-mien.

Lord of Kuṟuppu region, He dies enthrall
Damsels sick with love for Him.
He restored the heavenly Orbs to the celestials!
He is adorned with wreaths of Kaṭampa[5] blooms;
He is the lovely God, who has as his mount
The peacock green, that kills the snake.
He is the brave one with the bantam-flag.
He is adorned with vermilion-tilak on his forehead;
Besides many an auric ornament.
The learned scholars choose to dwell here.
Good kings like the Pāṇṭiya king of the South,
Along with wise sages flock in this direction.
Here are the famous landmarks peculiar to the place:
Beginning with the famous triple-rock,
In the East, there are the Red Cactus, *Vaṭaturattikkaṉ*
Five-headed serpent, white snake, dark *nocci*
Where the Trinity dwell (Brahma, Tirumāl and Civa);
Chandra Liṅkam (The god Chandramouli);
The toad-stone and the talipalms;
Noble brahmins live in streets tall as peaks;
There is here too, Bhīma's well and a hero-stone
Named after pūmaṉ (with sword and shield);
Here does live the Goddess Kāḷiammaṉ
Who at dead of night when a tiller bade her
Plant the seedlings in the watered field,
With Her trident cut him down!
She in this latter age of Kāḷi
The Red One ruddy as a flower
Is she, the Goddess of victorious Cantirapuri;
While the Lord of Tiṅkaḷūr is adored in the noble words
Of Tamil pure, the mighty One, Tirumāl,
With resounding drum; famous in all four ages,

In Cantirapuri, Tarmapuri and Intirapuri,
Lord of all the worlds and Orbs beyond,
In the directions Eight, where his deadly writ
Of authority runs, the puissant Lord adorned
With garlands cool, of sacred-basil bright!
It is His Nephew who is ensconced as Murukan̲
Atop Arul̤malai surrounded by the minor Gods
Māraiyyan̲ and Rākkiaṇṇan̲; and too, the Goddess Maciriyamman̲
In the prosperous place near Tōraṇavāvi,
Equal in merit to Indra's City,
Where resides the opulent Murukēcan̲
Dear to the Goddess Pārvati.

4. Ñān̲acampantar - One of the great Saivaite Nāyan̲mar. 5. Kaṭampa - a flowering tree - (Anthocephalus Cadamba).

(பகலெத்திநொண்டி சபைக்கு வருதல்)

விருத்தம்

7. கன்னலென மிருதுவசன மொழிகள் பேசும்
[1]கன்னியர்சூழ் அருள்மலைக்காங் கயனைப் போற்றி
மின்னலெனக் கன்னக்கோல் இடையில் வைத்து
விகித்தமுடன் கச்சைகட்டி மேன்மை யாகச்
சொன்னமய மானநிசார் அங்கி தொட்டு
சோபமுறு மாய்கைசொக்குப் பொடியுங் கொண்டு
மன்னுதஞ்சா வூர்த்தசுக்கன் மதுரை எத்தன்
வணங்குபக லெத்திநொண்டி வந்துற் றேனே.

கன்னல் - சர்க்கரை, இனிமை மிருதுவசனம் - மென்மையான சொல், பேச்சு அருள்மலைக் காங்கயன் - அருள்மலையில் வீற்றிருக்கும் முருகபெருமான் மின்னல் - மின்ஒளி கன்னக்கோல் - சுவர்அகழ் கருவி விகித்தம் -விகிர்தம் - தகுதி. கச்சை - அரைக்கச்சு சொன்னம் - சொர்ணம் - பொன். நிசார் - நீண்ட காற்சட்டை அங்கி - நீண்ட சட்டை சோபம் - அழகு மாய்கை - பொய்த்தோற்றம் சொக்குப்பொடி - மயக்கவைக்கும் பொடி மன்னு - விடாது முயலுதல் தஞ்சாவூர்த் தசுக்கன் - ஒருவனின் பெயர். மதுரை எத்தன் - ஒருவனின் பெயர். பகலெத்தி - இந்நூலில் வரும் நொண்டியின் பெயர்.

பாடவேறுபாடு - 1. கன்னிகைசூழ் அருள்மலைக்காங் கயன்முன் பாக

(Pakalettinonṭi capaikku varutal)

Viruttam

kaṉṉaleṉa mirutuvacaṉa moḻikaḷ pēcum
kaṉṉiyarcūḻ aruḷmalaikkāṅ kayaṉaip pōṟṟi
miṉṉaleṉak kaṉṉakkōl iṭaiyil vaittu
vikittamuṭaṉ kaccaikaṭṭi mēṉmai yākac
coṉṉamaya māṉanicār aṅki toṭṭu
cōpamuṟu māykaicokkup poṭiyuṅ koṇṭu
maṉṉutañcā vūrttacukkaṉ maturai ettaṉ
vaṇaṅkupaka lettinoṇṭi vantuṟ ṟēṉē.

Pakaletti, the Lame, comes on stage

7. Before the presence of Kāṅkēyaṉ
Lord Murukaṉ of Aruḷmalai, surrounded by damsels
Of gentle speech sweet as treacle,
Here I come, Pakaletti, the Lame,
(Revered by the Tañcāvūr thief, Tacukkaṉ,
And the cheat of Maturai, Ettaṉ)
With a bright iron-crow tucked into the sash
Tied properly around my waist,
Dressed in golden-hued trousers,
And shirt with long sleeves,
And armed with a fine magic powder
To stupefy my victims, - here I come!

(பகலெத்தி தன் குலப்பெருமை கூறுதல்)

தரு

– தானத் தந்தானத் தந்தந் தானா –

8 காலுக்கு வீரதண்டை பூட்டி - நொண்டி
காங்குச்சல் லடந்தொட்டுக் கச்சைகட்டி னேனே
மேலுக்கு [1]அங்கிராக்குத் தொட்டு - நல்ல
வெற்றிபெற நெற்றியில்கஸ் தூரிப்பொட்டு மிட்டு 1

குல்லாவை யுந்தரித்துக் கொண்டு - [2]நொண்டி
    கூத்தாடக் ஙகயிலொரு மாத்திரைக்கோல் தெண்டு
[3]வல்லாள கண்டனென் தகப்பன் - ஆர்க்கும்
    வலுத்தவன்கள் ளமறவர் குலத்தினில் உதித்தோன் 2

மாயப்பூனைப் புலித்தேவன் தம்பி - சின்னான்
    மறவன்வள வில்நாங்கள் உறவுகொண் டாடிக்
காயக்கமும் கற்றசின்னாத் தேவன் - தந்த
    [4]கன்னியைக் கலியாணம் பண்ணியே கொடுத்தார் 3

[5]மாமதுரைப் பட்டணத்தில் நாங்கள் - குடி
    வந்துஇனி ஐந்துதலை [6]முறையாய் இருந்தோம்
நாமும்மனை யாளுடன்சீ ராடி - [7]குறுப்பு
    நாட்டுக்குள் ளேவெகு நோட்டமாய்வந் தேனே 4

கல்லுருகும் மந்திரமுங் [8]கற்றுத் - திருட்டுக்
    கள்ளவண்ட சேர்வையில்வல் லோனென்றுபே ரெடுத்தேன்
உல்லாச மாகவுமே இன்று - எனக்கு
    உடன்பிறப் [9]பானவர்கள் நாலுபேர்கள் உண்டு 5

[10]வல்லாண்மை யாகவுமே தண்டு - முண்டு
    வார்த்தைத்த சுக்கனென்று மூத்தவன்பேர் உண்டு
செல்லாப்பணத் தையெல்லாங் கொண்டு - வந்து
    செலுத்துங் [11]கேப்பமாரியென் றொருத்தன்பேர் உண்டு 6

ராவெத்தி பகலெத்தி என்பேர் - எனக்கு
    நடுவலவன் பேர்கரட கனவன் பேராம்
மாவெத்தி என்றொருத்தன் பேராம் - இந்த
    மாயவித்தை யாலேதந்தை தாயும்வைத்த பேராம் 7

[12]தேவர்சூழ் மதுரையில் ஒருத்தன் - நல்ல
    செஞ்சியில் ஒருத்தன் தஞ்சாவூரினில் ஒருத்தன்
நாவலர்புகழ் [13]மைசூருக் கொருத்தன் - இந்த
    நாலுசமஸ் தானம்மெய்க்க நானும்திங்க ளூரான் 8

நாட்டிலுள்ள நொண்டியர்க்கு மிண்டன் - வெகு
    நலத்துடன் திருட்டுக்குப் பெலத்தகோ தண்டன்

சூட்டும்கவி நாவலர்க்குத் தொண்டன் - வெகு
துஷ்டலரை வெட்டிவிரு திட்டபிர சண்டன் 9

(நூலாசிரியர் பெயர்)

செங்குந்தர் குலத்தில்அவி [14]நாசி - சொன்ன
செந்தமிழைப் பாடியாடச் சந்தனமும் பூசி
தங்கமுர்த [15]வல்லியொரு தாசி - [16]வீட்டுத்
[17]தண்டுமுண்டுக் காரருக்கு நொண்டுநுளை பேசி 10

பாதாள அஞ்சனமும் கற்றேன் - [18]மாயப்
பறவைஅஞ் சனத்தையும் திறமையாய்ப் படித்தேன்
வேதாளந் தன்னையும்வெல் வேனே - வெகு
விசையுடன் [19]கூத்தாடக் கச்சைகட்டி னேனே. 11

- தானத் தந்தானத் தந்தந் தானா -

வீரதண்டை - வீரத்துக்கு அறிகுறியாகக் காலில் அணியும் அணிவகை காங்குச்சல்லடம் - இடுப்பினின்று அடித்தொடைவரைத் தரிக்கும் கால்சட்டை அங்கிராக்கு - நீண்ட சட்டை குல்லா - தொப்பி மாத்திரைக்கோல் - மந்திரக்கோல் தெண்டு - தண்டு - கோல். வல்லாளன் - வலிமையானவன். புலித்தேவன் - மறவர் குலத்தலைவர். சின்னான் மறவன், சின்னாத்தேவன் - புலித்தேவனின் தம்பி. வளவை - வீடு காயக்கம் - மோக மயக்கம் மனையாள் - மனைவி குறுப்புநாடு - கொங்கு நாட்டின் 24 நாடுகளில் ஒன்று நோட்டம்- தகுதி கள்ளவண்ட சேர்வை - கள்ளர்களின் கூட்டம் வல்லோன் - திறமையோன் நாலு - நான்கு என்பதன் குறைச்சொல் தண்டுமுண்டு - மூர்க்கத்தனம் தசுக்கன் - ஒருவனின் பெயர் கேப்பமாரி - அயோக்கியன், ஒருவனின் பெயர். ராவெத்தி பகலெத்தி- இரவிலும் பகலிலும் ஏமாற்றித் திருடுபவன், இந்நூலில் வரும் நொண்டியின் பெயர் கரடகன் - தந்திரி, ஒருவனின் பெயர். மாவெத்தி - பெரிய ஏமாற்றுக்காரன், ஒருவனின் பெயர் நாலு சமஸ்தானம் - நான்கு இராஜ்ஜியங்கள், அவை மதுரை, செஞ்சி, தஞ்சாவூர், மைசூர் திங்களூரான் - திங்களூரைச் சார்ந்தவன் நொண்டி- முடமானவன். மிண்டன்- திண்ணியோன் பெலத்த - பலத்த -வலிமையான. துஷ்டலர்- கொடுமையானவர், கெட்டவர் பிரசண்டன் - திறமையாளன் செங்குந்தர் குலம் - கைக்கோளர் இனம், சாதி அவிநாசி - இந்நூலாசிரியரின் பெயர் தங்கமுர்தவல்லி - தாசியின் பெயர் நொண்டுநுளை - இழிவான செயல் பாதாள அஞ்சனம் - பாதாளவஞ்சனம் - அஞ்சனம் மூன்றனுள் மறைபொருளைக் காண உதவுவது. வேதாளம்- பேய், பிசாசு. விசை - வேகம், வெற்றி

சுவடிச்சொல் - 2 நொண்டுக் 3 வள்ளாள 5 மாதுரப்

பாடவேறுபாடு - 1. அங்குறாக்குத் 4 கன்னிகைக் 6 முறையாக 7 குருப்பு 8. கற்றேன் 9 பானபேர்கள் 10. வல்லாமை 11 கப்பமாரி 12. தேவர்சூழும் 13

மயிலைக் 14 னாசி 15. வல்லியென்றொரு 16. வீட்டில் 17. தண்டு மிண்டுக் காரருக்கு நொண்டு நொணைப்பேசி. 18 நல்ல 19. கூத்தாடத் துசங்கட்டினேனே

(Pakaletti taṉ kulapperumai kūṟutal)

Taru

kālukku vīrataṇṭai pūṭṭi - noṇṭi
kāṅkuccal laṭantoṭṭuk kaccaikaṭṭi ṉēṉē
mēlukku aṅkirākkut toṭṭu - nalla
veṟṟipeṟa neṟṟiyilkas tūrippoṭṭu miṭṭu

kullāvai yumtarittuk koṇṭu - noṇṭi
kūttāṭak kaiyiloru māttiraikkōl teṇṭu
vallāḷa kaṇṭaṉeṉ takappaṉ - ārkkum
valuttavaṉ kaḷḷamaṟavar kulattiṉil utittōṉ
māyappūṉaip pulittēvaṉ tampi - ciṉṉāṉ
maṟavaṉvaḷa vilnāṅkaḷ uṟavukoṉ ṭāṭik
kāyakkamum kaṟṟaciṉṉāt tēvaṉ - tanta
kaṉṉiyaik kaliyāṇam paṇṇiyē koṭuttār

māmaturaip paṭṭaṇattil nāṅkaḷ - kuṭi
vantuiṉi aintutalai muṟaiyāy iruntōm
nāmummaṉai yāḷuṭaṉcī rāṭi - kuṟuppu
nāṭṭukkuḷ lēveku nōṭṭamāyvaṉ tēṉē

kallurukum mantiramuṅ kaṟṟut - tiruṭṭuk
kaḷḷavaṇṭa cērvaiyil vallōṉeṉṟu pēreṭuttēṉ
ullāca mākavumē iṉṟu - eṉakku
uṭaṉpiṟap pāṉavarkaḷ nālupērkaḷ uṇṭu

vallāṇmai yākavumē taṇṭu - muṇṭu
vārttaitta cukkaṉeṉṟu mūttavaṉpēr uṇṭu
cellāppaṇat taiyellāṅ koṇṭu - vantu
celuttuṅ kēppamāriyeṉ ṟoruttaṉpēr uṇṭu

rāvetti pakaletti eṉpēr - eṉakku
naṭuvalavaṉ pērkaraṭa kaṉavaṉ pērām
māvetti eṉṟoruttaṉ pērām - inta
māyavittai yālētantai tāyumvaitta pērām

tēvarcūḻ maturaiyil oruttaṉ -nalla
ceñciyil oruttaṉ tañcāvūriṉil oruttaṉ
nāvalarpukaḻ maicūruk koruttaṉ - inta
nālucamaṣ tāṉammeykka nāṉumtiṅka ḷūrāṉ

nāṭṭiluḷḷa noṇṭiyarkku miṉṭaṉ - veku
nalattuṭaṉ tiruṭṭukkup pelattakō taṇṭaṉ
cūṭṭumkavi nāvalarkkut toṇṭaṉ - veku
tuṣṭalarai veṭṭiviru tiṭṭapira caṇṭaṉ

(Nūlāciriyar peyar)

ceṅkuntar kulattilavi nāci - coṉṉa
centamiḻaip pāṭiyāṭac cantaṉamum pūci
taṅkamurta valliyoru tāci - viṭṭut
taṇṭumuṇṭuk kārarukku noṇṭunuḷai pēci

pātāḷa añcaṉamum kaṟṟēṉ - māyap
paṟavaiañ caṉattaiyum tiṟamaiyāyp paṭittēṉ
vētāḷan taṉṉaiyumvel vēṉē - veku
vicaiyuṭaṉ kūttāṭak kaccaikaṭṭi ṉēṉē.

Pakaletti sings his family's praise

- Tāṉat tantāṉat tantan tāṉā

8. A hero's anklet around my leg
A coloured pair of drawers tied with a sash,
A shirt with long sleeve above,
I come; with a round dot of fragrant musk,
On my forehead for success worn,
And withal a cap on my head,
A wand in my hand, for dancing I come!
My father mighty Kantaṉ was born
In Kaḷḷamaṟava clan related to Ciṉṉāttēvaṉ
Younger brother of the wily cat, Pulittēvaṉ,
Well-versed he was, learned in *Kāyakalpam*[6];
Married to a maiden, he lived in great Maturai City
For generations five in prosperity!

And I, quarrelling with my wife came away from there
And went to Kuṟuppu region.
I learnt magic that can melt even rock
And among the gang of thieves, I became a name
In the profession of stealing!
Happily I had brothers four;
Bold and strong and fierce, was the eldest
Called Tacukkaṉ; Kēppamāri, the next one
Was an adept in passing counterfiet coins;
The next by name Karaṭakaṉ was the third;
I known as Rāvetti-Pakaletti,
(Well able to steal by night or day!)
Was the fourth. The last one was called Māvetti,
(The great cheat): these were the names
Given by our father and mother to us!
One of us worked in Maturai, city of the Gods;
One in Ceñci; One in Tañcāvūr;
One in Mysore, sung by scholars:
Thus these four, flourished in the four royal states.
And I myself, to Tiṅkaḷūr belong;
Mightiest I am among the lame ones in the land,
And strongest among the thieves in ability to steal:
Servitor I am, to the poets and bards,
And known for my ability to cut down knaves.

The author's name

In the weaver's caste, was born the poet of this piece,
Avināci by name, who indited this verse
In goodly Tamil sweet.
From an obstinate inmate of the house,
Of a certain whore by name Taṅkamirtavalli,
By base strategem I learnt the black art
Of mesmerising others with help of dark unguents

Wherewith to enslave victims; and also
Bird-magic with which to vanquish even a Vētāḷ;
Thus armed, I got ready to sing
And dance this piece in rapid motion;
Tying my sash round the waist
For unimpeded measures swift!

- Tāṉat tantāṉat tantantāṉā

6. Kāyakalpam - elixir for prolonging life.

(பகலெத்தி இறைவனை வணங்கி வேண்டுதல்)

விருத்தம்

9. அதிமதுர வாக்கியஞ்சொல் கவிஞோர் போற்றும்
அருள்மலைவே லாயுதனை அன்பாய்ப் போற்றி
[1]மதிநதிவெண் சடைமுடியான் சந்திர நாதன்
மலரடியை அனுதினமும் மறவா தேற்றி
விதுரன்கைச் சிலையொடித்த அழகன் மாயன்
[2]மேவுபொற்ப தாம்புயத்தை விரும்பி வேண்டிச்
சதிகளவு செய்யவுங்கொண் டத்துக் காளி
சந்நிதியில் வரங்கேட்கத் தான்வந் தேனே.

அதிமதுரம் - மிக இனிமையான வாக்கியம் - சொல் அருள்மலை வேலாயுதன்- அருள்மலையில் வீற்றிருக்கும் முருகன் மதிநதிவெண் சடைமுடியான் - குளிர்ச்சி பொருந்திய நிலவையும் கங்கை நதியையும் சடையில் அணிந்தவன், சிவன். சந்திரநாதன் - சந்திரனைத் தலையில் அணிந்தவன், சிவன் அனுதினம் - தினந்தினம். ஏற்றி - வணங்கி, போற்றி விதுரன் - திருதராட்டிரன், பாண்டு இவர்கட்குத் தம்பி கைச்சிலை- கையிலுள்ள வில் - அழகன் மாயன் - அழகிய திருமால். மேவு - விரும்பு, பொருந்து. பொற்பதாம் புயம் - பொன்னாலாகிய பாதம். சதிகளவு - வஞ்சித்துத் திருடுதல் கொண்டத்துக்காளி - திங்களூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் காளியம்மன். சந்நிதி- ஆலயம். வரம் - பேறு, அனுக்கிரகம்

பாடவேறுபாடு - 1 மதிநதிசூழ் 2 மிக்கபொற் பாதம்

(Pakaletti iṟaivaṉai vaṇaṅki vēṇṭutal)

Viruttam

atimatura vākkiyañcol kaviñōr pōṟṟum
aruḷmalaivē layutaṉai aṉpāyp pōṟṟi

matinativeṉ caṭaimuṭiyāṉ cantira nātaṉ
malaraṭiyai aṉutiṉamum maṟavā tēṟri
viturankaic cilaiyoṭitta aḻakaṉ māyaṉ
mēvupoṟpa tāmpuyattai virumpi vēṇṭic
catikaḷavu ceyyavuṅkoṇ ṭattuk kāḷi
cannitiyil varaṅkēṭkat tāṉvan tēṉē.

Pakaletti Prays to God for His Grace

9. Lovingly adoring Lord Vēlāyutha
Enshrined in Aruḷmalai, sung by sweet-tongued bards,
Never forgetting even for a day
To praise the flowery feet of the Lord
Who wears on his white matted locks
The cool moon and the river,
Yearning for the Lotus-feet golden
Of the lovely Lord Tirumāl,
Who did break the bow of Vitura,
I have come here to the shrine
Of Koṇṭattukkāḷi of Tiṅkaḷūr,
That my enterprise of thieving
And cheating, may prosper!

(காளியை வணங்கி வரம் கேட்டல்)

தரு

– தனத்தன்ன தன்னா – தானத்
தந்தானனா தந்தானனா –

10. காளி கரகபாலி கிருபை - அருள்
கங்காளியே [1]வரு பொன்காளியே
ஆழி சூழ்உல கேழும் - [2]போற்றிய
அந்தரியே சிவ சுந்தரியே 1

[3]நாரண கௌமாரி - கொண்டத்து
நாயகியே நல்ல தாயகியே
[4]பூரண கலைவாணி - [5]நல்லவெண்
பூதத்தியே விந்து நாதத்தியே 2

ஆறாதா ரப்பொருளே - அருள்சிம்
மாசனத்தி புலி யாசனத்தி
நாராயணி பரையே - அரனிட
நங்கச்சியே மாயன் தங்கச்சியே 3

காரணி திரிசூலி - அருள்
கருணா கரியே கிருபாகரியே
தோரண வாவிநகர் - அருள்மலை
துலங்கு கருணை அலங்காரி 4

முத்தித் திருவருளே - அருளிய
மோனத்தியே சிவ ஞானத்தியே
பத்திப் பராசத்தியே - தன
பாரத்தியே கிரு பாசத்தியே 5

பாலும் பழம்போலே - திருட்டுப்
பலித்தே நானுங் கெலித்தாலே
நாலில் ஒருபங்கு - உனக்கு
நான்தரு வேனே புராந்தகியே 6

என்றே உபசாரம் - [6]சொல்லி
எண்டிசை நோக்கியே [7] தெண்டனிடவே
இன்றே எனக்குவரம் - கைக்குமுன்
ஏற்கைய தாகவே [8]கேட்குமுன்னே 7

[9]கலகலென் றுத்திரமுஞ் - சொன்னது
கண்டேனம்மா கலி விண்டேனம்மா
வலதுபுறத் [10]துக்கெவுளி - தெட்சண
வாக்கருள்வாய் என்று கேட்குமுன்னே 8

(பகலெத்தி தன் வல்லமையைக் கூறுதல்)

வாய்மேல டித்தாற்போல் - சொன்ன
மாத்திரமே வழி பார்த்தேனய்யா
மாயப்பொடி யெடுத்தேன் - சொக்குப்பொடி
மந்திரமுங் கள்ளத் தந்திரமும் 9

நீர்மேல் நடந்திடுவேன் - நட்டாத்தில்
நீச்சலிலே வெகு பாச்சனய்யா
ஆர்தான் எனக்குநிகர் - [11]ஆனையை
[12]அம்மானை ஆடுவேன் சும்மாவல்ல 10

[13]மானத்தை வில்லாக - எனக்கு
வளைக்கிற தொழிலது பழக்கமய்யா
[14]வானுற்ற மணல்தன்னைக் - கையில்
வருத்தமில்லா மல்கயிறு திரித்திடுவேன் 11

பந்தயப் பேச்சாலே - கணத்தில்
பறக்கவே நான்வெகு சுருக்கனய்யா
சந்தோஷ மாச்சுதென்று - துடையைத்
தட்டியே முத்த மிட்டேனே. 12

- தந்தானத் தானதனனா -

கிருபை - கருணை கங்காளி - மாகாளி, பார்வதி ஆழி - கடல். ஏழுலகம் - ஏழுலகங்கள் நாரண - நாரணி - துர்க்கை கௌமாரி - சத்த மாதர்களில் ஒருத்தி, பார்வதி. கொண்டத்து நாயகி - திங்களூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் காளியம்மன் தாயகி - கொடையாளி பூரண - பூரணம், நிறைவு, முழுமை கலைவாணி - சரசுவதி வெண்பூதத்தி- பூதநாயகி - உமையம்மை ஆறாதாரம் - சடாதாரம்- ஆறு ஆதாரங்கள், அவை மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை என்பனவாம். சிம்மாசனத்தி- சிங்க ஆசனத்தில் வீற்றிருப்பவள், சக்தி புலியாசனத்தி - புலியாசனத்தில் வீற்றிருப்பவள், சக்தி நாராயணி - சத்தமாதர்களுள் ஒருத்தி, துர்க்கை பரை - பார்வதி. அரன் - சிவன். நங்கச்சி - மனைவி மாயன் - திருமால் தங்கச்சி - தங்கை என்பதன் கொச்சைச் சொல் தோரணவாவி - ஈரோடு மாவட்டம் பெருந்துறை வட்டத்தில் திங்களூருக்கும் அருள்மலைக்கும் இடையில் உள்ள ஊர். அருள்மலை -. திங்களூர் மற்றும் தோரணவாவிக்கருகில் உள்ள மலை, முருகன் தலம் துலங்கு - பிரகாசி. முத்தி - மோட்சம். மோனம் - மௌனம் சிவஞானம் - தெய்வஞானம். பராசக்தி - பஞ்ச சத்தியில் ஒன்று, அவை இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி, சிற்சத்தி, ஞானசத்தி, பராசத்தி என்பனவாம் தனபாரம் - கொங்கை. கிருபாசத்தி - கிருபையுடைய பார்வதி திருட்டு- களவு. பலித்தே - பலித்தல் - வாய்த்தல். கெலித்தாலே - வெற்றிபெற்றாலே நாலில் - நான்கில், நான்கு என்பதன் வழக்குச்சொல். புராந்தகி - உமையாள். உபசாரம் - வழிபாடு, வாழ்த்து. எண்டிசை- எண்திசை - எட்டுத்திசைகள் தெண்டனிட - வணக்கமிட கைக்கு - உடனே, சடுதி. ஏற்கை - அங்கீகாரம், இணங்குகை. உத்திரம் - உத்தரம் - மறுமொழி கலி - சனி, வறுமை. விண்டு - அகலுதல் கெவுளி - கவுளி - பல்லி. தெட்சணம் - தெற்கு, வலப்பக்கம். நட்டாத்தில் - நட்டாற்றில் - நடுஆற்றில் நீச்சல் - ஆழம், நீந்துதல். பாச்சன்- பாய்தலில்நான் ஆர்தான்- யார்தான். ஆனை - யானை. மானம் - வானம் - ஆகாயம். கயிறு - வடம். பந்தயப்பேச்சு- போட்டிக்காக ஏற்படுத்தப்படும் பேச்சு. கணத்தில் - நொடிப்பொழுதில்.

பாடவேறுபாடு - 1 வளர் 2. போற்றும் 3. நாரணி கெவுமாரி 4.பூரணி கலவேணி 5.வெகுகண 6. சொல்லியே 7. தெண்டனிட்டு 8. கேட்கையிலே 9 கலகலவென் 10. துக்கெளளி 11 யானையை 12. அம்மாலை போடுவேன் 13 வானத்தை 14. கானுற்ற.

(kāḷiyai vaṇaṅki varam kēṭṭal)

Taru

kāḷi karakapāli kirupai - aruḷ
kaṅkāḷiyē varu poṉkāḷiyē
āḻi cūḻulā kēḻum - pōṟṟiya
antariyē civa cuntariyē

nārana kaumāri - koṇṭattu
nāyakiyē nalla tāyakiyē
pūraṇa kalaivāṇi - nallaveṉ
pūtattiyē vintu nātattiyē

āṟātā rapporuḷē - aruḷcim
mācaṉatti puli yācaṉatti
nārāyaṇi paraiyē - araṉita
naṅkacciyē māyaṉ taṅkacciyē

kāraṇi tiricūli - aruḷ
karuṇā kariyē kirupākariyē
tōraṇa vāvinakar - aruḷmalai
:ulaṅku karuṇai alaṅkāri

muttit tiruvaruḷē - aruḷiya
mōṉattiyē civa ñāṉɛttiyē
pattip parācattiyē - taṉa
pārāttiyē kiru pācattiyē

pālum paḻampōlē - tiruṭṭup
palittē nāṉuṅ kelittālē
nālil orupaṅku - uṉakku
nāṉtaru vēṉē purāntakiyē

eṉṟē upacāram - colli
eṇticai nōkkiyē teṇṭaṉitavē

inrē enakkuvaram - kaikkumun
ērkaiya tākavē kēṭkumunnē

kalakalen ruttıramuñ - connatu
kaṇṭēnammā kali vinṭēnammā
valatupurat tukkevuḷi - teṭcaṇa
vākkaruḷvāy enru kēṭkumunnē

(Pakaletti tan vallamaiyaik kūrutal)

vāymēla ṭittārpōl - conna
māttiramē vaḷi pārttēnayyā
māyappoṭi yeṭuttēn - cokkuppoṭi
mantıramuṅ kaḷḷat tantiramum

nīrmēl naṭantiṭuvēn - naṭṭāttil
nīccalilē veku pāccanayyā
ārtān enakkunikar - ānaiyaı
ammānai āṭuvēn cummāvalla

mānattai villāka - enakku
vaḷaikkira toḷilatu paḷakkamayyā
vānurra manaltannaik - kaiyil
varuttamillā malkayiru tirittiṭuvēn
pantayap pēccālē - kaṇattil
parakkavē nānveku curukkanayyā
cantōṣa māccutenru - tuṭaiyait
tuṭṭiyē mutta miṭṭēnē.

- tantānat tānatananā

Prayer to Goddess Kāḷi for her boon

Tanattanna tannā - tānat
tantānanā tantānanā

10. Kāḷi, great Kāḷi with skull in hand
Who grants Grace! Golden Kāḷi! Antari,
Adored by all the sea-girt worlds!
Civacuntari! - Nāraṇi! Kaumāri!
Koṇṭattunāyaki! Benefactress great!

Goddess of learning perfect! Goddess Uma,
Sovereign of the elements! Embodiment of energy!
Essence primordial of sound!
Supreme Ens of Essence sextile!
Grace incarnate seated in the Lion-throne!
Goddess on the tiger-throne!
Nārāyaṇi! Goddess Pārvati! Harā's spouse!
Sister to Lord Tirumāl! O Primal cause!
Goddess with Trident, armed! Grant us grace,
O compassionate one! Gracious one!
Goddess radiant in Aruḷmalai
Beside Tōraṇavāvi, decked with blazing jewels!
Divine Grace, yielding Liberation!
Goddess of silence eloquent!
Giver of Civa-Consciousness! Parācakti
Inspiring devotion! Goddess of the bounteous breasts!
Goddess Cakti yielding grace!
If my plan to steal were to succeed
As smoothly as milk and honey,
A fourth part shall I offer you,
O Purāntaki! Thus when I honour you
With various names offering obeisance
In all directions eight, straight I hear
The lizard to my right does approve
With its clucking! Omen positive,
That my prayer is granted
Even before I asked! Her Grace I have seen!
Sure it is, my penury will pass!

Pakaletti speaks about His Prowess

Even as the accordant sound from the gecko
Came, in immediate response to my prayer,

I knew and saw my way ahead!
Took I my magic powder
And prepared myself for the work ahead:
You know, I can walk on water:
Many a magic spell, guile and wile I know!
I can swim rapidly in midriver!
Who is there my peer in this?
I can play with a tusker
As if it were a juggler's ball!
I don't say this as a boast!
I can bend the sky like a bow:
I am used to these tricks-
Standing in the air, without effort,
I can weave sand into a rope!
In competitive challenge I can fly in the sky;
In a trice I can do anything.
Thus happily I beat my thighs
In joy and kissed my hands.

Tantāṉat Tāṉa taṉaṉā.

(பகலெத்தி பண்டாரவேசம் பூணுதல்)

விருத்தம்

11. தண்டமிழ் விளங்கு கின்ற சந்திர புரத்தில் நின்று
குண்டலம் தரித்துக் கொண்டு குகனிரு பதத்தை வாழ்த்தி
பண்டுள கிழவன் போலே பண்டார [1]வேச மாறிக்
கொண்டுதான் [2]தெற்கு நோக்கிக் குறிப்புடன் புறப்பட் டேனே.

தண்டமிழ் - இனிய தமிழ் சந்திரபுரம் - திங்களூரின் மற்றொரு பெயர்; பழைய பெயர் குண்டலம் - காதணி தரித்தல் - அணிதல். குகன் - முருகன் பதம் - பாதம் - திருவடி. பண்டு - பழமை பண்டாரம் - சிவனடியான். வேசம் - வேடம் குறிப்பு - அடையாளம், விருப்பம்.

பாடவேறுபாடு *- 1. வேஷ மாகி 2. தெற்கே*

(Pakaletti paṇṭāravēcam pūṇutal)

Viruttam

taṇṭamiḻ viḷaṅku kiṉṟa cantira purattil niṉṟu
kuṇṭalam tarittuk koṇṭu kukaṉiru patattai vāḻtti
paṇṭuḷa kiḻavaṉ pōlē paṇṭāra vēca maṟik
koṇṭutāṉ teṟku nōkkik kiṟupputaṉ puṟappaṭ ṭēṉē.

Pakaletti dons a mendicant's garb

11. From Cantirapuram ringing with sweet Tamil speech,
Adorned with ear-rings
Disguised in the garb of an ancient,
A mendicant wearing saffron robes,
Southwards I wended my way with purpose set.

(பகலெத்தி சென்னிமலைக்கு வருதல்)

தரு

-தன்னத் தனதன்னா -

12 வருகிற வழிதனிலே - [1]சணத்தில்
வலத்திலி [2]ருந்தகடான் இடத்திலேற
திருவுளச் செயலெனவே - திருட்டுச்
சீக்கிர மாகவே வாய்க்குமென்றே 1

பின்னையும் நாலடிதான் - வருகையில்
போத்துவல மானதைப் பார்த்தனய்யா
என்னுட யோகமென்றே - [3]மனத்தில்
எண்ணிக்கொண் டேன்பூசை பண்ணிக்கொண்டேன் 2

கெருடன் இடமாகத் - துடைதட்டிக்
[4]கேக்கையிட்டுச் சயனம் பார்க்கையிலே
மறுபடி பால்குடமும் - வந்தது
வாச்சுது மத்தியானம் ஆச்சுதென்றேன் 3

[5]விசயா புரிகடந்தேன் - சென்னிமலை
வீதிகண்டேன் விபூதி கொண்டேன்
[6]புசமேல் தரித்துக்கொண்டேன் - [7]மெய்யில்
பூசிக்கொண் டேன்கையை வீசிக்கொண்டேன் 4

சங்குசே கண்டியுடன் - உத்திராட்சம்
    தரித்துக்கொண் டேன்மெல்லச் சிரித்துக்கொண்டேன்
செங்கையில் பிரம்பெடுத்தேன் - மார்பில்
    செச்சையுட னேலிங்கம் வைச்சுக்கொண்டேன் 5

பாத்திரம் மயிலிரட்டை - திருநீற்றுப்
    [8]பையும்பி ரம்புமொரு கையிலெடுத்தேன்
சூத்திரச் சாதியென்று - தெரியாமல்
    துலுக்கக்கன் னடப்பேச்சைப் பிலிக்கக்கொண்டேன் 6

பாதக் குறட்டுமேலே - [9]சுருக்கதாய்ப்
    படக்குப்படக் கென்றுநான் நடக்கையிலே
வீதியில் கண்டபேர்கள் - [10]காலில்
    வீழ்ந்தாரே சுற்றிச் சூழ்ந்தாரே 7

[11]கொடுத்தேன் திருநீற்றைக் - கைகட்டிக்
    கொண்டுகுனிந்து [12]மெல்லத் தெண்டனிடுவார்
படுப்பார் எழுந்திருப்பார் - திருநீற்றைப்
    பாங்குடனே [13]மெல்ல வாங்கிக்கொள்வார் 8

(சுப்பய்யன் அழைத்து விருந்திடுதல்)

[14]பார்ப்பார் அக்ராரத்திலே - வருகையில்
    பண்டாரம் தன்னைவந்து கண்டார்களே
கூப்பிடுவார் சிலபேர் -அவ்விடத்தில்
    குப்பய்யன் தம்பிசின்னச் சுப்பய்யனும் 9

[15]வீட்டுக்கு வாருமென்று - கூட்டிப்போய்
    விருந்துக்கு நீங்களும் இருங்களென்றே
கூட்டுக் [16]கறியுடனே - கத்தரிக்காய்
    குழம்புக் [17]கறியும்வெகு நலம்பெறவே 10

பதினெட்டுக் [18]காய்கறியும் - இலையில்
    படைத்தே அன்னமும் கொடுத்தானே
கெதிகெட்டுப் போனவன்போல் - இடையொன்று
    கேட்டேனே [19]இலையொன்று போட்டானே 11

உப்புத் திருமஞ்சனம் - [20]வர்க்கவகை
உள்ளதெல் [21]லாமினி அள்ளிவைத்தான்
வைப்பாய் வாழ்த்திக்கொண்டேன் - நானும்
வாய்ப்புடன் சாப்பிட்டு ஏப்பமிட்டுக் 12

கொண்டேன் அதன்பிறகு - [22]பார்ப்பான்
கொடுத்தஓர் அடைக்கிலை மடிக்கையிலே
உண்டவீட் டுக்குரண்டகம் - செய்கிற
துள்ளது நமக்கிது நல்லதென்றேன் 13

(விருந்திட்ட வீட்டில் பகலெத்தி திருடுதல்)

மாமறை தனைப்படித்த - சுப்பய்யன்
மனையாட்டி யும்வெகு பணிபூட்டி
நேமுக மாகவுமே - அவளிட
நித்திரைசோ தித்துரா வெத்தநினைத்தேன் 14

அர்த்தசா மந்[23]தன்னிலே - எனக்கு
அன்னமிட்ட வீட்டினில் கன்னமிடவே
நித்திரை தனைவெறுத்தேன் - கதவை
நெம்பிவைத் தேன்வெகு தெம்புவைத்தேன் 15

பூந்தேன் மனைதனிலே - [24]அவளுட
பொன்னுடைமை தனைக்கண்டு என்னுடைமைஎன்றேன்
ஆய்ந்தேன் உடைமைவகை - [25]அதுக்குநான்
அட்டவணை [26]எழுதினேன் சட்டமுடனே 16

கொந்தள ஓலைகளும் - சடைவில்லைக்
[27]குப்பியுட னேசரப் பணியும்
வந்திதோள் வந்தியுடன் - தங்க
[28]வளையல்சர வாவிலிக் குலைமுருகும் 17

அபரஞ்சி யாலிழைத்த - பதக்கத்தில்
ஆணிமுத் தைக்கண்டு திராணிவைத்தேன்
[29]சபரஞ் சிதமான -குடமணித்
தாவட மும்பவளத் தாவடமும் 18

பாடகம் கொலுசுதண்டை - கால்சரப்
பணியுடன்உத் தண்டரள மணியுடனே

சூடகம் கைக்கடயம் - தங்கச்
சுட்டியுட னேநல்ல அட்டிகையும் 19

பலபல பணிகளெல்லாம் - பதையாமல்
பறித்தே னேவெகு திறத்துடனே
கலைமகள் கவிதைவளர் - சுப்பய்யன்
கண்டைப் பாகுடன் முண்டாசையெடுத்தேன் 20

நித்திரை [30]செய்குமென்றேன் - உங்களுக்கு
நினைவான [31]போதிலென்னை நினையுமென்றேன்
அத்தனையும் பறித்தேனே - சாம்பலை
அடித்தேனே ஓட்ட மெடுத்தேனே 21

(பழனிமலைக்கு வருதல்)

வறுமைகள் தீர்ந்ததைய்யா - [32] சிவன்மலை
[33]வழியாக வேவெகு தெளிவுடனே
அறியாதான் போலே - காங்கயம்
அடுத்தே னேபதம் படித்தேனே 22

பாரோர் புகழுகின்ற - காடையூர்ப்
[34]பண்ணோது வார்புகழ் பொன்னூதியூர்
தாரா புரங்கடந்தேன் - பழனித்
[35]தலத்துக்கு வந்துநானுங் கெலித்தேனே. 23

- தன்னத் தன தன்னா -

சணத்தில் - சனப்பொழுது, நொடிநேரம் வலம் -வலப்பக்கம் கடான் - கடா- ஆடு, எருமை இவற்றின் ஆண். இடம் - இடப்பக்கம். திருவுளச்செயல் - கடவுள் சித்தம். வாய்க்கும் - கிடைக்கும். பின்னை - பின்பும். நாலடி - நான்கடி, நான்குஅடி என்பதன் வழக்குச் சொல். போத்து - செம்போத்து என்னும் பறவை யோகம் - நற்பேறு; அதிர்ஷ்டம் கெருடன் - கருடன் கேக்கையிட்டு - ஒலியிட்டு சயனம் - சகுனம். விசயாபுரி - விசயமங்கலம் எனும் ஊர். சென்னிமலை - ஈரோடு மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர், முருகன் தலம் புசம் - புயம் - தோள், முன்கை. மெய் - உடல் சேகண்டி- கோல் கொண்டடிக்கும் வட்டமணி வகை உத்திராட்சம் - ருத்ராட்சம் - உருத்திராட்சமணி செங்கை - சிவந்த கை. பிரம்பு - கோல் செச்சை-சந்தனக்குழம்பு. லிங்கம் - சிவலிங்கம், அடையாளம் பாத்திரம் - இரப்போர் கலம், உண்கலம் மயிலிரட்டை - மயில்தோகை திருநீற்றுப்பை - விபூதிப்பை துலுக்கக் கன்னடப்பேச்சு - உருதும் கன்னடமும் கலந்த பேச்சு பிலுக்கி- ஆடம்பரமாக்கி பாதக்குறடு - மிதியடி. சுருக்கதாய் - விரைவாய். தெண்டம் -

வணங்குதல். பார்ப்பார் - பிராமணர். அக்ராரம் - அக்கிரகாரம் - அக்ரகாரம், பிராமணர்வீதி. அன்னம் - உணவு. கெதிகெட்டு - போக்கிடமின்றி. திருமஞ்சனம் - அபிடேகம். வைப்பாய் - பெருமையாய். வாய்ப்பு - வளமை. ஏப்பம் - நிறைதல், நிறைவாக உண்டபின் ஏற்படும் ஒருவகை ஒலி. அடைக்கிலை - அடைக்காய் - தாம்பூலம், வெற்றிலைபாக்கு. ரண்டகம் - இரண்டகம் - நம்பிக்கைத் துரோகம். மாமறை - மேன்மையான வேதம் மனையாட்டி - மனைவி. வெகுபணி - மிகுதியான ஆபரணம். பூட்டி - அணிந்து நேமுகம் - நேர்முகம் என்பதன் குறைச்சொல் நித்திரை - தூக்கம் - உறக்கம் சோதித்து - ஆராய்ந்து. ராவெத்த - இராவெத்த - இரவில் ஏமாற்ற கன்னமிடல்- களவு செய்தல். நெம்பு - உயர்த்து, தள்ளு. தெம்பு - பலம். சட்டமுடன் - ஒழுங்குடன், திருத்தமுடன் கொந்தள - கொந்தளம் - கூந்தல். ஓலை - காதணி. சடைவில்லை - பெண்கள் தலைப்பின்னலில் அணியும் அணி. குப்பி - கடுக்கன். சரப்பணி - வயிரம் அழுத்தின கழுத்தணி. வந்தி - தோள்வந்தி - வந்திகை, தோளின் கீழாகக் கையில் அணியும் அணி. சரவாவிலி - பொன் வளையல். குலைமுருகு - கொத்தான காதணி. அபரஞ்சி - புடமிட்டபொன். பதக்கம் - கழுத்தணி. ஆணிமுத்து- உயர்தரமான முத்து. திராணி - சாமார்த்தியம். சபரஞ்சிதம்- சபாரஞ்சகம் - சபையிலுள்ளோர் மனத்தைக் கவர்வது தாவடம் - கழுத்தில் அணியும் மாலை. பவளத்தாவடம் - பவளத்தாலான கழுத்தணி பாடகம் - மகளிர் காலணி வகை கொலுசு - கைகால்களில் அணியும் பொன் அல்லது வெள்ளியாலான அணி. தண்டை - காலணி கால் சரப்பணி - காலணி. உத்தண்டரளமணி - உத்தண்டமணி- பொன் மணிகளாலான மாதர் கழுத்தணி. சூடகம்- கை வளை. கைக்கடயம் - கைக்கடகம் - கங்கணம், மகளிர்கையணி. தங்கச்சுட்டி - பொன்னாலான மகளிர் நெற்றியணி. அட்டிகை - கழுத்தணி. பணி - ஆபரணம் பதையாமல் - வருந்தாமல், பயமில்லாமல். கலைமகள் - சரசுவதி. கண்டைப்பாகு - சரிகையினாலான தலைப்பாகை. முண்டாசு - தலைப்பாகை நித்திரை - உறக்கம். சாம்பல்- எரிந்து ஆறின சாம்பல்தூள். வறுமை - தரித்திரம். சிவன்மலை - கொங்கு நாட்டில் புகழ்பெற்ற முருகன் உறையும் மலை, காங்கேயத்திலிருந்து திருப்பூர் செல்லும் வழியில் உள்ளது. காங்கயம் - காங்கேயம். பதம் - திருவடி. காடையூர் - காங்கேய நாட்டிலுள்ள ஓர் ஊர். பண்ணோதுவார் - இசைப்பாட்டைப் பாடுபவர். பொன்னூதியூர், தாராபுரம் - கொங்கு நாட்டிலுள்ள ஊர்கள். பழனி - பழனிமலை

பாடவேறுபாடு - 1 செணத்தில் 2. காடன் 3 மனதினில் 4. கேள்க்கையிட்டுச் 5 விசையாபுரி 6 புஷ்பம் 7. மெய்யினில் 8. பையுடன் ருத்திராட்சம் 9 சுருக்காய் 10 காலினில் 12. மெள்ளத் 13 மெள்ள 15. வீட்டுக்குள்ளே 19. இலை போட்டானே 20 வருகல்வகை 21 லாமங்கே 23. தனிலே 24. அவளிட 27. குப்பிகளும் 28. வளைகள்சர வாவிவிநல் குலைமுருகும் 30. செய்யுமென்றேன் 31. போதிலெனை 32. சிவமலை 33 வழியாலே 34. பாதை வழியாகவே பொன்னூதியூர் கண்டேன் 35. தலபிரபலங் கண்டு சவி ப்பகன்றேனே

சுவடிச்சொல் - 11. குடுத்தேன் 14. பாப்பார் 16. கரியுடனே 17. கரியும் 18 காய்கரியும் 22. பாப்பான் 25. அதுக்குனான் 26. எளுதினேன் 29 சபாரஞ்சி.

(Pakaletti cennimalaikku varutal)

Taru

varukira valitanilē - canattil
valattili runtakatān itattilēra
tiruvulac ceyalenavē - tiruttuc
cīkkira mākavē vāykkumenrē

pinnaiyum nālatitān - varukaiyil
pōttuvala mānataip pārttanayyā
ennuta yōkamenrē - manattil
ennikkon tēnpūcai pannikkontēn

kerutan itamākat - tutaitattik
kēkkaiyittuc cayanam pārkkaiyilē
marupati pālkutamum - vantatu
vāccutu mattiyānam āccutenrēn

vicayā purikatantēn - cennimalai
vītikantēn vipūti kontēn
pucamēl tarittukkontēn - meyyil
pūcikkon tēnkaiyai vīcikkontēn

cankucē kantiyutan - uttirātcam
tarittukkon tēnmellac cirittukkontēn
cenkaiyil pirampetuttēn - mārpil
ceccaiyuta nēlinkam vaiccukkontēn

pāttiram mayilirattai - tirunīrrup
paiyumpi rampumoru kaiyiletuttēn
cūttirac cātiyenru - teriyāmal
tulukkakkan natappēccaip pilikkakkontēn

pātak kurattumēlē - curukkatāyp
patakkuppatak kenrunān natakkaiyilē
vītiyil kāntapērkal - kālil
vilntārē curric cūlntārē

kotuttēn tirunīrraik - kaikattik
kontukunintu mellat tentanituvār

paṭuppār eḻuntiruppār - tiruniṟṟaip
pāṅkuṭaṉē mella vāṅkikkoḷvār

(cuppayyaṉ aḻaittu viruntiṭutal)

pārppār akrārattilē - varukaiyil
paṇṭāram taṉṉaivantu kaṇṭārkaḷē
kūppiṭuvār cilapēr - avviṭattil
kuppayyaṉ tampiciṉṉac cuppayyaṉum

viṭṭukku vārumeṉṟu - kūṭṭippōy
viruntukku nīṅkaḷum iruṅkaḷeṉṟē
kūṭṭuk kaṟiyuṭaṉē - kattarikkāy
kuḻampuk kaṟiyumveku nalampeṟavē

patiṉeṭṭuk kāykaṟiyum - ilaiyil
paṭaittē aṉṉamum koṭuttāṉē
ketikeṭṭup pōṉavaṉpōl - iṭaiyoṉṟu
kēṭṭēṉē ilaiyoṉṟu pōṭṭāṉē

upput tirumañcaṉam - varkkavakai
uḷḷatel lāmiṉi aḷḷivaittāṉ
vaippāy vāḻttikkoṇṭēṉ - nāṉum
vāyppuṭaṉ cāppiṭṭu ēppamiṭṭuk

koṇṭēṉ ataṉpiṟaku - pārppāṉ
koṭuttaōr aṭaikkilai maṭikkaiyilē
uṇṭaviṭ ṭukkuraṇṭakam - ceykiṟa
tuḷḷatu namakkitu nallateṉṟēṉ

(viruntiṭṭa viṭṭil pakaletti tiruṭutal)

māmaṟai taṉaippaṭitta - cuppayyaṉ
maṉaiyāṭṭi yumveku paṇipūṭṭi
nēmuka mākavumē - avaḷiṭa
nittiraicō titturā vettaniṉaittēṉ

arttacā mantaṉṉilē - eṉakku
aṉṉamiṭṭa viṭṭiṉil kaṉṉamiṭavē
nittirai taṉaiveṟuttēṉ - kaṭavai
nempivait tēṉveku tempuvaittēṉ

pūntēṉ maṉaitaṉilē - avaḷuṭa
poṉṉuṭaimai taṉaikkaṇṭu eṉṉuṭaimaieṉṟēṉ
āyntēṉ uṭaimaivakai - atukkuṉāṉ
aṭṭavaṉai eḻutiṉēṉ caṭṭamuṭaṉē

kontaḷa ōlaikaḷum - caṭaivillaik
kuppiyuṭa ṉēcarap paṉiyum
vantitōḷ vantiyuṭaṉ - taṅka
vaḷaiyalcara vāvilik kulaimurukum

aparañci yāliḷaitta - patakkattil
āṇimut taikkaṇṭu tirāṇivaittēṉ
caparañ citamāṉa - kuṭamaṇit
tāvaṭa mumpavaḷat tāvaṭamum

pāṭakam kolucutaṇṭai - kalcarap
paṇiyuṭaṉut taṇṭaraḷa maṇiyuṭaṉē
cūṭakam kaikkaṭayam - taṅkac
cuṭṭiyuṭa ṉēnalla aṭṭikaiyum

palapala paṇikaḷellām - pataiyāmal
paṟitē ṉēveku tiṟattuṭaṉē
kalaimakaḷ kavitaivaḷar - cuppayyaṉ
kaṇṭaip pākuṭaṉ muṇṭācaiyeṭuttēṉ

nittirai ceykumeṉṟēṉ - uṅkaḷukku
niṉaivāṉa pōtileṉṉai niṉaiyumeṉṟēṉ
attuṉaiyum paṟittēṉē - cāmpalai
aṭittēṉē ōṭṭa meṭuttēṉē.

(Paḻaṉimalaikku varutal)

vaṟumaikaḷ tīrntataiyyā - civaṉmalai
vaḻiyāka vēveku teḷivuṭaṉē
aṟiyātāṉ pōlē - kāṅkayam
aṭuttē ṉēpatam paṭittēṉē

pārōr pukaḻukiṉṟa - kāṭaiyūrp
paṇṇōtu vārpukaḻ poṉṉūtiyūr
tārā puraṅkatantēṉ - paḻaṉit
talattukku vantuṉāṉuṅ kelittēṉē.

- taṉṉat taṉa taṉṉā -

Pakaletti comes to Chenn̲imalai

Tan̲n̲a - Tan̲a - Tan̲n̲ā-

12. On my way at a certain moment,
A he-buffalo went from right to left;
Deeming it an omen, by His Grace,
Confident that my theft will be encompassed,
Soon enough I went ahead;
A few feet more, and a bird flew
From left to right-a crow-pheasant
Portending good; and I performed a prayer
Within my mind, blessing my luck!
A brahminy-kite went to the left!
I beat my thighs in joy hearing its cry
As a good omen! Again I saw
A pot of milk being carried, another good omen;
Midday came when I neared Vijayamaṅkaḷam.
Passing it, I came to Cen̲n̲imalai
With its goodly streets, where I took sacred ash
And smeared myself all over my arms,
Forehead and body; swinging my hands, I walked,
Happily I wore a string of shells round my neck,
And a chaplet of eleocarpus beads, to boot;
In my hand I held a round gong and a wand;
On my chest bedaubed with sandal-paste,
Hung a *linkam*, symbol of a Saivaite true!
A holy vessel, peacock-feathers
A sachet of sacred ash, and a cane in hand,
Disguising my low caste, I spoke
In a dialect of Kannada with Urdu mixed:
On my wooden sandals I walked briskly,
'Pat - pat - pat', ever so confidently!
On seeing which the people on the street
Fell at my feet and gathered round me

Believing me to be a holy man!
Folding their hands in reverence
Meekly they bowed before me;
Some did fall prostrate on the ground,
And then get up to receive piously
The sacred ash from my sachet holy.

Cuppaiyaṉ Inviting Pakaletti to Dinner

In the Brahmin street as I walked along
Many did come to see the mendicant.
Some did invite me to their homes;
One Cuppaiyaṉ, younger brother of Kuppaiyaṉ,
Insisted thus: "Please honour us with your visit
And dine with us, O holy man!"
And oh, what a fare it was!
Curry with sauce, brinjal-broth
Along with eighteen kinds of vegetables,
On the plantain leaf he served
Along with cooked rice! I fell to it,
Like one who had not seen food
For long! Seasoned viands with salt to taste,
Varieties of food, he heaped on my leaf,
Bidding me, again and again, to eat;
Gratefully I blessed him and ate my fill,
And well satisfied, let out a belch!
And after, the brahmin offered me
Betel-leaf with betel-nut to eat
As it is the practice, after a goodly dinner.
"Betraying the trust where one has eaten
Is sinful: May be true, but not for me"
Said I to myself!
"Well it is to steal here,
Even where I have been feted!"

Pakaletti stealing in the house of his host

The wife of Cuppaiyan̲, the learned brahmin,
Wore on her person many a rich ornament
And costly jewel; straight I decided,
To test if she had slept soundly,
Before I began my handiwork!
At dead of night I planned,
To make a hole in the wall with my iron-crow;
Sleep I scorned and bided my time,
Till all was silent in the house;
Then I lifted up the door with all my strength;
And entered the room where the women slept.
Seeing her jewels and her belongings golden,
Said I to myself: "Henceforth they are mine!"
I scrutinised each jewel and listed them all:
Jewels for the hair, round piece for the crown;
Ear-studs; diamond collar; armlet
On the elbow; golden bangles; clusters
Of ear-rings; bracelets of gold!
Very expertly I removed the necklace
Inlaid with prime pearls!
Chaplets of virgin gold, bound to attract
All eyes in an assembly; collar of coral;
Jewels round the legs; anklets;
Gold chain for the hand; necklace of gold beads;
Bracelets; gold bands for wrists;
Forehead-jewel of gold; choker of gold
For the neck. Many a jewel thus did I filch
With finesse from the sleeping beauty!
I removed too Cuppaiyan̲'s turban,
Mine own host's, worked with golden filigree!
"Sleep on, Sir and Madam!" I said to them:

"You will be thinking of me, when you wake up!"
All valuables in the room I purloined,
And blowing my magic powder o'er them,
I fled from the place.

Arrival at Pal̠an̠i Hills

"Oh gone is my penury!", I cried in joy;
Past Civan̠malai I wended my way
And reached kāṅkēyam even like a kind
And all too innocent person, singing many a hymn
Pious and devout! Crossing on my way
Kāṭaiyūr praised by all and Pon̠n̠ūtiyūr,
Reputed for its Saivite singers of hymns,
I passed by Tārāpuram and at last
Reached the holy hill of Pal̠an̠i,
Rejoicing in my success thus far.

Tan̠n̠attan̠a tan̠n̠ā

(மதுரைக்கு வருதல்)

விருத்தம்

13 அருள்மலைக் குகனை வாழ்த்தி அய்யர்தென் பழனி வேலர்
திருவடி யதனைக் கண்டு தியானமாய்த் தெண்டஞ் செய்து
மருமல ரருள்திண் டுக்கல் வழியது [1]கடந்து நானும்
[2]பெருமைசேர் மதுரை கண்ட பிரபலஞ் சொல்லு வேனே.

அருள்மலைக்குகன் - அருள்மலையில் வீற்றிருக்கும் முருகபெருமான். தெண்டம் - தண்டம் - பணிதல், வணக்கம். மருமலர் - வாசனை மிகுந்த மலர். பிரபலம்- பெருமை.

***பாடவேறுபாடு** - 1 கண்டு நடந்து 2. மருவு பாண்டியன் தேசத்தில் மதுரைமா நகருற் றேனே.*

(Maturaikku varutal)

Viruttam

arul̤malaik kukan̠ai vāl̤tti ayyarten̠ pal̠an̠i vēlar
tiruvaṭi yatan̠aik kaṇṭu tiyān̠amāyt teṇṭañ ceytu

marumala raruḷtiṉ ṭukkal vaḻiyatu kaṭantu nāṉum
perumaicēr maturai kaṇṭa pirapalañ collu vēṉē.

Arrival at Madurai

13. Singing the praise of Lord Kukaṉ of Aruḷmalai
I worshipped at the feet of the Lord Paḻaṉivēlaṉ,
And meditating on Him and making my obeisances,
I continued on my journey
And reached Tiṇṭukkal rich in fragrant flowers.
Preceeding southwards I reached the city of Maturai,
Of whose grandeur I shall now speak:

(தலயாத்திரை செல்லல்)

தரு

14 கோட்டைக் [1]கொத்தளமதிலும் - நல்லநல்ல
கொம்மைகளும் சித்திரப் பொம்மைகளும்
நாட்டும் புகழ்படைத்த - வைகை
நதியழகும் மதுரைப் பதியழகும் 1

கண்டேன் விழிகுளிரச் - சொக்கரைக்
கருத்திலே நானும் இருத்திக்கொண்டேன்
விண்டலம் புகழுகின்ற - மதுரை
மீனாட்சி என்னாட்சி கடாட்சியென்றேன் 2

பாதம் பணிந்துகொண்டேன் - மதுரைப்
பதியிலிருந்து வைகை நதிகடந்தேன்
ஓதும் புகழ்படைத்த - கள்ளழகர்
உபையபத மிருக்கும் சபையுங்கண்டேன் 3

பாவம் பறிகொடுத்தேன் - அழகரைப்
பணிந்துதீர்த் தந்துளசி புனைந்துகொண்டேன்
சீவிலிப் புத்தூரில் - பரம
சிவனிரு பதத்தையுங் கவனஞ்செய்தேன் 4

திருச்செந் தூரில்வந்தேன் - முருகரைத்
தியானித்துக் கொண்டுமத் தியானத்திலே

கருச்செந் தூரைவிட்டேன் - அக்கியானங்
கடந்துவிட் டேன்வழி நடந்துகொண்டேன் 5

[3]இராமேசு பரமுங்கண்டேன் - முராரி
இராமரைச் சேவித்து நாமமிட்டேன்
போமேசு ரங்கள்விட்டேன் - பாவத்தைப்
[4]போக்கிக்கொண் டேன்வடக்கு நோக்கிக்கொண்டேன் 6

திருக்கே தாரத்தையும் - கண்டு
தொழுதேனே செல்வமும் ஆனேனே
உருக்கே தாரம்விட்டேன் - தீவினை
ஒழித்துவிட் டேன்கலி துலைத்துவிட்டேன் 7

காளத்தி நாதரையும் - கண்ணாரக்
[5]கண்டுகொண் டேன்மெள்ளத் தெண்டனிட்டேன்
பாழுற்று வினைகளெல்லாம் - பருதிமுன்
பனிக்குலம் போலவே தணிந்ததய்யா 8

ஆரூர்த் தியாகரையும் - சேவித்து
அங்கத்தில் வினைதனை மங்கவிட்டேன்
தேரூர் வீதியுள்ள - கும்பகோணத்
தெருவில் சிவனைக்கண்டு கருதிக்கொண்டேன் 9

திருவரங்கத் துக்குவந்தேன் - புன்னையாற்றில்
தீர்த்தமாடி [6]ரங்கரைப் போற்றிக்கொண்டேன்
அருணா சலந்தனிலே - இருக்கும்
அண்ணாமலை நாதர் உண்ணாமுலையாள் 10

திருவடி தனைப்பணிந்தேன் - மறுநாள்
திருப்பதி கண்டு கருப்பதியைவிட்டேன்
தரணியில் [7]மனிதர்செய்யும் - [8]பாபநாசத்
தலத்தைச் சேவித்துவெகு [9]பலத்துடனே 11

திருத்தணி வேலரிட - பதத்தையும்
தெரிசித்துக் கொண்டுநானு மொருபுத்தியாய்
கருத்தணி தனைக்கடந்தேன் - நல்ல
கண்ணனூர் மாரிபதம் விண்ணப்பஞ் செய்தேன் 12

கச்சிப் பதியில்வந்தேன் - அவ்விடத்தில்
கம்பநாதர் பதத்தையும் கும்பிட்டுக்கொண்டேன்
கச்சுப் பதுமுலையாள் - என்று
காமாட்சி யைப்போற்றக் கடாட்சமுற்றாள் 13

தில்லைப் பதியில்வந்தேன் - அவ்விடத்தில்
[10]சிதம்பர நாதர்பொற் பதம்பணிந்தேன்
முல்லைப் பூவனஞ்சூழ் - கழுக்குன்ற
மூதூர் [11]அரனிட பாதங்கண்டேன் 14

திண்டோ தரன்போலே - திருச்சி
ராப்பள்ளி யிலுமொரு ராப்பள்ளிதான்
[12]கொண்டேன் எழுந்திருந்தேன் - சீரங்க
கோவிந்த [13]நாதரைச் சேர்வைசெய்தேன் 15

அருள்சேர் கருவூரில் - பசுபதி
[14]அரனிட பதத்தையும் சரணஞ்செய்தேன்
தருவளர் கொடுமுடிவாழ் - மகுடலிங்கர்
[15]தாளைக்கண் டேன்செவ் வேளைக்கண்டேன் 16

தொனிச்சங் கோசையுள்ள - விருத்தாசலம்
துதித்துக்கொண் டேன்மனதில் மதித்துக்கொண்டேன்
இனிச்செங் கோட்டில்வந்தேன் - அர்த்தநா
ரீசனைப் போற்றிமறு வேசமெடுத்தேன். 17

கொத்தளம் - மதில் மேலுள்ள மறைவிடங்கள், மதிலுறுப்பு. மதில் - கோட்டைச்சுவர். கொம்மை - மூலை. சித்திரப்பொம்மை - ஓவியப்பாவை, பொம்மை பதி - ஊர் சொக்கர் - மதுரைச் சிவபிரான் விண்டலம் - தேவருலகம். என்னாட்சி - என்னாச்சி - என்தாயே கடாட்சி - அருள்செய் பாதம் - திருவடி. கள்ளழகர் - பாண்டிய நாட்டிலுள்ள அழகர்மலையில் கோயில் கொண்டுள்ள திருமால். உபையபதம் - உபயபதம்- இருதிருவடிகள் சபை - சபா மண்டபம். பாவம் - தீவினை. தீர்த்தம் - ஆராதனை நீர் துளசி - திருத்துழாய் ஸ்ரீவிலிப்புத்தூர் - ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர். கவனம்- கருத்து திருச்செந்தூர்- முருகக்கடவுளின் ஆறு படைவீடுகளுள் ஒன்று; தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் உள்ளது. மத்தியானம் - மதியம், நண்பகல். கருச்செந்தூர் விட்டேன் - பிறவியை விட்டேன் அக்கியானம் - அஞ்ஞானம் - அறியாமை இராமேசுபரம் - இராமேச்சுரம் - இராமேஸ்வரம். முராரிஇராமர் - திருமாலாகிய இராமர். சேவித்து - வணங்கி. நாமம் - நெற்றியில் அணியும் நாமம் போமேசுரங்கள் விட்டேன் - செருக்கானதை தொலைந்துபோக விட்டேன் வடக்கு - வடதிசை.

திருக்கேதாரம் - இமயமலையில் உள்ள ஒரு சிவத்தலம். தாரம் - மனைவி. தீவினை - பாவம் கலி - துன்பம். காளத்திநாதர்- சீகாளத்தி என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் பாழுற்று - அழிந்து. வினை - தீவினை, பாவம். கலி - துன்பம் காளத்திநாதர் - சீகாளத்தி என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான். பாழுற்று - அழிந்து வினை - தீவினை, பாவம் பருதி -பரிதி -சூரியன். பனிக்குலம் - பனிக்கூட்டம் ஆரூர்த்தியாகர் - திருவாரூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் தியாகேசுவரர், சிவன். அங்கம் - உடல், சரீரம் மங்கவிட்டேன் - கெடச்செய்தேன். தேரூர்வீதி - தேர் ஊர்கின்ற (செல்கின்ற) வீதி. கும்பகோணம் - திருக்குடந்தை என்னும் தலம். திருவரங்கம் - ஸ்ரீரங்கம்- சீரங்கம் புன்னையாறு - பொன்னியாறு, நதி. ரங்கர்- திருவரங்கத்தில் பள்ளி கொண்டுள்ள அரங்கநாதர், திருமால் அருணாசலம் - திருவண்ணாமலை. அண்ணாமலைநாதர் - திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான். உண்ணாமுலையாள் - திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் அம்பிகை, உமை. திருப்பதி - திருவேங்கடம் என்னும் திருமால் தலம். கருப்பதி - கருவூர் - பிறப்பு தரணி- பூமி பாபநாசம் - பாவநாசம் - பாவம் நீக்கும் தலம். பலம்- வலிமை திருத்தணி - திருத்தணிகை, முருகக்கடவுளின் ஆறு படைவீடுகளில் ஒன்று. வேலர் - முருகர். கண்ணனூர் மாரி - திருச்சி மாவட்டம் கண்ணனூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் மாரியம்மன். விண்ணப்பம் செய்தேன் - வணங்கி முறையிட்டேன் கச்சிப்பதி - காஞ்சிபுரம் கம்பநாதர்- காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதர், சிவன் பதம் - திருவடி கச்சு - கச்சணிந்த. பதுமுலை -பெருத்த முலை காமாட்சி - காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அம்பிகை, உமை தில்லைப்பதி - சிதம்பரம் என்னும் தலம். கழுக்குன்றம் - திருக்கழுக்குன்றம். மூதூர் - பழமையானஊர் அரன் - சிவன். திண்டோதரன் - பருமனானவன் திருச்சிராப்பள்ளி - திருச்சி ராப்பள்ளி - இரவில் தூங்கி. சீரங்க கோவிந்தநாதர் - சீரங்கத்தில் பள்ளி கொண்டுள்ள திருமால். சேர்வை - தரிசனம். அருள்சேர் - கருணை மிகுந்த. கருவூர் - கரூர் பசுபதி - கரூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவன். தருவளர்-மரங்கள் வளர்கின்ற கொடுமுடி - திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி, கொங்கு நாட்டின் ஏழு சிவத்தலங்களுள் ஒன்று. மகுடலிங்கர்- திருப்பாண்டிக்கொடுமுடியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவன். தாள் - திருவடி. செவ்வேள் - முருகவேள் தொனிச்சங்கு - சங்கோசை விருத்தாசலம் - திருமுதுகுன்றம், கடலூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிவத்தலம் செங்கோடு - திருச்செங்கோடு, சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிவத்தலம். அர்த்தநாரீசன்- பாதியுடம்பு பெண்வடிவான சிவன், திருச்செங்கோட்டிலுள்ள இறைவன் மறுவேசம் - மறுவேடம்- மாறுவேடம்.

பாடவேறுபாடு - 1. கொத்தள மதில்களும் 2. கடாட்சி என்னாட்சி என்றேன். 3. ராமேஸ் பரமுங் 4 போக்கிவிட்டேன் 5 கண்டேன் 6. ரங்கநாதரைப் 7 மனிதர்செய்த 8. பாவநாசத் 9 பிலத்துடனே 10. சிதம்பரதேவர் பொற்பதத்தைச் சேர்வைசெய்தேன் 11. ராமனிட 12. கொண்டெழுந் திருந்தேன் 13. நாதனைச் 14. அரனிரு பதத்தையுங் கவனஞ் செய்தேன் 15 தாள்கண் டேன்செவ் வேள்கண்டேன்

(Talayāttirai cellal)

Taru

kōṭṭaik kottaḷamatilum - nallanalla
kommaikaḷum cittirap pommaikaḷum
nāṭṭum pukaḻpaṭaitta - vaikai
natiyaḻakum maturaip patiyaḻakum

kaṇṭēṉ viḻikuḷirac - cokkaraik
karuttilē nāṉum iruttikkoṇṭēṉ
viṇṭalam pukaḻukiṉṟa - maturai
mīṉāṭci eṉṉāṭci kaṭāṭci yeṉṟēṉ

pātam paṇintukoṇṭēṉ - maturaip
patiyiliruntu vaikai natikaṭantēṉ
ōtum pukaḻpaṭaitta - kaḷḷaḻakar
upaiyapata mirukkum capaiyuṅkaṇṭēṉ

pāvam parikoṭuttēṉ - aḻakaraip
paṇintutīrt tantuḷaci puṉaintukoṇṭēṉ
cīvilip puttūril - parama
civaṉiru patattaiyuṅ kavaṉañceytēṉ

tiruccen tūrilvantēṉ - murukarait
tiyāṉittuk koṇṭumat tiyāṉattilē
karuccen tūraiviṭṭēṉ - akkiyāṉaṅ
kaṭantuviṭ ṭēṉvaḻi naṭantukoṇṭēṉ

irāmēcu paramuṅkaṇṭēṉ - murāri
irāmaraic cēvittu nāmamiṭṭēṉ
pōmēcu raṅkaḷviṭṭēṉ - pāvattaip
pōkkikkoṇ ṭēṉvaṭakku nōkkikkoṇṭēṉ

tirukkē tārattaiyum - kaṇṭu
toḻutēṉē celvamum āṉēṉē
urukkē tāramviṭṭēṉ - tīviṉai
oḻittuviṭ ṭēṉkali tulaittuviṭṭēṉ

kāḷatti nātaraiyum - kaṇṇārak
kaṇṭukoṉ tēṉmeḷḷat teṇṭaṉiṭṭēṉ
pāḻuṟṟu viṉaikaḷellām - parutimuṉ
paṉikkulam pōlavē taṉintatayyā

ārūrt tiyākaraiyum - cēvittu
aṅkattil viṉaitaṉai maṅkaviṭṭēṉ
tērūr vītiyuḷḷa - kumpakōṇat
teruvil civaṉaikkaṇṭu karutikkoṇṭēṉ

tiruvaraṅkat tukkuvantēṉ - puṉṉaiyāṟṟil
tīrttamāṭi raṅkaraip pōṟṟikkoṇṭēṉ
aruṇā calantaṉilē - irukkum
aṇṇāmalai nātar uṇṇāmulaiyāḷ

tiruvaṭi taṉaippaṇintēṉ - maṟunāḷ
tiruppati kaṇṭu karuppatiyaiviṭṭēṉ
taraṇiyil maṉitarceyyum - pāpanācat
talattaic cēvittuveku palattuṭaṉē

tiruttaṇi vēlariṭa - patattaiyum
tericittuk koṇṭunāṉu moruputtiyāy
karuttaṇi taṉaikkaṭantēṉ - nalla
kaṇṇaṉūr māripatam viṇṇappañ ceytēṉ

kaccip patiyilvantēṉ - avviṭattil
kampanātar patattaiyum kumpiṭṭukkoṇṭēn
kaccup patumulaiyāḷ - eṉṟu
kāmāṭci yaippōṟṟak kaṭāṭcamuṟṟāḷ

tillaip patiyilvantēṉ - avviṭattil
citampara nātarpoṟ patampaṇintēṉ
mullaip pūvaṉañcūḻ kaḻukkuṉṟa
mūtūr araṉiṭa pātaṅkaṇṭēṉ

tiṇṭō taraṉpōlē - tirucci
rāppaḷḷi yilumoru rāppaḷḷitāṉ
koṇṭēṉ eḻuntiruntēṉ - ciraṅka
kōvinta nātaraic cērvaiceytēṉ

aruḷcēr karuvūril - pacupati
araṉita patattaiyum caraṇañceytēṉ
taruvaḷar koṭumuṭivāḷ - makuṭaliṅkar
tāḷaikkaṇ ṭēṉcev vēḷaikkaṇṭēṉ

toṉiccaṅ kōcaiyuḷḷa - viruttācalam
tutittukkoṇ ṭēṉmaṉatil matittukkoṇṭēṉ
iṉicceṅ kōṭṭilvantēṉ - arttanā
rīcaṉaip pōṟṟimaṟu vēcameṭuttēṉ

Pilgrimage

14. Imposing with its ramparts, its lovely figures
Of mortar made, its fortifications,
And the river Vaikai with its lasting fame-
Maturai, the city beautiful, I saw!
I drank in, with my eyes its glory.
The form of Lord Cokkanātar, I fixed in my mind;
I hailed the Goddess Mīṉāṭci, adored
By all the Celestials, praying to Her:
"O Goddess mine! grant me your Grace:
I prostrate at your divine feet"
And then left the city behind me,
Crossing the river I went towards the temple
Of the farifamed God, Kaḷḷaḻakar[7]
Where I fell at His twain feet divine,
And rid myself of all my sins!
Offering worship to Aḻakar, I sprinkled on my head
The holy water offered to me and the sprigs
Of sacred-basil, given in the sanctum.
At Srivilliputtūr I meditated
On the feet divine of Lord Paramacivaṉ!
To Tirucentūr then I came
And meditated on Lord Murukaṉ! by noon,

I had left behind my cycle of birth:
The sea of ig norance, I had crossed.
I went on my way again and saw
Rāmēsvaram the holy, and bowed before Murāri,
Lord Rāma, enshrined therein, and made
A mark on my forehead like Vaishnavites do!
All my ego and self I surrendered;
And wiped were my sins in full!
Saw I in the north holy Kētāram
Where I worshipped. Richer I grew
In merit; lost were all my sins and evil:
My *Kali* [8] I wiped off.
I saw too, the Lord of Kālahatti!
With all my eyes I feasted on His form!
Gently I genuflected before Him,
And all my rotten sins, like mists
Before the Sun were dissolved for sure!
I then worshipped Lord Tiyākarāja:
My corporeal sins, then I shed.
I went to Kumpakōṇam with its car streets;
I saw Lord Civa and fixed Him in my mind,
Came I then to Tiruvaraṅkam
And bathing in the holy Kāvēri,
I prayed before Lord Raṅkanāta!
At Aruṇācalam holy, I bowed
Before the Lord of Aṇṇāmalai and His spouse,
Goddess Uṇṇāmulai. The next day at Tiruppati
I prayed and rid myself of the cycle of birth,
I visited Pāpanacam where the sins of all are destroyed.
And at Tiruttaṇi I prayed to the divine feet
Of Lord Vēlaṉ with single-minded devotion

And I crossed the sea of birth,
At Kaṇṇaṉūr I offered prayers
To the feet of Goddess Māriammaṉ for Her grace.
To Kāñci city then I came:
I worshipped at the feet of Ēkāmparanātar
The Lord therein, and hailed the Goddess Kāmākshi,
Of the cinctured-breast, so beautiful
And obtained Her gracious blessings.
I came then to Tillai city where I prayed
Before the golden feet of Lord Citamparanāta!
At Tirukkaḻukuṉṟam engirt with jasmine groves,
I adored the feet of Lord Civa enshrined therein.
Just for a night I stayed and slept
At Tiruccirāppaḷḷi even like a giant huge!
Then rose up in the morning and worshipped
Lord Kovinda, slumbering in Srirańkam!
At Karūr, city of Grace, I worshipped
Lord Pacupati and His divine feet;
At Sylvan Koṭumuṭi, full of trees,
I saw and adored the feet of Makuṭalińkar
Enshrined therein, and too, the Red Lord Murukaṉ!
I thought in my mind of holy Viruttācalam,
With its ever-sounding conches and prayed
To its God therein ensconced.
Then to Tiruccenkōṭu I came,
Where I hailed Lord Artanārisvara
In His androgynous form divine;
I then changed my disguise.

7. Kaḷḷaḻakar - Tirumāl enshrined in Aḻakarkoil
8. Kali - suffering

(தலயாத்திரை செல்லல்)

தரு

14*. கோட்டைக் கொத்தள மதில்களும் - சிங்கார
கொம்மைகளும் சித்திரப் பொம்மைகளும்
நாட்டுப்பொற் றாமரைக்குளம் - வைகை
நதியழகும் மதுரைப் பதியழகும் 1

கண்டேன் விழிகுளிர - சொக்கரைக்
கருதிமீ னாட்சியம்மன் தெரிசனமும்
கண்டேன் மனதாரச் - சன்னதியைக்
கூடிப்பணிந்து மேற்கு நாடிச்சென்றேன் 2

திருப்பரங் கிரிமுருகன் - பதத்தை
தெரிந்துதெரி சனங்கொண்டு இருந்தெழுந்தேன்
மருபழ முதிர்சோலை - நாதரை
வணங்கிக் கள்ளழகரைப் பணிந்துகொண்டேன் 3

[1]வண்டியூர் தனில்வந்தேன் - குளத்தினில்
வயனமாய் நீராடித் தயவுடனே
கொண்டல் மாயவன்தனையும் - கண்டுமனக்
குறைதீர்ந்து திருப்பெருந் துறைஅடுத்தேன் 4

மாணிக்க வாசகனார் - செய்துவைத்த
வண்ண மனச் சன்னதியெல்லாம்
பேணித் தொழுதுதினம் - அரத்துறைப்
பித்தனைப் பணிந்தேன் சித்தம் மகிழ்ந்தேன் 5

திருவேரகந் தொழுதேன் - மிக்கதிருச்
செந்தூர் குன்றுதோறும் வந்தாடல்செய்யும்
முருகேச னைப்பணிந்தேன் - அங்கேவினை
முடிக்கிவிட் டேன்வழி நடக்கலுற்றேன் 6

---

*பதிப்பிற்கு எடுத்துக்கொண்ட முதன்மைச்சுவடியின் 14ஆவது பாடலானது பாடவேறுபாட்டிற்குப் பயன்படுத்தப்பெற்ற தாள்சுவடியில் முற்றிலுமாக மாறுபட்டமைகின்றன. மற்றும் தாள் சுவடியில் பாடல்கள் கூடுதலாக உள்ளதால் இங்கு இப்பகுதி தரப்படுகின்றன.

இராமேஸ்வ ரத்தைக்கண்டேன் - தனுஷ்கோடி
[2]என்னும்தீர்த் தம்படிந்து புண்ணியம்பெற்றேன்
ஸ்ரீமான்ராம லிங்கரைப் - பணிந்தபின்
சீக்கிரமாய் மேற்கு நோக்கினேனே 7

திருநெல்வே லியிலுள்ள - தேவர்களைத்
தெரிசித்து குற்றாலங் கிரியில் வந்தேன்
பரவிய பாவநாசப் - புனல்மூழ்கி
பரனடி தொழுதேன் ஒருமனதாய் 8

அகத்திய முனியிருக்கும் - பொதிகைமலை
அடியில்உள் ளவர்களை அடிதொழுதேன்
மிகுத்தகன் னியாகுமரி - தாமிர
வேணி [3]பொருனைநதி பேணிப் பணிந்தேன் 9

[4]தலம்ஸ்ரீவில் லிப்புத்தூர் - தொழுதனன்
சங்கர நாராயண மங்கையைப் பணிந்தேன்
சிலம்பெனும் சதுரகிரியை - வலம்வந்து
தேடிச்ச டாதரியை நாடிப் பணிந்தேன் 10

[5]வேணாட்டில் புத்திடங்கொண்ட - ஈசுரன்
வாழுந் தலத்தையும் சேர்ந்துதொழுதேன்
கோணாத [6]சுந்தரனார்தம்மை -வெள்ளையானை
கூட்டிப் போகவந்த நாட்டிலுற்றேன் 11

[7]திருவஞ்சைக் களந்தொழுதேன் - பகவதியை
சேவடி வணங்கியென் பாவம்விட்டேன்
அருமைநஞ் சுண்டகூடல் - கற்பிணி
[8]ஆற்றினில் மூழ்கிவினை தீர்த்திடவே 12

தேவகிரி யுமையவளை - நஞ்சுண்ட
சிவனையும் கண்டுவெகு தவமடைந்தேன்
பாவமெனுங் கடல்கடந்தேன் - கூடநாட்டு
பண்ணவர்கள் தெரிசனம் புண்ணியம்பெற்றேன் 13

உடுப்பிசுப்பி ரமண்யதலத்தில் - வந்து
ஓங்குமுரு கய்யனைக்கண்டு ஆங்குபணிந்தேன்

வடக்கெனுந் திசைநடந்தேன் - டில்லியெனும்
மக்காவையும் கண்டு நிக்காமலே 14

குருகுலத் தாரெல்லாம் - அவரவர்வாழ்ந்த
குருக்ஷேத் திரமும் வரும்அஸ்தினாபுரமும்
. . . . - கொண்ட
ஆரணியம் வாழ்வே தாரண்யம்கடந்தேன் 15

அந்தத் தேசங்களில் - சிவஸ்தலத்து
அதிசயங் கண்டுவெகு கதியடைந்தேன்
விந்தை அயோத்திநகர் - தொழுதபின்
விருது துவாரகா புரிகடந்தேன் 16

கங்கை யமுனைநதியை - கண்ணால்
கண்டுபுன லாடிக் கொண்டுமகிழ்ந்தேன்
அங்கிருக்குந் தலங்களிலே - கோகர்ணம்
அடுத்தேனே பாவம் விடுத்தேனே 17

இலங்கையில் ராவணனார் - கொண்டுவந்த
இலிங்கத்தைப் பணிந்தனன் நலம்பெறவே
துலங்கிய ஜெகந்நாதம் - கிருஷ்ண
சுவாமியைத் தொழுதனன் நேமமாய் 18

திருப்பதியில் தனிவெங்கடா - ஸ்தலபதி
சேவடி தொழுதனன் ஆவலுடன்
மருப்புனை விருத்தாசலம் - கழுக்குன்றம்
வாழும் பரமர்இரு தாள்பணிந்தேன் 19

கண்ணப்பர் எச்சிலும் நுகர்ந்தோன் - [9]நாளாறில்
காட்சிதந்த காலத்தில் ஆட்சிஅரனை
விண்ணப்பம் செய்துதொழுதேன் - பூங்கோதை
மெல்லியரைக் கண்டிறைஞ்சி வல்லமைபெற்றேன் 20

ஆரணனும் நாரணனும் - காணாத
அண்ணாமலை யைப்பணிந்து உண்ணாமுலை
நாரணியின் தாள்பணிந்தேன் - குணதிசை
நாடினேனே தடங் கூடினேனே 21

தில்லைச் சபாபதியைத் - தெரிசித்து
சிவகாமியைத் தொழுதேன் தவறாமலே
வல்லதிரு ஞானசம்பந்தர் - பொருந்திய
வரமுற்ற சீர்காழி அரனைக் கண்டேன் 22

திருமறைக் காடுதொழுதேன் - சுவாமிமலை
செட்டீசரைத் தொழுதேன் கெட்டியாகவே
அருமறை யோர்பரவும் - கும்பகோணம்
அதிலுள்ள தேவரையும் துதிசெய்தேன் 23

சீர்பெறு திருவாரூர் - அதில்வந்து
தியாகரைத் தொழுதுநல்ல யோகமுற்றேன்
பார்புகழ் கம்பைநதியின் - புனலாடி
பாவமறவே கச்சிக் கோவிலும்சென்றேன் 24

ஏகாம் பரநாதர் - காமாட்சி
ஈஸ்வரியைத் தெரிசித்தேன் ஆச்சரியமாய்
[10]வாகான கண்ணனூரில் - மாரியை
வாழ்த்தித் தடம்பிடித்தேன் மேல்திசையில் 25

திருவானைக் காவலுற்றேன் - அகிலாண்ட
தேவிசம்பு கேஸ்வரனைக் கூவிப்பணிந்தேன்
மருவான சீரங்கத்தில் - பள்ளிகொண்ட
வளமைரங் கரைப்போற்றி உளமகிழ்ந்தேன் 26

காவேரி கொள்ளிடத்தில் - தீர்த்தமாடிக்
கள்ளமில்லாத் திருச்சிராப் பள்ளிவந்தேன்
தேவாதி தேவர்கள்தொழும் - தாயுமான
சிவனைப் பணிந்துமனக் கவலையற்றேன் 27

கொங்குநாட்டுப் பாதைவழியே - கட்டளையும்
குளித்தலையும் கடந்துமேற்கு வழித்தடமாய்
அங்கிருக்கும் ஆபெருணி - நதிப்புனல்
ஆடிக்கொண் டேன்கதித் தேடிக்கொண்டேன் 28

கரூர்பசு பதிலிங்கம் - தெரிசனம்
கண்டுவடி வுடையாளைக் கண்டுபணிந்தேன்
குருவான குருதீட்சனை - வெஞ்சமாக்
கூடலில் கண்டுவடக்கே நாடிச்சென்றேன் 29

கொடுமுடியில் மகுடலிங்கரைத் - தெரிசித்து
குங்குமஞ்சேர் வடிவுள்ள மங்கையைக் கண்டேன்
நெடிவாழ் வீரநாரணர் - பாதத்தை
நேருடன் பணிந்துகா வேரிகடந்தேன் 30

நமக்கினி நினைத்ததெல்லாம் - பலித்திடும்
நழுகாதென் றேவடக்கு வழிநடந்தேன்
உமைக்கொரு பாதியுடல் - அர்த்தபாகம்
உதவியசெங் கோட்டுப் பதியில்வந்தேன் 31

கோதைநகர் வீதியழகும் - நாககிரிக்
கோபுரத்துப் பிள்ளையாரைச் சேவித்தபின்பு
மாதுகுற வள்ளிநாயகர் - தெரிசனை
வாசனைக்கண் டத்தனாரி ஈசனைக்கண்டேன் 32

நாகீர ராதிகேசவர் - பாதத்தை
நன்றாய்த் தொழுதுமன தொன்றாகவே
வாகான நிலத்தம்பிரான் - சந்நிதியை
வாசமாய்ப் பணிந்துமறு வேசமெடுத்தேன். 33

திருப்பரங்கிரி - திருப்பரங்குன்றம், முருகக்கடவுளின் ஆறு படைவீடுகளுள் ஒன்று மரு - வாசனை பழமுதிர்சோலை - முருகக் கடவுளின் ஆறு படைவீடுகளுள் ஒன்று வண்டியூர் - மதுரையின் ஒரு பகுதி வயனமாய் - வகையாய். கொண்டல்மாயவன்- மேகம் போன்ற திருமால் திருப்பெருந்துறை - மாணிக்கவாசகரை சிவன் ஆட்கொண்டருளிய தலம் மாணிக்கவாசகன் - சமயக்குரவர் நால்வரில் ஒருவர். அரத்துறை- ஓர் ஊர் பித்தன் - சிவன். சித்தம் - உள்ளம், மனம் திருவேரகம் - முருகக்கடவுளின் ஆறுபடைவீடுகளுள் ஒன்று முருகேசன் - முருகப்பெருமான். தனுஷ்கோடி - இராமேசுவரத்திற்குத் தென்கிழக்காக நீண்ட தரைமுனையிலுள்ள பிரசித்தமான தீர்த்தகட்டம், இது கடலழிப்பால் மறைந்துவிட்டது. ராமலிங்கர் - இராமர் வழிபட்ட சிவன். குற்றாலங்கிரி - குற்றாலமலை புனல் - ஆறு, நீர். பரனடி - சிவனின் திருவடி பொதிகைமலை -பொதியமலை தாமிரவேணி - தாமிரபரணி என்னும் பொருனைநதி, பாண்டிநாட்டிலுள்ளது பேணி - விரும்பி சங்கரநாராயண மங்கை - கோமதி அம்மன் சிலம்பு - மலை சதுரகிரி -திருவனந்தபுரத்தருகிலுள்ளஓர் மலை, சிவத்தலம். சடாதரி - சடையைத் தரித்தவள், பார்வதி வேணாடு - வேள்+நாடு, கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் திருவிதாங்கூர்ச் சீமையின் பெரும்பகுதி அடங்கிய பிரதேசம். புத்திடங்கொண்ட - புற்றினை இருப்பிடமாகக் கொண்ட கோணாத - நெறிபிறழாத சுந்தரனார் - சுந்தரர் சமயக்குரவர் நால்வரில் ஒருவர் திருவஞ்சைக்களம்- மலைநாடான சேரநாட்டில் (கொச்சியில்) உள்ளது, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும், சேரமான்

பெருமாள் நாயனாரும் இத்தலத்திலிருந்துதான் புறப்பட்டு கயிலைமலை அடைந்தனர் பகவதி - உமையம்மை. சேவடி - அழகிய திருவடி அருமை - பெருமை நஞ்சுண்டகூடல்- ஓர் ஊர் கற்பிணி ஆத்தினில் - கபினி என்னும் ஆற்றினில் தேவகிரி- ஓர் ஊர் கூடநாடு - நஞ்சுண்ட கூடல். பண்ணவர் - கடவுள். உடுப்பி - கர்நாடக மாநிலத்தில் உள்ள ஓர் தலம் ஓங்கு முருகய்யன் - உயர்ந்த பெருமையுடைய முருகன் ஆங்கு - அவ்விடம். டில்லியெனும் மக்கா - அரேபியாவிலுள்ள மெக்கா நகரிற்கு நிகரான டெல்லி நகரம். நிக்காமலே - நிற்காமலே, நில்லாமலே. குருகுலத்தார் - குருவமிசத்தார், கௌரவர் பாண்டவர் வமிசத்தார். குருக்ஷேத்திரம் - டில்லி நகரத்தருகிலுள்ள பாரதப்போர் நடந்த பூமி. அஸ்தினாபுரம் - கௌரவரின் தலைநகர் ஆரணியம் - காடு வேதாரண்யம் - திருமறைக்காடு எனும் தலம் விந்தை - அழகு, ஆச்சரியம் விருது - வெற்றி துவாரகாபுரி- துவாரகை, கண்ணபிரான் அரசுபுரிந்த நகரம். புனலாடி - நீராடி. கோகர்ணம் - திருக்கோகர்ணம், கர்நாடகாவிலுள்ள சிவத்தலம் துலங்கிய - சிறந்து விளங்கும் ஜெகந்நாதம் - சகந்நாதம் - ஓரிசா மாகாணத்தில் பூரி என்று வழங்கும் விஷ்ணுதலம் கிருஷ்ணசுவாமி - திருமால் நேமமாய் - முறையாக விருத்தாசலம் - திருமுதுகுன்றம். கழுக்குன்றம் - திருக்கழுக்குன்றம் பரமர் - சிவன். தாள் - திருவடி கண்ணப்பர் எச்சிலும் நுகர்ந்தோன் - கண்ணப்பர் ஊட்டிய எச்சில் இறைச்சியை உண்ட காளத்தியப்பர். பூங்கோதை - பூமாலையணிந்த உமை இறைஞ்சி - வேண்டி. ஆரணன் - பிரமன். நாரணன் - நாராயணன், திருமால் அண்ணாமலை - திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் அண்ணாமலைநாதர், சிவன் உண்ணாமுலை - திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் உமையாள் நாரணி - உமை குணதிசை - கிழக்குத்திசை தடம் - வழி. தில்லைச்சபாபதி - சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவன் சிவகாமி - பார்வதி, உமை திருஞானசம்பந்தர் - சமயக்குரவர் நால்வரில் ஒருவர் சீர்காழி - காவிரிக்கு வடகரையிலுள்ள சிவத்தலம், திருஞானசம்பந்தர் பிறந்தருளிய ஊர் திருமறைக்காடு - வேதாரணியம் சுவாமிமலை- திருவேரகம், முருகக்கடவுளின் ஆறு படைவீடுகளுள் ஒன்று செட்டீசர் - சிவன் அருமறையோர் - வேதம் ஓதுபவர் பரவும் - துதிக்கும் கச்சிக்கோவில்- காஞ்சிபுரம் மேல்திசை - மேற்குதிசை திருவானைக்காவல் - திருவரங்கத்திற்கு அருகிலுள்ள சிவத்தலம். அகிலாண்டதேவி -திருவானைக்காவலில் எழுந்தருளியிலுக்கும் உமையாள் சம்புகேஸ்வரர் - திருவானைக்காவலில் நாவல் மரத்தடியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவன். மருவான - அழகிய தாயுமானசிவன் - திருச்சிராப்பள்ளியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவன். கொங்கு நாடு - இன்றைய கோவை, ஈரோடு, சேலம் மாவட்டப்பகுதிகள் அடங்கிய பகுதிகள் கட்டளை - குளித்தலையருகிலுள்ள ஊர். குளித்தலை - குழித்தலை, திருச்சிக்கருகிலுள்ள ஊர் ஆபெருணி - அமராவதி ஆறு. கதி - மோட்சம் கரூர் - ஓர் சிவத்தலம், திருச்சிக்கருகில் உள்ளது பசுபதிலிங்கம் - கரூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவன். வடிவுடையாள் - கரூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவி, கிருபாநாயகி எனும் உமை குருதீட்சன் - இறைவன் வெஞ்சமாக்கூடல் - கரூர்க்கு தென்கிழக்கில் 24 கிமீ தூரத்திலுள்ள ஊர், வெஞ்சன் என்னும் வேடமன்னன் வழிபட்ட திருவூர் ஆதலாலும், குடவன் ஆற்றோடு ஒரு காட்டாறு கூடுவதாலும் வெஞ்சமாக்கூடல் என்னும் பெயராயிற்று. கொடுமுடி - திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி எனும் தலம். மகுடலிங்கர் - திருப்பாண்டிக் கொடுமுடியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவன். வடிவுள்ள மங்கை

- திருப்பாண்டிக்கொடுமுடியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பண்மொழியம்மை என்னும் உமையாள். வீரநாரணர் - திருப்பாண்டிக் கொடுமுடியில் பள்ளி கொண்டுள்ள அரங்கநாதர் என்னும் திருமால் நழுகாது - தவறாது அர்த்தபாகம் - பாதியுடல். செங்கோட்டுப்பதி - திருச்செங்கோடு கோதைநகர், நாக்கிரி - திருச்செங்கோட்டின் வேறுபெயர்கள் கோபுரத்துப் பிள்ளையார் - திருச்செங்கோட்டு மலையில் உள்ள விநாயகர் மாது - பெண் குறவள்ளி நாயகர் - வள்ளியின் கணவர், முருகன் அத்தனாரீசன் - திருச்செங்கோட்டில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவன் நாகீர ராதிகேசவர்- நாககிரி என்னும் திருச்செங்கோட்டில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருமால்

சுவடிச்சொல் *- 1. மண்டியூர் 2 நன்னுதீர்த்தம் 3 பொருணைநதி 4 ஸ்தலம் 5 மானாட்டில் 6 சுந்துரநாதம்பை 7 திருவஞ்ஞக்கலம் தொழுதேன் 8. ஆத்தினில் 9 நாளரில் 10 வாகன*

(Talayāttirai cellal)

Taru

kōttaik kottaḷa matilkaḷum - ciṅkāra
kommaikaḷum cittirap pommaikaḷum
nāṭṭuppoṟ ṟāmaraikkuḷam - vaikai
natiyaḻakum maturaip patiyaḻakum

kaṇṭēṉ viḻikuḷira - cokkaraik
karutimī ṉāṭciyammaṉ tericaṉamum
kaṇṭēṉ maṉatārac - caṉṉatiyaik
kūṭippaṇintu mēṟku nāṭicceṉṟēṉ

tirupparaṅ kirimurukaṉ - patattai
terintuteri caṉaṅkoṇṭu irunteḻuntēṉ
marupaḷa mutircōlai - nātarai
vaṇaṅkik kaḷḷaḻakaraip paṇintukoṇṭēṉ

vaṇṭiyūr taṉilvantēṉ - kuḷattiṉil
vayaṉamāy nīrāṭit tayavuṭaṉē
koṇṭal māyavaṉṭaṉaiyum - kaṇṭumaṉak
kuraitīrntu tirupperun tuṟaiaṭuttēṉ

māṇikka vācakaṉār - ceytuvaitta
vaṇṇa maṉac caṉṉatiyellām
pēṇit toḻututiṉam - aratturaip
pittaṉaip paṇintēṉ cittammakiḻntēṉ

tiruvērakan tolutēṉ - mikkatiruc
centūr kuṉṟutōṟum vantātal ceyyum
murukēca ṉaippaṇıntēṉ - aṅkēviṉai
muṭikkiviṭ ṭēṉvaḻi naṭakkaluṟṟēṉ

irāmēsva rattaikkaṇṭēṉ - taṉuṣkōṭi
eṉṉumtīrt tampaṭintu puṇṇiyamperṟēṉ
srimāṉrāma liṅkaraip - paṇintapiṉ
cīkkiramāy mēṟku nōkkiṉēṉē

tirunelvē liyiluḷḷa - tēvarkaḷait
tericittu kuṟṟālaṅ kiriyilvantēṉ
paraviya pāvanācap - puṉalmūḻkı
paraṉaṭi tolutēṉ orumaṉatāy

akattiya muṉıyirukkum - potikaimalai
aṭiyiluḷ ḷavarkaḷai aṭitolutēṉ
mikuttakaṉ ṉiyākumari - tāmira
vēṇi poruṉainati pēṇippaṇintēṉ

talamsrīvil lipputtūr - tolutaṉaṉ
caṅkara nārāyaṇa maṅkaiyaippaṇintēṉ
cılampeṉum caturakiriyai - valamvantu
tēṭicca ṭātariyai nāṭippaṇintēṉ

vēṇāṭṭıl puttiṭaṅkoṇṭa - īcuraṉ
vāḻun talattaıyum cērntutolutēṉ
kōṇāta cuntaraṉārtammai - veḷḷaiyāṉai
kūṭṭip pōkavanta nāṭṭiluṟṟēṉ

tiruvañcaik kaḷantolutēṉ - pakavatiyai
cēvaṭi vaṇaṅkiyeṉ pāvamviṭṭēṉ
arumainañ cuṇṭakūṭal - kaṟpiṇi
āṟṟiṉil mūḻkiviṉai tīrttiṭavē

tēvakiri yumaiyavaḷai -nañcuṇṭa
civaṉaiyum kaṇṭuveku tavamaṭaintēṉ
pāvameṉuṅ kaṭalkaṭantēṉ - kūṭanāṭṭu
paṇṇavarkaḷ tericaṉam puṇṇiyamperṟēṉ

uṭuppicuppi ramaṇyatalattil - vantu
ōṅkumuru kayyaṉāikkaṇṭu āṅkupaṇintēṉ
vaṭakkeṉun ticainaṭantēṉ - tilliyeṉum
makkāvaiyum kaṇṭu nikkāmalē

kurukulat tārellam - avaravarvaḻnta
kuruksēt tiramum varumastiṉāpuramum
.... - koṇṭa
āraṇiyam vāḻvē tāraṇyamkaṭantēṉ

antat tēcaṅkaḷil - civastalattu
aticayaṅ kaṇṭuveku katiyaṭaintēṉ
vintai ayōttinakar - toḻutapiṉ
virutu tuvārakā purikaṭantēṉ

kaṅkai yamuṉainatiyai - kaṇṇāl
kaṇṭupuṉa lāṭik koṇṭumakiḻntēṉ
aṅkirukkun talaṅkaḷilē - kōkarṇam
aṭuttēṉē pāvam viṭuttēṉē

ilaṅkaiyil rāvaṇaṉār - koṇṭuvanta
iliṅkattaip paṇintaṉaṉ nalampeṟavē
tulaṅkiya jekannātam - kiruṣṇa
cuvāmiyait toḻutaṉaṉ nēmamāy

tiruppatiyil taṉiveṅkaṭā - stalapati
cēvaṭi toḻutaṉaṉ āvaluṭaṉ
maruppuṉai viruttācalam - kaḻukkuṉṟam
vāḻum paramariru tāḷpaṇintēṉ

kaṇṇappar eccilum nukarntōṉ - nāḷāṟil
kāṭcitanta kālattil āṭciaraṉai
viṇṇappam ceytutoḻutēṉ - pūṅkōtai
melliyaraik kaṇṭiṟaiñci vallamaipeṟṟēṉ

āraṇaṉum nāraṇaṉum - kāṇāta
aṇṇāmalai yaippaṇintu uṇṇāmulai
nāraṇiyiṉ tāḷpaṇintēṉ - kuṇaticai
nāṭiṉē ṉētaṭaṅ kūṭiṉēṉē

tillaic capāpatiyait - tericittu
civakāmiyait toḻutēṉ tavaṟāmalē
vallatiru ñāṉacampantar - poruntiya
varamuṟṟa cīrkāḻi araṉaikkaṇṭēṉ

tirumaṟaik kāṭutoḻutēṉ - cuvāmimalai
ceṭṭicarait toḻutēṉ keṭṭiyākavē
arumaṟai yōrparavum - kumpakōṇam
atiluḷḷa tēvaraiyum tuticeytēṉ

cīrpeṟu tiruvārūr - atilvantu
tiyākarait toḻutunalla yōkamuṟṟēṉ
pārpukaḻ kampainatiyiṉ - puṉalāṭi
pāvamaṟavē kaccik kōvilumceṉṟēṉ

ēkāmpara nātar - kāmāṭci
īsvariyait tericittēṉ āccariyamāy
vākāṉa kaṇṇaṉūril - māriyai
vāḻttit taṭampiṭittēṉ mēlticaiyil

tiruvāṉaik kāvaluṟṟēṉ - akilāṇṭa
tēvicampu kēsvaraṉaik kūvippaṇintēṉ
maruvāṉa cīraṅkattil - paḷḷikoṇṭa
vaḷamairaṅ karaippōṟṟi uḷamakiḻntēṉ

kāvēri koḷḷiṭattil - tīrttamāṭik
kaḷḷamillāt tirucciṟāp paḷḷivantēṉ
tēvāti tēvarkaḷtoḻum - tāyumāṉa
civaṉaip paṇintumaṉak kavalaiyaṟṟēṉ

koṅkunāṭṭup pātaivaḻiyē - kaṭṭaḷaiyum
kuḷittalaiyum kaṭantumēṟku vaḻittaṭamāy
aṅkirukkum āperuṇi - natippuṉal
āṭikkoṇ ṭeṉkatit teṭikkoṇṭēṉ

karūrpacu patiliṅkam - tericaṉam
kaṇṭuvaṭi vuṭaiyāḷaik kaṇṭupaṇintēṉ
kuruvāṉa kuruṭīṭcaṉai - veñcamāk
kūṭalil kaṇṭuvaṭakkē nāṭicceṉṟēṉ

koṭumuṭiyil makuṭaliṅkarait - tericittu
kuṅkumañcēr vaṭivuḷḷa maṅkaiyaikkaṇṭēṉ
neṭivāḻ vīranāraṇar - pātattai
nēruṭaṉ paṇintukā vērikaṭantēṉ

namakkiṉi niṉaittatellām - paḷittiṭum
naḷukāteṉ ṟēvaṭakku vaḷinaṭantēṉ
umaikkoru pātiyuṭal - arttapākam
utaviyaceṅ kōṭṭup patiyiḷvantēṉ

kōtainakar vītiyaḷakum - nākakirik
kōpurattup piḷḷaiyāraic cēvittapiṉpu
mātukuṟa vaḷḷināyakar - tericaṉai
vācaṉaikkaṉ taṭṭaṉāri īcaṉaikkaṇṭēṉ

nākīra rātikēcavar - pātattai
naṉṟāyt toḻutumaṉa toṉṟākavē
vākāṉa nilattampirāṉ - cannitiyai
vācamāyp paṇintumaṟu vēcameṭuttēṉ

Pilgrimage of Pakaletti

14.* Imposing with its ramparts with lovely figures
Of mortar made, its fortifications,
The golden lotus-tank of lasting fame
And the lovely river Vaikai, city of Maturai
I saw; with both my eyes
I drank in the beauty of Lord Cokkanāta;
I had darsan of Goddess Mīṉākshi;
Prostrating before the Sanctum, I then
Westwards wended my way; at Tirupparaṅkuṉṟam,
I bowed before the feet of Lord Murukaṉ.
I rose and left for fragrant Paḻamutircōlai
And worshipped the Lord there again.

---

* This section from the second Manuscript is rendered in full here again. As it is very different from its counterpart in the first Manuscript.

(At Aḻakarkoil), I adored the God Kaḷḷaḻakar.
To Vaṇṭiyūr I then returned, and after
A proper bathe in the famous tank,
Piously I worshipped the cloud-hued Lord Tirumāl.
Satisfied in mind, I went to Tirupperunturai
Where I offered worship at all the lovely shrines;
Built by saint Maṇikkavācakar;
At Aratturai I worshipped Civa enshrined therein
To my heart's content, To Tiruvērakam
I came and worshipped, the Lord Swaminatha,
At Tiruccentūr I bowed before Murukēcaṉ,
Who plays a top of every hill and hillock:
I ended my Karma there. And proceeding further,
Saw I Rāmēsvaram and the holy waters of Daṉushkōṭi,
Earning merit by worshipping Lord Rāmaliṅka,
Swiftly I turned west
And at Tirunelvēli I offered worship
To the Gods therein
At the hill of Kuṟṟālam and at the spreading waters
Of Pāpanācam I prayed to the Supreme One,
With single-minded devotion.
At Potikai mountain, of sage Akattiyar,
I bowed before the holy ones at its base.
To Kaṉyākumari I went,
And then back to Tāmiraparaṇi, the holy river
Where I bathed and worshipped the Gods.
I prayed at the sacred town of Srivilliputtūr;
At Caṅkaraṉkōil, I worshipped God Saṅkaranārāyaṇa
And Goddess Kōmati, His consort.
In the west I went to Caturakiri Hill
And circumambulating it, I prayed
To Caṭātari, Goddess Pārvati.

At Vēṇāṭu, I prayed to the God seated inside an anthill,
I came to the Cēra country; at Tiruvañcikkaḷam,
I prayed-the place from where king Cēramāṉ Perumāḷ
And Cuntaramūrtty Nāyaṉār left for Kailas
On a white elephant! Pakavati I worshipped
And at her ruddy feet left my sins!
Visiting Nañcuṇṭakūṭal, I bathed
In Kapiṉi river and acquired merit,
My sins being washed away.
Goddess Uma I worshipped at Tēvakiri,
And also Civa who consumed poison
(To save the world)! I crossed verily
The sea of sins! At Kūṭanād
I earned merit by worshipping
The Gods therein. To Uṭuppi and
Cupramaṇiya[9], I went where I offered obeisances
At the feet of the noble Lord Murukaiyaṉ,
Going north I went up to Delhi
Equal in merit to Mecca. And then saw
Hasthinapura and Kurukshetra
Where the Kauravas ruled in splendour,
(And battled with the Paṇṭavās).
Down south, I crossed to Vētāraṇiyam,
And wherever I went I wondered at
The greatness of the Saiva shrines!
The marvellous city of Ayōdhya I saw,
And after worshipping there, I went
To the victorious city of Dwāraka.
The Ganga and the Yamuna I saw happily
And sported in their waters.
Next I went to Kōkarṇam in Karnāṭaka
And shed my sins. I worshipped

The Linka brought by Rāvaṇa in Laṅka.
At Pūri, Jagannath I worshipped, Lord Krishna, the bright!
At Tiruppati I adored the perfect feet of Veṅkaṭācalapati.
I prayed before the feet twain
Of the Supreme one dwelling in Tirukkaḻukuṉṟam
And also the Lord of fragrant Virutācalam.
At Kāḷatti I prayed to the Lord Harā
Who in six days gave Darsan
To the hunter Kaṇṇappar whose saliva
He had tasted! I drew strength
From my Darsan of the garlanded Goddess Uma.
I prayed to the Lord of Aṇṇāmalai
Whom neither Brahma nor Nārāyaṇa
Could comprehend; at the feet of Nāraṇi,
Goddess Uṇṇāmulai, I prayed.
Eastwards I turned my steps;
At Tillai I saw Lord Capapati,
And Goddess Civakāmi
I went to blessed Cīrkāḻi where Saint Ñāṉacampantar,
Was born. At Vētāraṇiyam I prayed,
And at Cāmimalai, to Ceṭṭicar.
At Kumpakōṇam full of Vedic Brahmins
I offered worship to all the Gods.
At prosperous Tiruvārūr I prayed to Lord Tiyākarāja
And got His blessings. Bathing
In the Kampai river far-famed,
And relieved of my sins, I visited Kāñcipuram temple.
I had Darsan of Lord Ēkāmparanātar,
And Goddess Kāmākshi. A wonderful darsan
I had of Goddess Māriammaṉ at Kaṇṇaṉūr.
Walking westwards I came to Tiruvāṉaikkāval,
Where I bowed before Goddess Akilāṇṭēsvari and

God Jampukēsvarar, crying out for their Grace.
At fragrant Srirańkam I rejoiced in mind,
Adoring the opulent Lord Araṅkanāta!
At Koḷḷiṭam I bathed in the Kāvēri
And came to Tiruccirāppaḷḷi blameless,
Prostrating before Tāyumāṉacivaṉ (near the Rock Fort)
Adored by all the Gods above; I was freed
From my worries. Through the Koṅku country I walked,
Crossing Kaṭṭaḷai and Kuḷittalai; westwards I went
And in the river Amarāvati I bathed
And attained Liberation. I had darsan
At Karūr of Pacupatiliṅkam and Goddess Vaṭivuṭaiyāḷ.
At Veñcamākkūṭal beyond Karūr, I sought
And saw the God who is the great Preceptor.
In the north at Koṭumuṭi I saw Makuṭaliṅkar
Along with His spouse Goddess Uma,
Ruddy as Kumkum and so beautiful!
There again I saw Tirumāl in the form
Of Raṅkanāta. "Henceforth everything
Will happen as I wish: nothing will go amiss"
Said I to myself and walked northwards:
I reached Tirucceṅkōṭu and saw
The Lord who had given half His side
To Goddess Uma-Lord Artanārīsvara!
Also known as Kōtainakar and Nākakiri,
I worshipped there the God Viṉāyaka in the temple-tower;
And Murukaṉ, Lord of huntress-maiden
Vaḷḷi, before I worshipped Artanārīsvara.
At the divine feet of Lord Ātikēsava,
Lord Tirumāl, my mind and heart
Were oned with the God, as I prostrated

Before the Lord of all the earth!
And then I changed my disguise again.

9. Cupramaṇiya - here, the sacred place in the West coast.

(இறைவனை வணங்கி மாறுவேடம் எடுத்தல்)

விருத்தம்

15. *பினாக[1]பா ணியனுக் கன்று பிதாட்சர முபதே சித்துத்*
தனாகமே அருள்மா [2]மேரில் சண்முகன் தன்னை வாழ்த்திப்
பனாகமே ருவினில் அர்த்த பாகரைப் போற்றி செய்து
புனாக[3]மே யகற்றுந் தெய்வப் பூசுரன் போலுற் றேனே.

பினாகபாணியன் - பினாகம்+பாணியன் - சிவன் வில்லை கையிலுடைய சிவன். பாணியனுக்கு+அன்று = பாணியனுக்கன்று. பிதாட்சரம் - பீதாட்சரம் - ஓமென்ற மூலமந்திரப்பொருள் உபதேசித்து - போதித்து தனாகம் - தனகம் - செல்வம், உள்ளக்களிப்பு அருள்மாமேர் - அருள்மலை என்னும் மலை. சண்முகன் - முருகன் பனாகமேரு - பலமலைகளிலும் சிறந்த மலையான திருச்செங்கோடு அர்த்தபாகர் - அர்த்தநாரீசுரர். புனாகம் - புனகம் - ஆகாரம். அகற்றும் - நீக்கும் தெய்வப்பூசுரன் - தெய்வத்தின் அருள்பெற்ற பிராமணன் உற்றேன் - தோன்றினேன்.

பாடவேறுபாடு - 1 பினாகபா ணிகனுக் கண்டு 2. மலைமேல் 3. புனாகமே அகன்றுந்

(Iṟaivaṉai vaṇaṅki māṟuvēṭam eṭuttal)

Viruttam

piṉākapā ṇiyaṉuk kaṉṟu pitāṭcara mupatē cittut
taṉākamē aruḷmā mēril caṇmukaṉ taṉṉai vāḻttip
paṉākamē ruviṉil artta pākaraip pōṟṟi ceytu
puṉākamē yakaṟṟun teyvap pūcuraṉ pōluṟ ṟēṉē.

Pakaletti changing His disguise after praying to God

15. Adoring the Lord Caṇmukar enshrined
In opulent Aruḷmalai, - the same God,
Who had instructed Civa with His Piṉāka bow,
And hailing the Lord Artanārīsvara
Enshrined in the noblest of hills, Tiruccenkōṭu,
I disguised myself like a Brahmin
Divinely blessed, who observes ritual fasting!

(சந்தைப்பேட்டைக்கு வருதல்)

தரு

– தந்தானா தானா தனா தான
தந்தான தானனா தானாதனா –

16. பஞ்சாங்கிப் [1]பார்ப்பானைப்போல் - வேசங்கொண்டு
பட்டுக்கரைச் சோமன்மடி வைத்துஉடுத்தி
அஞ்சாமல் நாமம்தரித்தேன் - அதுக்குமேல்
அருகையாய்ச் சிகப்பையும் பருக்கவைத்தேன் 1

பின்குடுமிப் பூணூலுடன் - குல்லாத்தரித்துப்
பேசுமறை தான்படித்த பூசுரன்போலே
தங்கவளைக் கையிலணிந்தேன் - [2]பெங்களூர்ச்
சாலுவையை மேல்விசிறித் தேலநடந்தேன் 2

[3]சொம்புதனைக் கையிலெடுத்தேன் - பஞ்சாங்கச்
சுவடிதனை இடுக்கிச் சவளியிட்டேன்
இன்பமுடன் ரெண்டுவிசிறிக் - கையில்பிடித்து
இஷ்டமுடன் எட்டியடி வைத்துநடந்தேன் 3

கொங்குலகில் புகழ்படைத்த - திருச்செங்
கோட்டினிலி ருந்துவழி கேட்டுநடந்தேன்
[4]சங்ககிரி துருவமடுத்தேன் - வாணியர்கள்
தாஷ்டிக மிகுந்தசந்தைப் பேட்டையில்வந்தேன் 4

(பார்ப்பனருடன் உரையாடுதல்)

அங்கேயொரு பார்ப்பாரய்யன் - நமஸ்கரித்த
அச்சணத்தில் நானுமொரு கெர்ச்சிதங்கொண்டேன்
உங்களூரெந் தூரென்றேன் - [5]அவன்தான்
ஓமலூர் என்றவுடன் நாமமேதென்றேன் 5

சங்கராசா ரியாரென்பேர் - [6]வேத
சாத்திரமுங் கற்றவிப்பிர கோத்திரமென்றான்
இங்கேவந் ததேதுநீரென்றேன் - இந்தவூரில்
இங்கிதஞ் சேர்கலியாண மங்களமென்றான் 6

என்றவுடன் நானுமெழுந்தேன் - எந்தவீடு
[7]எந்தவண்டை என்றுமொரு சந்தில்நுழைந்தேன்
நின்றுகொண்டு எந்தவீடென்றே - கேட்கவும்
நிச்சயமாய்த் தானுமந்த மச்சுவீடென்றான் 7

(திருமண வீட்டில் திருடுதல்)

கண்டுகொண்டே னென்றுநடந்தேன் - கலியாண
காரியங்கள் செய்யுமவர் வீரியங்கண்டேன்
[8]குண்டுசொம்பு கையில்பிடித்து - [9]மணவறைமுன்
கும்பல்கூடிக் [10]கொண்டுபார்ப்பார் ரொம்பயிருந்தார் 8

சந்தடியில் [11]வந்துஇருந்தேன் - வெகுஉப
சாரமுட னேநமஸ் காரமுஞ்செய்தார்
[12]எந்தஊர் எந்தவூரென்றார் - [13]நாமிருப்பது
இங்கித மிகுந்தசீ ரங்கமென்றேன் 9

வன்னிவன்னி என்றவுடனே - நல்லவேட்டை
வாச்சுது திருவுளக்க டாட்சமுமென்றேன்
[14]எண்ணியே மனதில்நினைந்தேன் - நாமள்சும்மா
இப்படியி ருந்துவிட்டால் எப்படிஎன்றேன் 10

திக்கெனவே நானுமெழுந்தேன் - [15]வெகு
சீக்கிரம தாய்த்திருட்டு மார்க்கமெடுத்தேன்
[16]உக்கிராணந் தன்னில்புகுந்தேன் - [17]பார்த்துநான்
உச்சித மிகுந்திலகும் மச்சுமேல்சென்றேன் 11

[18]பெட்டிகள்நா லஞ்சதுகண்டேன் - [19]நல்லநல்ல
பேழைகண் [20]டெனக்குநல்ல வாழ்வுமென்றேன்
கெட்டியாக [21]நானும்அவிழ்த்துப் - பார்த்தேனதில்
கெண்டைபோட்ட [22]சாலுவைகள் ரெண்டுசோடு 12

பட்டுக்கரைச் சோமனும்அஞ்சு - சோடுதலைப்
பாகுமொரு [23]மூணுசோடு பாவையுடுத்தும்
பட்டுகள்அஞ் சாறுசோடு - நகம்பொருந்தும்
பத்துவிரல் மோதிரங்கள் பத்துச்சோடு 13

[24]தாவடமே ழெட்டுச்சோடு - குப்பிகள்பத்துச்
சடைவில்லை பதினெட்டுக் கடையம்எட்டு
மேவியமுத் தொண்டிகள்பத்து - சரமெட்டு
[25]மெட்டிகைகள் ஏழெட்டுச்சோடு அட்டிகைரெண்டு 14

[26]சாதரைகள் நாலுசோடு - ரெண்டுசோடு
தாயத்துகள் என்கையில் வாய்த்ததய்யா
[27]கோதறுமின் மூக்குத்திகள் - காதில்பொன்னோலை
கொப்புமெட்டுத் தங்கரணா [28]முப்பதுசோடு 15

இப்படிஅ னேகநகைகள்- படைத்தவன்போல்
எடுத்தே னேவெகு திடத்துடனே
எப்படியும் இந்தமனையில் - [29]இன்றுராவு
எத்தினே னென்றுமொரு மொத்தைகட்டினேன் 16

(திருடிய பொருளுடன் குமாரபாளையத்திற்கு வருதல்)

கட்டியதைத் தோளில்போட்டேன் - [30]உக்கிராணக்
காரன்முகத் திலேநான் காறியுமிழ்ந்தேன்
பொட்டெனவே வெளியில்வந்தேன் - இந்தமட்டும்
போதுமென்று நானுமொரு காதம்நடந்தேன் 17

வெள்ளியுத யங்காணுமுன் - [31]நல்லநல்ல
[32]மேட்டிமைசேர் படைவீடு தாட்டியேவந்தேன்
மெள்ளநடந் [33]தோடியேவந்தேன் - பானுதய
[34]வேளையிலே குமார பாளையங்கண்டேன். 18

- தந்தானத் தானதன்னா

பஞ்சாங்கிப் பார்ப்பான் - பார்ப்பனர் அல்லாதவரின் புரோகிதன், சோதிடன் பட்டுக்கரைச் சோமன் - பட்டுக்கரை வேட்டி. மடிவைத்தல் - மடிப்புவைத்தல். நாமம் - நெற்றியில் அணியும் நாமம், நாமக்கட்டியால் இடுவது. அருகை- ஓரம். சிகப்பு - சிவப்பு. பருக்க - பெரிதாக குல்லா - தொப்பி. மறை - வேதம் பூசுரன் - பிராமணன் தங்கவளை- பொன்னாலான வளையல். பெங்களூர்ச் சாலுவை- பெங்களூரில் தயாரிக்கப்படும் மயிர்க்கம்பளம், போர்வை. ஏலநடந்தேன் - மிகநடந்தேன். சொம்பு - நீர் எடுத்து அருந்தும் பாத்திரம். பஞ்சாங்கச்சுவடி - திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், கரணம் என்னும் ஐந்து உறுப்புகளுடைய காலக்குறிப்புநூல். இடுக்கி - மடக்கி. சவுளியிட்டேன் -கட்டினேன். ரெண்டு - இரண்டு என்பதன் குறைச்சொல். இஷ்டமுடன்- இட்டமுடன் - விருப்பமுடன். கொங்குலகு - கொங்குநாடு. சங்ககிரிதுருவம் - சங்ககிரிதுர்க்கம் என்னும் ஓர் ஊர்

வாணியர்- வாணிகர் தாஷ்டிகம் - தாட்டிகம், செல்வாக்கு. சந்தைப்பேட்டை - அங்காடி. பார்ப்பாரய்யன் - பிராமணன். அச்சணம் - அச்சமயம் கெர்ச்சிதம் - மனமகிழ்ச்சி ஓமலூர் - கொங்குநாட்டில் பூவாணியநாட்டிலுள்ள ஓர் ஊர் நாமம் - பெயர் விப்பிரகோத்திரம் - விப்ரகோத்திரம் - பிராமணவமிசம். இங்கிதம் - கருத்து, இனிமை. எந்தவண்டை - எந்தப்பக்கம் வீரியம்- மகத்துவம் ரொம்ப - நிரம்ப - அதிகமாக. சந்தடி- சனநெருக்கம் நிறைந்த இடம். உபசாரம் - மரியாதை. வன்னிவன்னி - வாருங்கள் வாருங்கள், கன்னடத்தில் பன்னி பன்னி என்றால் வாங்க! வாங்க! என்பது பொருளாகும். வாச்சுது - வாய்த்தது. திருவுளக்கடாட்சம் - இறைவனின் அருள் திக்கென - திடீரென. திருட்டு மார்க்கமெடுத்தேன் - களவு செய்ய வேண்டுமென்று நடந்தேன். உக்கிராணம் - வீட்டுச் சரக்கறை. உச்சிதம் - உசிதம் - மேன்மை. இலகும் - விளங்கும். நாலஞ்சு - நான்கைந்து என்பதன் குறைச்சொல். பேழை - பெட்டி. கெட்டியாக - சாமார்த்தியமாக. கெண்டை- கண்டை - சரிகை. சாலுவை - சால்வை - மயிர்க்கம்பளம். சோடு - இரட்டை. சோமன்- வேட்டி. மூணு - மூன்று என்பதன் குறைச்சொல். பாவை - பெண். அஞ்சாறு - ஐந்தாறு என்பதன் குறைச்சொல். தாவடம் - கழுத்தணி மாலை. குப்பி, சடைவில்லை- தலைப்பின்னலில் செருகியணியும் தலையணி வகைகள் கடையம் - கடயம் - கடகம் - கங்கணம் மேவிய - சிறந்த. முத்தொண்டி - துளையிடப்பட்ட முத்து சரம் - மணிவடம். மெட்டிகை - மெட்டி - கால் விரலணி வகை சாதரை - பொன்னாடை தாயத்து - மந்திரத்தகடு அடங்கிய அணி. வாய்த்தது - கிடைத்தது. கோதறுமின் - குற்றமற்று ஒளிவீசுகின்ற மூக்குத்தி - மூக்கணி பொன்னோலை - பொன்னாலாகிய காதணி. தங்கரணா் - பொன்னாலான இடுப்புக்கயிறு. அனேகம் - பல. திடத்துடன் - திறமையுடன். ராவு - இரவு என்பதன் கொச்சைச்சொல் எத்தி - எற்றி - ஏமாற்றினேன், திருடினேன். மொத்தை - மூட்டை. உக்கிராணக்காரன் - சரக்கறை மேற்பார்வையாளன். காரியுமிழ்தல்- எச்சில் நீரைத் துப்புதல் பொட்டெனவே - விரைவாகவே. காதம் - ஏழரை நாழிகை வழி. வெள்ளியுதயம் - சுக்கிரன் தோன்றுதல் மேட்டிமைசேர் - சிறப்புமிகுந்த. படைவீடு - கொங்கு நாட்டில் கீழ்க்கரைப் பூந்துறை நாட்டிலுள்ள ஓர் ஊர் தாட்டியே - தாண்டியே. பானுதயம் - பானு+உதயம், சூரியன் தோன்றுதல். குமாரபாளையம் - சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்.

சுவடிச்சொல் - *1 பாப்பானைப்போல் 10. கொண்டுபாப்பார் 16. உக்கிறாணந் 30. உக்கிறாணக்*

பாடவேறுபாடு - *2. வெங்களூர்ச் 3. சொம்புதனில் 4 சங்கிரித் துருக்கம் 5 நான்தான் 6 வேதமும் 7. எந்தவண்ட 8. குண்டுச்செம்பு 9 மணவறையில் 11. வந்து நுழைந்தேன் 12. எந்தூரு எந்தூரென்றார் 13. நானும் 14 எண்ணிஎன் மனதில் 15. குனிந்துவெகு 17. பார்த்தனதில் 18. பொட்டிகள்நா லைந்துகள் 19. பெரும் 20. டெனக்குமொரு 21. நானும் விரித்தேன் 22. சாலுவையும் 23. மூன்றுசோடு பூவையர் உடுத்தும் 24. தாவடங்கள் எட்டுச்சோடு 25 மெட்டிகை எட்டுச்சோடு 26. சாதிரைகள் 27. கோதறுமுன் 28. மூன்றுசோடு 29. இன்றுறா 31 கடந்துநல்ல் 32. மேட்சிமைசேர் படைவீடு தாட்டியே நடந்தேன் 33 தோடியேசென்று 34 வேள்ளையத்திலே*

(Cantaippēṭṭaikku varutal)

Taru

pañcāṅkip parppāṉaippōl - vēcaṅkoṇṭu
paṭṭukkaraic cōmaṉmaṭi vaittuuṭutti
añcāmal nāmamtarittēṉ - atukkumēl
arukaiyāyc cikappaiyum parukkavaittēṉ

piṉkuṭumip pūṇūlutaṉ - kullāttarittup
pēcumarai tāṉpaṭitta pūcuraṉpōlē
taṅkavaḷaik kaiyilaṇintēṉ - peṅkaḷūrc
cāluvaiyai mēlvicirit tēlanaṭantēṉ

computaṉaik kaiyileṭuttēṉ - pañcāṅkac
cuvaṭitaṉai iṭukkic cavaḷiyiṭṭēṉ
iṉpamutaṉ reṇṭuvicirik - kaiyilpiṭittu
iṣṭamutaṉ eṭṭiyaṭi vaittunaṭantēṉ

koṅkulakil pukaḻpaṭaitta - tirucceṅ
kōṭṭiṉili runtuvaḻi kēṭṭunaṭantēṉ
caṅkakiri turuvamaṭuttēṉ - vāṇiyarkaḷ
tāṣṭika mikuntacantaip pēṭṭaiyilvantēṉ

(Pārppaṉaruṭaṉ uraiyāṭutal)

aṅkēyoru pārppārayyaṉ - namaskaritta
accaṇattil nāṉumoru kerccitaṅkoṇṭēṉ
uṅkaḷūren tūreṉrēṉ - avaṉtāṉ
ōmalūr eṉravuṭaṉ nāmamēteṉrēṉ

caṅkarācā riyāreṉpēr - vēta
cāttiramuṅ kaṟṟavippira kōttirameṉrāṉ
iṅkēvan tatētuṉīreṉrēṉ - intavūril
iṅkitañ cērkaliyāṇa maṅkaḷameṉrāṉ

eṉravuṭaṉ nāṉumeḻuntēṉ - entavīṭu
entavaṇṭai eṉrumoru cantilnuḻaintēṉ
niṉrukoṇṭu entavīṭeṉrē - kēṭkavum
niccayamāyt tāṉumanta maccuvīṭeṉrāṉ

(Tirumaṇa vīṭṭil tiruṭutal)

kaṇṭukoṇṭē ṉeṉṟunaṭantēṉ - kaliyāṇa
kāriyaṅkaḷ ceyyumavar vīriyaṅkaṇṭēṉ
kuṇṭucompu kaiyilpiṭittu - maṇavaṟaimuṉ
kumpalkūṭik koṇṭupārppār rompayiruntār

cantaṭiyil vantuiruntēṉ - vekuupa
cāramuṭa ṉēnamas kāramuñceytār
entaūr entaūreṉṟār - nāmiruppatu
iṅkita mikuntacī raṅkameṉṟēṉ

vaṉṉivaṉṉi eṉṟavuṭaṉē - nallavēṭṭai
vāccutu tiruvuḷakka ṭāṭcamumeṉṟēṉ
eṇṇiyē maṉatilniṉaintēṉ - nāmaḷcummā
ippaṭiyi runtuviṭṭāl eppaṭieṉṟēṉ

tikkaṉavē nāṉumeḻuntēṉ - veku
cīkkirama tāyttiruṭṭu mārkkameṭuttēṉ
ukkirāṇan taṉṉilpukuntēṉ - pārttunāṉ
uccita mikuntilakum maccumēlceṉṟēṉ

peṭṭikaḷnā lañcatukaṇṭēṉ - nallanalla
pēḻaikaṉ ṭeṉakkunalla vāḻvumeṉṟēṉ
keṭṭiyāka nāṉumaviḻttup - pārttēṉatil
keṇṭaipōṭṭa cāluvaikaḷ reṇṭucōṭu

paṭṭukkaraic cōmaṉumañcu - cōṭutalaip
pākumoru mūṇucōṭu pāvaiyuṭuttum
paṭṭukaḷañ cāṟucōṭu - nakamporuntum
pattuviral mōtiraṅkaḷ pattuccōṭu

tāvaṭamē ḻeṭṭuccōṭu - kuppikaḷpattuc
caṭaivillai patiṉeṭṭuk kaṭaiyameṭṭu
mēviyamut toṇṭikaḷpattu - carameṭṭu
meṭṭikaikaḷ ēḻeṭṭuccōṭu aṭṭikaireṇṭu

cātaraikaḷ nālucōṭu - reṇṭucōṭu
tāyattukaḷ eṉkaiyil vāyttatayyā
kōtaṟumiṉ mūkkuttikaḷ - kātilpoṉṉōlai
koppumeṭṭut taṅkaraṇā muppatucōṭu

ippaṭi aṉēkanakaikaḷ - paṭaittavaṉpōl
eṭuttē ṉēveku tiṭattutaṉē
eppaṭiyum intamaṉaiyil - iṉṟurāvu
ettiṉē ṉeṉṟumoru mottaikaṭṭiṉēṉ

(Tiruṭiya poruḷuṭaṉ kumārapāḷaiyattiṟku varutal)

kaṭṭiyatait tōḷilpōṭṭēṉ - ukkirāṇak
kāraṉmukat tilēṉāṉ kāṟiyumiḷntēṉ
poṭṭeṉavē veḷiyilvantēṉ - intamaṭṭum
pōtumeṉṟu nāṉumoru kātamnaṭantēṉ

veḷḷiyuta yaṅkāṇumuṉ - nallanalla
mēṭṭimaicēr paṭaiviṭu tāṭṭiyēvantēṉ
meḷḷanaṭan tōṭiyēvantēṉ - pāṉutaya
vēḷaiyilē kumāra pāḷaiyaṅkaṇṭēṉ.
- tantāṉat tāṉataṉṉā -

In the Market Place

Tantāṉa tāṉā taṉā tāṉa
Tantāṉa tāṉaṉā tāṉātaṉā!

16. Dressed like a purohit for Caste-Hindus,
A dhoti with silken broder, I put on
Holy marks on my forehead; I painted
Red lines big, beside the mark all around its edge.
A tuft at the back, sacred triple-thread
Across my chest, a cap on my head-
Even like a Brahmin well-versed in the Vedas!
A golden bracelet on my wrist,
A Bangalore-woollen shawl around my shoulders
With careless ease I walked. A water-vessel
In my hand I held besides, a palmleaf-almanac
Well-tied and also a couple of hand-fans:
Happily I walked along leaving behind,
Tirucceṅkōṭu famous in all the Koṅku country.
And came to Caṅkakiriturkkam market-place,
Full of rich traders and influential merchants.

Conversing with a Brahmin

There, when a certain Brahmin
Bowed before me (taken in by my disguise)
That very moment I grew cheerful and pround;
"What is your native place?" I asked
"Ōmalūr," "he replied. "Your name?" I queried.
"I am called Caṅkarāccāriyār ;
I belong to the Brahmin caste
Learned in the Vedas and Sastras"
'What brings you to this place', I asked;
He replied: "To attend a marriage function
Auspicious, in this town I pricked up my ears.
"Which is the house? which the street?" And both of us
Entered a lane where he pointed out, saying,
"Yonder is the place, the storeyed house".

Stealing from the wedding Hall

I walked briskly along towards the house
And saw the grand preparations for the wedding:
A throng of brahmins had gathered there
In the wedding-hall. Round water-vessel
In my hand, I joined the crowd; and with much respect
Was I welcomed with greetings from all!
"Your place, what is your native place?"
They asked. "We belong to auspicious Sriraṅkam"
Said I! "Welcome, welcome!" they chorused.
"Good hunting ahead! All by His grace",
I inly rejoiced. "There is work to be done;
How can I keep quiet and idle?"; up rose I,
And began quickly to execute my plan!
Stealthily I entered the store room and then
Went upstairs well provisioned; four or five chests
I espied besides goodly caskets many.

Pleased at my good fortune, I expertly opened them all,
One by one; happily I saw, two pairs
Of woollen shawls with gold jari-work;
Dhoties five pairs, with silken border; turbans,
Three pairs; five or six pairs of silk sarees
Worn by women; rings for fingers, ten pairs;
Eight pairs of chains; ornaments for the hair, ten,
Round jewels for the head, eighteen; bangles eight;
Chaplets of pearl, ten in number; necklaces, eight;
Toe-rings, seven or eight pairs; jewelled collars, two;
Golden ciclatons, four pairs; two pairs of amulets;
All these came to my hands, besides flawless nose-screws;
Golden ear-studs; golden waist-belts, thirty pairs;
Eight pairs of ornaments for the head;
As if I owned them, boldly I lifted them!
"Somehow I have struck it rich tonight; a good haul indeed!"
And I packed them all in a bundle.

Coming to Kumārapāḷayam with the stolen goods

Hefting the bundle onto my shoulders and spitting
In the direction of store-keeper's face,
Swifty I came out telling myself: "Enough is enough"!
I walked a Kātam[10] and before the Morning-star
Appeared in the sky, I was at the prosperous village
Of Paṭaivīṭu; crossing it, I reached soon
Kumārapāḷayam, when the sun rose in the East.

10. Kātam - a distance of about 10 miles

(இறைவனை வாழ்த்தி பொன்னை விலைக்கிரையம் செய்தல்)

விருத்தம்

17. இலக்கணக் கவிஞோர் போற்றும் [1]இறையவன் அருள்மா மேரில்
தலத்தினில் [2]வாச மான சண்முகன் தன்னை வாழ்த்தி
நலத்துட னுரைத்துப் பார்த்து நகையெலாங் கணக்குச் சேர்த்து
விலக்கிரை யங்கள் செய்த [3]மேன்மையை உரைத்திட் டேனே.

அருள்மாமேர் - அருள்மலை என்னும் மலை வாசமான - வாழ்கின்ற நலத்துடன் - நன்றாக. உரைத்து - தேய்த்து. நகை - ஆபரணம் விலைக்கிரையம் - விற்பனை செய்தல்

பாடவேறுபாடு - 1 எழில்அருள் மலைக்கடம்பன் 2 குலநாச் சிச்சரணத்தாமரையை 3 விபரத் தைச்சொல்லு வேனே

(Iṟaivaṉai vāḻttip poṉṉai vilaikkiraiyam ceytal)

Viruttam

ilakkaṇak kaviñōr pōṟṟum iṟaiyavaṉ aruḷmā mēril
talattiṉil vāca māṉa caṇmukaṉ taṉṉai vāḻtti
nalattuṭa ṉuraittup pārttu nakaiyēlāṅ kaṇakkuc cērttu
vilaikkirai yaṅkaḷ ceyta mēṉmaiyai uraittiṭ ṭēṉē.

Praising God's mercy, Pakaletti sells the jewels for cash

17. Now I shall relate how after praying to Lord Caṇmuka
Enshrined in Aruḷmalai hailed by learned poets,
I sold all the ornaments for cash, after assaying
Each one of them with a touchstone for their purity.

(பொன்னை விற்றல்)

தரு

–தானத்தந் தானத் தந்தானா–

18. பேறுபெற்ற குமாரநகர்தன்னில் - புதுப்
பேட்டையி லேவிலை காட்டியேவந்தேனே
ஆறாயிரம் பொன்விலைசொல்லி - உடைமை
அத்தனையும் விற்றேன்குரு மூர்த்திசெட்டிகடையில் 1

[1]அத்தரொக்க மாகக்குருமூர்த்தி - செட்டி
ஆறாயிரம் பொன்னவன்தா [2]ராளமாய்க்கொடுத்தான்
முத்தமிட்டுத் [3]துடைதட்டிக் கொண்டேன் - ஒரு
முடிப்புக்கட் டிக்கொண்டுநா னெடுத்துக்கொண்டேன் 2

அறுபத்து நூறுபொன்கொண்டேனே - காவேரி
அடுத்தே னேபதம் [5]படித்துக்கொண்டேனே
பரசத்துறை ஓடக்காரருக்கு -ரெண்டு
[6]பறங்கிவ்ரா கன்தன்னை எறிந்துவிட்டேனே 3

(பகலெத்தி பவானிக்கு வருதல்)

ஆடிப்பெருக்கில் ஓடமேறி -நானும்
அக்கரையி லேயிருந்து இக்கரைசென்றேனே
[7]கூடுதுறையில் தலைமுழுகி - வானி
கூடலிங்கர் பதம்தன்னை தேடியேவந்தேன் 4

கோவில்வல மாகவேவந்தேனே - ஒற்றைக்
கொம்பனிரு பதத்தையுங் கும்பிட்டுக்கொண்டேனே
நாவலர்கள் வந்துகைக்கொண்டேத்தும் - திரு
நண்ணாவுடை யாரைப்போற்றிப் பண்ணார் மொழியைத்
துதித்தேன் 5

(தாசியின் ஆடல் கண்டு மயங்குதல்)

நாதர்திருச் [8]சந்நிதிமுன்பாக - பரத
நாட்டியத்தொனி என்காதில் கேட்டுமகிழ்ந்தேனே
சீதமதி மாதுமுகந்தன்னை - வெகு
சீக்கிரமாய் வந்துமவள் மார்க்கமுங்கண்டேனே 6

காமன்ரதி யுமிவளானால் - இந்தக்
கண்ணிமைப்ப தேதுமண் மின்னும்பதந்தானே
தாமநறும் பூமகளுமானால் - இந்தத்
தங்கச்சுட்டி போல்நெற்றியில் தொங்கச்சுட்டிகாணேன் 7

காரைப்பழித்த குழல்மின்னாள் - இந்தக்
கம்மியன் கரம்படாத பெண்மயில்தானே
மாரன்கைத் தனுப்புருவத்தின் - நடு
மத்தியில்கஸ் தூரிப்பொட்டை வைத்திருந்தாள்தானே 8

[9]வள்ளைக்குழை நாசிஎட்பூவென்ன - இந்த
மாயவிழி மீனதுவே லாயுதந்தானென்ன
முள்ளிட்ட முருக்கமலரென்ன - இதழில்
முத்தமுண்டு தானுமதில் முத்தமுங்காணேனே 9

கொங்கைரெண் டுந்தங்கக் கும்பந்தன்னை - ஆனைக்
கோடென்றால் அதற்குப்பகை [10]வேடன்அண்ணன்தானே
பங்கயங்கள் என்றிதைச் சொன்னாலோ - அந்தப்
பானுதயம் கண்டபோதே தானலருந்தானே 10

திங்கள் வட்டமென்றிதைச் சொன்னாலோ - அதில்
தேய்வுகண்டேன் நானுமிதில் [11]தேய்வொன்றுங் காணேனே
மங்கையிரு குங்குமக் குடத்தைச் - சூது
வட்டென்றாலோ குத்துமென்றும் வெட்டென்றுஞ்
சொல்வாரே 11

மேரொக்கும் என்றிதைச் சொன்னாலோ - முன்தே
வேந்திரன் [12]அன்றுசிறகை டாய்ந்தும் அறுத்தானே
மாரன்திகழ் முடியென்றாலோ - ஈசன்
வன்னிப்பொறி [13]யாலேமுடி தன்னைஎரித்தானே 12

வல்லியிரு ஸ்தன்னியத்தைப்போலே - இந்த
மண்டலத்திலே இனிநான் கண்டதில்லைத்தானே
இல்லையில்லை இல்லைஇனித்தானே - இவ்வள்
ஏந்துதனத் துக்குவமை நான்தானொன் றுங்காணேனே 13

வந்திச்சுழி யுந்திச்சுழியாமே - [14]வயிறோ
மாலழகர் பள்ளிகொண்ட ஆலிலையுந்தானே
அந்தத்துடன் சிங்கத்திடையாமே - அல்குல்
அரசிலைக்கு ஒக்குமணி அரவமுந்தானே 14

கதலிக் கம்பத்துடை கண்டேனே - நல்ல
[15]காமக்கருங் குயிலடிகூர் மம்எனலாமே
மதனகலை [16]படித்தமின்னாள் - அவள்
[17]வடிவுகண்டேன் பின்சாயல் மடமயில்தானே 15

சந்திரசே கரனுங்கண்டாலோ - [18]செங்கை
தன்னையும் இறக்கியுன்னைச் சென்னியில்வைப்பானே
நந்தன்மகன் வேதனுங்கண்டாலோ - முன்
நாக்கிலிருந் தாளைவிட்டுனை [19]நாக்கினில்வைப்பானே 16

இட்டமுடன் [20]கிருஷ்ணனுங் கண்டாலோ - இலட்சுமி
எட்டுப்பேரையும் விட்டுத்தாலி கட்டிக்கொள்ளுவானே
சட்டமுடன் தந்திமுகன் கண்டால் - நல்ல
தாரமென்று கலியாண காரியஞ்செய்வானே 17

கந்தன் மாமன்இந்திரனுக்கு - நூறுபத்துக்
கண்ணாகாது கன்னிகையே உன்னையே சேர்ந்தாலே

கந்தவேள் இருகுடிகொள்ளானே - அன்று
கண்டாலுன்னைப் பெண்டுவைத்துக் கொண்டுபிழைப்பானே 18

[21]கார்த்தவ ராயனுங்கண்டாலே - அன்று
கழுவேறாம லேயுந்தன் வளவைக்காப்பானே
பார்த்தனும் உன்னழகைக்கண்டால் - கொண்ட
பாரியரை விட்டிளைய தாரமுங்கொள்வானே 19

மாதவர்மகா முனிவர்கண்டால் - தவம்
மாற்றியேஉன் னுடையவீட்டில் காத்தும்இருப்பாரே
பாதச்சிலம்பு [22]கலீர்கலீரென - பதம்
படித்துப்படித் துக்கொண்டு நடித்துக்கொண்டாளே. 20
- தானதந்தோம் தானதந்தோம் தானா -

குமாரநகர் - குமாரபாளையம் என்னும் ஓர் ஊர் குருமூர்த்திசெட்டி - நகைவியாபாரியின் பெயர் அத்தரொக்கம் - கையில் பணமாக (பொற்காசு). அறுபத்துநூறு- ஆறு X பத்து X நூறு = ஆறாயிரம் காவேரி - காவிரியாறு பதம்படித்து- கால்வைத்து நடந்து பரசத்துறை - பரிசில்துறை - ஓடம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் நதிப்பகுதி. பறங்கிவராகன் - நம்நாட்டில் ஐரோப்பியர்களால் வழங்கி வரப்பெற்ற பொன்னாணய வகை ஆடிப்பெருக்கு - பதினெட்டாம் பெருக்கு ஓடம் - தோணி, மிதவை. கூடுதுறை - பவானி, காவிரி என்ற இரு ஆறுகள் கூடுகின்ற இடம், நண்ணாவூர் எனும் பவானி கூடல் வானிகூடலிங்கர் - பவானி என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவன் பண்ணார்மொழி- திருநண்ணாவூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் உமையாள் நாதர்திருச்சந்நிதி- இறைவனின் ஆலயம் தொனி - ஓசை. சீதமதி - குளிர்ச்சி பொருந்திய நிலவு. மாது - பெண். மார்க்கம் - வரலாறு காமன்ரதி - மன்மதனின் மனைவி ரதி (ரதியானால் கண்ணிமைக்கமாட்டாள்; பூமியில் கால் தோயாது ஆனால் இவள் கண் இமைக்கிறது; பூமியில் கால் தோய்கிறது. எனவே இவள் ரதியல்ல. ரதிபோன்று அழகுடையவள் என்ற கருத்து). கார் - மேகம் குழல்- மயிர். மின்னாள் - அழகிய பெண். கம்மியன் கரம்படாத- கம்மாளன் எனப்படும் கன்னார், கொல்லர், சிற்பர், தச்சர், தட்டார் ஆகியோரின் கைகளால் வடிவமைக்கப்பெறாத. மாரன் கைத்தனுப் புருவம் - காமனின் கையிலுள்ள வில்லாகிய நெற்றிப்புருவம் வள்ளைக்குழை - வள்ளைச் செடி. நாசி -மூக்கு எட்பூ- எள்ளுப்பூ. மாயவிழி -மயக்கும் கண் முள்ளி - ஒருசெடி. முருக்கமலர் - முருக்கம்பூ. இதழ் - உதடு கொங்கை - முலை. தங்கக்கும்பம் - பொற்குடம் ஆனைக்கொம்பு - யானைக்கொம்பு. பங்கயம் - தாமரை பானுதயம் - சூரிய உதயம் அலர்தல் - மலர்தல் திங்கள் வட்டம் - நிலவின் வட்டவடிவு. தேய்வு - குறைவு, சூதுவட்டு- சூதாடு கருவி மேரொக்கும் - மலைக்கு ஒப்பாகும். தேவேந்திரன் - தேவ அரசன், இந்திரன் மலைகளின் சிறகுகளை அறுத்தான் என்பது புராண வரலாறு. மாரன் திகழ்முடி - மன்மதனின் (காமனின்) தலையில் திகழும் கிரீடம் ஈசன் - சிவன்.

வன்னிப்பொறி - நெருப்புத்துகள். வல்லி - பெண் ஸ்தன்னியம் - ஸ்தன்யம் - ஸ்தனம், முலை. மண்டலம் - பூமி. ஏந்துதனம்- உயர்ச்சியான முலை. வந்திச்சுழி - அந்திச்சுழி - நீர்ச்சுழி. உந்திச்சுழி - கொப்பூழ்ச்சுழி. மாலழகர் - திருமால். ஆலிலை - ஆலமரத்தின் இலை. சிங்கத்திடை - சிங்கத்தின் மெலிந்த வயிறு அல்குல் - பெண்குறி. அரசிலை - அரசமரத்தின் இலை. ஒக்கும் - நிகர்க்கும், ஒப்பாகும். அரவம்- பாம்பு. கதலிக்கம்பம் - வாழைத்தண்டு காமக் கருங்குயில் - இங்கு பெண்ணைக் குறித்தது அடி - பாதம். கூர்மம்- ஆமை. மதனகலை - காமவிளையாட்டு. சாயல் - தோற்றம். சந்திரசேகரன் - சந்திரனை முடியிற் கொண்டவன், சிவன். கெங்கை - கெங்கைநதி. சென்னி - தலை. நந்தன் மகன் வேதன் - திருமாலின் மகனாகிய பிரமன் நாக்கிலிருந்தாள் - நாமகள், சரசுவதி தாலிக்கட்டி - கலியாணம் செய்து சட்டமுடன் - நேர்மையுடன். தந்திமுகன் - யானைமுகன், விநாயகர் தாரம் -மனைவி நூறுபத்து - நூறு x பத்து = ஆயிரம் கந்தவேள் - முருகன் இருகுடி - இருமனைவியர். பெண்டு - மனைவி கார்த்தவராயன் - காத்தவராயன் கழு - கழுமரம் வளவு - வீடு பார்த்தன்- அருச்சுனன். பாரியர் - மனைவியர். மாதவர் - பெருந்தவமுனிவர்

பாடவேறுபாடு - 1 அஷ்த்தரொாக்க 2. ராளமாய்த்தந்தான் 3 தொடைதட்டிக் 4 னூறுபொன் 5 படுத்துக்கொண்டானே 6 பறங்கிவிராகன் 7 கூடுதுரையில் தலைமுழ்கி 8. சன்னதிமுன்பாக 9. வள்ளக்குழி 10 வேடன்நான் என்றானே 11. தேயேவுங் 12 அன்றுசிறகு போந்து 13 யாலேமதன் 14 வயறோ 15. காலினழகை காந்தாளம்பூ நேருரைக்கலாமே 16 வண்ணடிப்பூவொக்கும் 17 வடிவன்னம் 18 கங்கை 19 நாக்கில் 20 கிஷ்ட்டணனுங் 21 காத்த வீரியனுங் 22. கலீரென்ன

(Poṉṉai viṟṟal)

Taru

pēṟupeṟṟa kumāranakartaṉṉil - putup
pēṭṭaiyi lēvilai kāṭṭiyēvantēṉē
āṟāyiram poṉvilaicolli - uṭaimai
attaṉaiyum viṟṟēṉkuru mūrtticeṭṭikaṭaiyil

attarokka mākakkurumūrtti - ceṭṭi
āṟāyiram poṉṉavaṉtā rāḷamāykkoṭuttāṉ
muttamiṭṭut tuṭaitaṭṭik koṇṭēṉ -, oru
muṭippukkaṭ ṭikkoṇṭunā ṉeṭuttukkoṇṭēṉ

aṟupattu nūṟupoṉkoṇṭēṉē - kāvēri
aṭuttē ṉēpatam paṭittukkoṇṭēṉē
paracatturai ōṭakkārarukku - reṇṭu
paraṅkivarā kaṉtaṉṉai eṟintuviṭṭēṉē

(Pakaletti pavānikku varutal)

āṭipperukkil ōṭamēṟi - nāṉum
akkaraiyi lēyiruntu ikkaraiceṉṟēṉē
kūṭuturaiyil talaimuḻuki - vāṉi
kūṭaliṅkar patamtaṉṉai tēṭiyēvantēṉ

kōvilvala mākavēvantēṉē - oṟṟaik
kompaṉiru patattaiyuṅ kumpiṭṭukkoṇṭēṉē
nāvalarkaḷ vantukaikkoṇṭēttum - tiru
naṇṇāvuṭai yāraippōṟṟip paṇṇār moḻiyait tutittēṉ

(Tāciyiṉ āṭal kaṇṭu mayaṅkutal)

nātartiruc cannitimuṉpāka - parata
nāṭṭiyattoṉi eṉkātil kēṭṭumakiḻntēṉē
cītamati mātumukantaṉṉai - veku
cīkkiramāy vantumavaḷ mārkkamuṅkaṇṭēṉē

kāmaṉrati yumivaḷāṉāl - intak
kaṇṇimaippa tētumaṉ miṉṉumpatantāṉē
tāmanarum pūmakaḷumāṉāl - intat
taṅkaccuṭṭi pōlneṟṟiyil toṅkaccuṭṭikāṇēṉ

kāraippaḻitta kuḻalmiṉṉāḷ - intak
kammiyaṉ karampaṭāta peṇmayiltāṉē
māraṉkait taṉuppuruvattiṉ - naṭu
mattiyilkaṣ tūrippoṭṭai vaittiruntāḷtāṉē

vaḷḷaikkuḻai nācieṭpūveṉṉa - inta
māyaviḻi mīṉatuvē lāyutantāṉeṉṉa
muḷḷiṭṭa murukkamalareṉṉa - itaḻil
muttamuṇṭu tāṉumatil muttamuṅkāṇēṉē

koṅkaireṇ ṭuntaṅkak kumpantaṉṉai - āṉaik
kōṭeṉṟāl ataṟkuppakai vēṭaṉaṇṇantāṉē
paṅkayaṅkaḷ eṉṟitaic coṉṉālō - antap
pāṉutayam kaṇṭapōtē tāṉalaruntāṉē

tiṅkaḷ vaṭṭameṉṟitaic coṉṉālō - atil
tēyvukaṇṭēṉ nāṉumitil tēyvoṉṟuṅ kāṇēṉē

mankaiyiru kunkumak kuṭattaic - cūṭu
vaṭṭenrālō kuttumenrum veṭṭenruñ colvārē

mērokkum enritaic connālō - munṭē
vēntiran anrucirakai yāyntum aruttānē
maranṭikaḷ muṭiyenrālō - īcan
vannippori yālēmuṭi tannai erittānē

valliyiru stanniyattaippōlē - inta
manṭalattilē innān kanṭatillaittānē
illaiyillai illaiinittānē - ivaḷ
ēntutanat tukkuvamai nānṭānon ṛunkāṇēnē

vanticcuḷi yunticcuḷiyāmē - vayirō
mālaḷakar paḷḷikonṭa ālilaiyuntānē
antattuṭan cinkattiṭaiyāmē - alkul
aracilaikku okkumani aravamuntānē

katalik kampattuṭai kanṭēnē - nalla
kāmakkarun kuyilaṭikūr mamenalāmē
matanakalai paṭittaminnāḷ - avaḷ
vaṭivukanṭēn pincāyal maṭamayiltānē

cantiracē karanunkanṭālō - kenkai
tannaiyum irakkiyunnaic cenniyilvaippānē
nantanmakan vētanunkanṭālō - mun
nākkilirun tāḷaiviṭṭunai nākkinilvaippānē

iṭṭamuṭan kiruṣṇanun kanṭālō - ilaṭcumi
eṭṭuppēraiyum viṭṭuttāli kaṭṭikkoḷḷuvānē
caṭṭamuṭan tantimukan kanṭāl - nalla
tāramenru kaliyāṇa kāriyañceyvānē

kantan māmanintiranukku - nūrupattuk
kaṇṇākātu kannikaiyē unnaiyēcērntālē
kantavēḷ irukuṭikoḷḷānē - anru
kanṭālunnaip penṭuvaittuk konṭupiḷaippānē

kārttava rāyanunkanṭālē - anru
kaḷuvērāma lēyuntan vaḷavaikkāppānē

pārttaṉum uṉṉaḷakaikkaṇṭāl - koṇṭa
pāriyarai viṭṭiḷaiya tāṟamuṅkoḷvāṉē

mātavarmakā muṉivarkaṇṭāl - tavam
māṟṟiyēuṉ nuṭaiyaviṭṭil kāttumiruppārē
pātaccilampu kalīrkalīreṉa - patam
paṭittuppaṭit tukkoṇṭu naṭittukkoṇṭāḷē.
- tāṉatantōm tāṉatantōm tāṉā-

The sale of the gold

18. In the new market at Kumāranagar I sold
All my plundered gold at the shop
Of one Kurumūrtty Ceṭṭi for six-thousand Varāhans[11]
The generous merchant gave all the six thousand
In gold coins. I kissed my hands and beat my thigh
In great joy. I walked towards the river, with the gold
Well-tied safely in a bag. Briskly I stepped up
To the river-bank and got into a coracle,
Paying two varāhans to the ferryman.

Pakaletti comes to Bhavāni

I crossed over to the other bank in the ferry
Piloted by the boatman across the flooding rivers;
In the confluence (of the three rivers) I bathed,
And went towards the temple of Kūṭaliṅkar,
Lord Civa enshrined therein; I circumambulated
The temple; I bowed at the feet of the god
With the single tusk; I worshipped at the shrines
Of god Naṇṇāvuṭaiyār and goddess Paṇṇārmoḻi
Ever adored by learned bards and savants.

Pakaletti enthralled by a temple dancer

I was happy to hear the sound of dancing;
In front of the Lord's shrine, a beautiful dancer,

Her face lovely as the cool moon, was performing
Paratanāṭyam! I ran up there and looked her up,
And learnt her history soon enough.
Enchanted I was by her diverse charms!
Said I to myself: "If she were Rati,
Spouse of Maṉmatha, why should her eyes wink?
And her radiant feet touch the ground!
If she were the earth-maiden adorned
With fragrant wreaths, I see not
A golden jewel dangling from the forehead!
This dazzling beauty with hair putting to shame
The rain-cloud in its blackness, is verily
A lovely peafowl untouched by any craftsmen's hand!
Right at the centre between her two eye-brows
Lovelier than Maṉmatha's bow, she wore prettily
A fragrant dot of musk! Her ears were pliant
Even like tender bind-weed;[12] her nose, like a sesame flower;
Those enchanting eyes like a spear sharp;
Her ruddy lips, lovely like thorny palas[13]-flower;
Pearls there are in her mouth; (but no kiss for me as yet)[14]
Her two beasts were like golden chalices!
Were I to call them elephant's tusks,
Then they have to face a hunter as the enemy!
If I were to call them lotus-buds,
Then they must blossom at sight of the rising sun!
If I compare them with the moon
It wanes, but I see no waning in them!
To call the damsel's two cups (red as Kumkum)
Gambling dice, then, "cut and kill," will be the cries!
To compare it with Mount Mēru, one is afraid,
For long ago Tēvēntra did slice its wings!

To describe her as the crown of Maṉmatha
Lo! did not Ēswara burn that head of yore,
With a fiery spark? In all the world
I haven't come across anything so beautiful
As this damsel's twin breasts; No, No, certainly
Not in all this universe - peer I haven't seen
To this women's breasts, erect and proud!
Her navel, it is like an eddy in a river!
Her belly is like the banyan-leaf on which slumbers
The lovely God Tirumāl; her slender waist
Is like unto a lion's! Her forelap resembles
A peepul-leaf or the hood of a gemmed serpent!
Saw I her thighs, that were like plaintain stems.
The feet of this woman sweet-voiced, like a Kuyil black
Can be compared to a tortoise;
I was entranced by the beautiful figure
Of this wench, well-learned in the lore of love!
Her rear-view brings to mind a peafowl innocent!
If Civa with the moon on his crown, were to see her,
Surely he will discard Ganga and place her on his head!
"And Brahma, son of Tirumāl, on seeing you
Will replace the goddess of learning (Carasvati)
Dwelling on his tongue, with you right away!"
If Lord Krishna were to see this woman
He will give up his eight wives (Aṣṭalakṣmi)
And Marry her instead! If the elephant-faced god,
Were to see her, straight he will marry her!
If Indra, Kantaṉ's father-in-law were to take you to wife
He will no longer have ten-hundred eyes!
Lord Kantaṉ will give up his two wives on seeing you,
And will rejoice with you alone as his spouse!

If Kāttavarāyaṉ were to see your beauty
He would have escaped being impaled on the stake,
But lived with you, guarding your house!
If the sages and ascetics great, were to see you,
Forgetting their *tapas* they will await
Your pleasure in your house!
Her twinkling anklets tintinnbulating,
The lovely lady sang and danced in tune,
In happy abandon, on the stage before the shrine.

Tāṉa tantōm tāṉa tantōm tāṉa-

11. Varāhan - a gold coin worth 31/2 rupees in those days.
12. Bind-weed - Ipomoea reptans.
13. Palas - Coral tree flower (Butea frondosa).
14. There is a fine pun in the Tamil original. The word '*Muttam*' means both 'Pearl' and 'Kiss'.

(தாசியின்மேல் காதல் கொள்ளுதல்)

விருத்தம்

19 *பண்ணவனாம் அருள்மலைவே லப்பன் [1]அப்பன்*
பரமனார் சங்குமகேஸ் பரனார் முன்பால்
விண்ணுலகை விட்டுவந்த தெய்வ ரம்பை
விரகத்தால் மெலிந்தனய்யோ விருமாச் சென்னி
அண்ணலொன்று தானறுத்தான் மற்ற நான்கும்
அறுப்பண்டா யிவளென்னை அணையா விட்டால்
எண்ணியெண்ணி என்மனது புண்ண தாக
[2]இறையவனென் தலையோட்டில் எழுதி னானே

பண்ணவன் - இறைவன். அருள்மலை வேலப்பன் - அருள்மலையில் வீற்றிருக்கும் முருகப்பெருமான் அப்பன் - தகப்பன் பரமன் - சிவன் சங்குமகேஸ்பரர்- சங்கமேசுரர் - பவானியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவன் விண்ணுலகு - தேவருலகு. ரம்பை- தேவலோகப்பெண் விரகம் - மோகம் விருமாச்சென்னி - பிரம்மா+சென்னி = பிரமனுடைய தலை அண்ணல் - சிவன். (சிவன் பிரமனின் ஐந்து தலைகளுள் ஒன்றை அறுத்தான். இவளென்னைச் சேராவிட்டால் மீதியுள்ள உனது நான்கு தலையை நான் அறுப்பேன் என்கிறான்)

பாடவேறுபாடு *- 1 தந்தை 2 இறையவன் தலையோட்டில் எழுதி னாரோ*

(Tāciyiṉmēl kātal koḷḷutal)

Viruttam

paṇṇavaṉām aruḷmalaivē lappaṉ appaṉ
paramaṉār caṅkumakēs paraṉār muṉpāl
viṇṇulakai viṭṭuvanta teyva rampai
virakattāl melıntaṉayyō virumāc ceṉṉi
aṇṇaloṉṟu tāṉaṟuttāṉ maṟṟa nāṉkum
aṟuppaṇṭā yivaḷeṉṉai aṇaiyā viṭṭāl
eṇṇiyeṇṇi eṉmaṉatu puṇṇa tāka
iṟaiyavaṉeṉ talaiyōṭṭil eḻuti nāṉē.

Pakaletti enamoured of the temple dancer

19. Before the shrine of the Supreme Lord Caṅkamēsvara
Sire of the God Vēlappaṉ of Aruḷmalai, I was smitten
With passion for a balle lovely as if Rampā
Had come down from her abode in Heaven;
And I grew pale with love and emaciated:
'One head of Brahma, the great Lord did sever;
The other four I shall cut off,
If she does not embrace me!" Oh, the moving finger
Of God has written thus upon my skull,
That I should lacerate my heart like this,
Pining all the time for love of her.

(தாசியின் நாட்டியச் சிறப்பு)

தரு

–தானத்தந் தானத்தந் தானா –

20 நாட்டியத் தொழில்மார்க்கம் - செய்கிற
நயனங்கள் அதுவெகு வயனங்களய்யா
'பாட்டுகள் மத்தளமும் - நட்டுவனார்
பரதசாஸ்திர முறையுள்ள பாத்திரம் 1

சதியுடன் நிலைக்கிடையும் - என்னையவள்
சதிசெய்யும் அடைதாளப் பதிவிலைதீர்ந்தாள்

தகிதிமி திரிகிடதோம் - தகதரிகிட
தகதனுகு செனுகு திகுடிகுவெனவே 2

[2]சரளியில் தோடிவர்ணங்கள் - மககரி
சரிகம பதநிச சநிதபமகரிச
பிரபுடீக முள்ளபலவகை - தொழிலுடனே
பேய்க்கணி பேரணி சக்கணியுடனே 3

ரூபக மட்டையமும் - சம்பைதாளம்
நோக்கமும் பார்க்கவும் மார்க்கமுமய்யா
ஆபர ணத்துடனே - தேவசங்க
ராபரண மும்பிர தாபமும் இலங்க 4

யமுனா கல்யாணி - [3]அடாணா
யதுகுலகாம் போதிசுரத் துடன்நடித்து
சமனாய்ப் படிக்கிறதும் - வராளியில்
தருக்கட் டழகிமனந் தரிக்கொட்டலையா 5

(தாசியின் மனைக்குச் செல்லல்)

[4]அபிநயம் பிடித்தாளே - கஞ்சா
அபினிதின் றவன்போலே கவனமுற்றேனே
உபசாரப் படிகள் - நடத்தின
உச்சிதமுங் கண்டவளை மெச்சிக்கொண்டேன்நானே 6

[5]சங்கும கேஸ்பரர்க்கும் - மங்களமென்று
தட்டமெடுத் தேயவள் பாடிச்சிந்துபடித்தாள்
மங்கை சிரோன்மணியே - நீயுமிங்கே
வாருமென்றேன் நீங்கள்எந்த ஊருஎன்று கேட்டாள் 7

தரணியில் புகழ்படைத்த - திருவளர்
சாரங்க பாணியுள்ள சீரங்கமென்றேன்
திருநாமங்கள் ஏதென்றே - கேட்கவுந்
திட்டெனவே என்பேர்சுப்பப் பட்டரென்றுரைத்தேன் 8

பூவையரே உன்பேரென்ன - [6]சொல்லுமென்றேன்
புஞ்சிரிப்புக் கொண்டுமவள் ஒஞ்சிரிப்பதாகவே
தேவடியாள் கள்ளர்தமையும் - தினந்தினமுந்
தெட்டிமுத்தாள் பெற்றெடுத்த கெட்டிமுத்தாளல்லவோ 9

என்றுசொல்லிச் சொன்னாளய்யா - உன்னுடைய
வீட்டில்வர வேணுமென்று கேட்டவுடனேயவள்
நன்றெனவே வீசிநடந்தாள் - அவள்பிறகே
[7]நான்தொடர்ந்தேன் நாய்முசலைத் தான்தொடர்ந்தாற் போலவே 10

(தாசியின் தாய் வரவேற்றல்)

[8]வந்தேனவள் பின்தொடர்ந்துதான் - அவள்மனைக்கு
மார்க்கமிகுந் தாய்க்கிழவி [9]சீக்கிரமதாகவே
[10]எந்தூரு என்சாமிநீர் - இங்கேவர
எத்தனை பூசாபலங்கள் பெற்றேனென்று பேசினாள் 11

கோடுநிக ரானமுலைமார்த் - தாதியர்கள்
[11]கொண்டொருகை திண்டொருகை ரெண்டுகொண்டுவந்துதான்
போடவுஞ் சவுக்கைமீதிலே - துரைப்பாங்கு
போலிருந்த வேளைகண்டு மாலிமையதாகவே 12

வளவுக்கு நீர்எசமான் - என்றுசொல்லி
வைப்பேன் மருமகனென் றொப்பாரிசொல்லியே
பழம்நழுவி யேபாலில் - வீழ்ந்த
படியென்று [12]தானிந்தப் படிவிலைகூறினாள் 13

கணபதியார் பூசை - செய்தவர்க்குக்
கைக்குமுன்னே காரியங்கி டைக்குமென்றெண்ணினாள்
பணமென்ன [13]பாசாணம் - உங்களிட
பட்சங்கெட்டி முத்தாளுக்கு லட்சம்பொன்னுமல்லவோ 14

வறுமைச் சுரமகற்றத் - திரவிய
மாத்திரை நீயென நேர்த்தியாய் எண்ணினாள்
தொறுவாய்க் கிழட்டோரி - ஏழுமுழத்
தோப்புமுலைத் தாய்க்கிழவி ஏப்பமிட்டுக்கொண்டுதான் 15

(படுக்கைமனைக்குத் தாசி அழைத்தல்)

சாடையாகத் தாய்க்கிழவிதான் - போனவுடன்
[14]செய்கைகண்டு கெட்டிமுத்தாள் செய்கைநீதியாகவே
ஓடிவந்து என்சாமிநீர் - என்படுக்கை
[15]வீட்டில்வர வேணுமென்றுசீ மாட்டியவள் பேசினாள். 16

- தந்தானத்தானதனனா -

நயனம்-- கண் வயனம் - நேர்த்தி மத்தளம் - பறைவகை நட்டுவன் - நாட்டியம் ஆட்டுவிப்போன். பரதசாத்திரம் - பரதநாட்டியக்கலை சதியுடன் - தாள ஓசையுடன். நிலைக்கிடை - நாட்டியத்தில் உட்காரும் நிலை சதி - வஞ்சனை. அடைதாளம் - அடதாளம்- தாளவகை சரளி - சுரவரிசை. தோடி வர்ணம் - தோடிராகத்திலமைந்த பாடல் பிரபுடீகம்- பெருமை, ஆடம்பரம் பேய்க்கணி, பேரணி, சக்கணி - கூத்து வகைகள் ரூபகம், மட்டையம், சம்பை - ஏழு தாளங்களுள் சில. நோக்கம் - குறிப்பு, அழகு ஆபரணம் - அணிகலம் சங்கராபரணம்- ஓர் இராகம் பிரதாபம் - பெருமை யமுனாகல்யாணி, அடானா, யதுகுலகாம்போதி, வராளி - இராக வகைகள் சுரத்துடன்- உதாத்தம், அனுதாத்தம், சுவரிதம் என்ற மூவகை இசைகளுடன். சமனாய்ப் படித்தல் - யாழிற் பண்களை வலியவும் மெலியவுமாகத் தாக்காது அளவொத்த ஓசையெழும்படி செய்தல். அபிநயம் - கைமெய் காட்டல். கஞ்சாஅபினி - போதைப்பொருள்கள் உபசாரப்படிகள் - நாட்டியத்தில் மனக்கருத்தை அங்கச் செய்கையின் மூலம் நடித்துக்காண்பிக்கும் செயல்கள். உச்சிதம் - உசிதம் - மேன்மை, தகுதி. மெச்சி - புகழ்ந்து சங்குமகேஸ்பரர் - சங்கமேஸ்வரர் மங்களம் - வாழ்த்து. தட்டமெடுத்தல் - கைகொட்டுதல் சிந்து - பண் சிரோன்மணி - சிறந்தபெண். தரணி - பூமி சாரங்கபாணி- திருமால். திருநாமம் - பெயர் பூவை - பெண் புஞ்சிரிப்பு - புன்சிரிப்பு - இளமுறுவல் ஒஞ்சிரிப்பு- நாணுதலான சிரிப்பு தெட்டிமுத்தாள் - தாசியின் தாய் கெட்டிமுத்தாள்- தாசியின் பெயர் முசல் - முயல் பூசாபலம் - தெய்வ வழிபாட்டால் உண்டான பலன். கோடு - மலைச்சிகரம். நிகரான - ஒப்பான. தாதியர் - வேலைக்காரி திண்டு - அரைவட்டமான பஞ்சணை சவுக்கை - சதுரத் திண்ணைக் கொட்டகை. துரைப்பாங்கு- துரைமகற்குரிய பெருமிதம் மாலிமை - மாலுமித்தனம். வளவு - வீடு ஒப்பாரி - ஒப்புச்சொல்லி அழுதல். கைக்குமுன்னே- உடனே, சடுதியில். பாசாணம் - நச்சுப்பொருள். பட்சம் - நேசம் வறுமைச்சுரம் - தரித்திரமாகிய காய்ச்சல். அகற்ற - நீக்க திரவிய மாத்திரை - பொன்னாகிய மாத்திரை. நேர்த்தியாய் - சிறப்பாய் தொறுவாய்க் கிழட்டோரி- கிழட்டு நரி, இங்கு தாசியின் தாய் தெட்டிமுத்தாள்

பாடவேறுபாடு - 1 பாட்டகன் மத்தளியும் 2. சறளியில் 3. அஷ்டாழிகள் 4 அவநயம் 5 சங்கமயேஸ் 6 சொல்லெனவே 7. நான்துடர்ந்தேன் 8 வந்தனவள் பின்துடர்ந்துதான் 9 சீக்கிரமதாய் 10 எந்தஊரு 11. கொண்டிருகை 12 தாணிப்படிக் 13. பாஷானம் 14. சைகைகண்டு 15. வீட்டில் வாவென்று.

(Tāciyin̲ nāṭṭiyac cir̲appu)

Taru

nāṭṭiyat tol̲ilmārkkam - ceykir̲a
nayan̲aṅkaḷ atuveku vayan̲aṅkaḷayyā
pāṭṭukaḷ mattaḷamum - naṭṭuvan̲ār
paratacāstira mur̲aiyuḷḷa pāttiram

catiyuṭaṉ nilaikkiṭaiyum - eṉṉaiyavaḷ
caticeyyum aṭaitāḷap pativilaitīrntāḷ
tatitimi tirikiṭatōm - takatarikiṭa
takataṉuku ceṉuku tikuṭikuveṉavē

caraḷiyil tōṭivarṇaṅkaḷ - makakari
carikama patanica canitapamakarica
pirapuṭīka muḷḷapalavakai - toḷiluṭaṉē
pēykkaṇi pēraṇi cakkaṇiyuṭaṉē

rūpaka maṭṭaiyamum - campaitāḷam
nōkkamum pārkkavum mārkkamumayyā
āpara ṇattuṭaṉē - tēvacaṅka
rāparaṇa mumpira tāpamumilaṅka

yamuṉā kalyāṇi - aṭāṇā
yatukulakām pōticurat tuṭaṉnaṭittu
camaṉāyp paṭikiṟatum - varāḷiyil
tarukkaṭ ṭaḷakimaṉaṉ tarikkoṭṭalaiyā

(Tāciyiṉ maṉaikkuc cellal)

apinayam piṭittāḷē - kañcā
apiṉitiṉ ṟavaṉpōlē kavaṉamuṟṟēṉē
upacārap paṭikaḷ - naṭattiṉa
uccitamuṅ kaṇṭavaḷai meccikkoṇṭēṉnāṉē

caṅkuma kēspararkkum - maṅkaḷameṉṟu
taṭṭameṭut tēyavaḷ pāṭiccintupaṭittāḷ
maṅkai cirōṉmaṇiyē - nīyumiṅkē
vārumeṉṟēṉ niṅkaḷenta ūrueṉṟu kēṭṭāḷ

taraṇiyil pukaḷpaṭaitta - tiruvaḷar
cāraṅka pāṇiyuḷḷa ciraṅkameṉṟēṉ
tirunāmaṅkaḷ ēteṉṟē - kēṭkavuṉ
tiṭṭeṉavē eṉpērcuppap paṭṭareṉṟuraittēṉ

pūvaiyarē uṉpēreṉṉa - collumeṉṟēṉ
puñciṟippuk koṇṭumavaḷ oñcirippatākavē
tēvaṭiyāḷ kaḷḷartamaiyum - tiṉantiṉamum
teṭṭimuttāḷ peṟṟeṭutta keṭṭimuttāḷallavō

e<u>nr</u>ucollic co<u>nn</u>āḷayyā - uṇṇuṭaiya
viṭṭilvara vēṇume<u>nr</u>u kēṭṭavuṭa<u>n</u>ēyavaḷ
na<u>nr</u>e<u>n</u>avē vīcinaṭantāḷ - avaḷpi<u>r</u>akē
nā<u>n</u>toṭarntē<u>n</u> nāymucalait tā<u>n</u>toṭarntā<u>r</u>polavē.

(Tāciyi<u>n</u> tāy varavē<u>rr</u>al)

vantē<u>n</u>avaḷ pi<u>n</u>toṭarntutā<u>n</u> - avaḷma<u>n</u>aikku
mārkkamikun tāykkiḻavi cīkkiramatākavē
entūru e<u>n</u>cāminīr - iṅkēvara
etta<u>n</u>ai pūcāpalaṅkaḷ pe<u>rr</u>ē<u>n</u>e<u>nr</u>u pēci<u>n</u>āḷ

kōṭunıka rā<u>n</u>amulaimārt - tātiyarkaḷ
koṇṭorukai tiṇtorukai reṇṭukoṇṭuvantutā<u>n</u>
pōṭavuñ cavukkaimītilē - turaippāṅku
pōlirunta vēḷaıkaṇṭu mālimaiyatākavē

vaḷavukku nīrecamā<u>n</u> - e<u>nr</u>ucolli
vaippē<u>n</u> marumaka<u>n</u>e<u>n</u> <u>r</u>oppāricolliyē
paḻamnaḻuvi yēpālil - vīḻnta
paṭıye<u>nr</u>u tā<u>n</u>ıntap paṭivilaikūri<u>n</u>āḷ

kaṇapatiyār pūcai - ceytavarkkuk
kaikkumu<u>n</u>ṉē kāriyaṅki ṭaikkume<u>nr</u>eṇṇi<u>n</u>āḷ
paṇame<u>n</u>ṉa pācāṇam - uṅkaḷita
paṭcaṅkeṭṭi muttāḷukku laṭcampo<u>n</u>ṉumallavō

va<u>r</u>umaıc curamaka<u>rr</u>at - tiraviya
māttiraı nīye<u>n</u>a nērttiyāy eṇṇı<u>n</u>āḷ
to<u>r</u>uvāyk kıḻaṭṭōri - ēḻumuḻat
tōppumulait tāykkiḻavi ēppamiṭṭukkoṇṭutā<u>n</u>

(Paṭukkaima<u>n</u>aikkut tāci aḻaittal)

cāṭaiyākat tāykkiḻavitā<u>n</u> - pō<u>n</u>avuṭa<u>n</u>
ceykaıkaṇṭu keṭṭimuttāḷ ceykaınītiyākavē
ōṭivantu e<u>n</u>cāminīr - e<u>n</u>paṭukkai
vīṭṭilvara vēṇume<u>nr</u>ucī māṭṭiyavaḷ pēcı<u>n</u>āḷ.
- tantā<u>n</u>attā<u>n</u>ata<u>n</u>a<u>n</u>ā

The splendour of the dance

20. Oh, lovely were her eyes that sparkled
In the course of the performance fine
By this professional temple-dancer!
To the accompaniment of drums and songs
And the directions of the dance-master,
She danced a Paratanāṭṭiyam number, in poses
Proper, as laid down in the sastra:
She sat, she rose, she whirled, as she danced
Even as she conspired to trap me in the toils
Of her grace, in the coils of her measures!
Tati timi tarikiṭa tōm - takatarikiṭa
Taka tanuku cenuka tiku tiku! - the beats
To which she stepped and moved.
In the *saraḷi*, a song in *tōṭi* raga
Ma ga ga ri sa ri ga ma pa ta ni sa
Sa ni ta pa ma ma ga ri sa -- proudly she
Moved, in various modes of dancing ---
Pēykkaṇi, Pēraṇi, Cakkaṇi -- in *talas* such as
Rūpaka, Maṭṭayam, Campai,! She was great,
Lovely to look at her gestures and signs
Grand, as she danced, decked in many a jewel
For the occasion! To tunes such as divine
Saṅkarāparaṇa, she gracefully moved
In perfect harmony to the mood as she danced.
Yatukula Kāmpōti, Aṭāṇā, Yamuṇā Kalyāṇi
And Varāḷi - perfectly she moved in concord
With the melody-types, her portrayal ever
In close accord with the song and the tune.
The buxom beauty did steal my mind,
And my heart and soul away!

Pakaletti going to the Dancer's house

As she gestured, posed and gesticulated
So enchantingly, I was bewitched by her,
And like one who had eaten of opium,
I fell for her charms which she displayed,
So invitingly, hinting by looks
And glances and gestures, her liking for me.
So with all my heart, properly did I praise her
As expected of an admirer. And towards the end
She sang, "All auspicious hail to the Lord!
All hail to Lord Caṅkamēsvara!"
And concluded with a flourish in 'Cintu',
Her wonderful performance winning the accolade
From the audience assembled there.
Going up to her, I hailed her thus:
'O best of women! Come hither!'
And she in reply asked: 'Wherefrom are you?
I responded thus: 'Opulent Srirangam, famous
In all the world where dwells Lord Tirumāl'.
'Your good name, Sir?' she enquired.
On the spur of the moment I said! Cuppapaṭṭar!
O, damsel divine, what may your name be?'
And with an enchanting gentle smile, natural
To a wily whore deceiving others every day
She said: 'I am Koṭṭimuttāḷ, daughter of Teṭṭimuttāḷ'
And when I expressed a desire to visit her house,
'Welcome' she said and walked away,
Swinging her hands in style; and I followed
Even like a hungry dog after a hare's scent.

Being welcomed by the old bawd her mother

Following close behind her, I came up
To her house, where an old crone, her dam,

Ran up to me crying 'Welcome, welcome, my lord!
From where are you coming? What merit must I have
Earned by pujas in the past, that your feet
Should adorn my doorsteps?' And all at once
Maids with peak-like breasts, brought in each hand
A round pillow and a dutch-wife, and placed them
On the square pavilion. Like the captain of a vessel,
She declared thus: 'You are lord of all this
In my house' She cried in joy: 'I shall make you
Sovereign master of all. Your coming is so nice
And auspicious like ripe fruit falling in milk!'
'Success comes at once to those who offer puja
To Lord Kaṇapati!;" She thought, and grew happy,
Everything would fall out as desired!
'Who wants money? It's poison! Your favour alone
Is worth lakhs of varāhans of gold
To my daughter Keṭṭimuttāḷ - a golden tablet
Of medicine to relieve the disease of penury!,
Rejoiced the old jackal of a bawd, the mother,
With dangling breasts seven cubits long,
As she belched in anticipation of the feast,
The rich fare before her waiting to be plucked!

The whore inviting Pakaletti to bed

As when the old beldam left the place
Casting a meaningful look at her daughter,
Keṭṭimuttāḷ, the clever minx, ran up to him
Crying, 'My Lord! Please come to bed with me!'
Thus she spoke with blandishments, the wily jade,

--Tantāṉat tāṉa taṉa tana.

(படுக்கைமனைக்குச் செல்லல்)

[1]*விருத்தம்*

21. *கோட்டானை [2]முகத்தானுக் கிளையானை மயிலானைத் தென்குறுப்பு*
நாட்டானை [3]அருள்மலை வீட்டானை வணங்கிநித்தம் நண்ணாவூரில்

காட்டானை பிடிக்கரெண்டு வீட்டானை வைத்திருந்த கன்னிமாய்கை
போட்டானை [4]ரதிமானை வேட்டானை படுக்கைமனை புகுந்தேன்நானே

கோட்டானை முகத்தானுக் கிளையானை - கொம்புடைய யானை முகத்தவனாகிய விநாயகனின் தம்பி முருகனை மயிலானை - மயிலை வாகனமாக உடைய முருகனை தென்குறுப்பு நாட்டானை - கொங்குநாட்டின் தென்குறுப்பு நாட்டைச் சேர்ந்த முருகனை. அருள்மலை வீட்டானை - அருள்மலை என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் முருகனை வணங்கிநித்தம் - தினம்தினமும் தொழுது போற்றி நண்ணாவூரில் - பவானி என்னும் ஊரில். காட்டானை பிடிக்க - காட்டு யானையைப் பிடித்தல், அதாவது பார்வை மிருகம் வைத்தல் ரெண்டு வீட்டானை வைத்திருந்த - இரு தனங்களை வைத்திருந்த கன்னிமாய்கை - பெண்ணின் மயக்கத்தில் (வலையில்) போட்டானை - போட்ட மன்மதனின் ரதிமானை - ரதி போன்ற தாசியை வேட்டு - விரும்பி

பாடவேறுபாடு - 1. மட்டு விருத்தம் 2. முகத்தானைக் கிளையானைக் கொடுத்தானைத் தென்குறுப்பு 3 அருளானைத் துதித்தானை அனுதினமும் நண்ணாவூரில் 4 அன்னமேறி வகுத்தானைப் படுக்கைமனை பூந்தேன்நானே

(Paṭukkai maṉaikkuc cellal)

Viruttam

kōṭṭāṉai mukattāṉuk kiḷaiyāṉai mayilāṉait teṉkuṟuppu
nāṭṭāṉai aruḷmalai viṭṭāṉai vaṇaṅkinittam naṇṇāvūril
kāṭṭāṉai piṭikkareṇṭu viṭṭāṉai vaittirunta kaṉṉimāykai
pōttāṉai ratimāṉai vēṭṭāṉai paṭukkaimaṉai pukuntēṉṉāṉē.

Going to the bedchamber

21. Offering prayers to the lord of Aruḷmalai
Sovereign of Kuṟuppu country in the south,
Him with the peacock mount, and younger to the Lord
With the face of a mammoth with tusks,
I, of my own free will and desire,
Entered the bedchamber of the belle,
Beautiful as the spouse of Maṉmatha, Rati,
With her twin tuskers, her pointed breasts,
As decoy breasts to trap the wily elephant-
To wit, myself indeed (all too eager to be caught)!
And so I followed her, a willing victim-
Into her bed-room, crazed with love for her.

(தாசியுடன் மகிழ்ந்திருத்தல்)

தரு (நீலிச்சிந்து)

– தானத்தந்தானத் தந்தானா –

22 [1]காந்தி பெறத்தூங்கும் - மஞ்சக்
கட்டிலின் மெத்தையில் சட்டமுடன்
பாந்தம தாயிருந்தேன் - எந்தன்
பக்கத்தில் கைகட்டி நிக்கலுற்றாள் 1

[2]கெட்டிமுத்து மாமயிலே -எந்தன்
கிட்டத்தில் நீவர அட்டியென்ன
பட்டுமெத்தை மீதினிலே - நல்ல
பைந்தொடி யாளினி வந்திருந்தாள் 2

சாந்து பரிமளங்கள் - வெள்ளித்
தட்டியிலுந் தங்கப் [3]பெட்டியிலும்
வாய்ந்த ரதிமதனே - என்று
வாசமாய் சந்தனம் பூசலுற்றாள் 3

சாதி வனப்பேடு - சுருள்
தட்டி மடித்தினி இட்டமுடன்
பாதிச் சுருள்கொடுத்தாள் - லீலை
பாராட்ட வேநீங்கள் சீராட்டென்ன 4

சோமன் தனையுரிந்தாள் - [4]அவள்
[5]சுத்திய சேலைகுலைத் தெறிந்தாள்
காமன் [6]அரண்மனையைக் - கண்ணில்
கண்டு கும்பிட்டொரு தெண்டனிட்டேன் 5

அய்யர் சரம்முதுகில் - கீறி
அட்சரம் ஒட்டினேன் அட்சணமே
மைய்யல் பெருகுதடா - ஆசை
மாப்பிள்ளை யுன்திராணி பார்ப்பமென்று 6

சிடுத்தாள் முகஞ்சுழித்தாள் - பின்னுந்
தித்திரிப் பாகச் சிரித்துவிட்டாள்
துடுக்காகப் [7]பேசலுற்றாள் - என்ன
சொல்வேன் றரைபோட்டு தள்ளிவிட்டாள் 7

வீழ்ந்தாள் மடிமீதில் - கொஞ்சி
மெள்ளமெள் ளப்பேசிக் கிள்ளலுற்றாள்
எந்தன் துரைச்சாமி - மோடி
என்னடா வென்றவள் சொன்னவுடன் 8

பவள உதட்டினிலும் - இதழ்
பானம் [8]பதினொரு தானமதில்
சுவைத்தேன் [9]அறுசுவைபோல் - அதைச்
சொல்லுகிறேன் நல்ல வெல்லமென 9

[10]ரோமபுரிக் கணுவாய்க் - குள்ளே
நோட்டமாய் என்விரல் மாட்டிக்கொண்டேன்
காமக்கரீ கரங்கள் -செய்யக்
கட்டி இறுக்கிஅ மட்டிக்கொண்டாள் 10

அரவின் [11]மணிநிரட - மணி
ஆட்டங் கொள்ளத்தடி நீட்டங்கொள்ளச்
சரசக் கரீகரத்தில் - காமச்
சங்கு முகப்பினில் பொங்குதடா 11

தாராள மாகவுமே - துடை
தட்டியே மேலேறி ஒட்டிக்கொண்டாள்
கேராள மார்க்கமதில் - அவள்
கிரீடித்துக் கொண்டு லகாடிக்கவும் 12

எட்டுவகைக் குரல்கள் - வெகு
ஏகாந்த மாகவே கீகீயென
வட்டமுலை மீதில் - நகம்
வைத்து அமட்டியே முத்தமிட்டேன் 13

கோலா கலமாக - நானுங்
குந்தியி ருந்துகொண் டுந்துபரி
ஆலிங்கனங் களைந்தும் - நல்ல
அறுபத்து நாலு கரணமுடன் 14

போகஞ் சரிபோகம் - முந்திப்
போகாதடா பிந்திப் போகாதடா
போகங் குபீரெனவே - சரி
போகமோ தேவேந்திர போகமது 15

செய்யக் கொலுசுதண்டை - நல்ல
சிலம்பு வளைகள் புலம்பிடவே
[12]பைய்யப் பைய்யப்பேசி-பின்
[13]பளீரென்று நாங்கள் வெளியில்வந்து 16

போகநீர்கள் வென்னீரால் - அதைப்
போக்கியே நாங்களும் சீக்கிரமாய்த்
தாகவி டாய்தீர - நல்ல
தண்ணிள நீர்கள்பா லுண்ணிடவே 17

சாமம்சா மந்தோறும் - நாங்கள்
[14]சைபோகஞ் செய்தோமே வைபோகமாய்
காமவெறி யதனால் - இந்தக்
கன்னிகை கைச்சாதம் உண்ணலுற்றேன் 18
- தந்தானத் தானான -

காந்தி - அழகு பாந்தமாய் - இணக்கமதாய். கெட்டிமுத்து - தாசியின் பெயர் கிட்டத்தில்- அருகில் அட்டி - தடை பைந்தொடியாள் - பெண் சாந்து பரிமளம் - வாசனைமிக்க சந்தனம் வெள்ளித்தட்டு - வெள்ளித்தாம்பாளம். ரதிமதன் - ரதியின் கணவனாகிய மன்மதன் வாசமாய் - விருப்பமாய், ஆசையாய் சாதி வனப்பேடுச்சுருள்- வெற்றிலை இனத்தில் சிறந்த இளம்வெற்றிலைச்சுருள். இட்டம் - விருப்பம். லீலை பாராட்ட - காம விளையாட்டன்பு செய்தல். சீராட்டு - செல்லம் பாராட்டுதல், கொண்டாடுதல். சோமன் - வேட்டி சுத்திய - சுற்றிய குலைத்து - கழற்றி காமன் அரண்மனை - பெண்ணின் ஆடையற்ற முழு உடல் அய்யர் சரம் - மன்மதனின் ஐந்து அம்புகளும், முதுகில் - நடுவிடத்தில். கீறி - கீறுதல். அட்சர மொட்டினேன் - அட்சரம்+ ஒட்டினேன், மன்மத அம்புகளை பாயவிட்டேன் அட்சணம் - அச்சமயம். மைய்யல்- மோகம் திராணி - வலிமை. தித்திரிப்பு - சூது. தரை - பூமி. மோடி - பிணக்கு. பானம்- அமுதம். பதினொரு - பதினொன்று. தானம் - இடம் அறுசுவை - ஆறுவகைச் சுவைகள் வெல்லம் - இனிப்பு. ரோமபுரிக்கணுவாய் - அல்குல் - பெண்குறி. நோட்டம்- தகுதி காமக்கரீகரம் - காம மிகுதியால் செய்யும் விளையாட்டு. அமட்டி - அமட்டு - புரண்டு அரவின் மணி - பாம்பின் படத்தினையொத்த பெண்குறியின் உள்ளிருக்கும் ஓர் உறுப்பு. நிரட - நெருட- நிமிண்ட மணி ஆட்டங்கொள்ளத் தடிநீட்டங்கொள்ள- ஆண்குறியின் நுனியானது அசைந்து உறுப்பானது நீண்டு கொள்ள சரசக்கரீகரம் - காமவிளையாட்டு. தாராளமாக - சாதுரியமாக. துடை - தொடை கேராளமார்க்கம் - கேரள நாட்டின் பழக்கமுறையில். கிரீடித்து - புணர்ந்து. லகாடிக்க - இலகுவாக அசைய, இடித்து ஏகாந்தம்- தனிமை, இரகசியம். கீகீயென - ஒருவகை ஒலிக்குறிப்பு அமுட்டி- அமுட்டு - அழுத்தி. கோலாகலம் - ஆடம்பரம், மகிழ்வு குந்தி - குந்து - உட்கார்ந்து உந்துபரி - தள்ளி எழும்பி ஆலிங்கனங்கள் ஐந்து - ஐந்துவகைத் தழுவல்கள். அறுபத்து நாலு கரணம் - அறுபத்து நான்கு வகையான கலவியொழுக்கம். போகம் -

புணர்ச்சிஇன்பம். கொலுசு, தண்டை, சிலம்பு - காலணி வகைகள் வளைகள் - வளையல், கையணி பைய்ய- மெதுவாக. பளீரென - விரைவாக போகநீர் - சுக்கிலம், இந்திரியம் வென்னீர்- வெந்நீர் - சுடுநீர் தாகவிடாய் - நீர்வேட்கை தண்ணிளநீர் - குளிர்ச்சி பொருந்திய இளந்தேங்காயின் நீர் உண்ணிட - அருந்திட சாமம் - இரவு. சைபோகம்- சையோகம் - புணர்ச்சி வைபோகம்- மகிழ்ச்சி கன்னிகை - பெண் சாதம் - உணவு

பாடவேறுபாடு - 1. காந்திபுரத்தூங்கு 2 கெட்டிமுத் தன்னமயிலே 3 பொட்டியிலும் 4 இடையில் 5 சுற்றிய 6 அரமனையைக் 7 ஏசலுற்றாள் 8 பதினாறு 9 அஞ்சுவைபோல் 10 ரோமாபுரிக்கணிவாய்க் 11 மணிநேரே 12. பய்யப் பய்யப் 13 பலீரென்று 14 சய்போகஞ்.

(Tāciyuṭaṉ makiḻntiruttal)

Taru

kānti perattūṅkum - mañcak
kaṭṭılin mettaiyil caṭṭamuṭaṉ
pāntama tāyiruntēṉ - entaṉ
pakkattil kaikaṭṭi nikkaluṟṟāḷ

keṭṭimuttu māmayilē - entaṉ
kiṭṭattil nīvara aṭṭiyeṉṉa
paṭṭumettai mītiṉılē - nalla
paintoṭi yāḻiṉi vantiruntāḷ

cāntuparimaḷaṅkaḷ - veḷḷit
taṭṭiyilun taṅkap peṭṭıyulum
vāynta ratimataṉē - eṉṟu
vācamāy cantaṉam pūcaluṟṟāḷ

cāti vaṉappēṭu - curuḷ
taṭṭi maṭittiṉi iṭṭamuṭaṉ
pātic curaḷkoṭuttāḷ - līlai
pārāṭṭa vēṇīṅkaḷ cirāṭṭeṉṉa

cōmaṉ taṉaiyurintāḷ - avaḷ
cūttiya cēlaikulait teṟintāḷ
kāmaṉ araṇmaṉaiyaik - kaṇṇil
kaṇṭu kumpiṭṭoru teṇṭaṉıṭṭēṉ

ayyar carammutukil - kīṟi
aṭcaram oṭṭiṉēṉ aṭcaṇamē
maiyyal perukutaṭā - ācai
māppiḷḷai yuṉtirāṇi pārppameṉṟu

ciṭuttāḷ mukañcuḷittāḷ - piṉṉun
tittirippākac cirittu viṭṭāḷ
tuṭukkākap pēcaluṟṟāḷ - eṉṉa
colvēṉ ṟaraipōṭṭu taḷḷiviṭṭāḷ

vīḻntāḷ maṭimītil - koñci
meḷḷameḷ ḷappēcik kiḷḷaluṟṟāḷ
entaṉ turaiccāmi - mōṭi
eṉṉaṭā veṉṟavaḷ coṉṉavuṭaṉ

pavaḷa utaṭṭiṉilum - itaḷ
pāṉam patiṉoru tāṉamatil
cuvaittēṉ aṟucuvaipōl - ataic
collukiṟēṉ nalla vellameṉa

rōmapurik kaṇuvāyk - kuḷḷē
nōṭṭamāy eṉviral māṭṭikkoṇṭēṉ
kāmakkarī karaṅkaḷ - ceyyak
kaṭṭi iṟukkia maṭṭikkoṇṭāḷ

araviṉ maṇiniraṭa - maṇi
āṭṭaṅ koḷḷattaṭi nīṭṭaṅkoḷḷac
caracak karīkarattil - kāmac
caṅku mukappiṉil poṅkutaṭā

tārāḷa mākavumē - tuṭai-
taṭṭiyē mēlēṟi oṭṭikkoṇṭāḷ
kērāḷa mārkkamatil - avaḷ
kirīṭittuk koṇṭu lakāṭikkavum

eṭṭuvakaik kuralkaḷ -veku
ēkānta mākavē kīkīyeṉa
vaṭṭamulai mītil - nakam
vaittu amaṭṭiyē muttamiṭṭēṉ

kōlā kalamāka - nāṉuṅ
kuntiyi runtukoṇ ṭuntupari
āliṅkaṉaṅ kaḷaintum - nalla
aṟupattu nālu karaṇamuṭaṉ

pōkañ caripōkam - muntip
pōkātaṭā pintip pōkātaṭā
pōkaṅ kupīreṉavē - cari
pōkamō tēvēntira pōkamatu

ceyyak kolucutaṇṭai - nalla
cilampu vaḷaikaḷ pulampiṭavē
paiyyap paiyyappēci - piṉ
paḷīreṉṟu nāṅkaḷ veḷiyilvantu

pōkanīrkaḷ veṉṉīrāl - ataip
pōkkiyē nāṅkaḷum cīkkiramāyt
tākavi ṭāytīra - nalla
taṇṇiḷa nīrkaḷpā luṇṇiṭavē

cāmamcā mantōrum - nāṅkaḷ
caipōkañ ceytōmē vaipōkamāy
kāmaveṟi yataṉal - intak
kaṉṉikai kaiccātam uṇṇaluṟṟēṉ.
- tantāṉat tāṉāṉa -

Dalliance with the whore

22. I stretched myself most happily upon the bed,
Upon the cot, a love-nest beautiful
Made for slumber sweet, while she stood
Close to me, meek and docile,
Her hands folded in respect; and to her
So pliant and willing, I exclaimed:
'O peafowl fine, Keṭṭimuttu, my love,
What prevents you from coming nearer to me?'
And needing no second invitation, she sat
Beside me upon the silken mattress,-

The lovely wench with golden bracelets;
And from a silver plate and a golden casket,
She did take fragrant unguents odorous,
And sandalpaste, with which she did smear
My hands and chest, calling me her pet,
A Manmatha to her Rati! Tender betel-leaf,
The best of its kind, she rolled and folded
Into half and gave me to be chewed,
And then began her amorous dalliance and foreplay:
Boldly with practised hands she divested me
Of my dhoti; and herself, - she removed her saree
That covered her lovely body. The palace
Of the God of love, I did glimpse with my eyes,
And bowing to it I prostrated before it!
With his arrow, the love-god did pierce me;
And mine own arrows I let fly at her!
That very instant she cried: "My passion overflows,
O my darling lover! Let's see now your valiancy".
She seemed to sulk, she did pout in bouderie,
And full of wile she smiled guilefully at me,
And then began to speak in words pert and bold.
Oh, what can I say? she pulled me down
To the floor and herself fell upon me!
Babbling tender words of cajolery, she did
Fondle me in growing passion, pinching
And pulling at me: 'O my dear lord! My god!
Why, Sirrah, do you sulk thus?' Upon this,
Her luscious lips of coral, did I kiss.
And tasted the sweet juice thereof, not once,
But eleven times, as if it were a toothsome feast
With all six flavours! Sweet as treacle it was!
Into her hairy pass, my fingers did I hook,

And she responded with a tight embrace,
Prelude to more passionate endearments!
She rolled over me, the wanton hussy,
And I did tweak her bead set like a gem
In her forelap-front, shaped like a serpent's hood,
While mine own thing did swell and stretch:
And blowing the conch of lust overflowing,
We began together the act of love in frenzy:
Unrestrained and freely she did attach herself
To my body, now in her possession, beating her thighs
As if she were challenging me to a duel!
And doing it the Kēraḷa way, she made love to me,
Moving over me in easy rhythm, all the while
Crying out in eight different tones of joy.
Thus in the privacy of her chamber did we dally!
Seizing her rotund breasts, I squeezed them hard,
My nails making marks upon their surface.
I kissed them and cuddled them and fondled them.
Merrily did I make love to her in various ways!
Sitting on my haunches and rising up
With embraces of five kinds; we copulated
In four and sixty positions of mating,
And enjoyed both, the bliss of venery.
She would cry now and then: 'Don't go forward,
Don't go backward!" --even like Dēvēndra
In his heaven we enjoyed paradisal pleasures.
While the anklets and ankle-rings she wore
Did jingle, tinkle and tintinnabulate in unison!
Till at long last, our amorous dalliance came to an end.
And tender words of love and joy, we gently spoke.
All on a sudden we came out, and washed ourselves
With warm water, and then donned our robes.

Our thirsts we slaked with tender-coconuts cool,
Our fatigue relieved, after our hectic work!
Through all the watches of the livelong night,
I indulged in frenzied fornication driven by lust,-
Resting only to eat food from her hands!

(தாசி மருந்து வைத்தல்)

கலித்துறை

23. மாசங்க பாணியன் தந்தான் பிதாவின் மருகனென்று
மாசங்க [1]மொத்த தென்னருள் மாமலை வள்ளல்தந்தை
மாசங்க மேசுரன் மால்வா னியூரில் [2]வல்லிபங்கில்
மாசங்க மாயிருந் தேன்மருந் தானதை வைத்[3]தனளே.

மாசங்கபாணியன் - சங்கைக் கையில் ஏந்திய திருமால். தந்தான் - அவன் தந்த பிரமன். பிதா - தந்தை. மருகன் - மருமகன் மாசங்கம் - சங்கநிதி, குபேரனின் நவநிதிகளுள் ஒன்று; திருமாலின் மகனாகிய பிரமன் தன் தந்தையின் மருமகன் என்று சங்கநிதி போன்ற செல்வத்தைத் தந்த அருள்மலை முருகனின் தந்தையாகிய சங்கமேசுவரனின் (சிவன்) பவானியில் தாசியிடம் புணர்ந்திருந்தேன். (சங்கமம் - புணர்ச்சி) மருந்தானதை வைத்தாள்- அவள் எனக்கு மருந்து வைத்தாள்

பாடவேறுபாடு - 1. மொத்திடுந் 2. வள்ளிபங்கன் 3 தாளே

(Tāci maruntu vaittaḷ)

Kalitturai

mācaṅka pāṇiyaṉ tantāṉ pitāviṉ marukaṉeṉṟu
mācaṅka motta teṉṉaruḷ māmalai vaḷḷaltantai
mācaṅka mēcuraṉ mālvā ṉiyūril vaḷḷipaṅkil
mācaṅka māyirun tēṉmarun tāṉatai vaittaṉaḷē.

Being poisoned with a lore-phietre

23. Lord Brahma, son of Tirumāl adorned
With the Conch in his hand, did give
Wealth immeasurable as Caṅkaniti
To his Sire's son-in-law, Lord Muruka
Enshrined in Aruḷmalai the great:
And, the latter's own father doth dwell

In Bhavani, Civa as Cankamēsvara!
'T was here, I was lost in unholy union
With a whore who poisoned me with a love-philtre
Compounded by her to craze me with lust!

(தாசி மருந்திடல்)

தரு

– தந்தானத் தானாதனா தானா
தந்தானத் தானன தானதன –

24. கெட்டிமுத்தாள் தன்மனையிலே - ரெண்டுமாதங்
கெட்டியாக நானிருந்தேன் அட்டியில்லாமல்
தெட்டியே பணம்பறிக்கவே - பொட்டிமகள்
தேட்டமாகத் தேடுகிறாள் காட்டுமூலிகை 1

பாதாள மூலிகையுடன் - கஞ்சாங்கோரைப்
பச்சிலை மருந்துக்கு நொச்சியுடனே
வேதாந்தச் சித்துமூலிகை - நல்லநல்ல
வெள்ளெருக்கின் மீதில்வரு புல்லுருவியும் 2

கண்டாரை வல்லாரையும் - தினந்தினமும்
காமவெறி [1]கொள்ளும்உருட் டாமைநிணமும்
சுண்டைகள் கருஊமத்தஞ் - சாறுநல்ல
தூதுவளை யுள்சுருங்கி ஆதளைவேரும் 3

பொழுது திரும்புமிலையும் - [2]மந்தைப்புலிகள்
பொன்னாங்கா ணித்தழைகள் பொன்னாவரை
[3]கழுதும்பை யேறுசிங்கியும் - தொட்டால்சுருங்கிக்
காட்டுமுருங் கைப்பிசின் கோட்டான்தலை 4

ஆந்தைநிணம் ஓந்திஎலும்பும் - சிட்டுக்குருவி
[4]அழுகவண் ணான்குருவி கழுகுநிணமும்
பாந்தமுள்ள [5]கன்னிநகமும் - அவுசாரி
பல்லுகள் இடதுகண்ணில் உள்ளபூளையும் 5

கூட்டியெல்லாம் சேர்த்தரைத்துக் - குளிகைபண்ணிக்
கொண்டுமவள் என்னுடைய [6] அண்டையில் வந்து
காட்டாமல் பாக்குமிலையில் - சோற்றிலிடக்
கள்ளுவெறி போலேயது தள்ளவேகண்டு 6

[7]வல்லபுற்றி லேகரடிதான் - புற்றாஞ்சோறு
வாங்கினது போல்பொருளை வாங்கநினைத்தாள்
கல்லுருகி னாலும்எனது - நெஞ்சமது
கரையாத் வல்லிரும்பும் கரைந்ததய்யா 7

(தாசி பணம் பறித்தல்)

தொங்குமுலைத் தாய்க்கிழவிதான் - பொக்கவாய்த்
தொண்டிஎன்கைக் காசைஎல்லாங் கிண்டநினைத்தாள்
அங்கவசீ கரனேநீ - வைத்திருக்கும்
அரிவைத் தரித்தபணி இரவல்இனி 8

என்றுசொல்லிச் சொன்னாளய்யா - அதுக்குநான்
ஈந்தபணம் சொல்லுகிறேன் படாந்திரமல்ல
அன்றுமே குமாரநகரில் - [8]உடைமைவிற்ற
ஆறாயிரம் பொன்னையும் [9]தாராளமாய்க் 9

[10]கொந்தள ஓலைக்குநூறுபொன் - குப்பிபண்ணக்
[11]கும்பினி வராகன்ஒரு முப்பதும் ஈந்தேன்
அந்தமும் [12]மிகுந்தபுகிடிக்கு - அம்பதுபொன்
அட்டிகைக் கொருமுடிப்புங் கட்டியேஈந்தேன் 10

மோகனமா லைக்குநூறுபொன் - சரங்கள்பண்ண
முன்னூறு பொன்னவளுக்கு எண்ணியேஈந்தேன்
வாகுள்ள சரவாவிலிக் - கன்பது
வராகனையும் எண்ணியே பாராமல்கொடுத்தேன் 11

தங்கவளைக் கன்பதுரூபாய் - கால்சரம்
தண்டைகள் சிலம்புக்கொரு கெண்டுமீந்தேன்
சிங்கமிடைக்கு ஒட்டியாணங்கள் - பண்ணநல்ல
செஞ்சிநகர்ப் பணம்நூற் றஞ்சுபொன்னீந்தேன் 12

நட்டுவ னாருக்கினி - அன்பதுபொன்
நாகரங்கள் வேணுமென்றாள் சேகரம்பண்ணிக்
கட்டியொரு முடிப்பீந்தேன் - தூங்குமஞ்சக்
கட்டிலென்றும் வட்டிலென்றும் [13] பெட்டிகளென்றும் 13

பட்டுமெத்தை சமுக்காளம் - வெள்ளியினால்
படிக்கஞ்சு ராபாணம் குடிக்கவென்றும்
தட்டுமுட்டுத் தளபாடம் - வேணுமென்றாள்
தன்னிமையால் [14]இருநூறு பொன்னையுமீந்தேன் 14

கெட்டிமுத்துச் சரங்களென்றும் - கொப்புகளென்றும்
கெண்டையிட்ட சேலையென்றும் தண்டைகளென்றும்
மெட்டிகைசிந் தாக்குகளென்றும் - மூக்குத்தளுக்கு
மேல்முருகு தோள்வந்தி கால்வளையென்றும் 15

பட்டுகள்பீ தாம்பரமென்றும் - சங்கீதமெல்லாம்
பாடிவைக்கும் பாட்டனுக்கும் வாத்தியாருக்கும்
பட்டுக்கரைச் சோமனென்றும் - வெற்றிலையென்றும்
பாக்குகளென் றிதுவெல்லாம் தாக்கிதியென்றும் 16

தாய்க்கிழவிக் கஞ்சுபொன்பெற்ற - சேலைவாங்கித்
தந்தால் உனக்குவெகு சொந்தமுமென்றாள்
வாழ்க்கைதனில் தொண்டிமாருக்குச் - சேலைதந்தால்
[15]வலியநீர் கேட்டதெல்லாம் சலுகையென்றாள் 17

இந்தவகைக் [16]கைந்நூறுபொன் - நான்கொடுத்தேன்
இன்னமவள் தான்செலவு சொன்னாளய்யா
எந்தனுட தமையனுக்குக் - கலியாணம்
என்றுசொன்னாள் [17]இருநூற்றி ரெண்டுபொன்னீந்தேன் 18

எங்கள்குல [18]தெய்வத்திற்குப் - பொங்கலென்றாள்
[19]எட்டுவரா கன்பணத்தை விட்டெறிந்தேன்
மங்கையெனும் [20]முத்தாலம்மன் - நோன்புக்கு
வாழைப்பழங் கள்மொட்டுக் கோழியென்றாள் 19

காதராக்கரும் புருவையும் - நாலுமுட்டிக்
கள்ளுஞ்சா ராயமெட்டு வள்ளமுமென்றாள்
தாதியர்க்கு நூறுபொன்பெற்ற - பட்டுக்கரைச்
சாயக்கம்பிச் சேலையென்றாள் வாய்க்கிச்சுத்தி 20

உப்பைத்தொட்டுக் கற்பூரங்கள் - வாங்குமென்று
உள்ளபணம் அத்தனையும் கொள்ளைகொண்டாளே
சப்பவாய்த் தாய்க்கிழவி - பொட்டிமகள்
சாடையாக என்மீதில் மோடியேசெய்தாள் 21

(தாசி, வீட்டை விட்டுத் துரத்துதல்)

தலைதடவி யேமுளை - வாங்கிவிடத்
[21]தன்னாசம் ஆனேனே பெண்ணாசையால்
உலைமெழு கதுவானேன் - என்கையில்
ஒருகாசும் இல்லையென்று பரிகாசமாய்க் 22

கெட்டிமுத்து மாமயிலாள் - [22]என்னைமெல்லக்
கேலிகள்செய் தேதினமுங் காலிபண்ணினாள்
கெட்டிகெட்டி நல்லவன்நீதான் - ஒருபணமும்
கேளாதிருந் தாலோபெண் டாளவல்லவன் 23

தாசியிட தன்மனையிலே - நடக்கிற
சாடைதெரி யாதாமட்டி போடாபயலே
ஏசாத ஏச்சேசியே - சீச்சீ
என்றால் உனக்குரோச முண்டோவென்றாள் 24

[23]தாசியிட தன்மகளுக்குத் - தொண்டனிவன்
தாலிகட்டிக் கொண்டானோ வாலிபத்திலே
ஊசிமாறிப் [24]பொட்டிமகள்தான் - தன்னுடைய
வீட்டைவிட்டு என்னையவள் தாட்டநினைத்தாள் 25

பொக்கவாய்த் தாய்க்கிழவி - என்பேரில்
போட்டிசெய்தே சண்டை மூட்டியேவைத்தாள்
குக்கலே போடாவென்றாள் - நானும்
குறுமுழி முழித்துக்கண் கிறுகிறுத்தேன் 26

திக்கெனவே நானுமெழுந்தேன் - பாவி
தெய்வத்துக் கென்னகுறை செய்தேனோ
பொக்கணமும் கையில்கொடுத்தாள் - தேவடியாள்
பொட்டிமகள் என்கையிலே முட்டிகொடுத்தாள் 27

- தந்தானத் தனனா தானனா -

கெட்டியாக - நேர்த்தியாக, சிறப்பாக. அட்டி - தடை. தெட்டியே - வஞ்சித்தே. தேட்டமாக - ஆராய்ந்து. காட்டுமூலிகை - காட்டிலுள்ள மூலிகைச் செடிகள். பாதாள மூலிகை - பாதாளமூலம், கோரைக்கிழங்கு. கஞ்சாங்கோரை, கருநொச்சி, வெள்ளெருக்கு, புல்லுருவி, கருஊமத்தை, தூதுவளை, உள்சுருங்கி - மூலிகைச் செடிகள். உருட்டாமை - திரட்சியான் ஆமை. நிணம் - மாமிசம், கொழுப்பு. ஆரை, வல்லாரை, பொன்னாங்காணி-

கீரை வகை. ஆதாளை வேர் -காட்டாமணக்கு வேர் பொழுது திரும்புமிலை - சூரியகாந்தி இலை மந்தைப்புலி - ஓர் செடி வகை பொன்னாவரை- பொன்னாவிரை- ஒரு செடி கழுதும்பை - கவிழ்ந்து பூக்கும் தும்பை வகை ஏறுசிங்கி - ஏறழிஞ்சல், ஓர்வகை அழிஞ்சில் மரம். தொட்டால்சுருங்கி - ஓர் செடி வகை. காட்டுமுருங்கைப் பிசின் - காட்டு முருங்கை மரத்திலிருந்து வடிந்து உறைந்த பால் கோட்டான், ஆந்தை, அழுக வண்ணான்குருவி, கழுகு - பறவை வகைகள் ஓந்தி- ஓணான் பாந்தம் - இணக்கம். கன்னிநகம் - பெண்ணின் நகம் அவுசாரி - அவிசாரி, கற்புநெறி தவறியவள் பூளை - பீளை, கண்மலம். குளிகை பண்ணி- மாத்திரை செய்து பாக்குமிலை - பாக்குவெற்றிலை புற்று - வளை கரடி - விலங்கு வகை புற்றாஞ்சோறு- கரையான் புற்றிலுள்ள உணவு (பெருமுயற்சியில் கரையான் பலநாள் சேர்த்த பொருளைக் கரடி முயற்சியின்றி ஒருபொழுதில் கவர்தல் போல பலநாள் திருடிய கள்ளனின் பொருளைக் கவர நினைத்தாள் தாசி) பொக்கவாய் - பல் இல்லாத வாய். தொண்டி - தேவடியாள் கிண்ட - பறிக்க. அரிவைத் தரித்தபணி இரவல் - பெண் (தாசி) அணிந்திருக்கும் ஆபரணங்கள் அனைத்தும் பிறரிடமிருந்து வாங்கியது. உரிமையில்லாதது ஈந்த - கொடுத்த. படாந்திரமல்ல- பொய்யல்ல கொந்தள ஓலை - தலைமயிர் அணி வகை. குப்பி - கடைக்குஞ்சம். கும்பினிவராகன்- ஐரோப்பியரால் நம் நாட்டில் வழங்கி வரப்பெற்ற பொன், நாணய வகை அந்தமுமிகுந்த - அழகுமிகுந்த. புகிடி - காதணி அட்டிகை - கழுத்தணி சரம் - மணிவடம். வாகுள்ள - அழகுள்ள. சரவாவிலி - தங்கவளை - பொன்வளையல் கால்சரம், தண்டை, சிலம்பு - காலணி வகைகள் கெண்டு- பணவகை சிங்கமிடை - சிங்கத்தின் இடை, வயிறு ஒட்டியாணம் - இடையணி செஞ்சிநகர்ப்பணம் - செஞ்சியில் வழங்கிய பணவகை நட்டுவனார் - நடனமாட்டுவோன் அன்பது - ஐம்பது நாகரம் - பொன்காசு வகைகளுள் ஒன்று சேகரம் - சேகரித்து. வட்டில் - ஒருண்கலம், கிண்ணம் ராபாணம் - இரவில் அருந்தும் குடிநீர். தட்டுமுட்டு- வீட்டுச் சாமான்கள். தளபாடம் - தளவாடம் - வேலை செய்தற்கு வேண்டிய கருவி. தன்னிமை - தன்னிச்சை கெட்டிமுத்துச்சரம் - உறுதி வாய்ந்த நல்ல முத்துமாலை கொப்பு - காதணி வகை கெண்டை - சரிகை. மெட்டிகை - மெட்டி, கால் விரலணி. சிந்தாக்கு - ஓர் அட்டிகை மூக்குத்தளுக்கு - மூக்குத்தி, மூக்கணி. முருகு - காதணி தோள்வந்தி- தோள்வளை - தோளில் அணியும் வளைவகை கால்வளை - காலணி. தூக்கிதி - கொடு தொண்டிமார் - வேலைக்காரிகள் சலுகை - இனாமாகத் தருதல் தமையன் - உடன்பிறந்தான், அண்ணன். முத்தாலம்மன் - கிராம சிறுதேவதை நோன்பு- விழா காதராக்கர் - காத்தராயர் - காத்தவராயன் என்னும் சிறுதெய்வம். புருவை - ஆடு நாலுமுட்டி- நான்கு குடம் (கலசம்). கள், சாராயம் - மது வகைககள். வள்ளம் - மரக்கால், தானியம் அளவிடும் பாத்திரம் தாதியர் - தோழியர். சாடையாக - குறிப்பாக. மோடி - பரிகாசம் தன்னாச மானேன் - தானே வீழ்ச்சியடைந்தேன். உலைமெழுகு - நெருப்பிலிடப்பட்ட மெழுகு கேலி - பரிகாசம். தாட்ட- வெளியேற்ற குக்கல் - நாய் குறுமுழி - வெறித்தபார்வை கிறுகிறுத்தல் - தலைசுற்றல். பொக்கணம் - ஒருவகைப்பை, சோளி. முட்டி - பிச்சை.

பாடவேறுபாடு - 1. கொள்ளுமுறுட் 2 மந்தைப்பல்லிகள் 3 கலிதும்பை எருசிங்கியும் 4 அழகவண்ணான் 5 கன்னிநிகமும் 6. அண்டையில் வைத்து 7 வல்லபுத்திலே கரடிதான் புத்தாஞ்சோறு 8. உடமைவித்த 9. ஏராளமாய்க் 10 கொந்தழல் 11. குப்பினி 12. மிகுந்தபிகடிக்கு 13. பொட்டிகளென்றும் 15. வலியநீ 16. காயிரம்பொன்

17 இருநூத்திரண்டு 18. தெய்வமதுக்குப் 19. எட்டுவிராகன் 21. சன்னாசி யானேனே
22. என்னைமெள்ளக் 23. தாசியர்கள் 24 பொட்டி மகனே என்றுமவள்.

சுவடிச்சொல் - 14 இருநூறு 20 முத்தாளம்மன்.

(Tāci maruntiṭal)

Taru

keṭṭimuttāḷ taṉmaṉaiyilē - reṇṭumātaṅ
keṭṭiyāka nāṉiruntēṉ aṭṭiyillāmal
teṭṭiyē paṇampaṟikkavē - poṭṭimakaḷ
tēṭṭamākat tēṭukiṟāḷ kāṭṭumūlikai

pātāḷa mūlikaiyuṭaṉ - kañcāṅkōraip
paccilai maruntukaru nocciyuṭaṉē
vētāntac cittumūlikai - nallanalla
veḷḷerukkiṉ mītilvaru pulluruviyum

kaṇṭārai vallāraiyum - tiṉantiṉamum
kāmaveṟi koḷḷumuruṭ ṭāmainiṉamum
cuṇṭaikaḷ karuūmattañ - cāṟunalla
tūtuvaḷai yuḷcuruṅki ātaḷaivērum

poḻutu tirumpumilaiyum - mantaippulikaḷ
poṉṉāṅkā ṉittaḷaikaḷ poṉṉāvarai
kaḻutumpai yēṟuciṅkiyum - toṭṭālcuruṅkik
kāṭṭumuruṅ kaippiciṉ kōṭṭāṉtalai

āntainiṇam ōntielumpum - ciṭṭukkuruvi
aḻukavaṉ ṉāṉkuruvi kaḻukuniṇamum
pāntamuḷḷa kaṉṉinakamum - avucāri
pallukaḷ iṭatukaṇṇil uḷḷapūḷaiyum

kūṭṭiyellām cērttaraittuk - kuḷikaipaṇṇik
koṇṭumavaḷ eṉṉuṭaiya aṇṭaiyilvantu
kāṭṭāmal pākkumilaiyil - cōṟṟiliṭak
kaḷḷuveṟi pōlēyatu taḷḷavēkaṇṭu

vallapuṟṟi lēkaraṭitāṉ - puṟṟāñcōṟu
vāṅkiṉatu pōlporuḷai vāṅkaniṉaittāḷ
kalluruki ṉālumeṉatu - neñcamatu
karaiyāta vallirumpum karaintatayyā

(Tāci paṇam parittal)

toṅkumulait tāykkilavitāṉ - pokkavāyt
toṇṭieṉkaik kācaiellāṅ kiṉṭaniṉaittāḷ
aṅkavacī karaṉēṉī - vaittirukkum
arivait tarittapaṇi iravaliṉi

eṉrucollic coṉṉāḷaiyyā - atukkunāṉ
īntapaṇam collukiṟēṉ paṭāntiramalla
aṉrumē kumāranakaril - uṭaimaiviṟṟa
āṟāyiram poṉṉaiyum tārāḷamāyk

kontaḷa ōlaikkunūṟupoṉ - kuppipaṇṇak
kumpiṉi varākaṉoru muppatumīntēṉ
antamum mikuntapukiṭikku - ampatupoṉ
aṭṭikaik korumuṭippuṅ kaṭṭiyēīntēṉ

mōkaṉamā laikkunūṟupoṉ - caraṅkaḷpaṇṇa
muṉṉūṟu poṉṉavaḷukku eṇṇiyēīntēṉ
vākuḷḷa caravāvilik - kaṉpatu
varākaṉaiyum eṇṇiyē pārāmalkoṭuttēṉ

taṅkavaḷaik kaṉpaturūpāy - kālcaram
taṇṭaikaḷ cilampukkoru kenṭumīntēṉ
ciṅkamiṭaikku oṭṭiyāṇaṅkaḷ - paṇṇanalla
ceñcinakarp paṇamnūṟ rañcupoṉṉīntēṉ

naṭṭuva nārukkiṉi - aṉpatupoṉ
nākaraṅkaḷ vēṇumeṉṟāḷ cēkarampaṇṇik
kaṭṭiyoru muṭippīntēṉ - tūṅkumañcak
kaṭṭileṉṟum vaṭṭileṉṟum peṭṭikaḷeṉṟum

paṭṭumettai camukkāḷam - veḷḷiyiṉāl
paṭikkañcu rāpāṇam kuṭikkaveṉṟum
taṭṭumuṭṭut tāḷapāṭam - vēṇumeṉṟāḷ
taṉṉimaiyāl irunūṟu poṉṉaiyumīntēṉ

keṭṭimuttuc caraṅkaḷeṉṟum koppukaḷeṉṟum
keṇṭaiyiṭṭa cēlaiyeṉṟum taṇṭaikaḷeṉṟum
meṭṭikaicin tākkukaḷeṉṟum - mūkkuttaḷukku
mēlmuruku tōḷvanti kālvaḷaiyeṉṟum

paṭṭukaḷpī tāmparamenṟum - caṅkītamellām
pātivaikkum pāṭṭaṉukkum vāttiyārukkum
paṭṭukkaraic cōmaṉenṟum - veṟṟilaiyenṟum
pākkukaḷeṉ rituvellām tākkitiyenṟum

tāykkiḻavaik kañcupoṉpeṟṟa - cēlaivāṅkit
tantāl uṉakkuveku contamumenṟāḷ
vāḷkkaitaṉil toṇṭimārukkuc - cēlaitantāl
valiyanīr kēṭṭatellām calukaiyenṟāḷ

intavakaik kainnūṟupoṉ - nāṉkoṭuttēṉ
iṉṉamavaḷ tāṉcelavu coṉṉāḷayyā
entaṉuṭa tamaiyaṉukkuk - kaliyāṇam
eṉṟucoṉṉāḷ irunūṟṟi reṇṭupoṉṉintēṉ

eṅkaḷkula teyvattiṟkup - poṅkaleṉṟāḷ
eṭṭuvarā kaṉpaṇattai viṭṭerintēṉ
maṅkaiyeṉum muttālammaṉ - nōṉpukku
vāḻaippaḻaṅ kaḷmoṭṭuk kōḻiyeṉṟāḷ

kātarākkarum puruvaiyum - nālumuṭṭik
kaḷḷuñcā rāyameṭṭu vaḷḷamumeṉṟāḷ
tātiyarkku nūṟupoṉpeṟṟa - paṭṭukkaraic
cāyakkampic cēlaiyeṉṟāḷ vāykkiccutti

uppaittoṭṭuk karpūraṅkaḷ - vāṅkumeṉṟu
uḷḷapaṇam attaṉaiyum koḷḷaikoṇṭāḷē
cappavāyt tāykkiḻavi - poṭṭimakaḷ
cāṭaiyāka eṉmītil mōṭiyēceytāḷ

(Tāci, vīṭṭai viṭṭut turattutal)

talaitaṭavi yēmūḷai - vāṅkiviṭat
taṉṉācam āṉēṉē peṇṇācaiyāl
ulaimeḻu katuvāṉēṉ - eṉkaiyil
orukācum illaiyeṉṟu parikācamāyk

keṭṭimuttu māmayilāḷ - eṉṉaimellak
kēlikaḷcey tētiṉamuṅ kālipaṇṇiṉāḷ
keṭṭikeṭṭi nallavaṉṉītāṉ - orupaṇamum
kēḷātirun tālōpeṉ ṭāḷavallavaṉ

tāciyiṭa taṉmaṉaiyilē - naṭakkiṟa
cāṭaiteri yātāmaṭṭi pōṭāpayalē
ēcāta ēccēciyē - cicci
eṉṟāl uṉakkurōca muṇṭōveṉṟāḷ

tāciyiṭa taṉmakaḷukkut - toṇṭaṉivaṉ
tālikaṭṭik koṇṭāṉō vālipattilē
ūcimāṟip poṭmakaḷtāṉ - taṉṉuṭaiya
viṭṭaiviṭṭu eṉṉaiyavaḷ tāṭṭaniṉaittāḷ

pokkavāyt tāykkiḻavi - eṉpēril
pōṭṭiceytē caṇṭai mūṭṭiyēvaittāḷ
kukkalē pōṭāveṉṟāḷ - nāṉum
kuṟumuḷi muḷittukkaṇ kiṟukiṟuttēṉ

tikkeṉavē nāṉumeḻuntēṉ - pāvi
teyvattuk keṉṉakuṟai ceytēṉō
pokkaṇamum kaiyilkoṭuttāḷ - tēvaṭiyāḷ
poṭṭimakaḷ eṉkaiyilē muṭṭikoṭuttāḷ.
- tantāṉat taṉaṉā tāṉaṉā -

The Whore making a portion and feeding Pakaletti with it

-Tantāṉat tāṉā taṉā tāṉa
Tantāṉat tāṉaṉa tāṉa taṉa

24. In the house of the jade Keṭṭimuttāḷ
Full two months I sojourned, well-settled.
While all unbeknownst to me she did plot
By guile to plunder all my wealth:
The wily whore diligently searched
High and low for herbs and plants
Notorious for their aphrodisiac power:
Pātāḷa Mūlikai,[15] White Basil, Mysore Gamboge,
Karunocci,[16] and many a magic herb like these:
Mistletoe growing upon white madar plant:
Greens of various kinds, *ārai*[17] and *vallārai:*[18]
Besides, the flesh of rounded tortoise

Which kindles lust, *cuntai*[19] and datura black, its juice;
Tūtuvaḷai[20] and other herbal vines: Castor wild,
The sunflower that turns its face to the sun:
Mantaippalli[21] and *Poṉṉāṅkāṇi*[22] leaves green:
Poṉṉāvarai[23], *Kaḷutumpai*[24], and *aḻiñjal*[25] plants:
Touch-me-not, gum of wild moringa tree:
Head of barn-owl: flesh of owls: bones of calote:
Meat of sparrows, kites and swallows and swifts:
Nails of virgin maids: teeth of prostitutes:
Rheum of left-eye:[26] all these she ground together
And made into a pellet and unknown to me
She placed it in a betel-leaf for me to chew,
Besides mixing it with the meal I ate:
Mad with lust for her, I grew madder still
And like a drunken sot, I lost my wits
In total inebriation, drunk with her charms:
Assured now of my helpless thraldom, she did plan
To mulct me of all I had, even like a bear
Plundering the hard-earned food of white ants,
Stored in an anthill by them after long toil!
My iron heart harder to melt than rocks,
Now did thaw and dissolve before her blandishments!

The bawd and her daughter relieving Pakaletti of his money

The toothless old crone with dangling breasts,
Wheedled me thus, scheming to seize all my gold:
'O handsome youth! the jewels worn by my girl,
Your darling now, is all borrowed stuff!
Not one of them does belong to her:"
With this preamble she did begin
To milk me of all my wealth: I shall list

All the money I gave her, - it's truth
I speak, not a single falsehood; I swear!
All the six-thousand gold-pieces I had got
By selling my booty, I did spend on them:
Thus it went: for jewels for the head
One hundred gold- varahans: for an ornament
On the crown thirty company gold coins:
For a pair of lovely ear-jewels, fifty:
For a jewelled collar round the neck,
A bag of gold: for a charming necklace, one hundred:
For golden chaplets of beads, three hundred:
These I counted out into her hands!
For beautiful bangles of gold, fifty rupees:
Unhesitatingly, gladly I gave her all these:
For bracelets, fifty: for anklets, ankle-rings
And jewels round the legs, I paid in various species:
To make girdles of gold for her lion-waist,
I parted with one hundred and five pieces
Current in Ceñci city: she demanded
Fifty gold mohurs for her dance- master,
Which I gave at once, tied in a bag:
Two hundred I gave for goodly cots to sleep on!
Silver plates, chests, silken beds, mattresses,
And bed-sheets: silver tumblers to drink
Milk from, at night: Utensils and household wares:
And besides, I paid for solid pearl chaplets,
Ear-drops, jari-bordered silk-sarees;
For anklets, ankle-rings, toe-rings,
Collars and carcanets, chokers, nose-screws,
Ear-rings, armlets, silken garments and ciclatons,
She asked and got money from me. 'Give' she said,

"Money for the dance-master and the singer
For their silk-bordered dhoties;
For their betel-leaf and betel nut!
If you give five sovereigns to my old mother,
She will become closer to you," she said:
'If you give my servant-maids sarees,
You will get from me whatever you desire'!
She cajoled me and coaxed me, thus and thus:
Towards all these I spent willingly and gladly;
Five hundred sovereigns I gave away thus.
Still I gave and still she asked for more;
'My elder brother wants to marry:" and I gave
Two hundred for that purpose: "for our deity
We are performing puja with pongal", she said:
Eight pieces of gold I threw at her:
"For our Goddess Muttālammaṉ festival,
For plantain bunches and chickens:
For Kāttavarāyaṉ, the village deity,
Goats and four pots of toddy and arrack
Eight demijohns", she said: "for my own maids,
Coloured sarees with silk-border, worth one hundred
Sovereigns of gold": thus on and on she spun out,
Endlessly her demands: from salt to camphor
She took money from me for each and everything'
Thus all that I had she plundered from me
Conspiring with the old crone, her mother,
The chapless witch and her heartless daughter!

Pakaletti driven out of the house by the prostitute

Thus all for my lust for a woman,
I lost my head, I lost my wits;

I wasted away like wax in fire,
She jeered and mocked at me daily,
That I had no money in my purse;
"Oh, nice fellow you are, to expect to make love
Without a coin on hand! Don't you know
O ignoramus, this is the way it happens
In a whore's house? fool that you are,
Don't you have self-respect or sense of shame?"
Thus and thus, she rated me and abused me;
And I, the very slave to this daughter of love,
Was deceived by this fickle jade,
Herself the daughter of a cheat.
Together they decided to send me away
From their house, having sucked me dry!
The toothless old bawd quarrelled with me
And bade me leave her house, calling me a dog.
With eyes dazed, and blinking like an idiot,
I rose up, suddenly wise to my situation,
Crying "Sinner that I am, I must have failed
In my sworn vows to my God to suffer thus."
Promptly they returned my bag, empty of everything
I had brought with me; to cap it all, they gave me
Alms as if I were a beggar.

Tantāṉa taṉa taṉa!

15. Pātāḷamūlikai - a creeper- (Gulancha)
16. Karunocci - chaste tree (Justicia gendarussa)
17. Ārai - a kind of greens
18. Vallārai - Indian penny-wort (Hydrocotyle Asiatica)
19. Cuṇṭai - Turkey berry (Solanum torvum)
20. Tūtuvaḷai - Climbing brinjal (Solanum trilobatum)
21. Mantaippalli - name of a plant
22. Poṉṉankaṇi - (Alternanthera sessilis)

23. Ponnāvarai - Fetid cassia
24. Kalutumpai - Trichodesma indicum
25. Alinjal - alangium lamarckii
26. cf: Macbeth Act IV.Sc I. The Witches Cauldron

Ll : 12 to 19.

Fillet of a fenny snake,

In the cauldron boil and lake;

Eye of newt, and toe of frog,

Wool of bat, and tongue of dog,

Adder's fork, and blind-worm's sting,

Lizard's leg, and howlet's wing,

For a charm of powerful trouble,

Like a hell-broth boil and bubble.

(தாசியின் வீட்டிலிருந்து வெளியேறல்)

விருத்தம்

திங்கக் கட்டிய மாங்கனி [1]பலாப்பழம்
தென்னங் காய்மடல் [2]நெற்கதிர் வாழைப்பூ
தொங்கக் கட்டிய தோரண வாவிசூழ்
துரைக்குகன் மைத்துனன் [3]கையின் வாளியால்
கொங்கைக் கட்டிக்கும் குளிர்ந்த முகத்துக்கும்
குறிஞ்சித் தேனுக்கும் கெட்டிமுத் தாளுக்கும்
தங்கக் கட்டிபோல் [4]ஆறா யிரம்பொன்னைத்
தாசிக் [5]கீய்ந்துநான் தன்னாச மானேனே.

திங்கக் கட்டிய - தின்பதற்கு உரிய. தொங்கக் கட்டிய -அலங்காரத் தொங்கல்கள் செய்யப்பெற்ற. தோரணவாவி சூழ் - தோரணவாவி என்னும் ஊரைச் சூழ்ந்த. துரைக்குகன் மைத்துனன் - முருகனின் மைத்துனனான மன்மதன். கையின் வாளியால்- மன்மதனின் கையிலுள்ள அம்பினால். கொங்கைக்கட்டி - முலை தன்னாசமானேன் - தானே வீழ்ச்சியடைந்தேன்

சுவடிச்சொல் - 1. பிலாப்பழம் 2 நெல்க்கதிர் வாளப்பூத்.

பாடவேறுபாடு - 3. கையில் வாழியால் 4 ஆயிரம் 5. கீந்துமே சந்நியாச.

(Tāciyiṉ viṭṭiliruntu veḷiyēṟal)

Viruttam

tiṅkak kaṭṭiya māṅkaṉi palāppaḻam
teṉṉaṅ kāymaṭal neṟkatir vāḻaippū
toṅkak kaṭṭiya tōraṇa vāvicūḻ
turaikkukaṉ maittuṉaṉ kaiyiṉ vāḷiyāl
koṅkaik kaṭṭikkum kuḷirnta mukattukkum
kuṟiñcit tēṉukkum keṭṭimut tāḷukkum
taṅkak kaṭṭipōl āṟā yirampoṉṉait
tācik kīyntunāṉ taṉṉāca māṉēṉē.

Pakaletti leaving the prostitute's place

25. Pierced by the arrows of Maṉmata, brother-in-law
To Lord Kuka, dwelling in Tōraṇavāvi
(Rich with luscious fruits like mango and jack,
And adorned with spathes of coconut palms
Ears of paddy and plantain-flowers), -
I ruined myself lusting after a whore
Giving away six thousand pieces of bright gold,
Enamoured of her rotund breasts,
And her cool visage, - of the jade Keṭṭimuttāḷ,
Sweet to me then as honey from montane tract.

(மாறுவேடம் பூணுதல்)

தரு (கல்லுளி சிந்து)

– தந்தான தானனானா – தானத்தான
தத்தன தத்தன தத்ததன்னா –

26 திக்கெட்டும் புகழ்படைத்த - வானிகூடல்
தெட்டிமுத்தாள் [1]பெற்றெடுத்த கெட்டிமுத்தா ளாலே
பொக்கணமும் கையிலெடுத் தேனே - நல்ல
[2]பீச்சாண்டி வேசத்துக்கு வாச்சேண்டி நானே
வெம்புலித்தோல் [3]தண்டைகட்டி னேனே - [4]நல்ல
விருதுவெண் [5]டையங்கையில் பொருதத்தொட் டேனே

கம்பளிக் [6]கயிறுகொண்டு நானே - இடையில்
கட்டினேன்விரி யம்பாம்புச் சட்டைகட்டி னேனே 2

கட்டுவர்க்கந் தொட்டுநடந் தேனே - இரண்டு
காதுக்குரெண்டு வட்டோடு பொதிக்கவைத் தேனே
துட்டுத்தடி கையிலெடுத் தேனே - நல்ல
சுரப்புருடை யும்தோளில் புறந்தொங்கத் தானே 3

குல்லாவையுந் தரித்தேன் நானே - குல்லாக்
கொங்கணத்தான் கூடுபோல் என்கன்னத்தில் தொங்கவே
பில்லாக்கொம்பு சிங்கநா தங்கள் - கீழே
[7]பிட்டங்கட்டி கையில்தேங்காய்த் தொட்டியுங்கொண் டேனே 4

மல்லகம்பம் போலவேவந் தேனே - கால
[8]வயிரவன் வேஷத்துக்குத் தயிரியவான் நானே
கல்லுளிச் சித்தனென்றும் பேரானேன் - ஆல
[9]காலவயிர வனிட கோலமுங்கொண் டேனே 5

[10]துட்டத்தனம் மட்டடங்கத் தானே - ஆருந்
துதிக்கும் வானிகூடல் எதிர்த்துறைச்சென் றேனே
பொட்டென்று குமாரநகர் தன்னில் - வந்து
பூந்தேன்அக் ராரமெல்லாம் நான்தான்சுற்றிப் பார்த்துத் 6

துட்டுகள்துக் காணிவாங்கி னேனே - தேங்காய்த்
தொட்டிரொம்ப நெல்லரிசி கொட்டுமென்றேன் நானே
துட்டத்தனம் செய்துகொண்டேன் நானே - கையில்
சூரிக்கத் தியால்துடையைக் கீரிக்குத்தி னேனே 7

கொங்குல கெல்லாம் மதிக்கத்தானே - நல்ல
[11]கும்பினி சர்க்கார்ப் பட்டுத்துரை அப்பணையி னாலே
திங்களூர்ப் புள்ளித்தனஞ் செய்வோர்கள் - வீர
செங்குந்த முதலிமார்கள் [12]அங்கேவந்தார் தானே 8

[13]கண்டபோதே என்னடா பீச்சாண்டி - [14]சும்மா
காராட்டுப் [15]பூனைபோலேநீ போராட்டஞ் செய்யாதே
[16]கண்டிராயன் ரெண்டுபணம் தந்தார் - நல்ல
கீர்த்திமானென்று கும்பிட்டு வாழ்த்திக்கொண் டேன்நானே 9

[17]நேர்த்தியான சோறெடுத்துண் டேனே - அங்கே
நில்லாமல் குமாரநகர் எல்லைகடந் தேனே
[18]நால்திசை மதிக்கநடந் தேனே - இந்த
நால்காதம் எனக்குமொரு கால்காதமுந் தானே 10

[19]செண்டடித்தால் போலேநடந் தேனே - பெரிய
சேலமும் கடந்துவெளிச் சேலமும்கண் டேனே
அண்டினவர் தங்கள்கலி தீர்க்கும் - நல்ல
அருணாச லத்துக்கினி துரிதமாய்நடந் தேனே 11

சுறுக்காக நானும்நடந் தேனே - நல்ல
துருப்புக் குதிரைபோலே திருப்பதிகடந் தேனே
சிறப்புள்ள [20]தேவர்செக நாதர் - தன்னைத்
தெரிசிக்க வேவந்த பரிசைகண் டேனே 12

(காசிநகருக்குச் செல்லல்)

எந்தவூர் எந்தத்தலம் என்றேன் - நாங்கள்
எத்திசையும் மதிக்கும் காசித்தலம் என்றார்
அந்தத்தலம் பார்க்கவேணு மென்றேன் - நல்ல
தாச்சுதுகூட வாவென்று வாய்ச்சேதி [21]சொன்னார்கள் 13

பாருலகெல் லாம்மதிக்கத் தானே - காசிப்
பட்டணம் எனக்குமொரு எட்டுக்காதம் போலே
[22]காருண்ட வனமுங்கடந் தேனே - வட
காசிப்பட் டணத்துக்கொரு மாசத்தில்சென் றேனே 14

கங்கைநதி தன்னில்மூழ்கி னேனே - வட
[23]காசிவிசுவ நாதர்பதம் பூசித்துக்கொண் டேனே
மங்கைவிசா லாட்சியம்மன் தன்னைத் - தினம்
வணங்கித்தோத் திரஞ்செய்து பணிந்துகொண் டேனே. 15

-தன்னான தன தன்னான
தன்னான் தன்னதன தன்னதன தன்னதன்னா-

திக்கெட்டும் - எட்டுத்திசைகளும். வானிகூடல் - பவானி எனும் ஊர். தெட்டிமுத்தாள் - தாசியின் தாய். கெட்டிமுத்தாள் - தாசியின் பெயர் பொக்கணம் - சோளிப்பை பீச்சாண்டி - பூச்சாண்டி - திருநீறு பூசிய ஆண்டி, பரதேசி. வேசம் - வேடம். வாச்சேண்டி - வாய்த்தேண்டி. வெம்புலித்தோல் தண்டை - புலித்தோலான காலணி வகை விருது வெண்டையம் - வெற்றி பொருந்திய மோதிரவகை. பொருந்த -

பொருந்த. இடை - அரை. கட்டுவர்க்கம் - பலவித உடை. வட்டோடு - வட்டமான தோடு, காதணி. துட்டுத்தடி - குறுந்தடி. சுரப்புருடை - சுரக்குடுவை. கொங்கணத்தான் கூடு - தூக்கணாங் குருவியின் கூடு. பில்லாக்கொம்பு, சிங்கநாதம் - ஊது கொம்பு கருவிகள். பிட்டங்கட்டி - அரை கீழ்ப்பாச்சு தேங்காய்த்தொட்டி - கொப்பறைத் தேங்காய் ஓடு. மல்லகம்பம் - மல்வித்தை வீரன். காலவயிரவன் - காலபைரவன். கல்லுளிச் சித்தன் - கல்லுளி மங்கன், பிடிவாதக்காரன். ஆலகாலவைரவன் - ஆலகண்டன் - சிவன். கோலம்- வேடம், உருவம். துட்டத்தனம் மட்டடங்க - தீக்குணம் குறைந்து. பவானிகூடல்- பவானி எனும் ஊர். எதிர்த்துறை - எதிர்க்கரை, எதிர்ப்பகுதி பொட்டென்று - விரைவுடன். பூந்தேன் - புகுந்தேன். அக்ராரம் - அக்கிரகாரம் - பார்ப்பணர்ச்சேரி. துட்டுத்துக்காணி - காலணா, சில்லறைப்பணம் ரொம்ப - நிரம்ப. சூரிக்கத்தி - கூர்மையான ஒருவகைக்கத்தி. கொங்குலகு - கொங்குநாடு. கும்பினி சர்க்கார்- இந்திய அரசியலை நடத்திவந்த ஆங்கிலேய வியாபாரக் கூட்டத்தார். பட்டுத்துரை - காப்டன் வில்லியம் பிளாக் பர்ன் என்ற ஆங்கில இராணுவ அதிகாரி. அப்பணை - ஆணை- உத்தரவு, கட்டளை. திங்களூர்- ஈரோடு மாவட்டம் பெருந்துறை வட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர். புள்ளித்தனம் செய்வோர் - அரசாங்க அதிகாரிகள். செங்குந்த முதலிமார் - கைக்கோளர். காராட்டு - காராடு, வெள்ளாடு கண்டிராயன் - கொங்குநாட்டில் மைசூர் ராச உடையார்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் வழங்கி வரப்பெற்ற பணவகை. கீர்த்திமான் - புகழுடையோன். நேர்த்தி - சிறப்பு, சிறந்த குமாரநகர்- குமார பாளையம் எனும் ஓர் ஊர் நால்திசை - நான்கு திசைகள். நால்காதம்- நான்கு காதம். காதம் - ஏழரை நாழிகை வழி. கால்காதம் - ஏழரை நாழிகை வழியில் கால் பகுதி நேரம். செண்டு - பந்து. அண்டினவர் - துணை என்று வந்தவர். கலி - துன்பம். அருணாசலம் - திருவண்ணாமலை என்னும் ஊர். துரிதம் - சீக்கிரம். சுறுக்காக- விரைவாக. துருப்புக்குதிரை - சேனைக்குதிரை. திருப்பதி - திருவேங்கடம் என்னும் திருமால் தலம். தேவர் செகநாதர் - சகந்நாதர் - பூரியில் கோயில் கொண்டுள்ள திருமால். பரிசை - பரிவாரம் (கூட்டம்). காசி - வடதேசத்தில் உள்ள தலம். வாய்ச்சேதி - வாய்ச்செய்தி. பார் - உலகம். காருண்டவனம் - இருள் நிறைந்த காடு. மாசம் - மாதம்.

சுவடிச்சொல் - 1. பெத்தெடுத்த 6 கயறுகொண்டு 7. புட்டங்கட்டி 18. நாத்திசை 19. சென்றடித்தால் 20, தேவர்சிகநாதர் 22. காரிண்ட

பாடவேறுபாடு - 2. பூச்சாண்டிவேஷத்துக்கு வாச்சாண்டி னானே 3. தண்டையுங் கட்டி 4. கெட்டி 5. டையங்காலில் 8. வைரவன் வேஷத்துக்குத் தைரியவான் நானே 9. காலவைர 10. துஷ்டவினை 11. குப்பினி 12 அங்கனே வந்தார்கள் 13. கண்டவுடன் 14 நீயும் 15. பூனையைப்போலே 16. கெண்டிராயன் 17 நேத்தியான 21. யுஞ்சொன்னாரே 23. காசிவிஸ் வேசர்பதம்

(Māṟuvēṭam pūṇutal)

Taru

tikkeṭṭum pukaḻpaṭaitta - vāṉikūṭal
teṭṭimuttāḷ peṟṟeṭutta keṭṭimuttā ḷālē

pokkaṇamum kaiyileṭut tēṉē - nalla
piccāṇṭi vēcattukku vāccēṇṭi nāṉē

vempulittōl taṇṭaikaṭṭi nēṉē - nalla
viruttuveṉ taiyaṅkaiyil porutattoṭ ṭēṉē
kampaḷik kayiṟukoṇṭu nāṉē - iṭaiyil
kaṭṭiṉēṉviri yampāmpuc caṭṭaikaṭṭi ṉēṉē

kaṭṭuvarkkan toṭṭunaṭan tēṉē - iraṇṭu
kātukkureṇṭu vaṭṭōṭu potikkavait tēṉē
tuṭṭuttaṭi kaiyileṭut tēṉē - nalla
curappuruṭai yumtōḷil puṟantoṅkat tāṉē.

kullāvaiyun tarittēṉ nāṉē - kullāk
koṅkaṇattāṉ kūṭupōl eṉkaṇṇattil toṅkavē
pillākkompu ciṅkanā taṅkaḷ - kīḻē
piṭṭaṅkaṭṭi kaiyiltēṅkāyt toṭṭiyuṅkoṇ ṭēṉē

mallakampam pōlavēvaṅ tēṉē - kāla
vayiravaṉ vēṣattukkut tayiriyavāṉ nāṉē
kalluḷic cittaṉeṉṟum pērāṉēṉ - āla
kālavayira vaṉita kōlamuṅkoṇ ṭēṉē

tuṭṭattaṉam maṭṭataṅkat tāṉē - ārun
tutikkum vāṉikūṭal etirtturaicceṉ ṟēṉē
poṭṭeṉṟu kumāranakar taṉṉil - vantu
pūntēṉak rāramellām nāṉtāṉcuṟṟip pārttut

tuṭṭukaḷtuk kāṇivāṅki ṉēṉē - tēṅkāyt
toṭṭirompa nellarici koṭṭumeṉṟēṉ nāṉē
tuṭṭattaṉam ceytukoṇṭēṉ nāṉē - kaiyil
cūrikkat tiyāltuṭaiyaik kīrikkutti ṉēṉē

koṅkula kellām matikkattāṉē - nalla
kumpiṉi carkkārp paṭṭutturai appaṇaiyi ṉālē
tiṅkaḷūrp puḷḷittaṉañ ceyvōrkaḷ - vīra
ceṅkunta mutalimārkaḷ aṅkēvantār tāṉē

kaṇṭapōtē eṉṉaṭā piccāṇṭi - cummā
kārāṭṭup pūṉaipōlēnī pōrāṭṭañ ceyyātē

kanṭirāyan rentupanam tantār - nalla
kīrttimānenru kumpiṭṭu vāḻttikkoṇ ṭēnnānē

nērttiyāna cōreṭuttun ṭēnē - ankē
nillāmal kumāranakar ellaikaṭan tēnē
nālticai matikkanaṭan tēnē - inta
nālkātam enakkumoru kālkātamun tānē

cenṭaṭittāl pōlēnaṭan tēnē - periya
cēlamum kaṭantuveḷic cēlamumkaṇ ṭēnē
anṭinavar tankaḷkali tīrkkum - nalla
aruṇāca lattukkiṉi turitamāynaṭan tēnē
curukkāka nānumnaṭan tēnē - nalla
turuppuk kutiraipōlē tiruppatikaṭan tēnē
cirappuḷḷa tēvarceka nātar - tannait
tericikka vēvanta paricaikaṇ ṭēnē

(Kācinakarukkuc cellal)

entavūr entattalam enrēn - nānkaḷ
etticaiyum matikkum kācittalam enrār
antattalam pārkkavēṇu menrēn - nalla
tāccutukūṭa vāvenru vāyccēti connārkaḷ

pārulakel lāmmatikkat tānē - kācip
paṭṭaṇam enakkumoru eṭṭukkātam pōlē
kāruṇṭa vanamunkaṭan tēnē - vaṭa
kācippaṭ ṭaṇattukkoru mācattilcen rēnē

kankainati tannilmūlki nēnē - vaṭa
kācivicuva nātarpatam pūcittukkoṇ ṭēnē
mankaivicā lāṭciyamman tannait - tinam
vanankittōt tirañceytu paṇintukoṇ ṭēnē.

Pakaletti in disguise again

26. All because of the strumpet Keṭṭimuttāḷ
Born to Teṭṭimuttāḷ of holy Bhavāni, famous
In all directions eight, forced I was
To take up my shoulder bag and put on

The disguise of a fearsome mendicant!
Wore I then, sandals made of tiger-skin
And rings of victory on my fingers;
A woollen rope went round my middle
With a shirt fine as the slough of a snake,
Walked I proudly with a motley apparel;
On my two ears I wore round studs;
A short cudgel I took in my hand:
A bottle-gourd hung from my shoulder on my back;
A cap I wore, which fell down to my cheeks
Even like the nest of a weaver-bird!
Two horns hung from my waist-belt;
The half-shell of a coconut held in my hand,
Strong as a wrestler I came on, in the
Guise of a Kāḷabhairava[27] bold,
With the name of Siddha, hard as rock,
And fierce like a follower of Lord Civa.
(He who consumed the dreaded ālakāḷa venom).
My mischievous nature subdued now
As I went past the shrine of Bhavāni
Adored by all in that confluence,
I crossed over to the opposite side
And swiftly entered Kumāranakar;
I roamed around the Brahmin quarters
Accepting gifts of small coins as alms,
Begging for paddy-rice and coconuts
From the houses, either side the streets.
For mischief's sake, I pierced my thigh
With my sharp knife to impress all,
(The better to succeed with my begging act!)
By command of the English Officer (Cap. William Blackburne)[28]
Prosperous land-owers of Ceṅkunta caste.

Reputed all over Koṅku country had come there
To make survey of the area around Tiṅkaḷūr;
"Hey Sirrah! you bugbear, do not frighten us
Like a wild black cat! here, take this"
Saying thus they gave me two gold coins
Current in Koṅku country (Kaṇṭirāyaṉ coins).
Hailing them as patrons of repute I bowed to them,
And went on my way, after eating my fill
Of well-cooked food with the money they gave.
Not stopping there I crossed Kumāranakar limits
Walking four *Kātams* swiftly as if it were,
Only one! Like a bouncing ball I rolled along;
I passed Salem and its outskirts.
Swiftly I went towards holy Aruṇācalam,
Which destroys the sufferings of those who
Go to it for refuge. Like a troop-horse
I went and crossed holy Tiruppati and then
Towards the city of Lord Jagannath in Pūri,
Where I saw crowds of devotees
Who had come to worship the Lord.

Proceeding to Banāras

I enquired of them: "Where from are you?
Which sacred place?" They said:
"Holy Banāras revered by all in all directions".
Said I, "I want to see that city".
'Good, then come with us," they said.
As if it were only eight *Kātams* away,
I wended my way towards Banāras city
Praised by all the world; many a forest dark,
I crossed; in a month, I reached Banāras in the north.
I plunged into the Ganges for a holy bath and then,
Prostrated at the feet of the Lord Kācivisvanātar;

Daily I prayed to Goddess Vicālākshi
Bowing before her and singing her praise in holy hymns.

27. Kaḷabhairava - member of a Saivaite sect.

28. Cap. William Blackburne - not Col. Bird but a Cap. William Blackburne, the command of the English officer of Koṅku country.

(காசிநகரைச் சுற்றிப்பார்த்தல்)

விருத்தம்

27. திசைபுகழ் அருள்மா மேரில் தேசிகன் தன்னை வாழ்த்தி
விசுவ நாதனைப் போற்றி மிகவிசா லாட்சி தன்னை
நிசமெனத் துதித்துக் கொண்டு நிச்சய மாகத் தானே
துசமுள காசி வீதி [1]சுற்றியே பார்த்துற் றேனே.

அருள்மாமேர் - அருள்மலை எனும் ஊர். தேசிகன் - முருகன். விசுவநாதன்- அருள்மலை முருகன் ஆலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன்; காசியில் உள்ள விசுவநாதர் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம் விசாலாட்சி - அருள்மலை முருகன் ஆலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவி; காசியில் உள்ள விசாலாட்சி என்றும் பொருள் கொள்ளலாம் நிசமென - உண்மையாக, மெய்யாக. நிச்சயம் - உறுதி துசமுள - கொடிகள் நிறைந்த.

பாட்வேறுபாடு - 1 சுத்தியே பாற்றுற்றேனே

(Kācinakaraic cuṟṟippārttal)

Viruttam

ticaipukaḻ aruḷmā mēril tēcikaṉ taṉṉai vāḻtti
vicuva nātaṉaip pōṟṟi mikavicā lāṭci taṉṉai
nicameṉat tutittuk koṇṭu niccaya mākat tāṉē
tucamuḷa kāci vīti cuṟṟiyē pārttuṟ ṟēṉē.

Going around the city of Banāras

27. Offering prayer to Lord Muruka
Enshrined in Aruḷmalai the great,
I then entered the temple of Lord Visvanāta;
Hailing the Lord of the Universe
And goddess Vicālākshi as the only true Divinities,
I then went round the city, rich with fluttering flags.

(காசிநகரைச் சுற்றிப்பார்த்தல்)

தரு

— தன்னான தானதன தன்ன
தனதன தனதன தன்னா —

28. அழகுள்ள [1]காசிதன்னில் - முன்னூற்று
அறுபத்து நாலுவீதிப் [2]பிரபலமும்
களபகஸ் தூரியுள்ள - [3]அரண்மனைக்
கட்டுமெட்டும் வெகு திட்டமய்யா 1

ரதகெச துரகதமும் - பதாதிகள்
ரவநிதமும் நல்ல நவநிதியும்
குதிரைத் தளகர்த்தரும் - கோட்டைக்
குறித்தனம் செய்குமவர் சுறுக்குங்கண்டேன் 2

துலுக்கர் மராட்டியரும் - குடகரும்
தெலுங்கர் வடுகருடன் கலிங்கரும்
மலுக்கர் வங்காளருடன் - [4]உக்கிர
வாரும்வெடிச் சேவுகர் வீரியரும் 3

பாரா நடக்கிறவர் - பீச்சாண்டிப்
பண்டாரம் எந்தவூர் என்றவுடனே
பேரூர் [5]அவினாசித் - தலமென்று
பேருஞ்சொன் னேன்திங்க ளூருஞ்சொன்னேன் 4

(அரண்மனையில் களவாட நினைத்தல்)

[6]அரண்மனை வாசலிலே - நடக்கிற
ஆக்கினை [7]அரண்மனை நோக்கங்கண்டேன்
இரவில் களவாட - [8]வருவோமென்று
எண்ணியே சோறெடுத் துண்ணநடந்தேன் 5

கடைவீதி கள்தோறுங் - கடைக்கொரு
காசுகொ டென்றேனே கூசாமலே
அடடாப் [9]பீச்சாண்டி - சும்மா
அதக்கிக் குதக்கியேண்டா சுதக்குகிறாய் 6

இந்தாருங் [10]காசுயென்றார் - அவர்கள்
ஈந்தவுட னேகையை ஏந்திக்கொண்டேன்
சந்தோஷ [11]மாச்சுதென்று - நல்ல
[12]சாதமும் வாங்கியே போதவுண்டேன் 7

இரவியன் போய்மறைந்தான் -[13]அம்மாசை
இருட்டுக்குள் திருட்டும் பிரட்டுஞ்செய்ய
[14]திரமுடி யெந்திரமும் - கள்ளத்
தந்திரமும் நல்ல மந்திரமும் 8

மெச்சவே திலதமிட்டேன் - என்னுட
மித்துருக்கும் சத்துராதிக்கும் எத்திசைக்கும்
கச்சுப் புரைதனிலே - இருந்த
கன்னக்கோ லையும்இடை தன்னில்சொருகி 9

சொக்குப் பொடிஎடுத்தேன்- நானும்
சுறுக்குடன் கச்சைகட்டி இறுக்கிக்கொண்டேன்
திக்கெனவே நானெழுந்தேன் - [15]காசித்
திருடருக்கு நானொரு [16]திருடனென்று 10

(களவாட அரண்மனைக்குச் செல்லுதல்)

[17]அரண்மனை தனையடுத்தேன் - பாரா
அடிக்கடி நடக்கிற [18]திடத்தைக்கண்டேன்
சருகுசத்தப் படாமலே - கொத்தவால்
சாவடிக்குள் ளேநல்ல தாவுங்கண்டேன் 11

இருந்தேன் வெகுநேரம் - அவ்விடத்தில்
இரும்பூதம் வந்திடும் பெரும்பூதம்போல்
கருங்காலிக் கட்டைக்கும்வாய் - நாணாக்
கண்டக்கோ டாலியென முண்டக்காரன்போல் 12

எழுந்தேன் [19]அவ்விடம்விட்டு - பின்னையும்
[20]எட்டியேஅடி வைத்துநான் கிட்டவரவே
உழுந்தாட்டுங் கழுந்துபோலே - சேவுகர்
[21]உக்கிரம தாகவே நிற்கையிலே 13

இதுவென்ன மோசமென்றே - [22]மனத்தில்
எண்ணுமுன் னேஒரு கன்னடியன்
எதிரிடும் புலிபோலே - உச்சிமுண்டா
[23]இல்லெக்க வந்துவிட்டாய் என்றுசொல்லவே 14

வடுகப் பயலொருவன் - வெறிப்பூக்கு
மால்வாடு கொங்கவாடு மாறுமாறென்றான்
திடுதிடென் றோடிவந்தேன் - அவ்விடத்தில்
துலுக்கப் பயலொருவன் [24]பெலத்துவந்து 15

அத்தேரி பாணிச்சொத் - தென்று
அதட்டிமி ரட்டியவன் உதைக்கவந்தான்
சுத்தாலைச் சுவருக்குள்ளே - வருகையில்
சுணங்கனென் றொருநாய் குணங்கெடுதி 16

கள்ளென்று லொள்ளென்று தான் -உளைத்ததைக்
கண்டுகொண் டேன்சுவர் ஒண்டிக்கொண்டேன்
சள்ளுச் சள்ளெனவே - இதுவெகு
சள்ளென் றேபிறகு மெள்ளவந்தேன் 17

பிடித்தபி சாசுக்கினி - பெரியோர்கள்
புண்ணாக்குஞ் சோறென்றுஞ் சொன்னார்களே
கடிக்கிற நாய்க்கினிதான் - பெருந்துடைக்
காலில் சதையறிந்து பாலிக்கவே 18

கொடுத்தேன் படுத்ததய்யா - பதையாமல்
குறுக்கிக் கொள்ளவும்வெகு சுறுக்குடனே
....
.... 19

புறகடை தனையடுத்தேன் - அங்கேயொரு
பொக்கவாய்க் கிழவிக்குக் குக்கிருமலாம்
சரட்டுச் சரட்சடெனவே - நீசும்மா
சண்ணென்றே மனத்தில் எண்ணிக்கொண்டேன் 20

[25]காக்குந் தலையாரி - வலம்பய்யன்
கரட்டுமுரட் டெனவே குறட்டையிட்டான்
தூக்கத்தைச் சோதித்துக்கொண்டேன் - சுற்றுத்
திண்ணைச்சுவரைச் சுரங்கமிட இருந்துகொண்டேன் 21

கன்னக் கோலெடுத்தேன் - அருள்மலைக்
[26]காங்கயன் தனைப்போற்றி ஓங்கியிடித்தேன்
வின்னப் படுத்திக்கொண்டேன் - வீட்டுக்குள்
விளக்கினி எரிகிற வெளிச்சங்கண்டேன் 22

சுரங்கத்தின் வாசலிலே - சொக்குப்பொடி
[27]சூத்திர மந்திரத்தைத் தூத்திவிட்டேன்
துரங்கத்தின் மனிதனைப்போல் - காசிராசன்
தூக்கத்தில் [28]சொர்க்கவேளை மார்க்கமுங்கண்டேன். 23

-- தந்தானத் தனதன்னா --

பிரபலம் - கீர்த்தி, சிறப்பு களபகஸ்தூரி - சந்தனமும், கஸ்தூரியும் கஸ்தூரி - கஸ்தூரிமானிடமிருந்து கிடைக்கும் வாசனை மெழுகு. கட்டுமெட்டு - காவல் நிறைந்த மதில் சூழ்ந்த பகுதி ரதகெச துரகதம் பதாதிகள் - தேர், யானை, குதிரை, காலாட்கள். ரவநிதம் - அணிவகுப்பு. நவநிதி - குபேரனின் ஒன்பது வகை நிதிகள்: கச்சபநிதி, கற்பநிதி, சங்கநிதி, நந்தநிதி, நீலநிதி, பதும்நிதி, மகாநிதி, மகாபதுமநிதி, முகுந்த நிதி என்பனவாம். கோட்டைக் குறித்தனம் - கோட்டையை காவல் செய்யும் திறன். சுறுக்கு - சுறுசுறுப்பு குடகர் - சேரநாட்டார் வடுகர் - தமிழகத்தில் வாழும் தெலுங்கு இனத்தவர் உக்கிரவார் - உக்கிராணக்காரன் - களஞ்சியம் காப்பவன் வெடிச்சேவுகர் -வெடிச் சேவகர்- துப்பாக்கி ஏந்தி நிற்போர் வீரியர் - வீரர்கள் பாராநடக்கிறவர் - பாராக்காரன்- காவல் காப்பவன். பீச்சாண்டிப் பண்டாரம் - பரதேசி பேரூர், அவிநாசி - கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்கள். திங்களூர் - ஈரோடு மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர் ஆக்கினை - கட்டளை, உத்தரவு கூசாமல் - நாணமில்லாமல் அதக்கிக் குதக்கிக் கதக்குதல்- கடித்துக்குதப்பி மெல்லுதல்(வெறும் வாயை ஏண்டா மெல்லுகிறாய் என்று பொருள்) ஈந்த - தந்த. போத- போதிய அளவு, விரைவாக இரவியன் - சூரியன் அம்மாசை - அமாவாசை - சூரியனும் சந்திரனும் கூடி நிற்குந் திதி. பிரட்டு - புரட்டு - வஞ்சகம். திரமுடி - திரம் + முடி - உறுதியான முடிச்சு எந்திரம் - மந்திரச் சக்கரம் மெச்ச - புகழ திலதம் - நெற்றிப் பொட்டு மித்துரு - நண்பன். சத்துராதி - சத்துரு - பகைவன். கச்சுப்புரை - அரைப்பட்டிகை. கன்னக்கோல் - சுவரகழ் கருவி சொக்குப்பொடி - மயக்கும்பொடி. சுறுக்கு - விரைவு. காசியில் - காசிநகரில் சருகு சத்தம் - காய்ந்த இலையின் ஓசை கொத்தவால் சாவடி - நகரத்தின் கடைத்தெரு தாவு- உறைவிடம், பள்ளம் இரும்பூதம் - இருக்கின்ற பூதம் கருங்காலிக் கட்டை - கருங்காலி மரத்தின் கட்டை. வாய்நாணா - முனை மழுங்காத கோடாலி - மரத்தைப் பிளக்கும் கோடரி பின்னை - பின்பு உழுந்து- உளுந்து கழுந்து - தேய்ந்து மழுங்கித் திரண்ட வடிவமான மாவரைக்கும் கல். உக்கிரம் - கோபம், கடுமை கன்னடியன் - கன்னடநாட்டினன் உச்சிமுண்டன் - பைத்தியக்காரன் உச்சிமுண்டா - பைத்தியக்காரா. இல் - வீடு. எக்க - எதற்கு இல்லெக்க - (இங்கு எதற்கு) வீட்டிற்கு எதற்கு வந்தாய். வடுகன் - தெலுங்கன் வெறிப்பூக்கு - வெறி கொண்ட மால்வாடு - புலையன் கொங்கவாடு - திருடன் மாறுமாறு - அடிஅடி. பெலத்து - வேகமாக. அத்தேரி பாணிச்சொத் - வேசி மகன் என்னும் பொருளுடைய உருதுச்சொல்.

சுத்தாலை- சுற்றாலை- சுற்றுச்சுவர், பிரகாரம். சுணங்கன் - நாய். உளைத்தல் - ஊளையிடுதல். சள்ளுச் சள்ளெனல்- நாய்குரைக்கும் ஒலிக்குறிப்பு. சள்ளு - தொந்தரவு. மெள்ள - மெதுவாக பிசாசு - பேய். துடை - தொடை என்னும் உறுப்பு. பாலிக்க - கொடுக்க. குறுக்கி - உடலைச்சுருக்கி சுறுக்குடன் - விரைவுடன். புறகடை - புறக்கடை- வீட்டின் பின்புறம். பொக்கவாய் - பல்லில்லாத வாய் குக்கிருமல் - குக்கு + இருமல், வயிறு குலுங்க இருமுதல். சரட்டுச் சரட்டெனல் - வீரைந்து ஒலிக்கும்.ஓர் ஒலிக்குறிப்பு - சண்ணென்று- சண்ணுதல்- வைதல் தலையாரி - ஊர்க்காவற்காரன். வலம்பய்யன் - தலையாரியின் பெயர். கரட்டுமுரட்டெனல்- ஓர் ஒலிக்குறிப்பு குறட்டை - உறக்கத்தில் மூச்சுவிடும் ஒலி சுரங்கமிட- கன்னமிட கன்னக்கோல் - சுவரைத்துளையிடும் கருவி அருள்மலைக் காங்கயன் - அருள்மலையில் வீற்றிருக்கும் முருகப்பெருமான். ஓங்கி - வலுவாக. வின்னப்படுத்தி - சிதைத்து சுரங்க வாசல் - நிலவறை, தரைமட்டத்திற்கு அடியில் உள்ள பாதை. தூத்தி - தூற்றி - தூவுதல், இறைத்தல். துரங்கத்தின் மனிதன் - கந்தர்வன். சொர்க்கவேளை - தேவலோகம், துறக்கம். இங்கு நல்ல தூக்கம், கனவு.

பாடவேறுபாடு - 1. காசிநகர் 5. அவநாசி 8 வருவமென்று 9. பூச்சாண்டி
10. காசுமென்று 11 மாகவுமே 12. சாதங்கள் 14 தரைமுடி 15. காசியில்
16 திருடரென்றேன் 18 திறத்தைக்கண்டேன், 19. இடம்விட்டு
20 எட்டிவைத்து நான்கிட்டவரவும் 21. உக்கிரமாகவே 22 மனத்தினில்
23 இல்லெக்க பந்துவிட்டானென்று 24 புலத்துவந்து 26 காங்கையன்
27. சூஷ்த்திர மந்திரத்தை ஏத்திவிட்டேன் 28. சொக்குவளை.

சுவடிச்சொல் - 2 பிறபலமும் 3 அரமனை 4. உக்கிறவாரு 6. அரமனை 7. அரமனை
13 அம்மாவசை 17. அரமனை 25 காற்க்குந்

(Kācinakaraic cuṟṟip pārttal)

Taru

aḻakuḷḷa kācitaṉṉil - muṉṉūṟṟu
aṟupattu nāluviṭip pirapalamum
kaḷapakas tūriyuḷḷa - araṇmaṉaik
kaṭṭumeṭṭum veku tiṭṭamayyā

ratakeca turakatamum - patātikaḷ
ravanitamum nalla naṇvanitiyum
kutirait taḷakarttarum - kōṭṭaik
kuṟittaṉam ceykumavar cuṟukkuṅkaṇṭēṉ

tulukkar marāṭṭiyarum - kuṭakarum
teluṅkar vaṭukaruṭaṉ kaliṅkarum
malukkar vaṅkāḷaruṭaṉ - ukkira
vārumveṭic cēvukar viriyarum

.pārā naṭakkiṟavar - piccāṇṭip
paṇṭāram entavūr eṉṟavuṭaṉē
pērūr aviṉācit - talameṉṟu
pēruñcoṉ ṉēṉtiṅka ḷūruñcoṉṉēṉ

(Araṇmaṉaiyil kaḷavāṭa niṉaittal)

araṇmaṉai vācalilē - naṭakkiṟa
ākkiṉai araṇmaṉai nōkkaṅkaṇṭēṉ
iravil kaḷavāṭa - varuvōmeṉṟu
eṇṇiyē cōṟeṭut tuṇṇanaṭantēṉ

kaṭaivīti kaḷtōṟuṅ - kaṭaikkoru
kācuko ṭeṉṟēṉē kūcāmalē
aṭaṭāp piccāṇṭi - cummā
aṭakkik kuṭakkiyēṇṭā kaṭakkukiṟāy

intāruṅ kācuyeṉṟār - avarkaḷ
īntavuṭa ṉēkaiyai ēntikkoṇṭēṉ
cantōṣo māccuteṉṟu - nalla
cātamum vāṅkiyē pōtavuṇṭēṉ

iraviyaṉ pōymaṟaintāṉ - ammācai
iruṭṭukkuḷ tiruṭṭum piraṭṭuñceyya
tirumuṭi yentiramum - kaḷḷat
tantiramum nalla mantiramum

meccavē tilatamiṭṭēṉ - eṉṉuṭa
mitturukkum catturātikkum etticaikkum
kaccup puraitaṉilē - irunta
kaṉṉakkō laiyumiṭai taṉṉilcoruki

cokkup poṭṭieṭuttēṉ - nāṉum
cuṟukkuṭaṉ kaccaikaṭṭi iṟukkikkoṇṭēṉ
tikkaṉavē nāneḻuntēṉ - kācit
tiruṭarukku nāṉoru tiruṭaṉeṉṟu

(Kaḷavāṭa araṇmaṉaikkuc cellutal)

araṇmaṉai taṉaiyaṭuttēṉ - pārā
aṭikkaṭi naṭakkiṟa tiṭattaikkaṇṭēṉ
carukucattap paṭāmalē - kottavāl
cāvaṭikkuḷ ḷēnalla tāvuṅkaṇṭēṉ

iruntēn̲ vekunēram - avviṭattil
irumpūtam vantiṭum perumpūtampōl
karuṅkālik kaṭṭaikkumvāy - nān̲āk
kaṇṭakkō ṭāliyen̲a muṇṭakkāran̲pōl

eḻuntēn̲ avviṭamviṭṭu - pin̲n̲aiyum
eṭṭiyēaṭi vaittunān̲ kiṭṭavaravē
uḻuntāṭṭuṅ kaḻuntupōlē - cēvukar
ukkirama tākavē nir̲kaiyilē

ituven̲n̲a mōcamen̲r̲ē - man̲attil
eṇṇumun̲ n̲ēoru kan̲n̲aṭiyan̲
etiriṭum pulipōlē - uccimuṇṭā
illekka vantuviṭṭāy en̲r̲ucollavē

vaṭukap payaloruvan̲ - ver̲ippūkku
malvāṭu koṅkavāṭu mār̲umār̲en̲r̲ān̲
tiṭutiṭen̲ r̲ōṭivantēn̲ - avviṭattil
tulukkap payaloruvan̲ pelattuvantu

attēri pān̲iccot - ten̲r̲i
ataṭṭimi raṭṭiyavan̲ utaikkavantān̲
cuttālaic cuvarukkuḷḷē - varukaiyil
cun̲aṅkan̲en̲ r̲orunāy kun̲aṅkeṭuti

keḷḷen̲r̲u loḷḷen̲r̲utān̲ - uḷaittataik
kaṇṭukon̲ ṭēn̲cuvar oṇṭikkoṇṭēn̲
caḷḷuc caḷḷen̲avē - ituveku
caḷḷen̲ r̲ēpir̲uku meḷḷavantēn̲
piṭittapi cācukkin̲i - periyōrkaḷ
puṇṇākkuñ cōr̲en̲r̲uñ con̲n̲ārkaḷē
kaṭikkir̲a n̲āykkin̲itān̲ - peruntuṭaik
kālil cataiyar̲intu pālikkavē

koṭuttēn̲ paṭuttatayyā - pataiyāmal
kur̲ukkik koḷḷavumveku cur̲ukkuṭan̲ē
. . . .
. . . .

puṟakaṭai taṉaiyaṭuttēṉ - aṅkeyoru
pokkavāyk kiḻavikkuk kukkirumalām
caraṭṭuc caraṭṭeṉavē - nīcummā
caṉṉeṉṟē maṉattil eṇṇikkoṇṭēṉ

kākkun talaiyāri - valampayyaṉ
karaṭṭumuraṭ ṭeṉavē kuraṭṭaiyiṭṭāṉ
tūkkattaic cōtittukkoṇṭēṉ - cuṟṟut
tiṇṇaiccuva raiccuraṅka miṭairuntukoṇṭēṉ

kaṇṇak kōleṭuttēṉ - aruḷmalaik
kāṅkayaṉ taṉaipōṟṟi ōṅkiyiṭittēṉ
viṇṇap paṭuttikkoṇṭēṉ - viṭṭukkuḷ
viḷakkiṉı erikiṟa veḷiccaṅkaṇṭēṉ

curaṅkattiṉ vācalilē - cokkuppoṭi
cūttira mantirattait tūttiviṭṭēṉ
turaṅkattiṉ maṉitaṉaippōl - kācirācaṉ
tūkkattil corkkavēḷai mārkkamuṅkaṇṭēṉ.

-tantāṉat taṉataṉṉā-

Sight seeing in Banāras

28. Oh, fine and lovely was the city of Banāras,
With its famous streets three hundred
And sixty four, and the king's palace
With its well-guarded ramparts,
And redolent with odorous musk and sandalpaste;
Chariotry, elephantry, cavalry and infantry-
Were all there in parade formation!
All the nine kinds of wealth were in plenty,
Therein. Troops of horsemen moved about,
Briskly, keeping watch in the city. I saw
Among them men from Cēra land, Telugus
Vaṭukars, Kaliṅkas, Malukkas and Bengalis;
Storekeepers and cooks and men in-charge
Of granaries; gunners, soldiers, sentries

Walking their beat, were all there,
They asked me; 'You frightful bugbear,
You mendicant! from where do you come?"
I mentioned my name and places
Such as Pērur, Avināci, and Tiṅkaḷūr!

Planning to burgle the palace

I walked around and noted down
The appointments around the king's place;
Deciding to steal from the palace,
I spent my time in the busy streets
I ate my meal of cooked rice
And in the market-place begged
Unashamedly from shop to shop,
Pestering them with my talk; 'Hey, you,
You bugbear of a beggar! Why are you talking rot?
With no sense? Here, - take this coin!.
Happily I stretched my hands to receive
Their alms and used it all to eat again,
My fill! The sun disappeared in the west
Conveniently for me, it was the night
Of the new moon, ideal for fraud
And plunder! I prepared myself
For the job ahead; with a well-knotted rope,
Guile and wile and spells of magic,
And decked my forehead with a fine mark
(Well known to all my friends and foes
In all directions). From my waist-pouch
I took my iron-jemmy and struck it
Into my sash; checked my magic powder,
And quickly rose to show my mettle
Before the thieves of Banāras!

Proceeding to the palace for stealing

As I neared the palace I saw
The vigilant sentries walking about
In fixed frequency, firm-footed;
Without treading on the dry leaves
Lest they betray my presence by their rustling,
I went past the Guard-house
And bided my time inside a pit;
Like a bigger goblin driving the local goblin,
Like an axe whose edge remains unblunted
Even by an adamantine black thorn-tree,
I rose from my hiding place, a sturdy ruffian,
And stepped forth eight paces;
But to my dismay, I found the king's servants
Fiercely standing, solid and hard as a grinding-stone.
As a stood bewildered not knowing what to do,
A Kannadiga sprang like a tiger before me,
Crying! "you madcap! why have you come
To this place?"; and another watchman,
A Vaṭuka, shouted aloud! 'A thief! A thief!
A base wretch! Beat him! Beat him!'
And I ran helter-skelter away from them.
A Muslim guard swiftly ran upto me,
Abusing me roundly in vile words!
'You bastard, you son of a bitch, you whoreson!'
And with many a threat, tried to kick me
And beat me; and I ran and ran.
Near the rampart round, a fierce dog
Barked savagely at all this noise;
I struck close to the wall in fear,
Worried to death at this new trouble.
I moved away slowly and silently;
The wise have said; 'feed the goblin

With food or oil cake!: 'and so to the dog
That tried to taste the flesh of my thighs,
I gave something to eat; and shrinking myself
As well as I could, I quickly reached
The rear of the palace. An old toothless crone
Was coughing in racking bout after bout;
Abusing her and inwardly cursing her,
I came upon the headman Valampayyaṉ
Fast asleep, loudly snoring, 'Grrh, Brrh!
I tested if he was really sleeping,
And then satisfied, I decided to make a hole
In the wall of the mansion;
Taking out my iron-jemmy, I prayed
To Lord Kāṅkēyaṉ of Aruḷmalai
Before attacking the wall with my tool.
I broke the wall and through the gap,
Saw lights burning within the house,
At the entrance to my tunnel, I strewed
My magic powder and chanted my Mantras,
Upon his bed in his chamber I saw
The king of Kāci in slumber deep,
Handsome as a Gandharva in Heaven.

(காசிராசனின் அரண்மனையில் களவு செய்தல்)

விருத்தம்

29 *வரம்பெற்ற [1]மாமுனிவ ரோதும் திங்கள்*
[2]மாநகரில் வந்தஅரு ணாசலப் பிரானைக்
கரம்பற்றி மலரெடுத்துக் கொண்டு தூவிக்
கருத்திலேயி ருத்தியினிக் காசி ராசன்
விரும்பிப்பொன் னாலமைத்தப் படுக்கை வீட்டை
மின்னுகன்னக் கோலதனால் கன்ன மிட்டு
சுரங்கத்தின் வாசலிலே வந்து [3]பூந்து
துணிவுடனே களவுசெய்யத் [4]தொடங்கி னேனே.

ஓதும் - ஓதுதல் - மந்திரஞ் செபித்தல், பாடுதல். திங்கள் மாநகர் - திங்களூர் அருணாசலப்பிரான் - சிவன் கருத்திலே - உள்ளத்திலே, மனத்திலே படுக்கை வீடு - படுக்கையறை, பள்ளியறை மின்னுகன்னக்கோல் - ஒளிவிடும் கன்னக்கோல் கன்னமிட்டு- கொள்ளையிட்டு. சுரங்கவாசல் - நிலவறை வாசல் பூந்து - புகுந்து களவு செய்ய - திருட

பாடவேறுபாடு - 1 முனிதொழும் திங்க ளூரில் 2. வள்ளல்எங்கள் அருள்மலைப் பிரானைப் போற்றி 3 புகுந்து 4 துடங்கி னேனே

(Kāciırācanin aranmanaiyil kaḷavu ceytal)

Viruttam

varamperra māmuniva rōtum tiṅkaḷ
mānakaril vantaaru ṇācalap pirāṉaik
karamparri malareṭuttuk koṇṭu tūvik
karuttilēyi ruttiyiṉik kāci rācaṉ
virumpippoṉ ṉālamaittap paṭukkai viṭṭai
miṉṉukaṉṉak kōlataṉāl kaṉṉa miṭṭu
curaṅkattiṉ vācalilē vantu pūntu
tuṇivuṭaṉē kaḷavuceyyat toṭaṅki ṉēṉē.

Proceeding to burgle the palace

29. Meditating upon Lord Aruṇācala
Enshrined in Tiṅkaḷūr adored by Sages blest,
And mentally offering flowers to Him
With hands folded in worship pious,
I crossed into the golden bedchamber
Of the king of Kāci (having broken through
The wall with my jemmy bright)
With intent bold to burgle the palace.

(காசிராசனின் அழகும் அரண்மனைச் சிறப்பும்)

தரு

– தன்ன தன்ன தானா த்ன்னதன்ன
தன்ன தனதன தன்னா –

30. மன்னர் கிரீடபதி - மகராசன்
மாலுக்கச் சேரியின் ஓலக்கத்தைச்
சொன்னால் வாய்மணக்கும் - துரைமகன்
தூங்கும் மஞ்சம்மீதில் பாங்குடனே 1

நித்திரை தான்செய்கிற - துரைமகன்
நேர்த்தியை நானங்கே பார்த்தனய்யா
சத்திரிய [1]குலவசீகரன் - கொண்ட
[2]சத்தியுஞ் சிவனும்போல் நித்திரைசெய்தான் 2

(பலவகை அணிகலன்களைக் கவர்தல்)

மச்சுமேல் ஏறிக்கொண்டேன் - பார்க்கவும்
வாச்சுது பொட்டிகள்பொன் காச்சமரம்போல்
வச்சிரக் கடையங்களும் - நல்ல
வளமுள்ள பணிதிகழ் பளபளென 3

தங்கச் சரப்பணியும் - அரைஞாண்
சாதிமுத் தொண்டொடிகள் சோதிமின்ன
செங்கையில் முருகுடனே - தேசத்தைத்
திறைகொள்ளும் திருவும் பிறையுடனே 4

பொட்டியிலே இருந்த - [3]உடைமையைப்
பூட்டிக்கொண் டேன்தலை ஆட்டிக்கொண்டேன்
சட்டம தாகவுமே - சாலுவை
சரப்பணி [4]முருகுடன் கரப்பணியும் 5

முத்துத் துராய்கள்வைத்த - பாவையும்
முகத்தில் பளபளப்பாய்ச் சுகித்துக்கொண்டேன்
சித்தேச ரூபனைப்போல் - நானும்
தேடியே நிலைக்கண் ணாடியிலே 6

மூத்த தலைமகன்போல் - என்னிட
முன்னழகை யும்நல்ல பின்னழகையும்
பார்த்தேன் மனதார - இந்தப்
பார்த்திபன் அழகிலும் நேர்த்தியய்யா 7

(பலவகை நாணயங்களைக் கவர்தல்)

பணத்தையும் விளக்குமுன்னே - நோட்டங்கள்
பார்த்துக் [5]கணக்குத்தொகை சேர்த்தனய்யா
கணக்குடன் கோட்டையைவிட்டு - நூறுபொன்
காசிப்பணம் நூறுபொன் நேசமுடன் 8

ராச கோபாலி நூறுபொன் - வீர
ராயனும் நேயமதாய் ஆயிரம்பொன்
பேசிய மதுரைப்பணம் நூறுபொன் - நல்ல
[6]பெஞ்சைநகர்ப் பணம்நானூற் றஞ்சுபொன்னாம் 9

உளுந்தூர்ப்பணம் நூறுபொன் - நல்ல
ஒயிலுடன் மயிலிப்பணம் நூறுபொன்
வளம்பெறும் [7]சுலுத்தானி - நூறுபொன்
வாய்ப்புடன் கண்டிராயன் நாற்பதுபொன்னாம் 10

நாகரம் நூறுபொன்னாம் - நல்ல
நவாபு பணமும் [8]மூவிருநூறுபொன்
[9]ஆகத்தொகை யதுதான்கணக்கினில் - ரண்டு
ஆயிரம் பொன்னுந்தொ ளாயிரம்பொன்னாம் 11

முடிப்பதை முடிந்துகொண்டேன் - மேல்மிச்சம்
மூப்புடன் கண்டிராயன் நாற்பதுபொன்
தடத்துச் செலவுக்கினி - வேணுமென்று
தனியே முடிந்துவெகு கனிவுடனே 12

(வடகரை நாட்டிற்கு மீண்டும் வருதல்)

சிட்டுப் பறந்தாற்போல் - காசித்
தேசத்தை விட்டுமொரு மாசத்திலே
பட்டணந் தனையடுத்தேன் - [10]சக்கர
பாணித்துரைக் கஞ்சுபொன் [11]காணிக்கைவைத்தேன் 13

மறுநாள் எழுந்திருந்தேன் - [12]பெங்களூர்
[13]மாட்டள்ளி சாம்பள்ளித் தாட்டியேவந்தேன்
தறுவாயிலே [14]கணவாய் - தாண்டவுந்
தையல்கெட்டி முத்தாள்மீதில் மையலானேன் 14

[15]கொலைகாரியை நினைத்தேன் - என்னுட
கொஞ்சப்புத் [16]தியாலேவெகு அஞ்சக்காரன்போல்
சலுதாய் நடந்துவந்தேன் - காவேரிபுரம்
[17]தாட்டியே வடகரை நாட்டில்வந்தேன் 15

- தந்தானனாத தானனாதனனா-

கிரீடபதி - முடிமன்னன் மகராசன் - பேரரசன். மாலுக்கச்சேரி - காசி அரசனின் பெயராக இருக்கலாம் ஓலக்கம் - சபை, சபாமண்டபம் மஞ்சம் - கட்டில். பாங்கு - அழகு நித்திரை - உறக்கம் சத்திரிய குலம் - அரச குலம் வசீகரன் - அழகு மிக்கவன். சத்தி சிவன் - உமையும் சிவனும் மச்சு - மேல்மாடம் வாச்சுது - வாய்த்தது. காச்ச - காய்த்த வச்சிரக்கடையம் - வைரத்தினாலான கங்கணம். பணி - அணிகலன், பட்டாடை. சரப்பணி - வைரம் பதித்த கழுத்தணி அரைஞாண் - இடுப்பில் கட்டும் கயிறு சாதிமுத்தொண்டொடி - நல்ல முத்துக்களாலான ஒளி பொருந்திய வளையல். செங்கை - அழகிய சிவந்த கை முருகு - அழகு, இளமை திறை - அரசிறை, கப்பம். திரு - செல்வம், சிறப்பு. பிறை - பிறை போன்ற தலையணி உடைமை - அணிகலன். சாலுவை - பொன்னாடை. முருகு - காதணி. கரப்பணி - கரம்+பணி - கை அணிகலன். முத்துத்துராய்கள் வைத்த பாவை - முத்தாலான தலையணிகளுடன் கூடிய முக கவசம். சுகித்து - இன்பமாகி, மகிழ்ந்து. சித்தேசரூபன் - சாலவித்தை கற்றவன், மாயக்காரன். மூத்த தலைமகன் - முடிமன்னன், அரசன். பார்த்திபன் - அரசன், காசி நாட்டரசனைக் குறித்தது. விளக்கு - தீபம். நோட்டம் - நாணய சோதனை. கோட்டை - அரண்மனை. காசிப்பணம் - காசிநாட்டில் வழங்கி வரப்பெற்ற பணம். ராசகோபாலி, வீரராயன் - மைசூர் இராச உடையார்கள் ஆட்சியில் கொங்கு நாட்டில் வழங்கி வரப்பெற்ற நாணய (பொன்) வகைகள். மதுரைப்பணம் - மதுரையில் வழங்கிவரப்பெற்ற பணம். பெஞ்சைநகர்ப்பணம் - பெங்களூரில் வழங்கிவரப்பெற்ற பணம். உளுந்தூர்ப்பணம் - உளுந்தூர்ப்பேட்டையில் வழங்கி வரப்பெற்ற பணம். மயிலிப்பணம் - மைசூர்ப்பட்டணத்தில் வழங்கி வரப்பெற்ற பணம் சுலுத்தானி - முகமதியர்களால் வழங்கிவரப்பெற்ற பணம் கண்டிராயன் - மைசூர் இராச உடையார் மன்னர்களால் வழங்கிவரப்பெற்ற பணவகை. நாகரம் - பணவகை நவாபுபணம் - ஆர்க்காட்டு நவாபுகள் காலத்தில் பயன்படுத்திப்பெற்ற நாணயம். முடிப்பு - பணமுடிச்சு மேல்மிச்சம் மூப்புடன்- மேல் துணியின் முனையில். தடம் - வழி சிட்டு - குருவி வகை, சக்கரபாணித்துரை - சக்கரப் படையைக் கையிலுடைய திருமால் காணிக்கை - கடவுளுக்கு அளிக்கப்பெறும் பொருள் மாட்டள்ளி சாம்பள்ளி - பெங்களூரிலிருந்து கொங்கு நாட்டிற்கு வருகிற வழியில் உள்ள ஊர்கள், இவ்வூர்கள் மேட்டூர் அணைக்குள் மறைந்து விட்டன தறுவாய் - அந்த நேரத்தில். கணவாய் - மலையிடையுள்ள வழி. தையல் - பெண். அஞ்சக்காரன் - அஞ்சற்காரன் - தபாற்காரன் சலுதாய் - விரைவாய். காவேரிபுரம் - வடகரை நாட்டில் உள்ள மேட்டூர் அணையில் மறைந்த ஊர்களில் ஒன்று தாட்டி - தாண்டி. வடகரை நாடு - கொங்குநாட்டின் 24 நாடுகளில் ஒன்று, பவானி யாற்றின் வடகரையில் உள்ளது

பாடவேறுபாடு - 1 குலவசீரன் 2 சத்தியஞ் சிவனைப்போல் 3. உடமையைப் 4. முருக்குடன் 5. கணக்கைக் கூட்டிச் 6. பெஞ்சைப் பணங்கள் நூற்றஞ்சு பொன்னாம் 7 சுல்தானி 8. இருநூறுபொன் 9 ஆகத்துகை 11. காணிக்கைதந்தேன் 12 வெங்களூர் 13 மாட்டளி சாம்பளித் தாண்டியே வந்தேன் 16. தியாலேயினி 17. தாண்டியே.

சுவடிச்சொல் - 10. சக்கிற 14. கணுவாய் 15. குலைகாரியை நினைந்தேன்.

(Kācirācaṉiṉ aḻakum araṇmaṉaic ciṟappum)

Taru

maṉṉar kirīṭapati - makarācaṉ
mālukkac cēriyiṉ ōlakkattaic
coṉṉāl vāymaṇakkum - turaimakaṉ
tūṅkum mañcammītil pāṅkuṭaṉē

nittirai tāṉceykiṟa - turaimakaṉ
nērttiyai nāṉaṅkē pārttaṉayyā
cattiriya kulavacīraṉ - koṇṭa
cattiyuñ civaṉumpōl nittiraiceytāṉ

(Palavakai aṇikalaṉkaḷaik kavartal)

maccumēl ēṟikkoṇṭēṉ - pārkkavum
vāccutu poṭṭikaḷpoṉ kāccamarampōl
vaccirak kaṭaiyaṅkaḷum - nalla
vaḷamuḷḷa paṇitikaḷ paḷapaḷeṉa

taṅkac carappaṇiyum - araiñāṇ
cātimut toṇṭikaḷ cōtimiṉṉa
ceṅkaiyil murukuṭaṉē - tēcattait
tiṟaikoḷḷum tiruvum piṟaiyuṭaṉē

poṭṭiyilē irunta - uṭaimaiyaip
pūṭṭikkoṇ ṭēṉtalai āṭṭikkoṇṭēṉ
caṭṭama tākavumē - cāluvai
carappaṇi murukuṭaṉ karappaṇiyum

muttut turāykaḷvaitta - pāvaiyum
mukattil paḷapaḷappāyc cukittukkoṇṭēṉ
cittēca rūpaṉaippōl - nāṉum
tēṭiyē nilaikkaṇ ṇāṭiyilē

mūtta talaimakaṉpōl - eṉṉiṭa
muṉṉaḻakai yumnalla piṉṉaḻakaiyum
pārttēṉ maṉatāra - intap
pārttipaṉ aḻakilum nērttiyayyā

(Palavakai nāṇayaṅkaḷaik kavartal)

paṇattaiyum viḷakkumuṉṉē - nōṭṭaṅkaḷ
pārttuk kaṇakkuttokai cērttaṉayyā
kaṇakkuṭaṉ kōṭṭaiyaiviṭṭu - nūṟupoṉ
kācippaṇam nūṟupoṉ nēcamuṭaṉ

rāca kōpāli nūṟupoṉ - vīra
rāyaṉum nēyamatāy āyirampoṉ
pēciya maturaippaṇam nūṟupon - nalla
peñcainakarp paṇamnāṉūṟ ṟañcupoṉṉām

uḷuntūrppaṇam nūṟupoṉ - nalla
oyiluṭaṉ mayilippaṇam nūṟupoṉ
vaḷamperum culuttāṉi - nūṟupoṉ
vāyppuṭaṉ kaṇṭirāyaṉ nāṟpatupoṉṉām

nākaram nūṟupoṉṉām - nalla
navāpu paṇamum mūvirunūṟupoṉ
ākattokai yatutāṉ kaṇakkiṉil - raṇṭu
āyiram poṉṉunto ḷāyirampoṉṉām

muṭippatai muṭintukoṇṭēṉ - mēlmiccam
mūppuṭaṉ kaṇṭirāyaṉ nāṟpatupoṉ
taṭattuc celavukkiṉi - vēṇumeṉṟu
taṉiyē muṭintuveku kaṉivuṭaṉē

(Vaṭakarai nāṭṭiṟku mīṇṭum varutal)

ciṭṭup paṟantāṟpōl - kācit
tēcattai viṭṭumoru mācattilē
paṭṭaṇan taṉaiyaṭuttēṉ - cakkara
pāṇitturaik kañcupoṉ kāṇikkaivaittēṉ

maṟunāḷ eḻuntiruntēṉ - peṅkaḷūr
māṭṭaḷḷi cāmpaḷḷit tāṭṭiyēvantēṉ
taṟuvāyilē kaṇavāy - tāṇṭavun
taiyalkeṭṭi muttāḷmītil maiyalāṉēṉ

kolaikāriyai niṉaittēṉ - eṉṉuṭa
koñcapput tiyālēveku añcakkāraṉpōl

calutāy naṭantuvantēṉ - kāvēripuram
tāṭṭiyē vaṭakari nāṭṭilvantēṉ.
- tantāṉa ṉāta tāṉaṉātaṉaṉā -

The splendour of the king's palace and its beauty

30. Oh! it was a sight beautiful and splendid!
To speak of the greatness of the durbar-hall
Of the crowned monarch, the great king,
Were sweet and fragrant to the tongue!
I saw happily the beautiful sight,
Of the charming Kshatriya Prince and his wife,
In slumber sweet upon the royal bed,
Even like Civa with his spouse Pārvati.

Pakaletti seizing varieties of ornaments

Climbing the stairs, in the first floor
I saw chests rich with their contents
Even like gold-yielding trees!
Diamond bracelets; gold collars shining bright;
Waist-chains made of gold; bangles
Overlaid with pedigree-pearls;
Twisted bands of gold for the hand; wealth
From the revenue of the land entire
Congealed in gold; crescent-shaped jewel
For the head; all these jewels found in the chests
I adorned myself with, nodding my head
In exultation great! Shawls, necklaces,
Wristlets, a precious mask for the face
Bejewelled with pearls - these I put on,
And enjoyed my own appearance
Standing before a full length mirror.
Like a magician transformed or evenlike
The first Citizen of country-

The king himself, I looked, magnificent!
I enjoyed the sight
Of my own splendorous figure,
Seen from the front and also from behind
From the reflection in the mirror :
Truly the king of Kāci is a handsome man!

Seizing various specie of gold coins

In the light of the lamp I examined
The different currencies and reckoned
Their aggregate value;
From the palace I plundered these:
One hundred coins of Kāci gold; lovingly I took,
Rājakōpali coins one hundred; Vīrarāyaṉ coins,
One thousand; coins current in Maturai one hundred;
Bangalore gold coins, four hundred and five;
Coins current in Uḷundūrpet one hundred;
Mayili coins of gold, one hundred;
Coins used by Mohammedans-Sultani gold -
One hundred; Kaṇṭirāyaṉ gold current in Mysore,
Forty sovereigns; Nākaram gold one hundred pieces;
Nawab's coins, six hundred goodly pieces -
I reckoned two thousand and nine hundred
Pieces of gold altogether, which I gathered
Into a bag securely tied;
Of this I took the forty pieces of Kaṇṭirāyaṉ gold,
Tied at the end of my upper cloth for immediate use.

Returning to Vaṭakara country

Swift as a swallow I left Banāras,
And in the space of a month, came to Paṭṭaṇam
I offered five sovereigns to the Go d Chakrapāṇi
(For favours received) Rising early the next day,

I resumed my journey southwards,
Crossing Bangalore, Māṭṭaḷḷi and Sāmpaḷḷi
On the way back to Koṅku country
Travelling through the mountain-pass
I suddenly remembered
The murderous enchantress, the damsel Keṭṭimuttāl!
Losing the little wit I had, in the tide
Of returning passion, rapidly I walked
Like a postman on duty and crossed
Kavēripuram to reach Vaṭakarai again.

(தாசியின் மனைக்கு மீண்டும் வருதல்)

விருத்தம்

31 செந்திரு மடந்தை [1]யோதும் திங்கள்மா நகரில் மேவும்
சந்திர [2]நாதர் பெற்ற சண்முகன் தன்னை வாழ்த்தி
விந்தைசேர் வானி யூரில் [3]மெல்லியல் மனையைத் தேடி
வந்துநான் அவளுக் கீய்ந்த வளமையை [4]உரைத்திட் டேனே.

செந்திரு - திருமகள். மடந்தை - பெண் ஓதும் - செபஞ்செய்யும், பாடும் திங்கள்மாநகர் - திங்களூர். மேவும் - பொருந்தும் சந்திரநாதர் - சந்திரனைத் தலையில் அணிந்த சிவன், சந்திரமௌலீஸ்வரர். சண்முகன் - முருகப்பெருமான். விந்தைசேர் - சிறப்புமிகுந்த வானியூர் - பவானி எனும் ஊர். மெல்லியல் - பெண், இங்கு தாசி கெட்டிமுத்தாள் மனை - வீடு. ஈய்ந்த - கொடுத்த வளமை - மாட்சிமை.

பாடவேறுபாடு - 1. சூழ்ந்த திங்களூர் செழிக்க மேவும் 2. சேகரனார் 3. மெல்லிகை
4. உரைக்கின் றேனே.

(Tāciyiṉ maṉaikku mīṇṭum varutal)

Viruttam

centiru maṭantai yōtum tiṅkaḷmā nakaril mēvum
cantira nātar peṟṟa caṇmukaṉ taṉṉai vāḻtti
vintaicēr vāṉi yūril melliyal maṉaiyait tēṭi
vantunāṉ avaḷuk kīynta vaḷamaiyai uraittiṭ ṭēṉē.

Returning to the Temple-Dancer's house

31. Offering prayers inwardly to the Lord, Caṇmuka
Sired by Civa with a crescent-moon adorned,
And enshrined in Tiṅkaḷūr ever-adored by Goddess Lakshmi,
I went in search of the house
Of the gentle belle Keṭṭimuttāḷ
I shall now relate the sordid tale
Of how I gave away all I had to the dame.

(தாய்க்கிழவியும் தாசியும் வரவேற்றல்)

தரு (நீலிச்சிந்து)

— தந்தானத் தனதன தனனா
தனதான தத்தனா —

32 வடகரை நாட்டிலுயர் - திரு
வானிகூட லுக்கினி நானும்வந்து
கடைவீதி யில்புகுந்தேன் - அந்தக்
கன்னிகை யாளிட தன்மனையில் 1

பூந்தேன் புலிபோலே - புலி
போனுக்குள் சிக்கவே தானுங்கண்டு
காந்தாரி போல்கிழடி - வந்து
கையெடுத்துக் கும்பிட்டு அய்யாவென்றாள் 2
அப்பா மருமகனே - வானி
[2]ஆற்றிலொரு காலும் சேற்றிலொரு காலும்
வைப்பாரோ என்சாமி - நீயும்
வாடிக்கை யாகவே கூடிக்கொள்ள 3

கெட்டிமுத்து மாதை - விலைக்
கிரயமாக வேமுறி தரேனென்றாள்
கெட்டிமுத்தாள் ஓடிவந்து - என்னைக்
கெஞ்சியே உன்னிட தஞ்சமென்றாள் 4

பொறுத்தார் அரசாள்வார் - இன்னம்
[3]பொங்குவார் பங்கப்பட்டேங்குவார்
பொறுமை பொறுத்ததுரை - உன்னைப்
போலே கிடைக்குமோ ஞாலத்திலே 5

கோபம் பொறுக்கவேணும்- ஆசை
கொண்டபேர்க்கு ரோசம் உண்டோவென்றாள்
சோப விடாய்தீர - [4]நேற்றுச்
சொப்பனந் தன்னிலே மெய்ப்புடனே 6

சாமிவர வுங்கண்டேன் - எங்கள்
தரித்திர தோஷமுந் தீரக்கண்டேன்
காமவெறி [5]யதனைக் - கண்ணில்
கட்டிவைத் தாப்போலே கொட்டுதய்யா 7

செய்த குற்றங்குறையைச் - சொல்லித்
தீருமென்றாள் மையல் தீருமென்றாள்
கொய்த மலரணைமேல் - என்னைக்
கூடிக்கு லாவியேமுத் தாடிக்கொண்டாள் 8

(தாய்க்கிழவியின் பொய்வார்த்தை)

வைபோக [6]மாகவுமே - ரெண்டு
மாசமும் இருந்தேன் நேசமதாய்
பொய்பொருந்த வேயுரைத்தாள் - யாரோ
போட்டிக்கு என்னிட வீட்டையுமே 9

கன்னம் போட்டுப் பாவிமகன் - எந்தக்
கள்ளனோ என்முதல் உள்ளதெல்லாம்
பொன்னுடைமை பூஷணமும் - தங்கப்
[7]பொட்டியிலே நானும் இட்டுவைத்திருந்தேன் 10

கண்டது கண்டாற்போல் - என்னைக்
காணாமலே கொண்டு [8]போனானென்றாள்
என்றாள் கிழட்டோரி - பொய்கள்
எள்ளள வாகிலுஞ் [9]சொல்வதில்லை 11

அப்பா மருமகனே - என்று
[10]அய்யய்யோ வென்றொரு பொய்யுரைத்தாள்
[11]நெய்ப்பா ருள்ளமதில் - இனி
நெஞ்சை ஒளித்தொரு வஞ்சகமோவென்று 12

(தாசி பணம்பறித்து வெளியேற்றல்)

காலாடிப் பொட்டிமகள் - என்முன்
கண்ணைப் பிசைந்தவள் நின்னழுதாள்
மேலான பொன்னுடைமை - பொட்ட
வெப்பிலி தப்பிலி யானாளே 13

கெட்டிமுத்து மாமயிலுக்கு - நல்ல
கெட்டி முத்துச்சர மிட்டேனே
அட்டிகையும் பொன்காரை - முத்து
அன்னத் தளுக்கைப்போல் பண்ணுவனோ 14

நித்திய உடைமையெல்லாம் - மகள்வெகு
நேர்த்தியாகப் போட்டுப் பார்த்தாளே

15

எண்ணி [12]எண்ணித்தானே - [13]நல்ல
ஈரெட்டு நூறுபொன்னை விட்டெறிந்தேன்
கண்ணே [14]கண்மணியே - உந்தன்
கையிலுள்ள தெல்லாம் வையுமென்றாள் 16

என்றாளே பொளவாச்சி - அவளுக்கு
ஈந்தனய்யா பணம் நேர்ந்தனய்யா
ஒன்றும் லபிக்கவில்லை - நானும்
ஒட்டாண்டி யானேனே தெட்டுணியாலே 17

கெட்டிமுத்து மாமயிலாள் - என்னைக்
கெட்டிக் காரனென்று தெட்டிவிட்டாள்
[15]கெட்டான பதரேஎன்றாள் - நானும்
[16]கெட்டு முட்டைச் சாம்பலானேனே 18

-தந்தானத் தானதனனா -

வடகரை நாடு - கொங்குநாட்டின் 24 நாடுகளில் ஒன்று. உயர் - மேன்மை. திருவானிகூடல் - பவானி எனும் ஊர். கன்னிகை - பெண், இங்கு தாசி கெட்டிமுத்தாள் பூந்தேன் - புகுந்தேன் என்பதன் கொச்சைச்சொல் போனு - பொறி சிக்கவே - அகப்படவே. காந்தாரி - துரியோதனனின் தாய் கிழடி - முதியவள், தாசியின் தாய் தெட்டிமுத்தாள். வானியாறு - பவானிநதி சேறு - சகதி வாடிக்கை - வழக்கம்.

கெட்டிமுத்து -தாசியின் பெயர். விலைக்கிரயம் - விலைத்தொகை. முறிதரேன் - அடிமைப்பத்திரம் தருகிறேன் தஞ்சம் - அடைக்கலம் பொங்குவார் - கோபிப்பார். பங்கம் - அவமானம், துன்பம் ஞாலம் - பூமி ரோசம் - மானம் சோபவிடாய் - புணர்ச்சித்தாகம் சொப்பனம் - கனவு. மெய்ப்புடன் - உண்மையுடன். சாமிவரவும்- சாமியாகிய உன்னுடைய வருகையும். தரித்திரதோஷம்.- வறுமைப்பிணி. மையல்- காம மயக்கம் கொய்த - பறித்த மலரணை - பூவாலாகிய படுக்கை கூடிக்குலாவி - சேர்ந்து மகிழ்ந்து முத்தாடி - முத்தாடுதல் - முத்தமிடுதல் வைபோகம் - ஆடம்பரம், மகிழ்வு மாசம் - மாதம். நேசம் - அன்பு, தகுதி. கன்னம் - கன்னக்கோல். கள்ளன்- திருடன் முதல் - உடைமை, செல்வம் பூஷணம் - அணிகலன் கிழட்டோரி - கிழட்டு நரி, இங்கு தாசியின் தாய் தெட்டிமுத்தாள். எள்ளளவாகிலும் - சிறிதளவாகிலும் நெய்ப்பு- இரக்கம். ஒளித்து - மறைத்து காலாடிப் பொட்டிமகள்- தொழிலற்றுத் திரியும் தாசிமகள், கெட்டிமுத்தாள். பொட்ட வெப்பிலி -பொட்டல் + வெப்பல்; பொட்டல் வெளியான நிலம், பயிர்கள் இல்லாத வெற்றிடம். தப்பிலி - போக்கிரி, ஒன்றுமில்லாத. அதாவது பயிர் பூண்டில்லாத வெற்று நிலத்தைப்போன்று உடலில் அணிகலன்கள் இன்றித் தாசி வெறுமையாக இருந்தாள் என்பதாகும். கெட்டிமுத்துச்சரம் - உறுதியான முத்துமாலை. அட்டிகை - கழுத்தணி. பொன்காரை- பொன்னாடை முத்து அன்னத்தளுக்கு - அன்னப்பறவை வடிவிலமைந்த முத்தாலான மூக்குத்தி. நித்திய - தினந்தினம். நேர்த்தி - அழகு. ஈரெட்டுநூறு - இரண்டு x எட்டு x நூறு = ஆயிரத்து அறுநூறு, அல்லது இரண்டு x எண்ணூறு - ஆயிரத்து அறுநூறு என்றும் கொள்ளலாம் பொளவாச்சி - கெட்டிக்காரி லபிக்கவில்லை - காரியம் பலிக்கவில்லை ஓட்டாண்டி - ஒன்றுமில்லாதவன், பிச்சைக்காரன் தெட்டுணி - தட்டுவாணி- வஞ்சித்துப் பறிக்கும் தாசி தெட்டி - தள்ளி. கெட்டானபதர் - பயனில்லாத பதர்நெல். கெட்டுமுட்டைச் சாம்பல் - எரிந்த விராட்டிச் சாம்பல்.

பாடவேறுபாடு - 1. போல் கிழவி 2 ஆத்திலொரு காலும் சேத்திலொருகாலும் 3 பொங்கினார் பங்கப்பட்டு மங்கிடுவார் 4 நேத்துச் 5. தேளைக் 6. மாகவே 7 பொட்டியிலு மேநானும் வைத்திருந்தேன் 8 போனாரே 9. சொல்லவில்லை 10 ஐயய்யோ 11 நெர்ப்பாருலகமதில் 12 எண்ணிநானே 13 அந்த 14 கண்ணின் மணியே 15 கெட்டாய் 16 கேனம் பிடித்தவ னானேனே.

(Tāykkiḻaviyum tāciyum varavēṟṟal)

Taru

vaṭakarai nāṭṭiluyar - tiṟu
vāṉikūṭa lukkiṉi nāṉumvantu
kaṭaiviti yilpukuntēṉ - antak
kaṉṉikai yāḷiṭa taṉmaṉaiyil

pūntēn pulipōlē -puli
pōnukkuḷ cikkavē tānuṅkaṇṭu
kāntāri pōlkiḻaṭi - vantu
kaiyeṭuttuk kumpiṭṭu ayyāvenṟāḷ

appā marumakanē - vāni
āṟriloru kālum cēṟrilorukālum
vaippārō encāmi - nīyum
vāṭikkai yākavē kūṭikkoḷḷa

keṭṭimuttu mātai - vilaik
kirayamāka vēmuṟi tarēnenṟāḷ
keṭṭimuttāḷ ōṭivantu - ennaik
keñciyē unniṭa tañcamenṟāḷ

poṟuttār aracāḷvār - innam
poṅkuvār paṅkappaṭ ṭēṅkuvār
poṟumai poṟuttaturai - unnaip
pōlē kiṭaikkumō ñālattilē

kōpam poṟukkavēṇum - ācai
koṇṭapērkku rōcam uṇṭōvenṟāḷ
cōpa viṭāytīra - nēṟruc
coppanan tannilē meyppuṭanē

cāmivara vuṅkaṇṭēn - eṅkaḷ
tarittira tōṣamum tīrakkaṇṭēn
kāmaveṟi yatanaik - kaṇṇil
kaṭṭivait tāppōlē koṭṭutayyā

ceyta kuṟraṅkuṟaiyaic - collit
tīrumenṟāḷ maiyal tīrumenṟāḷ
koyta malaraṇaimēl - ennaik
kūṭikku lāviyēmut tāṭikkoṇṭāḷ

(Tāykkiḻaviyin poyvārttai)

vaipōka mākavumē - reṇṭu
mācamum iruntēn nēcamatāy
poyporunta vēyuraittāḷ - yārō
pōṭṭikku enniṭa viṭṭaiyumē

kaṇṇam pōṭṭup pāvimakaṉ - entak
kaḷḷaṉō eṉmutal uḷḷatellām
poṉṉuṭaimai pūṣaṇamum - taṅkap
poṭṭiyilē nāṉum iṭṭuvaittiruṇṭēṉ

kaṇṭatu kaṇṭārpōl - eṉṉaik
kāṇāmalē koṇṭu pōṉāṉeṉṟāḷ
eṉṟāḷ kiḷaṭṭōri - poykaḷ
eḷḷaḷa vākiluñ colvatillai

appā marumakaṉē - eṉṟu
ayyayyō veṉṟoru poyyuraittāḷ
neyppā ruḷḷamatil - iṉi
neñcai oḷittoru vañcakamōveṉṟu

(Tāci paṇampaṟittu veḷiyēṟṟal)

kālāṭip poṭṭimakaḷ - eṉmuṉ
kaṇṇaip picaintavaḷ niṉṉaḻutāḷ
mēlāṉa poṉṉuṭaimai - poṭṭa
veppili tappili yāṉāḷē

keṭṭimuttu māmayilukku - nālla
keṭṭi muttuccara miṭṭēṉē
aṭṭikaiyum poṉkārai - muttu
aṉṉat taḷukkaippōl paṇṇuvaṉō

nittiya uṭaimaiyellām - makaḷveku
nērttiyākap pōṭṭup pārttāḷē
. . . .
. . . .

eṇṇi eṇṇittāṉē - nalla
īreṭṭu nūṟupoṉṉai viṭṭeṟintēṉ
kaṇṇē kaṇmaṇiyē - untaṉ
kaiyiluḷḷa tellām vaiyumeṉṟāḷ

eṉṟāḷē poḷavācci - avaḷukku
īntaṉayyā paṇam nērntaṉayyā
oṉṟum lapikkavillai - nāṉum
ōṭṭāṇṭi yāṉēṉē teṭṭūṇiyālē

keṭṭimuttu māmayilāḷ - eṉṉaik
keṭṭik kāraṉeṉṟu teṭṭiviṭṭāḷ
keṭṭaṉa patarēyeṉṟāḷ - nāṉum
keṭṭu muṭṭaic cāmpalāṉēṉē.
- *tantāṉat tāṉataṉaṉā* -

The old Beldam and her Daughter welcoming Pakaleṭṭi

32. To Bhavani then I came, the holy confluence
Of sacred rivers, situate in Vaṭakara region;
Passing by the market, like a tiger fierce
I entered the house of my beloved damsel;
Seeing the tiger in her trap, the old mother
Kāntāri[29] like, ran up with folded hands
And greeted me vociferously: "Great Sir!
Son-in-law dear to me! welcome! welcome!
My Lord! should you be like this even with us,
One foot in land and one foot in the sea,
(To one thing constant never)?
I will give my daughter for your mistress,
On sale outright for your own exclusive use",
She blabbered; and the young woman rushed up
With vehement protestations of passionate love:
"Lord! I surrender myself, body and soul
To you for ever! only those who are patient
Will rule the world; and others
Who seethe in anger will meet
Only disgrace and shame. There is none like you,
My patient Lord, in all this world!
Do not be angry with me, my lord!
Can those in love feel insult or shame
And sulk in dudgeon? But yesterday,
Only last night, I dreamt, I was in your arms
In close embrace, sating my thirst of lust.

Today I see my lord, my God, before me in truth.
Gone are our penury and want, for good!
See, see, my Lord! my passion pouring from my eye!
Abuse me, revile me, chastise me,
To your heart's content, if I have wronged you.
Forgive me, O Lord: my longing will be satisfied,
Only if you hug me tight!"
And then promptly on the bed of fresh flowers
She fell upon me, fondling and kissing me.

The Beldam's brazen lies

Two months long I was with her
In happy loving congress passionate,
And now declared the old woman all falsely:
'Some jealous thief burgled my house
Making a hole with his iron-jemmy,
Some foul villain, some damned thief;
All my gold possessions and ornaments I had kept
Locked up in my chests; the which the rascal opened
And plundered them, all unknown to me."
Thus cried the old vixen: "I never tell lies!
No, not a whit! what I say is the truth!
O my Lord son-in-law, alas! alas!"
Thus the old witch lamented loudly
Evoking pity in my tender heart.

The whore plundering Pakaletti's gold

For her part the young wench, the cheating bitch
Full of wile and guile, stood before me
Rubbing her knuckles into her eyes and shedding
Tears copious. Thus began the second plundering!
All my golden possessions, my moneys, I gave away
To the false wretch Keṭṭimuttāḷ, who stood

Without a single jewel on her body now,
Like a barren land without any greenery;
Moved by pity and love I gave her,
Lovely to me as a peafowl rare, -
Pearl chaplets, diamond chokers, golden collars,
And two ear-rings shaped like swans;
All these the jade put on happily
Admiring her own appearance before the mirror!
Counted I out, twice eight hundred coins;
'My Lord, my love, O apple of my eyes!
Give me all the money you have on hand."
She cooed and billed, cajoling me,
The cunning slut! And fool that I was,
I gave away all I had in coins of gold.
But I got pretty little out of it; and soon
I became again a pauper, thanks to my own folly,
The heartless jade Keṭṭimuttāḷ pushed me out
Calling after me: "Run away you useless chaff! Your fool!"
And I truly became worthless, even like
The burnt cinders of dried cow-dung cakes!

29. Kānthāri - Here, a cruel wily woman.

(பகலெத்தி தன் விதியை நினைத்தல்)

விருத்தம்

33. *தெள்ளுசெந் தமிழோர் போற்றும் திங்கள்மா நகரில் [1]மேவும்*
[2]வள்ளிதெய் வானை கந்தன் மகிமையால் வானி யூரில்
கொள்ளையாய்ப் பணத்தை [3]யானும் கோதையர்க் கீந்த பின்னை
தள்ளிவிட் டிடவே யிந்தச் சனிபல னென்றுற் றேனே

தெள்ளு - ஆராய்ந்த. செந்தமிழோர் - தூய தமிழ் பேசுவோர். வள்ளி தெய்வானை- முருகக்கடவுளின் தேவியர்கள் கந்தன் - முருகக் கடவுள் மகிமை - சிறப்பு. வானியூர் - பவானி. கோதையர் - பெண், இங்கு தாசி கெட்டிமுத்தாள் பின்னை- பிறகு. சனிபலன் - கிரகபலன். உற்றேன் - நினைத்தேன்.

***பாடவேறுபாடு** - 1. வாழும் 2. வள்ளி தேவியானை 3 யெல்லாம்.*

(Pakaletti taṉ vitiyai niṉaittal)

Viruttam

teḷḷucen tamiḻōr pōṟṟum tiṅkaḷmā nakaril mēvum
vaḷḷitey vāṉai kantaṉ makimaiyāl vāṉi yūril
koḷḷaiyāyp paṇattai yāṉum kōtaiyark kīnta piṉṉai
taḷḷiviṭ ṭitavē yintac caṉipala ṉeṉṟuṟ ṟēṉē.

Pakaletti thinking of his fate

33. By the dispensation of Lord Kantaṉ, spouse of Vaḷḷi
And Dēvayānai enshrined in Tiṅkaḷūr,
Adored by bards who hail him in limpid Tamil,-
In the town of Bhavāni, I gave away
My piles of gold to the prostitute there
Who bled me dry and pushed me out.
I put it all down to the evil effect
Of the malefic influence of the planet Saturn.

(தன் விதியை நினைத்துப் புலம்புதல்)

தரு

34. தெட்டிமுத்தாள் பெற்றெடுத்த மகளுக்கு - வெகு
சீர்பெறு வியாழதிசை பார்வையதுதானே
[1]அட்டமச் சனியனும் வந்தென்னைத் - தொட்டது
ஆகையால் [2]பொருள்களைப்பெண் மாய்கையால்கொடுத்தேன் 1

[3]முட்டியொன்று கையிலெடுத்தேனே - கோல்
முட்டிக்கடைச் சந்துக்குள்ளே [4]முட்டிநுழைந்தேனே
பட்டபாடு சொல்ல முடியாது - என்ன
பாவஞ்செய் தேனோமுன்செய்த தீவினையோ காணேன் 2

[5]அத்த ரொக்கமாகப் பொருளையெல்லாம் - வானி
[6]ஆத்தில் கரைத்தபுளிபோல் ஆயித்தென்றேனே
மொத்தை மொத்தையாக் கொடுத்தேனே - என்னை
மோசம்செய்தாள் தேவடியாள் [7]நாசக்காலி தானே 3

ஓம்நம சிவாய பரமேசா - உன்கையில்
ஓடிருக்கு தென்றென்கையில் ஓடுங்கொடுத்தாயோ
மானம் கெட்டுப்போ னேனேசாமி - வட்ட
வாசிக்கி மாவிடிக்கவே ராசிக்கம்புசேதம் 4

சாரங்க பாணித்துரை யேஉன்னைக் - [8]கிருஷ்ண
தாசனென்ற தற்கோமொட்டைத் தாசனென்று வகுத்தாய்
தாரணியோர் புகழ்முரு கய்யா - உன்னைச்
சட்டிமுகன் என்றதற்கோ சட்டிகையில் கொடுத்தாய் 5

ஆரணனே நாலுமறை யோனே - உனக்கு
அஞ்சுதலையி லொன்றில்லையெனக் கஞ்சுதலை யாச்சே
வாரணியும் [9]பூண்முலை வேதாம்பாள் - உன்னை
மலையன்மகள் என்றொரு மலையாய்நம்பி னேனே 6
வாலியொரு பெண்ணால் இறந்தா - னென்ற
வார்த்தையறிந் தாலுமிவள் ஆத்துக்குச் செல்லேனே
சீலமுடி ராவணனும் அன்று - அந்தச்
சீதையாலிறந் தானென்ற சேதியும் கேளேனே 7

கீசகன் பெண்ணாலிறந் தானென்ற - சேதியுங்
கேட்டாலோ கெட்டிமுத்தாள் வீட்டுக்குச் செல்லேனே
ஆசைகொண்டு பெண்மீதில் தேவேந்திரன் - தனக்கு
ஆயிரம்கண் ணாகவந்த [10]மாயம்அறியேனே 8

(வருகிற வழியில் தீச்சகுனங்களைக் காணுதல்)

பெண்ணாலே கெட்டபேர் மெத்தவுண் - டென்று
பெரியோர்கள் சொன்னவாக்கியந் தெரியாமல் போனேனே
தொன்னைத்தடி கையிலெடுத் தேனே - வெகு
துடிகள்பெற வேமேற்கே தடம்பிடித்தேனே 9

சம்பையுந் தளவாய்ப் பேட்டைத் தாண்டி - நானும்
தடத்தில் வருகவேபோத் திடத்தினில் ஏறச்
[11]சொம்பொன்றுங் கையில்பிடிக் காமல்தான் - வெகு
திறத்துடன் ஒற்றைப்பார்ப்பான் குறுக்கேவந்திடவே 10

புரட்டுக்குள் ஆந்தை ஒற்றைச்சத்தம் - அது
போடவே யிதுக்குமென்ன கேடுகாலமென்றேன்
குறுக்கையுங் கொடியிட மாச்சே - தீய்க்
கொள்ளியுங்கொண் டங்கேயொரு குள்ளநாவிதன் வந்தான் 11

கெடுமதி கண்ணுக்குத் [12]தோற்றாது - ஆர்க்கும்
கேடுவரும் போதில்மதி [13]கெட்டுவருந்தானே
விடுவனோ சனியனு மென்னை - வெகு
விடம்போலே சனியனும் தொடர்ந்ததுதானே 12

[14]அன்னெழுதும் வேதனென் தலையில் - பின்னை
அழிச்செழுதப் போறானோ [15]தடப்பளி கடந்தேன்
என்னைக் கிருந்தாலும் இனித்தானே - சும்மா
[16]இறப்பதுமெய் யென்றெண்ணி விறப்பாக நடந்தேன் 13
சத்திமங்கலம் [17]தணாயக்கன் கோட்டை - ரெண்டுந்
[18]தாட்டியேபூ திக்குப்பைக்கு ஓட்டமாக நடந்தேன்
வெற்றிபெறத் துடைதட்டிக் கொண்டேன் - [19]கெண்டி
மீசையை முறுக்கிக் கையை வீசிநடந்தேன் 14

(மைசூர்க்கு வந்து அந்நகரைச் சுற்றிப்பார்த்தல்)

[20]கெச்சரெட்டிக் கணவாயுந் தாண்டி - ஒரு
கேக்கையிட்டுத் தண்டுப்பாதை [21]மார்க்கம்பற்றி நடந்தேன்
அச்சணம் வயிற்றுப் பசியாலே - நல்ல
அம்மணியம்மாள் சத்திரத்தில் தர்மச்சோறும் வாங்கி 15

உண்டேன் பசியாற்றிக் கொண்டேன் - ஒரு
ஒட்டத்தில் நஞ்சுண்டகூடல் [22]தாட்டிநடந்தேனே
மண்டலீகர் [23]கண்டுகொண்டாடத் - தினம்
வாசமான [24]மைசூர்க்கெடி வாசலில் சென்றேனே 16

கோட்டைகள் கொத்தளமும் கண்டேனே - துரைக்
கொலுவுங் கண்டேனவர் வலுவுங் கண்டேனே
பேட்டைகள் எல்லாம் [25]சுற்றிப் பார்த்தேனே - வேதப்
பிராமணர்அக் ராரவீதித் தராதரமும் பார்த்தேன் 17

தீட்டுச்செந்தமிழ் நாவலோர் போற்றும் - தினம்
தியானம்செய்யும் மைசூர்ச மஸ்தானம் சுற்றிப்பார்த்தேன்
மேட்டிமை யாகநடந்து வந்தேன் - அந்த
[26]வேளையத்தி லேகுதிரைப் பாளையத்தைக்கண்டேன் 18

(பகலெத்தி பக்கிரி வேடம் பூணுதல்)

பக்கிரியென்று வேஷங்கொண்டேனே - நல்ல
பச்சைக்கல்லுக் [27]காதில்கட்டி குச்சுக்குல்லாத்தரித்து
கைக்கிசைந்த [28]துட்டுத்தடி கொண்டேன் - எந்தன்
கழுத்துக்கு அக்குப்பாசி அழுத்திக்கொண்டேனே 19

கச்சுப்புரைப் பொக்கணத் திலேதான் - சடைக்
கஞ்சாவும் குடுகுடுக்கை கஞ்சாரொட்டி அபினி
உச்சிதத் திலதமிட்டேனே நல்ல - இடையில்
உடைப்பட்டை யுங்கட்டித் திடத்துடன் நடந்தேன் 20

(குதிரை திருட குதிரைத்தண்டுபாளையத்திற்கு வருதல்)

குதிரை பிடிக்கக் கடிவாளம் - கையில்
கொண்டு நடந்தேன் குதிரைத் தண்டுபாளையந் தன்னில்
அதிவீர பராக்கிரம சூரன் - நல்ல
அசரத்துக் கானுசாயபு உசேனுமகாராசன் 21

துரங்கத்தைக் கண்ணிலேநான் கண்டேன் - நல்ல
சுழிசுத்தம் பார்த்தனொன்றும் பழுதில்லைத்தானே
இரந்தேனே பாளையங்கள் தோறும் - அங்கே
எல்லாருஞ் சலாம்செய்யவே அல்லாஅல்லா வென்றேன் 22

[29]இரட்டைத்துட்டுத் துக்காணி தந்தாரே - குதிரை
[30]இராவுத்தர் திறத்தையெல்லாம் இராவெத்த நானும்பார்த்தேன்
மட்டில்லாப் படைக்குச் சருதானி - ஆர்க்கும்
வல்லவன் உசேனுகானு நல்லமகராசன் 23

கூடாரந் தன்னில் சென்றேனே - வெகு
குணத்துடன் அல்லாவென்று வணக்கஞ் செய்தேனே

[31]தாடாளன் உசேனுகானு சாயபு - வெகு
[32]தன்னிமையாக நாலுநாள் அன்னமுந் தந்தாரே. 24

- தானத் தந்தானத் தனனா - தனனா
தானத் தந்தானத் தனனா -

தெட்டிமுத்தாள் - தாசியின் தாய் வியாழதிசை - குருதிசை பார்வை - ஆட்சி அட்டமச்சனியன் - எட்டாமிடத்துச் சனி. தொட்டது - பிடித்தது. மாய்கை - மயக்கம் முட்டி - பிச்சைப்பாத்திரம் கோல் - தடி, ஊன்றுகோல். முட்டி - ஊன்றி. சந்து - தெரு. முட்டி - தட்டுத்தடுமாறி. தீவினை - பாவம் அத்த ரொக்கம் - கையிலுள்ள பணம். வானி ஆத்தில் - பவானி ஆற்றில் ஆயித்து - ஆயிற்று மொத்தை - மொத்தம். மோசம்- வஞ்சனை நாசக்காலி - நாசக்காரி - கேடுசெய்பவள் ஓம்நமசிவாய - சிவமந்திரம் பரமேசன்- சிவன். ஓடு - பிச்சைப்பாத்திரம். மானம் - பெருமை. வாசி - பணம், நாணயம் ராசிக்கம்பு - மொத்தத் தானியம். சாரங்கபாணி - சாரங்கத்தைக் கையிலுடையவன், திருமால் தாரணி - பூமி. சட்டிமுகன் - சஷ்டிமுகன் - ஆறுமுகன். சட்டி - பானை. ஆரணன் - பிரமன் நாலு - நான்கு. மறையோன் - பிரமன் அஞ்சுதலை - ஐந்து தலைகள், பிரமனுக்கு ஐந்து தலைகள் உண்டு. இவற்றில் சிவனால் ஒருதலை கொய்யப்பட்டது. அஞ்சுதல் - பயப்படுதல். வார் - கச்சு. பூண்முலை - ஆபரணம் அணிந்த முலை. வேதாம்பாள் - பார்வதி, மலைமகள். மலையன் மகள் - இமவான் மகள், பார்வதி மலையாய் - உறுதியாய். வாலி - கிட்கிந்தை மன்னன் ஆத்துக்கு - வீட்டிற்கு. இராவணன்- இலங்கை மன்னன் சீதை - இராமனின் மனைவி. சேதி - செய்தி என்பதன் கொச்சைச்சொல் கீசகன் - விராடதேசத்து அரசன், இவன் திரௌபதியை மோகித்த காரணத்தால் வீமனால் கொல்லப்பட்டான். தேவேந்திரன் - தேவ அரசன், கௌதம முனிவரின் மனைவி அகலிகையை மோகித்து அவளைப் புணர்ந்ததால், அம்முனிவரால் அவனது தேகத்தில் பெண்குறிகள் ஆயிரம் வர சாபம்பெற்றான் மாயம் - தீமை மெத்த- மிகவும் தொன்னை - இலைக்கலம். துடி - சுறுசுறுப்பு, வேகம். தடம் - வழி. சம்பை, தளவாய்ப்பேட்டை - ஊர்கள் போத்து - செம்போத்து என்னும் பறவை. இடத்தினில் ஏற - இடப்பக்கத்தில் செல்ல. சொம்பு - செம்பு நீர் அருந்தும் பாத்திரம். ஒற்றைப் பார்ப்பான் - பிரமச்சாரி அந்தணன் புருட்டு- மரப்பொந்து கேடுகாலம் - அழிவுறுங் காலம் குறுக்கை - குறுக்கே கொடி - காகம். இடமாச்சு - இடப்பக்கம் சென்றது. தீக்கொள்ளி - நெருப்புக்கோல். நாவிதன் - அம்பட்டன். கெடுமதி - கெடுபுத்தி. தோற்றாது- தோணாது. சனியன் - சனீஸ்வரன் விடம் - நஞ்சு அன்னெழுதும் - அன்றெழுதும் வேதன் - பிரமன். பின்னை - மேலும், பிறகு தடப்பளி - தடப்பள்ளி - கொங்குநாட்டின் 24 நாடுகளில் ஒன்றான ஒடுவங்க நாட்டில் உள்ள ஓர் ஊர் விறப்பாக - தைரியமாக. சத்திமங்கலம், தணாயக்கன் கோட்டை, பூதிக்குப்பை - கொங்குநாட்டிலுள்ள ஊர்கள். தாட்டி - தாண்டி. கெண்டி - கெட்டி கெச்சரெட்டிக்கணவாய் - கெஜ்ஜல்கட்டிக் கணவாய் இரு மலைகளுக்கிடையேயான வழிப்பகுதி. கேக்கையிட்டு - ஒருவித ஒலிக் குறிப்பு செய்து. மார்க்கம் - வழி அச்சணம் -அச்சமயம் நஞ்சுண்டகூடல் - ஓர் ஊர் மண்டலீகர்- அரசர். வாசமான - புகழான. கெடிவாசல் - மலைக்கோட்டை வாசல் கொலு - கொலுமண்டபம். வலுவு - வலிமை. தராதரம் - அந்தஸ்து, செயல்நிலை.

சமஸ்தானம் - இராஜ்யம் மேட்டிமை - மேன்மை குதிரைப்பாளையம் - ஓர் ஊர். பக்கிரி- பரதேசி, பிச்சைக்காரன் குச்சு - குஞ்சு - குஞ்சம். துட்டுத்தடி - குறுந்தடி அக்குப் பாசி- அக்குமணி- சங்குமணி. கச்சுப்புரை - இடைக்கட்டு மடிப்பு. பொக்கணம் - ஒருவகைப் பை, சோளி சடைக்கஞ்சா - சடைக்குச்சு, தலைமயிர் அணி. குடுகுடுக்கை - மைச்சிமிழ் கஞ்சா ரொட்டி அபினி - சொக்குப்பொடிகள் உச்சிதம் - உசிதம். திலதம் - பொட்டு. உடைப்பட்டை- உடைமேல் அணியும் ஆபரணம். கடிவாளம் - குதிரையின் வாயில் மாட்டும் இரும்புக்ககருவி குதிரைத்தண்டுபாளையம் - குதிரைப்பாளையம் எனும் ஊர். அசரத்துக் கானுசாயபு உசேன் - சீரங்கப்பட்டணம் எனப்பெறும் மைசூர் சமஸ்தானத்தின் அரசனான **ஹைதர் அலி பாச்சாவினுடைய** *நண்பரான கோயமுத்தூரை வென்று கண்காணித்து வந்த பெரும் படைத்தலைவன் இவன். துரங்கம் - குதிரை. சுழிசுத்தம் - உரோமச் சுழியின் இலக்கணம். இரந்தேன் - யாசித்தேன். சலாம் - வணக்கம்.* **அல்லா** *- முகமதியர் வழிபடும் கடவுளின் பெயர். இரட்டைத் துட்டுத்துக்காணி - இரு தம்படி கொண்ட செம்பு நாணயம். குதிரை இராவுத்தர் - குதிரைச் சேவகன். இராவெத்த் - இரவில் எத்த; இரவில் திருட மட்டில்லா - அளவில்லா சருதானி - படைத்தலைவன். கூடாரம்- துணியால் மேய்ந்த வீடு தாடாளன் - முயற்சியுடையோன். தன்னிமை - தன்மை. நாலு - நான்கு என்பதன் குறைச்சொல். அன்னம்- உணவு*

பாடவேறுபாடு *- 1. அஷ்டமச் 2 பொருள்யெல்லாம் 3. முட்டிஎடுக்காத குறையொன்றால் 4. முட்டிநடந்தேனே 5. அஷ்த்த 6. ஆத்திலே புளிகரைத்தாப் போலே ஆச்சுதென்றேனானே 7 நாசக்காரிதானே 9. பூமுலை 10. மாய்கை 11 செம்பொன்றும் 12 தோணாது 13 கெட்டுவரு முன்னே 14. அன்றெழுதும் 15. தடப்பளி 16 இரப்பது 17. டணாயக்கன் கோட்டை 18. தாண்டியே 19 கெட்டி 20. கெச்சறட்டைக் கணுவாயுந் 21. மார்க்கம் பற்றினேனே 22 தாண்டி 23.கண்டகோதண்டர் 24 மைசூர்க் கோட்டை 26. வேளையிலே குதிரைப் பாளையமுங் கண்டேனே 27. காலில்கட்டி 28. துண்டுத்தடி 30. ராவுத்தர் 31 தயாளன் 32. தன்மையாக.*

சுவடிச்சொல் *- 8. கிஷ்ண 25. சுத்திப்பாத்தேனே 29 றட்டைத்*

(Tan̲ vitiyai nin̲aittup pulamputal)

Taru

teṭṭimuttāḷ peṟṟeṭutta makaḷukku - veku
cīrpeṟu viyāḻaticai pārvaiyatutān̲ē
aṭṭamac can̲iyan̲um vanten̲n̲ait - toṭṭatu
ākaiyāl poruḷkaḷaippeṇ māykaiyālkoṭuttēn̲

muṭṭiyon̲ṟu kaiyil eṭuttēn̲ē - kōl
muṭṭikkaṭaic cantukkuḷḷē muṭṭinuḻaintēn̲ē
paṭṭapāṭu collamuṭiyātu - en̲n̲a
pāvañcey tēn̲ōmun̲ceyta tīvin̲aiyōkāṇēn̲

atta rokkamākap poruḷaiyellām - vāṉi
āttil karaittapuḷipōl āyitteṉṟēṉē
mottai mottaiyākak koṭuttēṉē - eṉṉai
mōcamceytāḷ tēvaṭiyāḷ nācakkāli tāṉē

ōṃnama civāya paramēcā - uṉkaiyil
ōṭirukku teṉṟaṉkaiyil ōṭuṅkoṭuttāyō
māṉam keṭṭuppō ṉēṉēcāmi - vaṭṭa
vācikki māviṭikkavē rācikkampucētam

cāraṅka pāṇitturai yēuṉṉaik kiruṣṇa
tācaṉeṉṟa taṟkōmoṭṭait tācaṉeṉṟu vakuttāy
tāraṇıyōr pukaḻmuru kayyā - uṉṉaic
caṭṭimukaṉ eṉṟataṟkō caṭṭikaiyil koṭuttāy

āraṇaṉē nālumaṟai yōṉē - uṉakku
añcutalaiyi loṉṟillaiyeṉak kañcutalai yāccē
vāraṇiyum pūṇmulai vētāmpāḷ - uṉṉai
malaiyaṉmakaḷ eṉṟoru malaiyāynampi ṉēṉē

vāliyoru peṇṇāl iṟantā - ṉeṉṟa
vārttaiyaṟin tālumivaḷ āttukkuc cellēṉē
cīlamuṭi rāvaṇaṉum aṉṟu - antac
cītaiyāliṟan tāṉeṉṟa cētiyum kēḷēṉē

kīcakaṉ peṇṇāliṟan tāṉeṉṟa - cētiyuṅ
kēṭṭālō keṭṭimuttāḷ viṭṭukkuc cellēṉē
ācaikoṇṭu peṇmītil tēvēntiraṉ - taṉakku
āyiramkaṇ ṇākavanta māyamaṟiyēṉē

(Varukiṟa vaḻiyil tīccakuṉaṅkaḷ ik kāṇutal)

peṇṇālē keṭṭapēr mettavuṇ - ṭeṉṟu
periyōrkaḷ coṉṉavākkiyan teriyāmal pōṉēṉē
toṇṇaittaṭi kaiyileṭut tēṉē - veku
tuṭikaḷpeṟa vēmēṟkē taṭampiṭittēṉē

campaiyun taḷavāyppēṭṭait tāṇṭi - nāṉum
taṭattil varukavēpōt tiṭattiṉil ēṟac
compoṉṟuṅ kaiyilpiṭik kāmaltāṉ - veku
tiṟattuṭaṉ oṟṟaippārppāṉ kuṟukkēvantiṭavē

purattukkuḷ āntai orraiccattum - atu
pōṭavē yitukkumeṉṉa kēṭukālameṉreṉ
kuṟukkaiyuṅ koṭiyiṭa māccē - tīyk
koḷḷiyuṅkoṉ taṅkēyoru kuḷḷanāvitaṉ vantāṉ

keṭumati kaṇṇukkut tōṟṟātu - ārkkum
kēṭuvarum pōtilmati keṭṭuvaruntāṉē
viṭuvaṉō caṉiyaṉu meṉṉai - veku
viṭampōlē caṉiyaṉum toṭarntatutāṉē

aṉṉeḷutum vētaṉeṉ talaiyil - piṉṉai
aḷicceḷutap pōṟāṉō taṭappaḷi kaṭantēṉ
eṉṉaik kiruntālum iṉittāṉē - cummā
iṟappatumey yeṉreṇṇi viṟappāka naṭantēṉ

cattimaṅkaḷam taṉāyakkaṉ kōṭṭai - reṇṭun
tāṭṭiyēpū tikkuppaikku ōṭṭamāka naṭantēṉ
veṟṟiperat tuṭaitaṭṭik koṇṭēṉ - keṇṭi
mīcaiyai muṟukkikkaiyai vīcinaṭantēṉ

(Maicūrkku vantu annakaraic cuṟṟippārttal)

keccareṭṭik kaṇavāyun tāṇṭi - oru
kēkkaiyiṭṭut taṇṭuppātai mārkkampaṟṟi naṭantēṉ
accaṇam vayiṟṟup paciyālē - nalla
ammaṇiyammāḷ cattirattil tarmaccōṟum vāṅki

uṇṭēṉ paciyāṟṟik koṇṭēṉ - oru
ōṭṭattil nañcuṇṭakūṭal tāṭṭinaṭantēṉē
maṇṭalikar kaṇṭukoṇṭātat - tiṉam
vācamāṉa maicūrkketi vācalil ceṉṟēṉē

kōṭṭaikaḷ kottaḷamum kaṇṭēṉē - turaik
koluvuṅ kaṇṭēṉavar valavuṅ kaṇṭēṉē
pēṭṭaikaḷ ellāmcuṟṟip pārttēṉē - vētap
pirāmaṇarak rāravītit tarātaramum pārttēṉ

tīṭṭuccen tamiḻnāvalōr pōṟṟum - tiṉam
tiyāṉamceyyum maicūrca mastāṉam cuṟṟippārttēṉ
mēṭṭimai yākanaṭantu vantēṉ - anta
vēḷaiyatti lēkutiraip pāḷaiyattaikkaṇṭēṉ

(Pakaletti pakkiri vēṭam pūṇutal)

pakkiriyeṉṟu vēṣaṅ koṇṭēṉē - nalla
paccaikkalluk kātilkaṭṭi kuccukkullāttarittu
kaikkicainta tuṭṭuttaṭi koṇṭēṉ - entaṉ
kaḻuttukku akkuppāci aḻuttikkoṇṭēṉē

kaccuppuraip pokkaṇat tilētāṉ - caṭaik
kañcāvum kuṭukuṭukkai kañcāroṭṭi apiṉi
uccitat tilatamiṭṭēṉē nalla - iṭaiyil
uṭaippaṭṭai yuṅkaṭṭit tiṭattuṭaṉṉaṭantēṉ

(kutirai tiruṭa, kutiraippāḷaiyattiṟku varutal)

kutirai piṭikkak kaṭivāḷam - kaiyil
koṇṭunaṭantēṉ kutirait taṉṭupāḷaiyantaṉṉil
ativīra parākkirama cūraṉ - nalla
acarattuk kaṉucāyapu ucēṉumakārācaṉ

turaṅkattaik kaṇṇilēṉāṉ kaṇṭēṉ - nalla
cuḻicuttam pārttanoṉṟum paḻutillaittāṉē
irantēṉē pāḷaiyaṅkaḷ tōṟum - aṅkē
ellāruñ calāmceyyavē allāallā veṉṟēṉ
iraṭṭaittuṭṭut tukkāṇi tantārē - kutirai
irāvuttar tiṟattaiyellām irāvetta nāṉumpārttēṉ
maṭṭillāp paṭaikkuc carutāṇi - ārkkum
vallavaṉ ucēṉukāṉu nallamakarācaṉ

kūṭāran taṉṉil ceṉṟēṉē - veku
kuṇattuṭaṉ allāveṉṟu vaṇakkañ ceytēṉē
tāṭāḷaṉ ucēṉukāṉu cāyapu - veku
taṉṉimaiyāka nālunāḷ aṉṉamun tantārē.

-tāṉat tantāṉat taṉaṉā - taṉaṉā
tāṉat tantāṉat taṉaṉā -

Pakaletti lamenting his fate

34. The daughter of Teṭṭimuttāḷ, the old baw,
Must surely have the planet Jupiter in the ascendant!
Whereas for me, Saturn, the malefic, must be

In the eighth place! And that was why
All my wealth I gave away thus,
Crazed with lust for a scheming female!
Now with a begging bowl in hand
And a stick in the other I wended my way
Through lanes and by-ways begging for alms
Indescribable was my suffering; what sins
I must have done in the past to merit this?
Surely my sins are catching up with me!
All the money in my hand I had wasted away
Even like tamarind dissolved in Bhavāni river!
Piles after piles I gave away in gold,
To this wily whore who has ruined me!
Om Namacivāya! Lord Supreme! Did you give me too
A begging bowl because you have one in hand?
Oh, I have lost my name and become a laughing-stock!
For a little gain, I have lost my entire harvest.
O Cāraṅkapāṇi! is it for hailing you as Lord Kiruṣṇa,
That you have deprived me, your slave, of all I had,
To be like a beggar with a shaven pate?
O Lord Murukaiya! Is it for hailing you
As the six-faced Caṇmuka, that you have given me
An empty mud-pot, to beg like a mendicant?
O Brahma, Lord of the Vedas four!
You did lose one of your five heads!
But I now have cause enough to fear for my life!
O Goddess Pārvati with cinctured breasts!
I trusted you like a rock,
Daughter as you are, of the mountain-God!
Oh, had I remembered that Vāli died
All because of a woman, I would not have
Gone to this whore's house! I forgot also

That ten-headed Rāvaṇa died in consequence
Of his lust for Princess Sītā!
Nor did I remember the story
Of Kīcaka who was slain (By Bhīma)
Because of his desire for Draupati!
I have not learnt even from the tale
Of how Dēvēndra acquired a thousand eyes
Owing to his passion for a woman (Akalikai).
Oh, I suffered thus as I failed to remember
The wise words of elders: "Many are the men
Who ruined themselves on account of women"

Encountering evil omens on the way

I picked up a stout cudgel in my hand
And walked westwards, briskly crossing on the way
Towns like Jambai and Daḷavāipēṭṭai;
A crow-pheasant flew across
From right to left; a single brahmin
Without a water-vessel in hand, swiftly crossed
My path; from within a tree-hollow
An owl did hoot. Disturbed I was
By all these evil omens, wondering what
May be yet in store for me; and a crow
Did fly from right to left across my path!
Holding a fire-brand in his hand,
A dwarfish barber came before me!
Evil cannot be foreseen; bad times
Are preceded by stupid and foolish action.
Malefic Saturn followed me close
As if proclaiming: "Will I let you off so easily?",
Like deadly venom, he continued to harass me:
Will Brahma who writes the fate of everyone
Change what he has written on my head?

I crossed Taṭapaḷḷi, picking up my courage
And telling myself: "Some day or other, a man must die!"
Boldly I crossed the towns Cattiyamaṅkalam,
Taṉāyakkaṉpēṭṭai and Pūtikkuppai,
Beating my thighs confident of success again,
And twirling my thick moustaches,
I walked proudly along swinging my hands.

Coming to Mysore and sightseeing there

Crossing Keccareddi Pass and whistling cheerfully
I walked along the pathway, till I reached a choultry
Named after Ammaṇiammāḷ where I was given
Free food for travellers with which I relieved
My hunger: refreshed, I briskly walked
Till I reached Nañcuṇṭakūṭaḷ; and then
Further beyound, I saw the fort of Mysore
Where lived the ruler of the land;
I stood amiring the ramparts tall
And the fortifications - the Durbar hall grand,
Where the mighty king held his court;
I went round the royal city viewing
The various settlements and the brahmin quarters;
The estate regal, of Mysore I marvelled at,
Of the king hailed daily by scholars and bards,
In sweet panegyrics in Tamil pure,
Indited by them. Proudly I stepped along,
Till at last I saw the barracks of Kutiraippāḷayam.

Pakaletti putting on a Fakir's Dress

I transformed myself now into a mendicant fakir
Rings set with green stones dangling from my ears;
A cap with silken tassels on my head,
A short cudgel in my hand, a collar of shell-beads
Round my neck, a bag hanging from my waist-cloth,

An ornament on my hair-with all these,
I held in my hand a tiny taboret;
Armed with powders of opium and cannabis,
A suitable round mark on my dress,
Jauntily I walked along!

Coming to the Cavalry Barracks with intent to steal a Horse

Providing myself with a horse's bit I came
To Kutiraippāḷayam barracks under the command
Of General Hazrat Khan Sahib Hussain.
I saw there a horse with perfect limbs,
Free from any fault or defect.
In all the encampments I begged,
Crying 'Allah, Allah' at which they salaamed,
Pleased with my manner and gave me a two-pice coin,
I admired their skill with the horses
And decided to match it against mine,
By stealing a steed during the night!
Brave Hussain Khan was the Sardar
For all the troops assembled there;
The general was truly a good man!
Boldly I went into his tent without fear,
And paid my humble respects to him,
Uttering the name of 'Allah' often!
The kind commander Hussain Khan, graciously
Did feed me well for four days together.

(மாறுவேடம் பூணுதல்)

விருத்தம்

35 *கொக்குமா [1]தளைகள் வாழைக் குலாவிய திங்க ளூர்வாழ்*
[2]முக்கணன் அருள்மா மேரில் முருகர்தன் கிருபை யாலே
பக்கிரி [3]வேச மாறிப் பரிதனைக் களவு செய்யத்
திக்கென இருட்டில் யானும் திருடவே [4]நினைந்துற் றேனே.

கொக்கு - மாமரம். மாதளை - மாதுளம் மரம் குலாவிய - சூழ்ந்து விளங்கிய. முக்கணன் - முக்கண்ணன், சிவன் அருள்மாமேர் - அருள்மலை கிருபை - அருள். பரி- குதிரை களவு - திருட்டு.

பாடவேறுபாடு - 1. துளைகள் 2. முக்கண்ணன் 3 வேஷ 4. நினைத்திட்டேனே.

(Māṟuvēṭam pūṇutal)

Viruttam

kokkumā taḷaikaḷ vāḻaik kulāviya tiṅka ḷūrvāḻ
mukkaṇaṉ aruḷmā mēril murukartaṉ kirupai yālē
pakkiri vēca māṟip paritaṉaik kaḷavu ceyyat
tikkeṉa iruṭṭil yāṉum tiruṭavē niṉaintuṟ ṟēṉē.

Pakaletti changing his disguise again

35. By the grace of Lord Muruka enshrined
In Aruḷmalai of the three-eyed God,
Adjacent to fertile Tiṅkaḷūr surrounded
By mango, plantain and pomegranate trees,-
I changed my disguise again, in order that
I may steal a horse in the darkness of the night.

(குதிரையைத் திருடுதல்)

தரு

36 திக்கெனவே [1]நானுமெழுந்து - குதிரை
திருடவே நானிந்த [2]இரவில்வந்து
சொக்குப்பொடி கையிலெடுத்தேன் - படைமன்னர்
தூக்கத்தைச் சோதித்துப் பராக்கிரமித்து 1

அசுவந் தனையடுத்தேன் - [3]சணத்தில்
அச்சமற்றுக் குதிரையை [4]நொச்சங்கொட்டினேன்
[5]சசுவாய் இருந்ததய்யா - முதுகையுந்
தட்டியேபின் காலதனை நெட்டைவாங்கினேன் 2

கால்க்கயிறு தனையறுத்தேன் - குதிரைக்குக்
[6]கடிவாளம் இட்டனய்யா தடையில்லாமல்
ஆக்கிரமித் தனுமானித்துக் - குதிரையும்
ஆட்டங் கொண்டேவெகு சேட்டைசெய்து 3

. . . .

. . .   .

வேற்றாளென் றறிந்துதான் - குதிரை
மிரண்டதய்யா படை திரண்டதய்யா 4

கூக்குரல் சத்தமாக - அங்கனே
குதிரையை விட்டுநானும் [7]பிதிருகெட்டு
சீக்கிரமாய் நடந்தேன் - அவ்விடத்தில்
சேவகர் வீரியர் காவலரும் 5

இதடாக் கள்ளனென்று - சேவகர்
என்னைத்தொ டரவேசனி பின்னைத்தொடர
சதிவந்து [8]நேர்ந்தவுடன் - என்னிட
தந்திரமும் கள்ள மந்திரமும் 6

புதைபுதை யாய்நுழைய - என்னிட
பொக்கணத்தி லேயிருந்த [9]சொக்குப்பொடிகள்
மதிகெட்டுத் தான்பறக்க - என்னிட
மந்திர மருந்துகள் எந்திரமும் 7

(விதியின் வலிமை)

சனியன் முன்னது நிற்குமோ - தெய்வம்
தான்நிற்கு மோஎன்ன தான்நிற்குமோ
சனியன் பெரியவன்காண் -ஈசனைத்
தலையோட்டி லேஇரந்துண் டலையவைத்தான் 8

[10]கிட்டிணனும் வெண்ணைதிருடி - உரலுடன்
கெட்டியாகக் [11]கயிற்றினில் கட்டியேவைத்தான்
வெட்டுமென்று குறவர்சொல்ல - வேலவரை
வேங்கை மரமாகவே ஏங்கவைத்தான் 9

தேவேந்திரன் தனக்காயிரங் - கண்
தேகமெல் லாம்அது வாகவைத்தான்
[12]மாவலி வாணனிட - தனது
வல்லமைய டக்கிபூமிக் குள்ளேவைத்தான் 10

சந்திரன் உடலிழந்தான் - நல்ல
சரசமன்ம தனும்அவன் உருவழிந்தான்
ஐந்தலைப் பிரமன் - தனையும்
ஆக்கிரமித் தொருதலையை [13]போக்கிவிட்டான் 11
இரவிதன் பல்லையொடித்தான் - அன்று
இரணியனை நகத்தில் [14]அரிவகுத்தான்
தரணியில் எனைப்பிடித்தான் - இந்தச்
சனியனும் விடுவானோ இனிஎன்னமோ 12

(பகலெத்தி பிடிபடுதல்)

என்றுசொல்லி இண்டம்புதைக்குள் - நுழைந்துகொண்டு
இருந்தேனே அங்கேவெகு பெருந்தேளு
தின்றுதின்று எனைக்கொட்டவே - அட்டைகள்
செய்யானும் பூரானும் பைய்யரவமும் 13
கடித்த கடிவாயில் - வலியொன்றுங்
காணேனே புத்தி தோணேனே
துடுக்காகவே சேவுகர் - தாரைமேல்
துடர்ந்து துடுக்காகவே நடந்துவந்து 14
கள்ளனிந்த இண்டம்புதைக்குள் - இதவரக்
காணுமென்றான் ஒருவன் காணோமென்றான்
வெள்ளைசெய்யும் வண்ணாந்துறை - முசல்போல்
விருக்குவிருக் கென்றுநான் இருக்கவுமே 15
சேவுகர் வீரியரும் - இண்டஞ்
செடிக்குள்ளே நுழைந்தென்னைப் பிடித்திழுத்துத்
தாவியே கட்டியிறுக்கிச் - சும்மா
சண்ணுமென்பார் சிலபேர் [15]கொன்றுபோடென்பார் 16

(படைத்தலைவன் முன் கொண்டு விடுதல்)

குத்துக்குத் தென்பார் சிலபேர் - இவனைக்
கொல்லவே [16]துரையப்பணை இல்லையுமென்று
கர்த்தர்திருச் சமுகத்திற்கு - இடைக்கட்டுக்
கட்டியென்னைக் கொண்டுபோய் விட்டவுடனே 17

தளகர்த்தர் மதிமந்திரிகள் - மற்றபிர
    தானிகர் படைமன்னர் வாணிபரும்
வளமுள்ள [17]கரணிக்கர்கள் - அஷ்தகர்
    வாருவெடிச் சேவுகர் வீரியரும் 18
கண்டார் என்முகத்தைத் - திருட்டுக்
    கள்ளனிட கரமது துள்ளிவிழவே
துண்டந் துண்டமாக வெட்டுங்கோ - என்றவுடன்
    துரைமனதி ரங்கியே திருடனையும் 19

(மாறுகால் மாறுகை துண்டிக்கப்படுதல்)

மாறுகாலும் மாறுகையும் - வாங்குமென்று
    [18]வாக்குப்ப யிர்ந்தவுடன் சீக்கிரமாய்க்
கூறிவருந் தலையாரி - கானகத்தில்
    கொண்டுவந்து என்னையவன் கண்டிதஞ்செய்தான் 20
ஒற்றைப் புளியமரம் - அதன்கீழ்
    ஒற்றைக்காலும் ஒற்றைக்கையும் பற்றியறுத்தான்
கொற்றவன் எதிராலே - கால்தரித்தக்
    குறிகாட்டி யேவெகு திறமைபெற்றான். 21

- தந்தானனா தனதனனா -

பராக்கிரமித்து - வீரமுடன். அசுவம் - குதிரை. சணத்தில் - நொடிப்பொழுதில் அச்சம் - பயம் நொச்சங்கொட்டி - ஒருவித ஒலிப்பு செய்து சசுவாய் - சத்தமிடாமல். நெட்டை வாங்கி - சோம்பல் முறித்து ஆக்கிரமித்து - பிடித்து சேட்டை செய்து - முரண்டு பிடித்து பிதிரு கெட்டு - கால அளவு தவறி இதரன் - அந்நியன், கீழ்மகன் சனி - சனீஸ்வரன். சதி - மோசம் பொக்கணம் - ஒருவகைப்பை, சோளி. மதிகெட்டு- அறிவழிந்து எந்திரம் - மந்திரச்சக்கரம். ஈசன் - சிவன். இரந்து - யாசித்து. கிட்டிணன்- கண்ணன் குறவர் - குற இனத்தவர். வேலவர் - முருகக் கடவுள், முருகன் வள்ளியைத் தேடித் தினைப்புனம் வந்தபோது அவளின் அண்ணன்மார்கள் வர, வேங்கை மரமாகி குறவர்களால் வெட்டப்பட்டான் தேவேந்திரன் - தேவ அரசன், கௌதம முனிவரின் மனைவி அகலிகையை மோகித்து அவளைப் புணர்ந்ததால், அம்முனிவரால் தேகத்தில் பெண்குறிகள் ஆயிரம் வர சாபம் பெற்றான் மாவலிவாணன் - மகாபலி சக்கரவர்த்தி, திருமால் இவனிடம் மூன்றடி மண் தானமாகப் பெற்று ஓரடியால் வானுலகையும், ஓரடியால் பூமியையும் அளந்தார்; மூன்றாவது அடியை இவனது தலையில் வைத்துப் பாதாளத்தில் அழுத்தினார் சந்திரன் - திருப்பாற்கடல் கடைகையில் பிறந்தவன்; தட்சனின் பெண்கள் இருபத்தெழுவரை மணந்து அவர்களிடத்து ஒருமித்து ஆசை வைக்காது உரோகிணி என்பவளிடம் மாத்திரம் அன்பு வைத்ததால் இதையறிந்த தட்சன், நாள்தோறும்

ஒவ்வொரு கலை தேயவும் க்ஷயரோகம் அடையவும் சாபம் தந்தனன். மன்மதன் - சிவனால் எரிக்கப்பட்டவன். ஐந்தலை - ஐந்து தலை. பிரமன் - படைப்புக் கடவுள் சிவன் எனது புத்திரன், என்னால் உலகம் எல்லாம் உண்டாயிற்று என்று செருக்குக் கொண்ட காலத்துச் சிவமூர்த்தியால் இவனது ஐந்தாவது சிரம் கிள்ளியெறியப்பட்டது இரவி - சூரியன்; இராகு, கேது ஆகிய கிரகங்களினால் சூரியன் ஒளியிழக்கப்பெற்று இருள் அடையும் நிலை; அதாவது சூரியக்கிரகணம். பல் - ஒளி இரணியன் - இரணியாட்சன், நரசிம்ம மூர்த்தியாற் கொல்லப்பட்டவன் அரி - திருமால். வகுத்தான் - பிளந்தான். தரணி - பூமி. இண்டம் புதை - இண்டஞ் செடி மறைவிடம் தேளு - தேள் செய்யான் - ஒரு பூரான் வகை அரவம் - பாம்பு தாரை - வழி. துடர்ந்து - தொடர்ந்து. சண்ணுதல் - தாக்குதல் துரை- தலைவன் அப்பணை - ஆணை கர்த்தர் திருச்சமுகம் - தலைவன் இருக்குமிடம். இடைக்கட்டு - இடுப்பில் கயிறு கட்டி. பிரதானிகர் - அமைச்சர்கள் கரணிக்கர் - கணக்கன். அஷ்தகர் - அஷ்டகர்- எட்டு வகையான காவலர்கள். வாக்கு - சொல். பயிர்ந்தவுடன் - கூறியவுடன். தலையாரி- ஊர்க்காவற்காரன். கானகம் - காடு கண்டிதம்- வெட்டுதல், துண்டித்தல் கொற்றவன்- அரசன், தலைவன் கால்தரித்து - காலினை எடுத்து, சுமந்து. குறிகாட்டி - அடையாளங் காட்டி திறமை - பரிசு

பாடவேறுபாடு - 1 நானெழுந்து 2 இருளில்வந்து 3. சனத்தினில் 4 நொச்சங்கூட்டினேன் 5. சாதுவாய் 7 தறுகெட்டு 9. சொக்குப்பொடியும் 10 கிஷ்டணனும் 11 கயறுதன்னில் 12 மாபலி ஆனவனுடன் 13 போக்கியேவைத்தான் 14 சீறிவைத்தான் 15 கொன்றுடென்பார் 16 துரையப்பனை 17 கர்னல்கள் 18. வாக்குப்பிறந்தவுடன்.

சுவடிச்சொல் - 6 கடுவாளம் 8. நேந்தவுடன்.

(Kutiraiyait tiruṭutal)

Taru

tikkeṉavē nāṉumeḻuntu - kutirai
tiruṭavē nāṉinta iravilvantu
cokkuppoṭi kaiyileṭuttēṉ - paṭaimaṉṉar
tūkkattaic cōtittup parākkiramittu

acuvan taṉaiyaṭuttēṉ - caṉattil
accamaṟṟuk kutiraiyai noccaṅkoṭṭiṉēṉ
cacuvāy iruntatayyā - mutukaiyun
taṭṭiyēpiṉ kālataṉai neṭṭaivāṅkiṉēṉ

kālkkayiṟu taṉaiyaṟuttēṉ - kutiraikkuk
kaṭivāḷam iṭṭaṉayyā taṭaiyillāmal
ākkiramit taṉumāṉittuk - kutiraiyum
āṭṭaṅ koṇṭēveku cēṭṭaiceytu

.... -......

....

vērrāḷeṉ ṟarintutāṉ - kutirai
 miraṇṭatayyā paṭai tiraṇṭatayyā

kūkkural cattamāka - aṅkaṉē
 kutiraiyai viṭṭunāṉum pitirukeṭṭu
cīkkiramāy naṭantēṉ - avviṭattil
 cēvakar vīriyar kāvalarum

itaṭāk kaḷḷaṉeṉṟu - cēvakar
 eṉṉaitto ṭaravēcaṉi piṉṉaittoṭara
cativantu nērntavuṭaṉ - eṉṉiṭa
 tantiramum kaḷḷa mantiramum

putaiputai yāynuḷaiya - eṉṉiṭa
 pokkaṇatti lēyirunta cokkuppoṭikaḷ
matikeṭṭut tāṉpaṟakka - eṉṉiṭa
 mantira maruntukaḷ entiramum

(Vitiyiṉ Valimai)

caṉiyaṉ muṉṉatu niṟkumō - teyvam
 tāṉṉiṟku mōeṉṉa tāṉniṟkumō
caṉiyaṉ periyavaṉkāṉ - īcaṉait
 talaiyōṭṭi lēirantuṇ ṭalaiyavaittāṉ

kiṭṭiṇaṉum veṇṇaitiruṭi - uraluṭaṉ
 keṭṭiyākak kayiṟṟiṉil kaṭṭiyēvaittāṉ
veṭṭumeṉṟu kuṟavarcolla - vēlavarai
 vēṅkai maramākavē ēṅkavaittāṉ

tēvēntiraṉ taṉakkāyiraṅ - kaṇ
 tēkamel lāmatu vākavaittāṉ
māvali vāṇaṉiṭa - taṉatu
 vallamaiya ṭakkipūmik kuḷḷēvaittāṉ

cantiraṉ uṭaliḷantāṉ - nalla
 caracamaṉma taṉumavaṉ uruvaḷintāṉ
aintalaip piramaṉ - taṉaiyum
 ākkiramit torutalaiyai pōkkiviṭṭāṉ

iravitaṉ pallaiyoṭittāṉ - aṉṟu
iraṇiyaṉai nakattil arivakuttāṉ
taraṇiyil eṉaippiṭittāṉ - intac
caṉiyaṉum viṭuvāṉō iṉieṉṉamō

(Pakaletti piṭipaṭutal)

eṉṟucolli iṉtamputaikkuḷ - nuḻaintukoṇṭu
iruntēṉē aṅkēveku peruṅtēḻu
tiṉṟutiṉṟu eṉaikkoṭṭavē - aṭṭaikaḷ
ceyyāṉum pūrāṉum paiyyaravamum

kaṭitta kaṭivāyil - valiyoṉṟuṅ
kāṇēṉē putti tōṇēṉē
tuṭukkākavē cēvukar - tāraimēl
tuṭarntu tuṭukkākavē naṭantuvantu

kaḷḷaṉinta iṉtamputaikkuḷ - itavarak
kāṇumeṉṟāṉ oruvaṉ kāṇōmeṉṟāṉ
veḷḷaiceyyum vaṇṇanturai - ṃucalpōl
virukkuviruk keṉṟunāṉ irukkavumē

cēvukar vīriyarum - iṉtañ
ceṭikkuḷḷē nuḻainteṉṉaip piṭittiḻuttut
tāviyē kaṭṭiyiṟukkic - cummā
caṇṇumeṉpār cilapēr koṉṟupōṭeṉpār

(Paṭaittalaivaṉ mun koṇṭu viṭutal)

kuttukkut teṉpār cilapēr - ivaṉaik
kollavē turaiyappaṉai illaiyumeṉṟu
karttartiruc camukattiṟku - iṭaikkaṭṭuk
kaṭṭiyeṉṉaik koṇṭupōy viṭṭavuṭaṉē

taḷakarttar matimantirikaḷ - maṟṟapira
tāṉikar paṭaimaṉṉar vāṇiparum
vaḷamuḷḷa karaṇikkarkaḷ - aṣṭakar
vāruveṭic cēvukar vīriyarum

kaṇṭār eṉmukattait - tiruṭṭuk
kaḷḷaṉiṭa karamatu tuḷḷiviḻavē

tuṇṭan tuṇṭamāka veṭṭuṅkō - eṉṟavuṭaṉ
turaimaṉati raṅkiyē tiruṭaṉaiyum

(Māṟukāl māṟukai tuṇṭikkappaṭutal)

māṟukālum māṟukaiyum - vāṅkumeṉṟu
vākkuppa yirntavuṭaṉ cīkkiramāyk
kūṟivarun talaiyāri - kāṉakattil
koṇṭuvantu eṉṉaiyavaṉ kaṇṭitañceytāṉ

oṟṟaip puḷiyamaram - ataṉkīḻ
oṟṟaikkālum oṟṟaikkaiyum paṟṟiyaṟuttāṉ
koṟṟavaṉ etirālē - kāltarittak
kuṟikāṭṭi yēveku tiṟamaipeṟṟāṉ.
-tantāṉaṉā taṉataṉaṉā -

Horse Stealing

36. In the middle of the night, sudden I rose
With intent to steal a goodly horse;
Armed with my magic powders in hand
I made sure if the captain was deep asleep;
Then boldly I sidled up to the horse
I had set my heart upon; and without fear
Of discovery, clicked my tongue and caressed
And patted the animal's back and stretched its legs -
To all of which it was silent!
I cut off its tethering rope and fixed
The bridle-bit I had brought with me
And seized it, hoping for the best.
But alas, the horse began to kick and move;
Sensing a stranger's touch on its back
It grew scared and neighed in fear
Rousing all the sleeping guards; at which,
In a hurry I left the place and swiftly
Walked away, but to no avail!
Shouting 'Thief, Thief', the servants all

Did follow me steps as I ran,
Of no use were all my cleverness and guile,
Magic powders and tricks;
My bags fell off here and there,
And all my courage and skill
Grew powerless before malefic Saturn!

The Power of Destiny

The very Gods, can they stand
Before the might of the planet Saturn?
Saturn is truly great, for did he not
Make Ēswara himself beg for food
Like a mendicant, with a skull in hand?
Lord Kiruṣṇa himself when he stole butter,
Was tied to a mortar with a rope so tight!
When the Kuṟuva-hunters chased Vēlavaṉ
Did he not stand desolate as a Vēṅkai tree?
Dēvēndra, king of the celestials, acquired
A thousand eyes all over his body,
All because of its malefic power!
Mahābali, emperor of the Demons
Lost all his power and got banished
To the underworld (by Tirumāl and Vāmaṇa)!
The Moon-God came under a curse,
To waste away digit by digit for fifteen days;
Lovely Maṉmath lost his corporeal frame
And became invisible, owing to his fate.
Five-headed Brahma lost one head
At the hands of Civa, fate, again!
The Sun-God Pūsa[30] lost his tooth
(At the hands of Rudra during a sacrifice)!
Hari with his nails tore the Demon Hiraṇya

And slew him. If such wore his power, then,
Will malefic Saturn ever let me go?

Pakaletti getting caught

Thus lamenting I did myself in a thicket
Of *intai*[31] bush but not unhurt,
For, I was bitten by scorpions big,
Red centipedes, leeches and snakes
And millipedes, though no pain I felt
As my misery was ever so great!
All around me I heard the servants
Haughtily beating the bushes in their search;
"May be, the rascal thief is hiding
Inside the *intai* bush! Let us see" said one.
And another cried! "He is not here,"
Till atlast as I lurked fearfully
Within the bush, like a frightened rabbit
Trembling in a washerman's ghat,
The servants spotted me and pulled me out,
Tied me up securely, all the while shouting curses
'Beat him', 'punch him', 'cut him', until
A soldier said; "we have no orders to kill him";
And they took me to the General's tent.

Pakaletti being brought before the commander

They brought me hands and feet bound fast,
Before the presence of the Lord-commander
Surrounded by his captains, counsellors
And other officers, traders, accountants
Altogether eight kinds of subordinates
Gunners, warriors- all of whom on seeing me
Cried in one voice: "Cut him to pieces
That his pride may be put out for good"

Whereat however, the Lord-General
Taking pity on my plight declared:

Alternate limbs of Pakaletti being cut off

'Do not kill him, but cut off
His right leg and left hand!"
And accordingly the headmen present,
Brought me to the neighbouring wood
And severed one leg and one hand of mine
On either side, standing beneath
A single tamarind tree; and taking
My severed limbs to his master as proof
That he had carried out his order,
He got thereby a reward substantial!

30. Pūsa - One of the names of the Sun-God.
31. Īṇṭai - Eight-pinnate soap-pod: (Acacia intsia caesia)

(தன் விதியை நினைத்துப் புலம்புதல்)

விருத்தம்

37. *நதியணி அருள்மா [1]மேரில் நாதனே பரனே எந்தன்*
சதிகள வதனால் [2]கால்கை தறித்திடப் பரத வித்து
மதியினால் வாழ்வா ருண்டோ வையகந் தன்னி லேதான்
விதிதனை வெல்லப் போமோ விசாரமாய்ப் [3]புலம்பி னேனே

நதியணி - கங்கையை அணிந்த. அருள்மாமேர் - அருள்மலை பரன் - சிவன் தறித்திட - வெட்டிட பரதவித்து - வருந்தி மதி - அறிவு. வையகம் - பூமி. விசாரம்- கவலை, மனச்சஞ்சலம்

பாடவேறுபாடு - 1. மேருவில் 2 கைகால் 3 புலம்பலுற் றேனே

(Taṉ vitiyai niṉaittup pulamputal)

Viruttam

natiyaṇi aruḷmā mēril nātaṉē paraṉē entaṉ
catikaḷa vataṉāl kālkai taṟittiṭap parata vittu
matiyiṉāl vāḻvā ruṇṭō vaiyakan taṉṉi lētāṉ
vititaṉai vellap pōmō vicāramāyp pulampi ṉēṉē.

Pakaletti lamenting his fate

37. Racked by pain after my mutilation
I grieved my fate: 'O Supreme Lord
With Ganga in your matted locks,
Enshrined in Arulmalai! It's because
Of my plan to steal that I have had
My limbs cut off? I suffer terrible agony;
Can anyone live with his wits alone?
Who on earth can conquer destiny?"

(காட்டில் காசி அந்தணர்கள் கண்டு வினவுதல்)

அகவல்

38 பாவிநான் வனத்தில் பதைப தைக்கத்
தாவியே பிடித்துத் தலையாரி மார்கள்
கானகந் தன்னில் கைகால் [1]தனையே
ஊனமாய்த் தறிக்க உருவது குலைந்து
முடவனைப் போலே முடங்கியே கிடக்க
வடதே [2]சத்தில் மருவிய காசி
தன்னிலே யிருந்து சனங்கள்வந் தார்கள்
என்னையே [3]பார்த்து இப்படி யேனோ
என்றுதான் உரைக்க விபரமாய் மொழிந்தேன்
நன்றென அவர்களை [4]நானினிப் பார்த்து
எந்தவூர் என்றேன் இருப்பதுங் காசி
அந்தணர் என்றார் அவர்களைப் பார்த்து
இங்குநீர் வந்த [5]தேதென் றியம்பக்

(திங்களூரின் பெருமைகள்)

கொங்குமண் டலத்தில் குறுப்புநன் னாட்டில்
இந்துமா நகரென் றிருக்கும் தலமதிலே
அய்ந்தலை நாகம் ஆடவெண் சாரை
தவளைக் கல்லும் சந்திர லிங்கமும்
தவளைச் சங்கும் [6]சடைப்பனை யதுவும்
பூமன் தினமும் போற்றுமய்ங் கரனும்

வீமன் கிணறும் வெண்டா மரைக்குளமும்
திக்குளோர் புகழத் தென்னர சுடனே
முக்குக் கல்லும் [7]முன்வட துருத்தியும்
[8]இரத்தக் கள்ளியும் இரணமுகப் பூதமும்
[9]சித்துமு விகையும் செந்தமிழ்ச் சங்கமும்
தோன்றவே காணாச் [10]சுனைக்கரு நொச்சியும்
மூன்றுமண் டலமும் முல்லை நிலங்களும்
நெய்தலும் பாலை நிலத்துடன் குறிஞ்சி
செய்தநல் மருதம் சென்னெலுங் கமுகும்
[11]கட்டிமாங் கன்னல் கதலி பலாவையும்
எட்டியே தாவி ஏறியே கவிகள்
வட்டமே கொண்டு வளங்கனி யதனைப்
புட்டெறிந் திடரசம் பொங்கியே புனலில்
கெண்டைமீன் வாளை கெளிறு குராவினம்
நண்டுகூர் மங்கள் நாட்டியஞ் செய்ய
க்ண்டுதான் [12]செந்நாய் கழுகுகாக் கையினம்
தண்டமேற் கொண்டு தாவியே சீறி
[13]நரண்டைகள் சூழ நதியில் நாரைகளும்
குரண்டமேல் மூக்கால் கொத்தியே [14]யிழுத்து
நிறையப் [15]புசித்து நீண்ட வாய்க்காலில்
குறையற் றிருக்கும் குறுப்புநன் னாட்டில்
திங்கள் மாநகரில் சிறந்த சிவாலயம்
அங்கே யோரடிக்கு ஆயிர லிங்கமும்
தெப்ப வாவிகளும் சிறந்த தடாகமும்
ஒப்பில் லாத்தங்க உயர்ந்தஉப் பரிகையும்
சித்திர மண்டபம் [16]சிகரகோ புரங்கள்
அத்தலம் அதிலே அகரவீ திகளும்
ஒன்பது [17]மணியும் உயர்கடை வீதியும்
செம்பொன் னாலமைத்த சித்திரத் தேர்களும்
நரியதை வைகை நாட்டிலே யன்று
பரியது வென்று பாண்டியர்க் கீய்ந்த
குருதே சிகனும் [18]குறுப்புநன் னாட்டில்
வருகும் மாணிக்க வாசக மூர்த்தி

தண்டிகை ஒருபுறம் தாங்கியே வருகத்
தண்டிகை ஒருபுறம் தான்சும்மா நடக்க
கண்டுதா னுலகுளோர் காரண மென்ன
பண்டுமா மறையோன் [19]பாரியாள் வயிற்றில்
பெற்றிடும் ஊமைப் பிள்ளையைப் பேசி
வைத்த மாணிக்க வாழ்மலைக் குருவும்
சந்திர சேகரருந் [20]தான்பெரிய நாயகி
நந்துதா னிலங்கும் நட்டூ ரழகரும்
நாத்தை எடுத்து நடுப்பாத் தியிலே
[21]பார்த்து நடென்ற பள்ளனை மிதித்து
வாளது கொண்டு வதைத்தகொண் டத்துக்
காளிநா யகியும் கன்னி கருப்பணன்
வீரபத் திரனும் விளங்கிய அங்கு
நாரணி மாரி நாயகி யுடனே்
அப்பச்சி மாரய்யன் அன்னசத் திரமும்
இப்படி அதிசயம் [22]இருக்குமிந் தூரில்
இந்நகர்க் கிணையென் றியம்பியே எடுத்துச்
சொன்னவன் வாயில் சொரியுமே புழுக்கள்
அந்நகர் அதுக்கிணை யான்சொல்ல மாட்டேன்
இன்னமுச் சிதங்கள் இருக்குது கேளும்
இந்திர புரியில் இமையவர் முதலாய்
சந்திர புரிக்குத் தான்வரு வாரே
திங்களூர் அதுக்குத் தேவர்செல் லாவிடில்
அங்கேதான் தேவர்க்கு அமுத்மு மெங்கே
எந்தூ ரதுவும் ஈசனார் முடியில்
இந்தூ ரதுபோல் இலங்கவும் காணேன்
அம்புலி யதுபோல் அநேகநட் சத்திரம்
அம்புலிக் கிணையென் றதைச்சொல்ல லாமோ
இருவினை மும்மலம் இலங்குமைம் பூதம்
கருவிகள் நான்கு கரணமைம் புலனை
விதிவல் வினையால் விலக்கமாட் டார்கள்
மதிநகர் எய்தால் வல்வினை பயக்கும்

(அருள்மலையின் பெருமைகள்)

அன்னக ரதிலே அருள்மலைப் பெருமையை
இன்னதென் றெடுத்து இயம்பவும் மாட்டேன்
ஆனா லென்ன அறிந்தமாத் திரங்கள்
நானே யுனக்கு நவிலவுங் கேளும்
மகாமே ருவுக்கு வடபா ரிசத்தில்
தகமையாய் அருள்மலை தானொன் றுளது
அந்தமா மலையோ அரனுக்கு [23]மோன
மந்திரஞ் செபித்த [24]மகமே ரதுவாம்
இந்தலோ கத்தில் இந்துமா நகரில்
அந்தமா மலைபோல் அருள்மலை யுளது
இம்மலை யிதுவோ ஈசனை முகத்தருள்
அம்மனோர் முகத்தருள் அருள்மலை யானது
ஆகையால் அறுமுகர் அசுரனைச் செயித்து
தோகைமா [25]மயில்மேல் தோன்றிய மலையாம்
[26]இந்தநல் மொழியை இதுநிச மென்றபேர்
சந்திரா தித்தர் தானுள்ள வரைக்கும்
இந்திர பதத்தில் இருந்துதான் முடிவில்
முந்துசா யுச்சிய முத்திபெற் றிருப்பார்
ஆகையால் நாங்கள் அந்நகர் தேடி
வேகமாய் வந்த விபரமென் றுரைத்து

(அந்தணர்கள் நொண்டிக்கு மரக்கால் அளித்தல்)

அருள்மலை மீதில் அங்கேநீ சென்று
முருகனைப் போற்றி முத்திபெற் றிடவே
உனதுடை கைகால் ஒருநொடி யளவில்
இனிதுடன் வளரும் என்றுதா னுரைத்துப்
பச்சிலை மருந்து பறித்துநல் லெண்ணெயில்
பச்சங் கனிச்சார் பகரவே [27]வார்த்திடக்
கைகால் புண்ணது கருந்தமும் பேற
மைசேர் மலையில் மரமது கொண்டு

(அருள்மலை முருகனை வேண்டிப் பரவுதல்)

பொந்திதான் காலில் பொருந்தவே பூட்டி
குந்தியே நடந்து குறுப்புநன் னாட்டில்
[28]வந்துதான் இந்து மாநகர் எய்திச்
சந்தனச் சுனையில் ஸ்நானங்கள் [29]செய்து
அருள்மலை மீதில் அங்கேநான் செல்ல
இரவியும் மதியும் இந்திரன் இமையோர்
வந்துதான் புஷ்ப மாரிகள் பெய்ய
துந்துமி முழங்கச் சுருட்டிகள் நிழற்றக்
கின்னரர் வாழ்த்த கெருடகந் தருவர்
பன்னியே நாரதர் பரதகீதஞ் செய்ய
இருள்வினை யகற்றும் இறையவன் ஈன்ற
அருள்மலை யான அறுமுகக் கடவுள்
சன்னதி முன்பால் தறிமரம் போலே
நின்றுதான் வீழ்ந்து நெடுந்தவம் புரிந்து
திருமகள் மருகா சேனா பதியே
முருகனே ஆறு முகவனே பரனே
மோனமந் திரத்தில் முளைத்தசெந் திருவே
கானக் குறத்தி கணவனே குகனே
குஞ்சரி கந்தா குமரகாங் கயனே
சஞ்சலம் அகற்றும் சடாட்சரப் பொருளே
அய்யுங் கிலியும் ஆனதற் பரனே
மெய்யெங் கினிலும் வீற்றிருப் பவனே
கண்ணுக் குள்ளே கருணைச் சுடரே
விண்ணுக் கப்பால் வெளியிலுற் றவனே
தசைநரம் [30]புக்குள் தனஞ்செய னாக
விசைநரம் புக்குள் வீற்றமெய்ப் பொருளே
திருநீ றிடவே தீவினை தூள்படவே
வருவாய் வருவாய் மயிலேறி வருவாய்
பெற்றதாய் தந்தை பிள்ளையை வெறுத்தால்
மற்றதாய் தந்தை [31]வளர்த்தின துண்டோ
அன்னையும் நீயே அப்பனும் நீயே

என்னுள் ளத்தில் இருப்பவன் நீயே
ஏசுவ துனையே இகழ்வது முனையே
பேசுவ துனையே பிதற்றுவ துனையே
சொல்வது முனையே துதிப்பது முனையே
வல்வினை யதனால் வருத்தினே னுனையே
வேலா யுதனே [32]வெண்ணீ றிடவே
காலது வளர காட்சிதந் தருள்வாய்

(கைகால் வளரப்பெறுதல்)

என்றுநான் போற்ற இறையவன் அருள்சேர்
குன்றிலே கைகால் கொடுத்துமுன் னெனக்கு
பேர்நொண்டி யென்று பெருமையாய்த் திங்க
ளூர்நொண்டி யென்று பேருங் கொடுத்திடவே

(ஆசிரியர் வரலாறு)

**கந்தமே மிகுந்த கடப்பமா லிகையான்*
கந்தவேள் கருணா கடாட்சம் உற்றவன்
மேன்மை கள்சேர் வீரவா கேந்திரன்
வமிசம் அதிலே வந்தசெங் குந்தர்
குலக்கொழுந் தான குள்ளையன் தனயன்
இலக்கணத் தொகையான் இனியஅவி நாசி
நாவலன் ஆனவன் நன்னூல் தெரிந்து
பாவினம் எழுத்தும் பயனசைச் சீரும்
பந்தம் அடிதொடை பகர்ந்துசெந் தொடையால்
செந்தமிழ் மாலையைச் சேர்க்க வல்லவன்
பகுபதம் என்னும் பகாப்பதந் தன்னைத்
தகைமையாய் நெஞ்சில் தான்கற் றறிந்தவன்
குற்றிய லுகரமும் குற்றிய லிகரமும்
சுற்றிய மாத்திரை தொகையது கற்றவன்

**அடிஎண் 155-178 வரையிலுள்ள இப்பாடல்கள் பதிப்பிற்குப் பயன்படுத்திய சுவடியில் இல்லை பாடவேறுபாட்டிற்குப் பயன்படுத்திய தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகச் சுவடியிலிருந்தும், தாள் சுவடியிலிருந்தும் கிடைக்கப்பெற்றவை.*

எழுதளை விகற்பமொடு இயல்தரு குருவை
பழுதறப் பார்த்துப் படித்தகெம் பீரன்
பன்னியல் பொருத்தம் பாட்டியல் கற்றவன்
பன்னூல் சிதம்பரப் பாட்டியல் தெரிந்தவன்
பஞ்சகா வியங்கள் படித்தநா வலனிட
கஞ்ச மலர்ப்பதம் கருத்தில் சேர்ப்பவன்
நற்றமி ழாலே நாதன் அருள்மலை
கொற்றவன் மீதில் கூறிய நொண்டியை
நாட்டியஞ் செய்தேன் நாடுகள் தோறும்
பாட்டியல் கேட்டுப் பரிசுதந் தாரே

வனம் - காடு ஊனம் - குறைவு. மருவிய - பொருந்திய. காசி - ஒரு நகரம் சனம் - மக்கள். கொங்கு மண்டலம் - கொங்கு நாடு. குறுப்பு - குறுப்பு நாடு. இந்துமாநகர்- திங்களூர். அய்ந்தலை நாகம் - ஐந்து தலைகளுடைய பாம்பு வெண்சாரை- பாம்புவகை தவளைக்கல், சந்திரலிங்கம், தவளைச்சங்கு, சடைப்பனை, பூமன் - பிரமன், காமன். ஐங்கரன் - ஐந்து கைகள் உள்ளவன், விநாயகன் வீமன் கிணறு, வெண்டாமரைக்குளம், தென்னரசு - தென்+அரசு. தென்பகுதியிலுள்ள அரசமரம். முக்குக்கல், வடதுருத்தி - வடப்பகுதியிலுள்ள ஊதுந்துருத்தி இரத்தக்கள்ளி, இரணமுகப்பூதம், சித்துமூலிகை, செந்தமிழ்ச் சங்கம், காணாச்சுனை, கருநொச்சி - இவை யாவும் திங்களூரில் அமைந்துள்ள அதிசயங்களாகக் கூறப்படுகிறது மண்டலம் - நாடு, நாட்டுப்பகுதி முல்லை, நெய்தல், பாலை, குறிஞ்சி, மருதம் - ஐவகை நிலங்கள் சென்னெல் - செந்நெல் மா - மாமரம். கன்னல் - கரும்பு. கதலி - வாழை கவி - குரங்கு. கெண்டை, வாளை, கெளிறு, குரவை- மீன் வகைகள் கூர்மம் - ஆமை தண்டம் - சண்டை நரண்டை - நரந்தை - நரந்தம் - காகம். நாரை, குரண்டம் - கொக்கு வகைகள் திங்கள் மாநகர் - திங்களூர். சிவாலயம் - சிவன் கோயில் தெப்பவாவி- தெப்பக்குளம். தடாகம் - குளம் உப்பரிகை - மேல் மாடம் சித்திர மண்டபம் - ஓவியச்சாலை, ஓலக்க மண்டபம் அகரவீதி - பார்ப்பனர் தெரு வைகை நாடு - பாண்டி நாடு பரி - குதிரை பாண்டியர் - அரிமர்த்தன பாண்டியன் குறுதேசிகன்- மாணிக்கவாசகர். தண்டிகை - பல்லக்கு பண்டு - பழைமை, முற்காலம் மாமறையோன் - வேதியன், அந்தணன். பாரியாள் - மனைவி சந்திரசேகர், பெரியநாயகி- திங்களூர் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனாகிய சிவனும் இறைவியாகிய உமாதேவியும். நந்து - சங்கு நட்டூரழகர் - திங்களூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் திருமால். நாத்து - நாற்று. பள்ளன் - உழவன் கொண்டத்துக்காளி - திங்களூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் காளி தெய்வம் கருப்பணன், வீரபத்திரன் - சிறு தெய்வங்கள் நாரணி, மாரி - துர்க்கை அப்பச்சி மாரய்யன் அன்னசத்திரம் - திங்களூரிலுள்ள சத்திரம் இந்தூர்- இந்து+ஊர் - திங்களூர். உச்சிதம் - மேன்மை. இந்திரபுரி - இந்திரன் தலைநகராகிய அமராவதி. இமையவர் - தேவர் சந்திரபுரி - திங்களூரின் பழைய பெயர் ஈசன் - சிவன் முடி -தலை. இந்தூர் - திங்களூர் இலங்க - விளங்க. அம்பு- சந்திரன். இருவினை - நல்வினை, தீவினை. மும்மலம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூவகை மலங்கள்.

இலங்கும் - விளங்கும் ஐம்பூதம் - நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் ஆகியனவாகும். கருவிகள் நான்கு கரணமைம்புலம் - மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் ஆகிய நான்கு கரணமும், அவை: சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் ஆகிய ஐந்து புலன்களுமாகிய கருவிகள். மதிநகர் - திங்களூர், பயக்கும் - நீங்கும். அருள்மலை - அருள்மலை எனும் தலம் மகாமேரு - மேருமலை. பாரிசம் - பக்கம், திசை. தகைமை- தகுதி, பெருமை. அரன் - சிவன். இந்துமாநகர்- திங்களூர் அசுரன் - சூரன். நிசம் - உண்மை. சந்திராதித்தர்- சந்திரர் சூரியர். இந்திரபதம் -இந்திரனாயிருக்கும் நிலை, துறக்கம். முந்து - ஆதி, முன்பு. சாயுச்சியம் - மனித ஆன்மா கடவுளிடம் ஒன்றும் நிலை முத்தி - வீடுபேறு மைசேர் - பசுமை மிகுந்த. பொந்தி - கம்பு, கட்டை. எய்தி- சேர்ந்து ஸ்நானம் -தலைமுழுகுதல். இரவி - சூரியன். மதி - சந்திரன். இமையோர் - தேவர். புஷ்பமாரி - பூ மழை. துந்துமி-பேரிகை சுருட்டி - குடை. நிழற்ற - நிழல் அளிக்க , கின்னரர் - மனித உடலும் குதிரை முகமும் உடையராய் இசையில் வல்ல தேவசாதியார். கெருட கந்தருவர் - பதினெட்டு தேவசாதியுள் ஒருவகையார், இசைவல்ல சிறகுடைத் தேவகுலத்தார். நாரதர் - பிரமனின் மகன். இருள்வினை - தீவினை இறையவன் - சிவன் சன்னதி - சன்னிதி. தறிமரம் - வெட்டுண்ட மரம். நின்னு - நின்று என்பதன் கொச்சைச்சொல். திருமகள் - திருமாலின் தேவி மருகன் - மருமகன். கானக்குறத்தி - வள்ளி குஞ்சரி - தேவயானை. சஞ்சலம் - மனக்கவலை சடாட்சரம் - ஆறெழுத்து மந்திரம், 'நமகுமாராய' அல்லது 'சரவணபவ' என்னும் முருகன் மந்திரம். அய்யும் கிலியும் - ஐம் ஹ்லீம் மந்திரம். தற்பரன்- கடவுள். மெய் - உடல் தனஞ்செயன்- உடலைவிட்டு உயிர் நீங்கினும் தான் நீங்காது சிறிது நேரம் நின்று வெளியேறும் வாயு, தீ. திருநீறு - விபூதி தூள்பட ~ அழிய. வெண்ணீறு - விபூதி. அருள்சேர் குன்று - கருணை நிறைந்திலங்கும் அருள்மலை. கந்தம்- மணம். கடப்பமாலிகையான் - கடம்பமாலை யணிந்த முருகன். கந்தவேள் - முருகக் கடவுள் கடாட்சம் - அருள். வீரவாகேந்திரன் - வீரவாகுதேவர் - முருகவேள் கணத்தலைவன்; முருகனுக்குத் துணைபுரிந்த ஒன்பது வீரர்களில் ஒருவன் வமிசம் - வம்சம், சந்ததி. செங்குந்தர் குலம்- வீரவாகு தேவர் முதலியோர் தோன்றிய குலம். குள்ளையன் - அவிநாசிப் புலவரின் தந்தை. தனயன் - மகன் அவிநாசி - இந்நூலின் ஆசிரியர் நன்னூல்- நல்ல நூல்கள் பாவினம் - தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்னும் முப்பகுதியான பாவின் வகை. எழுத்து, அசை, சீர், பந்தம் - தளை, அடி, தொடை - யாப்பின் உறுப்புகள். பகர்ந்து - சொல். செந்தொடை - மோனை முதலாகப் புகன்ற தொடை புகலாது தொடுப்பது செந்தமிழ் மாலை - செம்மையான தமிழ் நூல்கள் பகுபதம் - பகுதி விகுதி முதலியவுறுப்பினான் இயன்றபதம் பகாப்பதம் - பகுப்பிற் பயன்படாப்பதம். குற்றியலுகரம் - மாத்திரை குறுகின வுகரம். குற்றியலிகரம் - மாத்திரை குறுகின இகரம். எழுதளை - ஏழுதளைகள் விகற்பம் - வேற்றுமை இயல் - ஆகமம், கல்வி. குரு - ஆசிரியர். பன்னியல் பொருத்தம் பாட்டியல் - பன்னிரு பாட்டியல், இலக்கியத்திற்கு இலக்கணம் கூறும் நூல் பன்னூல்- பலநூல்கள். சிதம்பரப்பாட்டியல் - பரஞ்சோதியார் இயற்றிய நூல் பஞ்சகாவியம் - சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி ஆகிய ஐம்பெரும் காப்பியங்கள். கஞ்சமலர் - தாமரை மலர். பதம் - பாதம். நற்றமிழ் - இனியதமிழ் கொற்றவன் - கடவுள். நாட்டியம் - கூத்து பாட்டியல் - பாட்டின் தரம் பரிசு - வெகுமதி.

பாடவேறுபாடு - 1 அதனை 2 யத்தில் 4 நன்னிப்பாத்து 5 தென்று கேட்க 6 சடப்பனை 7. முனைவட 9 சித்தர் மூலிகையும் 10. சொனைக்கரு 11 கட்டிமா மரமும் 12 சென்னாய் கழுகு காக்கயன் 13 நரந்தைகள் 14. யிழுக்க 15 பொசித்து 16. சிறந்தகோ புரங்கள் 17 தெருவும் 19 பாரிதன் 20 தான்பெரியாயி 22 இயல்பா யிருக்கும் 23 மேலான 24 மாமலை யதுவாம் 25 மலையில் 26 இத்தல மகிமைமெய்ய நிஜமென்ற பேர்கள் 28 வந்துதா னிருந்து மனக்களிப்பெய்தி 29. பண்ணி 30 பதனில் 31 வாழ்த்தி னதுண்டோ 32 வேண்டிநீ றிடவே.

சுவடிச்சொல் - 3 பாத்து 8 ரத்தக் கள்ளியும் ரணமுகப் 18 குருப்புநன் 21 பாத்து 27 வாத்திட

(Kāṭṭil kāci antaṉarkaḷ kaṇṭu viṉavutal)

Akaval

pāvināṉ vaṉattil pataipa tāikka
tāviyē piṭittut talaiyāri mārkaḷ
kāṉakan taṉṉil kaikāl taṉaiyē
ūṉamāyt taṟikka uruvatu kulaintu
muṭavaṉaip pōlē muṭaṅkiyē kiṭakka
vaṭatē cattil maruviya kāci
taṉṉilē yiruntu caṉaṅkaḷvan tārkaḷ
eṉṉaiyē pārttu ippaṭi yēṉō
eṉṟutāṉ uraikka viparamāy moḻintēṉ
naṉṟeṉa avarkaḷai nāṉiṉip pārttu
entavur eṉṟēṉ iruppatuṅ kāci
antaṉar eṉṟār avarkaḷaip pārttu
iṅkunīr vanta tēteṉ ṟiyampak

(Tiṅkaḷūriṉ perumaikaḷ)

koṅkumaṉ ṭalattil kuṟuppunaṉ nāṭṭil
intumā nakareṉ ṟirukkum talamatilē
ayntalai nākam āṭaveṉ cārai
tavaḷaik kallum cantira liṅkamum
tavalaic caṅkum caṭaippaṉai yatuvum
pūmaṉ tiṉamum pōṟṟumayṅ karaṉum
vīmaṉ kiṇaṟum veṇṭā maraikkuḷamum
tikkuḷōr pukaḻat teṉṉara cuṭaṉē

mukkuk kallum munvaṭa turuttiyum
irattak kaḷḷiyum iraṇamukap pūtamum
cittumū likaiyum centamiḻic caṅkamum
tōṉṟavē kāṇāc cuṉaikkaru nocciyum
mūṉṟumaṉ ṭalamum mullai nilaṅkaḷum
neytalum pālai nilattuṭaṉ kuṟiñci
ceytanal marutam ceṉṉaluṅ kamukam
kaṭṭimāṅ kaṉṉal katali palāvaiyum
eṭṭiyē tāvi ēṟiyē kavikaḷ
vaṭṭamē koṇṭu vaḷaṅkaṉi yataṉaip
puṭṭeṟin tiṭaracam poṅkiyē puṉalil
keṇṭaimīṉ vāḷai keḷiṟu kurāviṉam
naṇṭukūr maṅkaḷ nāṭṭiyañ ceyya
kaṇṭutāṉ cennāy kaḷukukāk kaiyiṉam
taṇṭamēṟ koṇṭu tāviyē cīṟi
naraṇṭaikaḷ cūḻa natiyil nāraikaḷum
kuraṇṭamēl mūkkāl kottiyē yiḻuttu
niṟaiyap pucittu nīṇṭavāyk kālil
kuṟaiyaṟ ṟirukkum kuṟuppunaṉ nāṭṭil
tiṅkaḷ mānakaril ciṟanta civālayam
aṅkē yōraṭikku āyira liṅkamum
teppa vāvikaḷum ciṟanta taṭākamum
oppil lāttaṅka uyarntaup parikaiyum
cittira maṇṭapam cikarakō puraṅkaḷ
attalam atilē akaravī tikaḷum
oṉpatu maṇiyum uyarkaṭai vītiyum
cempoṉ ṉālamaitta cittirat tērkaḷum
nariyatai vaikai nāṭṭilē yaṉṟu
pariyatu veṉṟu pāṇṭiyark kīyṇta
kurutē cikaṉum kuṟuppunaṉ ṉāṭṭil
varukum māṇikka vācaka mūṟtti
taṇṭikai orupuram tāṅkiyē varukat
taṇṭikai orupuram tāṉcummā naṭakka
kaṇṭutā ṉulakuḷōṟ kāraṇa meṉṉa
paṇṭumā maṟaiyōṉ pāriyāḷ vayiṟṟil

perritum ūmaip pillaiyaip pēci
vaitta māṇikka vālmalaik kuruvum
cantira cēkararun tāṉperiya nāyaki
nantutā ṉilaṅkum naṭṭū ralakarum
nāttai eṭuttu naṭuppāt tiyilē
pārttu naṭeṉṟa pallaṉai mitittu
vāḷatu koṇṭu vataittakoṇ ṭattuk
kāḷinā yakiyum kaṉṉi karuppaṇaṉ
vīrapat tiraṉum viḷaṅkiya aṅku
nāraṇi māri nāyaki yuṭaṉē
appacci mārayyaṉ aṉṉacat tiramum
ippaṭi aticayam irukkumin tūril
innakark kiṇaiyeṉ ṟiyampiyē eṭuttuc
coṉṉavaṉ vāyil coriyumē pulukkaḷ
annakar atukkiṇai yāṉcolla māṭṭēṉ
iṉṉamuc citaṅkaḷ irukkutu kēḷum
intira puriyil imaiyavar mutalāy
cantira purikkut tāṉvaru vārē
tiṅkaḷūr atukkut tēvarcel lāviṭil
aṅkētāṉ tēvarkku amutama meṅkē
entū ratuvum īcaṉār muṭiyil
intū ratupōl ilaṅkavum kāṇēṉ
ampuli yatupōl anēkanaṭ cattiram
ampulik kiṇaiyeṉ ṟataiccolla lāmō
iruviṉai mummalam ilaṅkumaim pūtam
karuvikaḷ nāṉku karaṇamaim pulaṉai
vitival viṉaiyāl vilakkamāṭ tārkaḷ
matinakar eytāl valviṉai payakkum

(Aruḷmalaiyiṉ perumaikaḷ)

aṉṉaka ratilē aruḷmalaip perumaiyai
iṉṉateṉ ṟeṭuttu iyampavum māṭṭēṉ
āṉā leṉṉa aṟintamāt tiraṅkaḷ
nāṉē yuṉakku navilavuṅ kēḷum
makāmē ruvukku vaṭapā ricattil

takamaiyāy arulmalai tāṉōṉ ṟuḷatu
antamā malaiyō araṉukku mōṉa
mantirañ cepitta makamē ratuvām
intalō kattil intumā nakaril
antamā malaipōl aruḷmalai yuḷatu
immalai yituvō īcaṉai mukattaruḷ
ammaṉōr mukattaruḷ aruḷmalai yāṉatu
ākaiyāl aṟumukar acuraṉaic ceyittu
tōkaimā mayilmēl tōṉṟiya malaiyām
intanal moḻiyai itunica meṉṟapēr
cantirā tittar tāṉuḷḷa varaikkum
intira patattil iruntutāṉ muṭivil
muntucā yucciya muttipeṟ ṟiruppāṟ
ākaiyāl nāṅkaḷ annakar tēṭi
vēkamāy vanta viparameṉ ṟuraittu

(Antaṇarkaḷ noṇṭikku marakkāl aḷittal)

aruḷmalai mītil aṅkēnī ceṉṟu
murukaṉaip pōṟṟi muttipeṟ ṟiṭavē
uṉatuṭa kaikāl orunoṭi yaḷavil
iṉituṭaṉ vaḷarum eṉṟutā ṉuraittup
paccilai maruntu paṟittunal leṇṇaiyil
paccaṅ kaṉiccār pakaravē vārttiṭak
kaikāl puṇṇatu karuntaḻum pēṟa
maicēr malaiyil maramatu koṇṭu

(Aruḷmalai Murukaṉai vēṇṭipparavutal)

pontitāṉ kālil poruntavē pūṭṭi
kuntiyē naṭantu kuṟuppunaṉ ṉāṭṭil
vantutāṉ intu mānakar eytic
cantaṉac cuṉaiyil snāṉaṅkaḷ ceytu
aruḷmalai mītil aṅkēṉāṉ cella
iraviyum matiyum intiraṉ imaiyōr
vantutāṉ puṣpa mārikaḷ peyya
tuntumi muḻaṅkac curuṭṭikaḷ niḻaṟṟak
kiṉṉarar vāḻtta keruṭakaṉ taruvar

pan̲n̲iyē nāṟatar paratakītañ ceyya
iruḷvin̲ai yakaṟṟum iṟaiyavan̲ īn̲ṟa
aruḷmalai yān̲a aṟumukak kaṭavuḷ
can̲n̲ati mun̲pāl taṟimaram pōlē
nin̲ṟutān̲ vīḻntu neṭuntavam purintu
tirumakaḷ marukā cēn̲ā patiyē
murukan̲ē āṟu mukavan̲ē paran̲ē
mōn̲aman tirattil muḷaittacen tiruvē
kān̲ak kuṟatti kaṇavan̲ē kukaṇē
kuñcari kantā kumarakāṅ kayan̲ē
cañcalam akaṟṟum caṭāṭcarap poruḷē
ayyuṅ kiḷiyum ān̲ataṟ paran̲e
meyyeṅ kin̲ilum viṟṟirup pavan̲ē
kaṇṇuk kuḷḷē karuṇaic cuṭarē
viṇṇuk kappāl veḷiyiluṟ ṟavan̲ē
tacainaram pukkuḷ tan̲añceya n̲āka
vicainaram pukkuḷ viṟṟameyp poruḷē
tirunī ṟiṭavē tīvin̲ai tūḷpaṭavē
varuvāy varuvāy mayilēṟi varuvāy
peṟṟatāy tantai piḷḷaiyai veṟuttal
maṟṟatāy tantai vaḷarttin̲a tuṇṭō
an̲n̲aiyum nīyē appan̲um nīyē
en̲n̲uḷ ḷattil iruppavan̲ nīyē
ēcuva tun̲n̲iyē ikaḻvatu mun̲aiyē
pēcuva tun̲aiyē pitaṟṟuva tun̲aiyē
colvatu mun̲aiyē tutippatu mun̲aiyē
valvin̲ai yatan̲āl varuttin̲ē n̲un̲aiyē
vēlā yutan̲ē veṇṇī ṟiṭavē
kālatu vaḷara kāṭcitan taruḷavāy

(Kaikāl vaḷarappeṟutal)

en̲ṟutān̲ pōṟṟa iṟaiyavan̲ aruḷcēr
kun̲ṟilē kaikāl koṭuttumun̲ n̲en̲akku
pērnoṇṭi yen̲ṟu perumaiyāyt tiṅka
ḷūrnoṇṭi yen̲ṟu pēruṅ koṭuttiṭavē

(Āciriyar varalāṟu)

kantamē mikunta kaṭappamā likaiyāṉ
kantavēḷ karuṇā kaṭāṭcam uṟṟavaṉ
mēṉmai kaḷcēr vīravā kēntiraṉ
vamicam atilē vantaceṅ kuntar
kulakkoḻun tāṉa kuḷḷaiyaṉ taṉayaṉ
ilakkaṇat tokaiyāṉ iṉiyaavi nāci
nāvalaṉ āṉavaṉ naṉṉūl terintu
pāviṉam eḻuttum payaṉacaic cīrum
pantam aṭitoṭai pakarntucen toṭaiyāl
centamiḻ mālaiyaic cērkka vallavaṉ
pakupatam eṉṉum pakāppatan taṉṉait
takaimaiyāy neñcil tāṉkaṟ ṟarintavaṉ
kuṟṟiya lukaramum kuṟṟiya likaramum
cuṟṟiya māttirai tokaiyatu kaṟṟavaṉ
eḻutaḷai vikaṟpamoṭu iyaltaru kuruvai
paḻutaṟap pārttup paṭiṭṭakem pīraṉ
paṉṉiyal poruttam pāṭṭiyal kaṟṟavaṉ
paṉṉūl citamparap pāṭṭiyal terintavaṉ
pañcakā viyaṅkaḷ paṭittanā valaṉiṭa
kañca malarppatam karuttil cērppavaṉ
naṟṟami ḻālē nātaṉ aruḷmalai
koṟṟavaṉ mītil kiṟiya noṇṭiyai
nāṭṭiyañ ceytēṉ nāṭukaḷ tōṟum
pāṭṭiyal kēṭṭup paricutan tārē.

Brahmins from Banāras encountering Pakaletti

38. As thus I lay on the ground under a tree
In the forest, shivering from pain unbearable
And anguish, after losing my limbs
At the hands of the headman and becoming a lame man,
From the northern region, from Banāras,
A number of holy men came that way;
And on seeing me and my plight,

They enquired with concern how it came about!
And I narrated in detail all that happened.
'Well, Sirs, whence are you?" "Banāras,"
They replied. "We are Brahmins on pilgrimage".
"What brings you to these parts?, "I queried.

The Greatness of Tiṅkaḷūr

"In Koṅku region, in Kuṟuppu tract
Is a place named after the moon, -
Tiṅkaḷūr, the great: these are its landmarks!
Five-headed serpent; dancing white snake,
Toad-stone; Cantiraliṅkam; toad-conch:
Talipot-palm; the five-handed deity
Worshipped daily by Bhūmaṉ; Bhīma's well;
The tank with white lotuses: the far-famed
Peepul tree in the South: the triple rock;
The blazing forge in the North, blood-red cactus;
The goblin with a gory visage;
Wonderful herbs; the congress of Tamil bards;
The invisible tarn; black *nocci* tree;
The triple regions; the five tracts
Such as *Mullai, Neytal, Pālai, Kuṟiñci,*
And *Marutam,* rich in superior paddy, areca palms;
Plump mango, sugarcane, plaintain
And jack-fruit trees haunted by monkeys
That leap to pluck the fruits and throw them down,
The juices thereof dripping into the steam beneath;
While carp and cat-fish and scabbard fish,
Crabs, tortoises and other, leap and dance
In the waters; on seeing which, the red dholes,
Kites, and vultures and crows fly low
Over the waters to seize them, while the storks

And cormorants and king-fishers pierce
Them with their sharp beaks to state their hunger!
Such the canals and streams of the Kuruppu tract,
And such its fertility; in this prosperous region,
In the great city of Tiṅkaḷūr, there is a temple
To Lord Civa. Thousands of liṅkams abound
Therein; tanks and ponds full of water
There are; a peerless golden terrace high,
A fine picture gallery and peak-like towards,
Mark the greatness of the place.
Broad streets for brahmins; noble marts
Rich with gems of nine kinds; artistic cars
Made of virgin gold there are.
The great preceptor saint Māṇikkavācakar
For whom in Vaikai land, the Lord transformed foxes,
Into horses to be paraded before the Pāṇṭiya,
In Kuruppu region travelled in a palanquin
Carried by faithful servitors on one side,
And invisible *bhūtas* on the other,
Which made the people cry in wonder!
Once of old in the womb of a Vedic Brahmin's wife
Was born a dumb child, who by His grace
Acquired the power of speech
Thanks to the intercession of Māṇikkavācakar,
Cantiracēkara and Periyanāyaki
The God and the Goddess are enshrined
In Tiṅkaḷūr, along with Lord Tirumāl
With the conch so bright, - Naṭṭūraḷakar
Here too dwell, Koṇṭattukkāḷi who with her sword
Did slay the Paḷḷaṉ who ordered her
To take up the seedlings and plant them
In the middle of the miry field; besides

Karuppaṉṉaṉ, Vīrabhadraṉ, Nārāyaṇi and Māriammaṉ
To whom the locals offer worship. Here too there is
A choultry dispensing free food to travellers
Bearing the name of Appaccimāraiyyaṉ
So rare and wonderful is Tiṅkaḷūr, the great:
None its equal: Who so speaks of another place
To rival this, will find worms pouring out
Of his mouth. I cannot find another like unto it.
More there is, to proclaim its greatness:
On hear! all the Gods unwinking, from Indra's city
Do come down often to Cantirapuri
Which is Tiṅkaḷūr, for where else can they get
Nectar to drink? It's like a jewel bright
On the Lord's crown, none brighter!
Many stars shine like the lambent moon,
But can any be compared to the moon at all?
And those who reach this lunar city
Will not suffer the consequences
Of twyfold Karma, or the triple *malas*,[32]
The four *Karaṇas*,[33] or the five senses
And their concomitant actions.

The Greatness of Aruḷmalai

I cannot attempt to do justice
To the greatness of Aruḷmalai near Tiṅkaḷūr!
Still I shall narrate as well as I can,
All that I know for your benefit.
To the north of great Mēru,
There is a holy mount called Aruḷmalai.
This was the great hill where Hara himself
Got instructed in the mystic Mantra (OM)
Here in these parts, in Tiṅkaḷūr,
There is too an Aruḷmalai equally holy:

There, Grace Abounding Eswara and the Goddess
Are personified in this Hill of Grace -- Aruḷmalai!
Hence, here it was that Caṇmuka appeared victorious,
On his fantailed-peacock mount, after vanquishing
The demon hordes of Cūrapatma!
And those who accept this as holy truth
Will live as long as the Sun and the Moon exist,
Opulent as if in Indra's heaven
And in the end, attain surely the blissful state
Where souls do become oned with the Supreme.
And that is the reason why we came
In eager search of this holy town."

The Brahmins providing the lame man with a wooden leg

Thus explaining their presence there
The brahmins proclaimed to Pakaletti:
'If you go to Aruḷmalai and offer worship
To Lord Murukaṉ hailing His grace, surely
Your limbs will grow again."
Not stopping with these words of advice,
They searched about for medicinal herbs
Whose juice along with that of fruits ripe,
They boiled in gingelly-oil, which they applied
As ointment on his wounded leg and hand,
Which healing rapidly, became blackenedscars:
Then they cut off suitable lengths of wood
From the green hillside to make a crutch
For Pakaletti to walk with its aid.

Praying to Arulmalai Murukaṉ

Using the crutch provided by the kindly Brahmins,
Pakaletti limped his way through Kuṟuppur land
Till he reached the city of the moon, Tinkaḷūr,
Bathing in the pool therein, fragrant as sandal,

The lame thief went up Aruḷmalai holy:
And before the shrine he fell prostrate
And headlong, like a tree that had been felled
Before the shrine of Him, Lord Caṇmuka
Himself a hill of Grace, (sired by the God
Who does remove twofold Karma dark)
Even as the sun and the moon, Indra,
And the unwinking celestials do rain
Showers of flowers, and the divine drums
Do beat, the canopies provide shade umbrageous,
And too the Kiṉṉarars bless,
The Garudas and Gandarvas chant melodies
And the sage Narada plays on his lyre!.
And in devotion pure I hailed the Lord:
'Nephew of Goddess Lakṣmi! commander great!
Muruka! Caṇmuka! Supreme Ens!
Red Opulence! engendered in the mystic mantra!
Spouse great of the Kuṟava maiden from the glen!
Kuka! Kanta wedded to Dēvayāni! Kumara!
Kāṅkēya! Essence of the mystic sestet
That aye removes doubt and distress!
Great God hailed by the mystic syllables, "Haim" and "Haim"!
Lord who is truly omnipresent! Ray of Grace
Flashing from the eye! O you who exists
Behind the Beyond, in skye space!
O you who continues to dwell
Within the nerves as Daṉanjaya, the vital air!
Come, O Lord come! come upon your peacock mount
And with the sacred ash daubed on my forehead
Pulverise all my evil Karma!
Oh, if the son is hated by his father and mother,
Will other parents care for him?
You, are my mother! and you, my father!

You alone dwell in my heart permeating my being!
Whatever I say in praise or abuse
It is you who are ever in my mind!
You are my magnificent obsession!
Yours alone, the praise I speak!
You alone, I worship in adoration meek!
My evil Karma alone did make me
Forget you! Lord armed with the spear!
As I smear myself with white sacred ash,-
My God, appear before me that my limbs may grow!"

Pakaletti's hand and leg grow again

As thus I worshipped the Lord of Grace,
Hailing him in passionate devotion.
The God enshrined in Aruḷmalai great
Did restore my severed limbs to me
And gave me an honourable name
'The Noṇṭi of Tiṅkaḷūr' by which appellation
I have been called ever since that day.

About the Author

In the line of great Vīrapāku blessed
By Lord Kanta adorned with fragrant Kaṭampa wreaths,
Appeared the Ceṅkuntar clan; the scion
Of this race was one Kuḷḷaiyyaṉ whose son
I am, Avināci by name, well-versed in grammar,
And learned in poetical texts;
I have mastered Tamil prosody and the art
Of inditing Tamil verses of diverse kinds.
I have conned all the grammatical texts
Written by experts such as Parañjōti and others
The five great epics of Tamil I have mastered,
Ever keeping in mind the lotus feet of the Lord;

Equipped as I am with all this learning
And expertise, I've made bold to write in goodly Tamil,
A verse-drama, -its hero being a certain lame man,
Who got redemption by the grace of the Lord of Arulmalai.
And in all the regions, patrons and admirers
Have enjoyed my work and honoured me
With many a gift and reward in cash and kind.

32. Malas - The three impurities of the soul according to Saiva Siddhanta.
33. Karanas - Organs of sense.

(இந்நூலிற்குக் கொடைகொடுத்தோர்)

தரு

39. பாருலகில் ஆசுகவி நொண்டி - தன்னைப்
படித்துநடிக் கத்தியாகங் கொடுத்தாரைச் சொல்லுகிறேன்
மாரய்யன் [1]மடப்பதியில் சென்று - அப்பச்சி
மாரய்யனைப் போற்றியேவித் தாரமாகப் படித்தேன் 1

கொற்றவன் குருகுல வசீரன் - நல்ல
கோகனகம் போலேயுற்ற வாகைமாலை மார்பன்
பத்தியுள்ள சிவபூசை வேடன் - நல்ல
பார்த்திபர்கள் மெய்க்கச்சிவன் ராத்திரியுண்டு பண்ணினோன் 2

தின்றுருசி யானகறி தன்னை - சிவனே
தின்னப்பா வெனக்கொடுத்த கண்ணப்ப வங்கிஷத்தான்
அன்றுலகில் புகழ்பெற்ற தூயன் - என்னை
ஆண்டமுத்து ராயனவன் வேண்டியபொன்கொடுத்தான் 3

மற்றாநாள் அங்கிருந்து வந்தேன் - நல்ல
வஸ்துவான் வயித்தியன் சத்திரியகுலதீரன்
சித்திக்கும் வித்தியா பிரபலன் - ஆசுமதுரம்
சித்திரவித் தாரக்கவி முத்தமிழில்பேசும் 4

கொற்றவனாம் எங்கள் [2]கிருஷ்ணதாசு - மன்னன்
கொடுத்தானே [3]இருபத்தெட் டுத்தங்கக்காசு
அத்தனையும் முடிந்துகொண்டேனே - நல்ல
அம்புலிந கர்க்கதிபன் சம்பன்ன [4]கிரேசத்தான் 5

காராள குலத்திலுற்ற தூயன் - நல்ல
காரைச்சிறை விடுவித்து பாராளும் கெம்பீரன்
ஏரெழுபதும் படித்த கம்பன் - தனக்கு
என்றுமடிமை நாங்கள் என்றெழுதிக் கொடுத்தோன் 6

சொல்லில் அரிச்சந்திர மகமேரு - நல்ல
சூலிமுதுகில் சோறிட்டு நீலிபழிதுடைத்தோன்
இல்லையென்ற [5]சொல்லை மறவாதான் - இரவில்
ஏராளமா கவேமுளை வாரியமுதளித்தோன் 7

[6]வண்ணக்கன் குலத்திலுற்ற தீரன் - நல்ல
வண்மையுள்ள பட்டிலிங்கன் மன்னனரு ளால்வந்த
கண்ணின்மணி யானபுண்ணிய சாலி - துரைக்
காளிமன்னன் அவனொரு சாளிகைப்பொன்கொடுத்துக் 8

குதிரைமட் டங்கள் ஒன்றீய்ந் தானே - அவனைக்
கும்பிட்டுநான் வாழ்த்திக்கொள்ள இன்பத்தைப்பெற்றேனே
திதமிகுஞ் செந்தமிழ்ப் பிரசங்கம் - பெற்ற
திங்கள்நகர் தன்னில்வாழும் செங்குந்தர்பாலில் சென்றேன் 9

வல்லானையும் வென்றமகா வீரர் - வீர
வாகுவச்சிர வாகுபெற்ற யோகனவச்சிரதேகன்
[7]எல்லோருங் கூடினசபை மீதில் - வந்து
இருந்துசெந் தமிழ்மாலை தெரிந்துசொல்லவுமே 10

*அங்கணன் வசீகரன் வேலப்பன் - துணைவன்
ஆறுமுக தீரன்தம்பி ஆனபொன்னுராயன்
செங்கடப்ப மாலைபுனை தூயன் - மகளூர்
தீரனும்அம் மாசை அண்ணன் தீரன்மங்கை மார்பன் 11

*நேர்த்தியுள்ள பார்த்திபர்கள் மெய்க்க - நல்ல
நீண்டபுகழ் பெற்றதுரைத் தாண்டவ மகிபன்
வாத்தியன் வைத்தியன் அவிநாசி - வாணன்
மாமனாக வந்தமுத்து ராமய்ய வசீகரன் 12

---

* பாடவேறுபாட்டிற்குப் பயன்பெற்ற சுவடியான தாள் சுவடியிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற கூடுதலான 2 பாடல்கள்.

கீர்த்திபெற்ற செங்குந்தர் எல்லோரும் - கூடிக்
கெண்டிராயன் இருபத்தி ரெண்டுபொன்னுங் கொடுத்தார்
நாற்றிசை மதிக்கவாழ்த்தி னேனே - குறுப்பு
நாட்டிலுள்ள கவுண்டர்கள் நாட்டிமைசெய்வோரும் 13

(பகலெத்தி திருமணம் செய்தல்)

தண்மையாய்த் தியாகமது தந்து - நல்ல
தாரமும்பண் ணிக்கோவென்றுத் தாரமுஞ்சொன்னாரே
வண்மையுள்ள புலித்தேவன் தம்பி - சின்னா
மறவன்வள வில்நாங்கள் விவாகமது செய்ய 14

உறவுகொண் டாடியே வந்து - நல்ல
உத்திரநட் சத்திரத்தில் முகூர்த்தங் குறித்துத்
திறமையாய் உறமுறையார் வந்து - நல்ல
சீலமுட னேமணக் கோலஞ்செய்தாரே 15

அம்மிவலமாக அரசாணி - முன்
பாகமங்கிலியம் பூட்டிவி வாகம்நிறைவேற
ரம்மியமாய் அருந்ததி கண்டு - நாங்கள்
ரதியும்மத னும்போலே இருதயம் மகிழ்ந்து 16

(வாழிப்பாடல்)

போகபோக் கியங்கள்செய் தோமே - நல்ல
புத்திரனைப் பெற்றெடுத்தேன் எத்திசையும் வாழி
ஆகம புராணகலை வாழி - எங்கள்
அருள்மலைக் குமர குருபரனும் வாழி 17

குருவுங் கலைமகளும் வாழி - எங்கள்
குலத்துக் கதிபனான புலித்தேவன் வாழி
திருவுங் குருபரனும் வாழி - எங்கள்
தேவர் முனிவர்களும் வாழிமிக வாழி 18

அரனுமை யாளுடன் வாழி - நல்ல
ஆழியுண்ட [9]நட்டூர் அழகரும் வாழி
திருவுங் கலைமகளும் வாழி - எட்டுத்
திக்கிலுள்ள [10]தேவர்களும் முக்கியமாய் வாழி 19

இந்திரன் இந்திராணியுமே வாழி - நல்ல
எழில்பெற்ற மதுரைமா காளிசத்தி வாழி
கந்தன்வள்ளி தெய்வானை வாழி - கரிய
காளியும் கொண்டத்துக் காளியும்மிக வாழி 20

கெடிராசன் படைமன்னர் வாழி - மழைக்
கெச்சிதமாய்ப் பெய்யப்பயிர் பச்சையெல்லாம் வாழி
குடியான பேர்கள்தினம் வாழி - நல்ல
குறுப்புநாட்டுக் கவுண்டர் திறத்துடன் வாழி 21

[11]சீர்பெறு கணக்கர்தட்டார் வாழி - கொங்கு
[12]தேசத்துச் செந்தமிழ்க்கவி ராசர்களும் வாழி
பார்புகழ் நொண்டிநாடகந் தன்னை - தினம்
படித்துப்படித் துக்கொண்டு [13]நடித்தார்கள் வாழி 22

இன்பமுடன் காதினில் கேட்போரும் - [14]இதை
எழுதிப் [15]படித்தபேர்கள் கிளையெல்லாம் வாழி
[16]தென்புடன் தியாகந்தந்தார் வாழி - அனு
தினமும்புவி யிலுள்ளோர் தினம்தினமும் வாழி. 23

அப்பச்சிமாரய்யரது துணை லட்சிக்கவும்.

ஆசுகவி - ஆசு, சித்திரம், மதுரம், வித்தாரம் என்னும் நால்வகைக் கவிகளுள் ஒன்று. தியாகம் - கொடை. மாரய்யன் - அப்பச்சி மாரய்யன். மடப்பதி - அப்பச்சிமார் மடம் உள்ள திங்களூர். வித்தாரம் - மிகுதி கொற்றவன் - அரசன். வசீரன் - அழகுடையவன் கோகனகம் - பொன். வாகைமாலை - வெற்றிமாலை. பார்த்திபர் - அரசர். சிவராத்திரி யுண்டு பண்ணினோன் - மாசி மாதத்தில் சிவன்ராத்திரி என்னும் விழாவை ஏற்படுத்தியவன், திங்களூர் பட்டக்காரர் ஆண்டமுத்துராயன். கண்ணப்ப வங்கிஷம் -கண்ணப்பர் வமிசம். ஆண்டமுத்துராயன் - இவர் திங்களூர் பட்டக்காரர். மற்றாநாள் - மற்றாம்நாள் - மறுநாள். வஸ்துவான் - பொருள் (செல்வம்) நிறைந்தவன் சத்திரிய குலம் - அரசகுலம். சித்திக்கும் வித்தியாபிரபலன் - நல்ல கல்வியறிவு கைவரப்பெற்றவன். ஆசு மதுரம் சித்திர வித்தாரக் கவி - நாற்கவிகள். முத்தமிழ் - இயல் இசை நாடகம் என்னும் மூவகைத் தமிழ் கிருஷ்ணர்சு மன்னன் - திங்களூரில் வாழ்ந்த நாவிதர் குலத்தலைவர், தமிழ் கற்றவர், புலவர், இவர் **ஆலமு சிங்கேந்திரன்** என்பவரின் மகன் அம்புலிநகர் - திங்களூர். அதிபன்- தலைவன். சம்பன்ன - சம்பன்னன் - செல்வமுள்ளவன். கிரேஷத்தான் - கௌரவமுள்ளவன். காராளர் - வேளாளர். கார் - மேகம். ஏரெழுபது - கம்பன் இயற்றிய நூல். படித்த- சொல்லிய, இயற்றிய. கம்பனுக்கடிமையானவன் - வேளாளர் குலத்தைச் சார்ந்த மசக்காளி வேலன். சூலி முதுகில் சோறிட்டு நீலிபழி துடைத்தோன்- சூலி முதுகில்

சோறு படைத்தும், நீலிக்காக ஒரு பலிக்கு எழுபது பலி கொடுத்தோன், விளியகுலேந்திரன் துலுக்கண்ணராவுத்தன். முளைவாரி யமுதளித்தோன் - செந்தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு இல்லையென்று கூறாமல் முளை நெல்லை கொண்டுவந்து உணவு அளித்தவன், அடகர் குலாதிபன் காலிங்க நல்லண்ணன். வண்ணக்கன் குலத்திலுற்ற தீரன் - வண்ணக்கன் என்ற குலத்தில் தோன்றிய வீரன். வண்மை - ஈகை, கொடை பட்டிலிங்க மன்னன் - காளி மன்னனின் தந்தை காளி மன்னன் - பட்டிலிங்க மன்னனின் மகன். சாளிகை - பணப் பை குதிரை மட்டம் - சிறுகுதிரை திதமிகும்- நிலை மிகும். பிரசங்கம் - சொற்பொழிவு. திங்கள்நகர் - திங்களூர். செங்குந்தர் - வீரவாகுதேவர் முதலிய ஒன்பதின்மரின் வழித்தோன்றல்கள் செங்குந்த மரபினர் ஆவர், குந்தம் என்னும் வீரப்படைக்கு உரியர் என்பது பொருள். வல்லான் - செங்குந்தரால் வெல்லப்பட்டவர் வீரவாகு - முருகனின் தேவகணங்களில் மூத்தவன், வீரபாகுதேவர். யோகன வச்சிரதேகன் - அழகிய உறுதியான உடலுடையவன். அங்கணன் - செங்குந்தர் குலத்தினர் வேலப்பன்- பொன்னுராயனின் நண்பன் துணைவன் - நண்பன், தோழன். பொன்னுராயன் - ஆறுமுகதீரனின் தம்பி, வேலப்பனின் நண்பன். செங்கடப்பமாலை புனைதூயன் - செம்மை மிகுந்த கடம்பமாலையை யணிந்த நற்குணாளன் மெய்க்க - சூழ்ந்த, விளங்க வாத்தியன் - ஆசிரியன் அவிநாசி - இந்நூன் ஆசிரியர். முத்துராமய்யன் - அவிநர்சிப் புலவரின் மாமன் கீர்த்தி - புகழ் கெண்டிராயன்- பணவகை நாற்றிசை - நான்கு திசைகள். நாட்டிமை - நாட்டாண்மை தண்மை - தியாகம் - கொடை தாரம் - திருமணநிலை, மனைவி உத்தாரம் - வாய்ச்செய்தி புலித்தேவன் - மறவர் குலத்தலைவர். சின்னாமறவன் - புலித்தேவனின் தம்பி. வளவு - வீடு. விவாகம் - திருமணம். முகூர்த்தம் - நேரம் சீலம்- தன்மை, சிறப்பு. அம்மிவலம் வருதல், அரசாணி முன்பாக, அருந்ததி காணுதல்- ஆகியன திருமணச் சடங்கு முறைகள் மங்கலியம் - தாலி இருதயம் - மனம் போகபோக்கியம் - செல்வம் நுகர்கை. ஆகமம் - வேதசாத்திரம் அரன் - சிவன் ஆழி - சக்கரம் நட்டூரழகர்- திங்களூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருமால். கொண்டத்துக்காளி - திங்களூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் காளி. கெடிராசன் - கோட்டைத்தலைவன்

பாடவேறுபாடு - *1. மடத்தில் 2 கிஷ்ணதாசு 3 எனக்கொருபிடித் தங்கக்காசு 4 கிருகஸ்தன் 5 சொல்லை விட்டீசருக்கு 6. வண்ணக் 7. எல்லாருங் கூடின சபையில் 8. துதானே 9. நெட்டூர ழகனும் வாழி 10 தேவரெல்லாம் 11. சீர்பெற்ற கணக்கன் தட்டான் வாழி 12. தேசத்திலுள்ள 13. நடந்தோர்கள் 14. அதை 15. படித்தோர் 16 தெம்புடன்*

(Innūlirkuk koṭaikoṭuttōr)

Taru

Pārulakil ācukavi nonti - tannaip
paṭittunaṭik kattiyākan koṭuttāraic collukirēn
mārayyan maṭappatiyil cenru - appacci
mārayyanaip pōrriyēvit tāramākap paṭittēn

korravan kurukula vaciran - nalla
kōkanakam pōlēyurra vākaimālai mārpan
pattiyulla civapūcai vētan - nalla
pārttiparkaḷ meykkaccivan rāttiriyuntu panninōn

tinruruci yānakari tannai - civanē
tinnappā venakkotutta kannappa vankisattān
anrulakil pukalperra tūyan - ennai
āntamuttu rāyanavan vēntiyapon kotuttān

marrānāḷ ankiruntu vantēn - nalla
vastuvān vayittiyan cattiriyakulatīran
cittikkum vittiyā pirapalan - ācumaturam
cittiravit tārakkavi muttamililpēcum

korravanām enkaḷ kirusnatācu - mannan
kotuttānē irupattet tuttankakkācu
attanaiyum mutintukontēnē - nalla
ampulina karkkatipan campanna kirēcattān

kārāla kulattilurra tūyan - nalla
kāraiccirai vituvittu pārālum kempīran
ērelupatum patitta kampan - tanakku
enrumatimai nānkaḷ enrelutik kotuttōn

collil ariccantira makamēru - nalla
cūlimutukil cōrittu nīlipalitutaittōn
illaiyenra collai maravātān - iravil
ērālamā kavēmulai vāriyamutalittōn

vannakkan kulattilurra tīran - nalla
vanmaiyulla pattikinkan mannanaru ḷālvanta
kanninmani yānapunniya cōli - turaik
kālimannan avanoru cālikaippon kotuttuk

kutiraimat tankalon rīyntānē - avanaik
kumpittunān vālttikkolla inpattaip perrēnē
titamikuñ centamilp piracankam - perra
tinkaḷnakar tannilvālum cenkuntarpālil cenrēn

vallāṉaiyum veṉṟamakā vīrar - vīra
vākuvaccira vākupeṟṟa yōkaṉavacciratēkaṉ
ellōruṅ kūṭiṉacapai mītil - vantu
iruntucen tamiḻmālai terintucollavumē

aṅkaṇaṉ vacīkaraṉ vēlappaṉ - tuṇaivaṉ
āṟumuka tīraṉtampi āṉaponnurāyaṉ
ceṅkaṭappa mālaipuṉai tūyaṉ - makaḷūr
tīraṉumam mācaiaṇṇaṉ tīraṉmaṅkai mārpaṉ

nērttiyuḷḷa pārttiparkaḷ meykka - nalla
nīṇtapukaḻ peṟṟaturait tāṇṭavamakipaṉ
vāttiyaṉ vaittiyaṉ avināci - vāṇaṉ
māmaṉāka vantamuttu rāmayya vacīkaraṉ

kīrttipeṟṟa ceṅkuntar ellōrum - kūṭik
kaṇṭirāyaṉ irupatti reṇṭuponnuṅ koṭuttār
nāṟṟicai matikkavāḻtti ṉēṉē - kuṟuppu
nāṭṭiluḷḷa kavuṇṭarkaḷ nāṭṭimaiceyvōrum

(Pakaletti tirumaṇam ceytal)

taṇmaiyāyt tiyākamatu tantu - nalla
tāramumpaṉ ṉikkōveṉṟut tāramuñcoṉṉārē
vaṇmaiyuḷḷa pulittēvaṉ tampi - ciṉṉā
maṟavaṉvaḷa vilnāṅkaḷ vivākamatu ceyya

uṟavukoṇ ṭāṭiyē vantu - nalla
uttiranaṭ cattirattil mukūrttāṅ kuṟittut
tiṟamaiyāy uṟamuṟaiyār vantu - nalla
cīlamuṭa ṉēmaṉak kōlañceytārē

ammivalamāka aracāṇi - muṉ
pākamaṅkiliyam pūṭṭivi vākamniṟaivēṟa
rammiyamāy aruntati kaṇṭu - nāṅkaḷ
ratiyummata ṉumpōlē irutayam makiḻntu

(vālippāṭal)

pōkapōk kiyaṅkaḷcey tōmē - nalla
puttiraṉaip peṟṟeṭuttēṉ etticaiyum vāḻi
ākama purāṇakalai vāḻi - eṅkaḷ
aruḷmalaik kumara kuruparaṉum vāḻi

kuruvuṅ kalaimakaḷum vāḻi - eṅkaḷ
kulattuk katipaṉāṉa pulittēvaṉ vāḻi
tiruvuṅ kuruparaṉum vāḻi - eṅkaḷ
tēvar muṉivarkuḷum vāḻimika vāḻi

aruṉumai yāḻuṭaṉ vāḻi - nalla
āḻiyuṇṭa naṭṭūr aḻakarum vāḻi
tiruvuṅ kalaimakaḷum vāḻi - eṭṭut
tikkiluḷḷa tēvarkaḷum mukkiyamāy vāḻi

intiraṉ intirāṇiyumē vāḻi - nalla
eḻilpeṟṟa maturaimā kāḷicatti vāḻi
kantaṉvaḷḷi teyvāṉai vāḻi - kariya
kāḷiyum koṇṭattuk kāḷiyummika vāḻi

keṭirācaṉ paṭaimaṉṉar vāḻi - māḻik
keccitamāyp peyyappayir paccaiyellām vāḻi
kuṭiyāṉa pērkaḷtiṉam vāḻi - nalla
kuṟuppunāṭṭuk kavuṇṭar tiṟattuṭaṉ vāḻi

cīrpeṟu kaṇakkartaṭṭār vāḻi - koṅku
tēcattuc centamiḻkkavi rācarkaḷum vāḻi
pārpukaḻ noṇṭināṭakan taṉṉai - tiṉam
paṭittuppaṭit tukkoṇṭu naṭittārkaḷ vāḻi

iṉpamuṭaṉ kātiṉil kēṭpōrum - itai
eḻutip paṭittapērkaḷ kiḷaiyellām vāḻi
teṉpuṭaṉ tiyākantantār vāḻi - aṉu
tiṉamumpuvi yiluḷḷōr tiṉamtiṉamum vāḻi.

* * *

appaccimārayyaratu tuṇai laṭcikkavum

Patrons who gave gifts for this work

39. Now I shall speak of those on earth,
Who gave rich rewards to myself on studying
And seeing this *Noṇṭi* dance-drama recited
And acted on the stage. I went to first
To Māraiyyaṉ Maṭam, where I read this work
With exceeding exuberance before the chieftain,
The Paṭṭakār of Tiṅkaḷūr, Muturāyaṉ by name,
His chest adorned with victorious garland
Of golden colour; the handsome charming Lord,
Ever wore the marks of a devotee of Civa!
'Twas he who established the festival
Of Civarāthri still celebrated in all faith
By the landlords of the place. This famous chief
Known for his purity, belonging to the line
Of saint Kaṇṇappar himself (who offered as food)
To Lord Civa, meat tasted by himself first.
Such his simple, intense love for the Lord!
Muthurāyaṉ of this line gave me gold
As much as I desired. The next day
I left the place and came to the court
Of Krishnadāsa, (the barber community leader of Tiṅkaḷūr), the rich ruler,
Himself a physician, scion of a war-like race,
Well endowed with knowledge, famous for his skill
In inditing works in triple-Tamil sweet,
(In prose, poetry and drama);
The generous king gave me twenty eight gold coins.
And too, the Lord of the city of the Moon, opulent
And honourable, born in Veḷḷāḷa caste
For whom the pregnant clouds release

Their wealth of rains; and he who had read
Through the work of great Kamban called *Yēreḻupatu*
And declared himself in writing that
He was the servitor of the epic
(Identified as Macakkāḷi Vēlaṉ);
And he in speech was ever true as Harichandra
And great as mount Mēru, who did once
Serve cooked rice on the back of Cūli,
And wiped off the disgrace of Nīli,
(By offering seventy sacrifices against one,
Identified as Viḷiyakulēndraṉ Tulukkaṇṇa Rowthar);
And he who never said 'no' to Tamil bards
And fed them even with seed-paddy, in distress,
(Hailed as Lord of the Atakars, Kāḷiṅka-nallaṇṇaṉ);
And he, the brave and munificent one
Born in the line of Vaṇṇakkaṉ:-all these
Gave me rewards in plenty. And besides,
The ruler named Kāḷi, dear to his sire
The bounteous Paṭṭiliṅgar, also gave me
A bag of gold coins and a pony to ride on:
Him I praised and thanked for the gift.
And then went I to the Ceṅkuntar people
Residing in Tiṅkaḷūr, ever the subject
Of discourses eulogistic by savants;
There were assembled in the hall
The race descended of the all-conquering
Veerabhagu with his lovely, adamantine frame;
And whenas I recited in Tamil sweet
The verse-drama (of Pakaletti, the lame)
It was hailed by Aṅkaṇaṉ, and handsome Vēlappaṉ,
His companion Poṉṉurāyaṉ, brother of Āṟumukaṉ, the brave;

And he who wore red Kaṭampa wreaths-
The brave one from Magaḷūr; the elder brother
Of Ammāsai; and noble lords ever
In the embrace of women; and he
Of great repute,- scholar, physician
And uncle of Avināci, noble Mutturāmaiyan̲
All these famous men belonging to Sengunther caste,
Together gave me twenty two *Kan̲tirāyan̲* pieces of gold!
And I in gratitude hailed them that
The directions four may ring with their praise!

Pakaletti gets married

The generous Gounders of Kur̲uppu country
And other landlords all, did now
Advise me, Pakaletti, to get married!
And accordingly from a family related to us,
(We who belonged to the great line
Of Cin̲n̲āmar̲avan̲, brother of Pulittēvan̲)
A girl was selected as my spouse by the elders;
And the wedding was celebrated with great eclat
With all due ceremonies and rituals.
We went round the grinding-stone
And the sacred *Māṅgalyam* was tied
By me round the bride's neck; the star Aruntati
We saw (symbol of a chaste wife!)
And we two lived in great joy as Rati and Man̲math.

Benediction

Oh, we did enjoy connubial bliss supreme!
A good son we sired happily!
Blessed be the directions all!
Blessed be the ritual- texts and purāṇas!

Blessed be our Lord Kumarakurupara,
Enshrined in Aruḷmalai great!
May our preceptor prosper!
Blessed be the Goddess of Learning!
May Pulittēvaṉ, the founder of our line, be blessed!
Blessed be the Goddess Lakshmi and the Supreme Preceptor!
Blessed be the sages and celestials!
Blessed be Lord Civa and Goddess Uma!
Blessed be Naṭṭūraḻagar with his divine Discus!
Praise be to the Goddesses of Wealth and Learning!
Blessed be the deities in the directions eight!
May Indra and his spouse Indrāni prosper!
Praise be to Kāḷi-Shakti of beautiful Madurai!
Blessed be Lord Kanta and his wives Vaḷḷi and Dēvayāni!
Blessed be the dark goddess. Kāḷi and too, Koṇṭattukkāḷi!
May the king prosper and his commanders!
May the rains shower unfailingly!
May the greens fields flourish and prosper!
May the farmers and tillers prosper!
May the Gounders of Kuṟuppu land prosper!
May all the accountants and goldsmiths prosper!
May the Tamil poets of Koṅku region prosper!
Blessed be all those who read this work!
Blessed be those who enact daily this *Noṇṭi-Nāṭakam!*
May those who enjoyed hearing this work prosper!
And may their families and clans too prosper!
Blessed be those who gave generously to this work!
May all people of the earth, prosper from day to day
May the help of Appaccimār, ever guide and save us!

* * * *

துணை நூல்கள்

சுவடிகள்

அ. பதிப்புக்குரிய சுவடி

திங்களூர் அருள்மலை நொண்டிநாடகம் எண்.562 ஓலை, ஆசியவியல் நிறுவனம், சென்னை - 600 119

ஆ. ஒப்பிட உதவிய சுவடிகள்

1 **திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம்** எண் 573 ஓலை, ஆசியவியல் நிறுவனம், சென்னை - 600 119.

2. **திங்களூர் நொண்டி நாடகம்** எண் 3577 ஓலை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்-613 005

3 **திங்களூர் நொண்டி** டாக்டர் நா கணேசன், ஹுஸ்டன் தாள்,

4 **திங்களூர் நொண்டி நாடகம்** தியாகி, கவிஞர் ந கந்தசாமி, ஊமையம்பட்டி ஓலை-1 தாள்-2

5 **திங்களூர் நொண்டி நாடகம்** தமிழாசிரியர், புலவர் தே ப.சின்னசாமி, நாமக்கல் ஓலை,

இ. பிற சுவடிகள்

6 **ஆதிமூலேசர் நொண்டி நாடகம்** ஆர். 2711, 7484 ஓலை, அரசினர் சுவடி நூலகம், சென்னை - 600 005

7 **உறித்தாபசன் கதை** டி. 384 ஓலை, அரசினர் சுவடி நூலகம், சென்னை - 600 005

8 **தனிப்பாடல் திரட்டு** எண் 569-b ஓலை, ஆசியவியல் நிறுவனம், சென்னை-600 119.

9 **திருக்குடந்தை சாரங்கபாணி நொண்டி நாடகம்** எண். 348 ஓலை, டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூலகம், சென்னை - 600 020

10 **பல்வகைத் தனிப்பாடல்கள்,** எண். 572 ஓலை, ஆசியவியல் நிறுவனம், சென்னை - 600 119.

11. **பல்வகை விருத்தங்கள்,** எண் 566. ஓலை, ஆசியவியல் நிறுவனம சென்னை - 600 119.

12 பழனி நொண்டி நாடகம் ஆர். 3017,494,495 ஓலை அரசினர் சுவடி நூலகம், சென்னை - 600 005.

பிஎச்.டி. ஆய்வேடு

13 இராசு, புலவர் செ., **கொங்குநாட்டு வரலாற்றில் சமண சமயம்**, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1995.

அகராதி நூல்கள்

14 கதிரைவேற்பிள்ளை, நா., **தமிழ்மொழியகராதி**, ஏசியன் எஜுகேஷனல் சர்வீஸ், புதுடெல்லி, 1987. (ஆறாம்பதிப்பு)

15 பெரியசாமித்தூரன், ம.ப., **கலைக்களஞ்சியம்**, தொகுதி-6, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1956.

16. வையாபுரிப் பிள்ளை, எஸ்., **தமிழ் லெக்சிகன்**, தொகுதி-I-VI, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1982.

இதழ்கள்

17 **ஆவணம் 1**, தமிழகத் தொல்லியல் கழகம், தஞ்சாவூர், அக்டோபர் 1991

18. **ஆவணம் 7**, தமிழகத் தொல்லியல் கழகம், தஞ்சாவூர், ஜுலை, 1996.

தமிழ் அச்சுநூல்கள்

19 அப்துல்காதிர், கே.எம்.கே., **சீதக்காதியும் செந்தமிழ்ப் புலவரும்**, வர்தா பதிப்பகம், சென்னை, 1961

20. அப்புபிள்ளை, ப., (பதி.), **தேவாரம்**, சென்னை நேஷனல் அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1907.

21. அருணாசலக் கவுண்டர், கு., (பதி). **பழையகோட்டை நல்லதம்பிச் சர்க்கரை மன்றாடியார் காதல்**, எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியபிள்ளை, திருநெல்வேலி, 1965.

22. அழகப்பன், ஆறு., **தமிழ்நாடகம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்**, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம், 1987.

23. அழகிரிசாமி, கு., **இலக்கிய விருந்து**, தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, 1958

24. அன்னிதாமசு, (பதி.) **பிரபந்தத் திரட்டு**, உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை 1980

25 அனந்தபாரதி **திருவிடைமருதூர் நொண்டி நாடகம்**, ஸ்ரீமகாலிங்க சுவாமி தேவஸ்தானம், திருவிடைமருதூர், 1967

26. இராசசேகர தங்கமணி **வேட்டுவர் வீர வரலாறு**, -------, கரூர், ---

27. இராசு, புலவர் செ, **ஆனங்கூர் அருள்மிகு கரியகாளியம்மன் கோயில் காணியாளர்கள் வரலாறு**, அருள்மிகு கரிய காளியம்மன் கோயில், டி. ஆனங்கூர், 1997.

28 " **எங்கள் பவானி**, வரலாற்றுச் சங்கம, ஈரோடு, 1967

29 " **கொங்கு நாட்டுச் செம்பூத்தகுல வரலாறு**, அருள்மிகு முதலிராயசுவாமி கோயில் திருப்பணிக் குழுவினர், முதலிபாளையம், ஊதியூர், 1995.

30. " (பதி.), **கொடுமணல் இலக்கியங்கள்**, தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, சென்னை, 1981

31 " (பதி.), **கொங்கு நாட்டுச் சமுதாய ஆவணங்கள்**, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1991.

32 இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார், கோவைக்கிழார் ம., **கொங்குநாடு வரலாறு** (முதலிரண்டு பகுதிகள்) தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் தமிழ்க்கல்லூரி, கோயமுத்தூர், 1954

33. இளங்கோவடிகள் **சிலப்பதிகாரம்**, டாக்டர் உ.வே.சா. நூல்நிலைய வெளியீடு, சென்னை, 1978

34. உ.வே.சா. நூலக ஆசியர்குழு (பதி.), **டாக்டர் உ.வே.சா. நூல்நிலையச் சுவடிகளின் விளக்க அட்டவணை**, தொகுதி-I, II, உ வே சா நூலகம், சென்னை, 1956, 1961.

35 கந்தசாமி, V., **தமிழ்நாட்டின் தலவரலாறுகளும் பண்பாட்டுச் சின்னங்களும்**, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை, 1983.

36 கந்தசாமிப் புலவர், க, **திருச்செந்தூர் நொண்டி நாடகம்**, சுப்பிரமணியசுவாமி தேவஸ்தானம், திருச்செந்தூர், 1948.

37. கிருட்டிணமூர்த்தி, சி, (பதி.), **திருக்கச்சூர் நொண்டிநாடகம்**, கமலானந்தன் பதிப்பகம், சென்னை, 1992

38. குமாரவேலன், இரா., **தமிழ்நாடக ஆய்வு**, அரசு பதிப்பகம், சென்னை, 1978.

39 குழந்தை, புலவர், **யாப்பதிகாரம்**, பாரிநிலையம், சென்னை, 1981.

40 கோவிந்தசாமி, மா., **செஞ்சியைப்பார்**, சந்திரபானு பிரஸ், செஞ்சி, 1948.

41 சக்திதேவி **கொங்கு வேளாளர் வரலாறு**, தேவிப் பதிப்பகம், கோவை, 1974.

42 சந்திரசேகரன், டி., (பதி). **சென்னைக் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகச் சுவடிகளின் மூவருட விளக்க அட்டவணை**, தொகுதி- II, பகுதி-2, செ.கீ.சு.நூ., சென்னை, 1963.

43 " **சென்னைக் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகச் சுவடிகளின் விளக்க அட்டவணை**, தொகுதி-6, செ.கீ.சு.நூ., சென்னை, 1948

44. சரவணத் தமிழன், த., **யாப்புநூல்**, இயற்றமிழ்ப் பயிற்றகம், திருவாரூர், 1981.

45. சின்னசாமிக் கவுண்டர், SAR., **கொங்கு வேளாளர்**, சின்னசாமிக் கவுண்டர், ஈரோடு, 1967

46 சுந்தரமூர்த்தி, இ.,சென்னியப்பன், ந., இரா., இராமசாமி, புலவர் ஐ. (பதி.), **கொங்கு மண்டல சதகங்கள்**, தவத்திரு சாந்த லிங்க அடிகளார் தமிழ்க் கல்லூரி, பேரூர், 1986.

47 சுப்பிரமணியம், பூ., **சுவடியியல்**, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1991.

48 சுப்பிரமணியம், பூ., (பதி), **தேரூர்ந்த சோழன் யட்சகானம்**, ஆசியவியல் நிறுவனம், சென்னை, 1997

49 சுப்பிரமணியன், ச.வே., (பதி.), பகவதி கே., **தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை-8**, உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1983

50. சுப்பிரமணியன், ச.வே., **தமிழ் இலக்கிய வகையும் வடிவும்**, தமிழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை, 1984.

51 சொக்கலிங்கம், வீ., வெங்கட்டராமன், எஸ்., (பதி), **தமிழ்ச் சுவடிகளின் விளக்கம்**, தொகுதி-8, தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர், 1985.

52 சொக்கலிங்கம், வீ., (பதி), முரளி, து, **தமிழ்ச் சுவடிகளின் விளக்கம்,** தொகுதி-9, தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர், 1986.

53. சொக்கலிங்கம், வீ, (பதி.), **தமிழ்ச்சுவடிகளின் விளக்கம்,** தொகுதி - 11, 12,13, தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகம் தஞ்சாவூர், 1988

54. தண்டியாசிரியர் **தண்டியலங்காரம் மூலமும் பழைய உரையும்,** கழக வெளியீடு, சென்னை, 1971.

55 திருமூலர் **திருமந்திரம்,** திருவாவடுதுறை ஆதீனம், திருவாவடுதுறை, 1987

56 திருவள்ளுவர் **திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகர் உரையும்,** கழக வெளியீடு, சென்னை, 1991

57 தெய்வசிகாமணிக்கவுண்டர், வே ரா., (பதி). **மேழி விளக்கம்,** தமிழன் அச்சகம், ஈரோடு, 1963

58. தொல்காப்பியர் **தொல்காப்பியம்,** நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 1957

59 நிர்மலாதேவி, இரா, (பதி.) **தமிழ்ச் சுவடிகள் அட்டவணை,** உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1983.

60. பரமசிவம், த கோ, (பதி.). **தமிழ்ச்சுவடி விளக்க அட்டவணை,** தொகுதி-5,6, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1987.

61 பழனிச்சாமிப புலவர், க, **கொங்குச் செல்வி,** எஸ் ரத்னசாமி, திருப்பூர், 1949

62 பாஸ்கரன், டி., (பதி), **தமிழ்ச் சுவடிப்பெயர்கள்,** 'கீழ்த்திசைச் சுவடிநூலகம், கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம், 1984.

63 பெருமாள், ஏ என்., **தமிழ் நாடகத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்,** அணியகம, சென்னை, 1983

64 மணவை முஸ்தபா **தமிழில் இஸ்லாமிய இலக்கிய வடிவங்கள்,** மீரா பப்ளிகேஷன், சென்னை, 1986.

65. மார்க்சீய காந்தி, ந ,(பதி), **பாளையப்பட்டுக்களின் வம்சாவளி,** தொகுதி-3, தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, சென்னை, 1981

66. முத்துச்சண்முகன் & அசோகன், வீ., **நொண்டி நாடகங்கள்,** முத்துப் பதிப்பகம், மதுரை, 1981.

67 ராஜம், எஸ், (பதி), பத்துப்பாட்டு, மர்ரே அண்டு கம்பெனி, சென்னை, 1957.

68. " அகநானூறு " " "

69 " புறநானூறு " " "

70 " குறுந்தொகை " " "

71 " பதிற்றுப்பத்து " " "

72. வீரராகவையங்கார், திருப்புல்லாணி நொண்டிநாடகம், திருஞான முத்திரைப் பிரசுராலயம், ஆழ்வார் திருநகரி, 1968

73 வைத்தியநாதன், எச்.,(பதி.), பிற்காலப் புலவர்கள், டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை, 1986.

ஆங்கில நூல்கள்

74 John Samuel, G., (Ed.), **Encyclopaedia of Tamil Literature**, Vol.I, Institute of Asian Studies, Chennai, 1990.

75. Subramaniam, P., (Ed.), **A Descriptive Catalogue of Palm-leaf Manuscripts in Tamil**, Vol.IV, Part-I, II, Institute of Asian Studies, Chennai, 1996.

76. Subramaniyan, A.V., **Literary Genre in Tamil**, Institute of Asian Studies, Chennai, 1993.

77. Subramaniam, T.N., **South Indian Temple Inscriptions**, Vol.I, Government Oriental Manuscripts Library, Madras, 1905.

* * * * *

பாடல் முதற்குறிப்பு அகராதி

(எண் - பாடல் எண்)

சொல்லடைவு

* * * * *

இணைப்பு –1[1]

1. திங்களூர் விருத்தம்

1. அந்தமுள சந்திரபுர நாதரும் அழகரும்
ஆனநற் காளியுமையும்
ஆச்சிபெறு திங்களூர் வேதியர்கள் கவிவாணர்
அனுதினம்நினைந்த திங்களூரு
சந்திரபுரம் இந்திரநகர் தருமபுர மென்கின்ற
சதுரயுகம்பெறு திங்களூரு
சதுர்வீமன் கைவாளில் பூதமா மினியனை
சங்கரித்திடும் திங்களூரு
விந்தையுட னேவந்து சத்துருவின் எருமைகூத்து
விளையாடிவரும் திங்களூரு
வெற்றிபெறு பூமன்புரந்த கதைகாரண
மிகுந்துவளர் திங்களூரு
செந்திரு விளங்கிய காராளர் பலர்குடிகள்
சேர்ந்துவளர் திங்களூரு
செல்வக் குறுப்புவள நாட்டினில் கதியுள
செயமான திங்களூரே.

2. திங்களூர் காளியாயி பேரில் விருத்தம்

1. திருமாது இலங்கிவளர் அபிராமி சோதரி
திரிசூலி கரக பாலி
சிங்கனி னிமலி கங்காளி சிங்காரி
திரிபுரா னந்த வல்லி
மருவுலவு மயிடனை வதைத்துடல் . . .
மிதித்திடும் தனஓய் யாரி
மாயன்ச கோதரி மாயாவி நோதனி
வடிவுள்ள மங்கை கெவுரி
அருள்பெருகு திங்கள்நகர் தன்னில்வளர் காரணி
ஆயிமக மாயி நீயே

---

1 இணைப்பு 1 இன் பாடல்கள் 13 இல் 6,7 தவிர, பிற ஆசியவியல் நிறுவனச் சுவடிஎண் 566, 572.

அடியேன்மன தில்நினைத்த படிமுடியவே அருள்செய்து
ஆதரித் தருளு மம்மா
பரிவுபெற அடியின்மிசை தமிழ்ப்பகர வரமருள்செய்
பாக்கியகுண சாலிநீலி
பரிவுற்ற அரியின்மிசை நடத்தியே கெவுரிவட
பத்திர காளி யுமையே.

2. தன்மனசு யிலகாத குற்றம் பொறுக்காத
சுவாமியைத் தொழுது மென்ன
தரணியில் இரப்பவர் கன்னமிட் டுண்ணாத
சடலமி ருந்து மென்ன
சொன்னசொல் கேளாத ஆள்களு மிருந்தென்ன
சோர்களை நம்பி யென்ன
தோளுமேல் சினேகிதம் பண்ணிச் சதிக்கின்ற
தொண்டர்களை நம்பி யென்ன
பன்னுதமிழ் வசனங்கள் கேளாத உலுத்தரைப்
பாடினா லாவ தென்ன
பாடலுக் கிரங்காத தெய்வத்தை யானித்தியம்
பணிந்தனா லாவ தென்ன
அன்னைநீ யெனதிட வறுமைப்பிணி தீர்த்தென்னை
ஆதரித் தருளு மம்மா
அண்டத்து ளோர்புகழ் **கொண்டத்து மாகாளி**
அம்மை காரணி சத்தியே.

3. திங்களூர் காளியம்மன் பேரில் கலிப்பா

1. புள்ளெடுத்த குஞ்சதுபோல் புவிமீதில் நாயேனும் புண்ணாய் நொந்தேன்
எள்ளளவா கிலுமுனது மனதிரங்கி காத்தருள்வாய் இயல்ப தாக
தெள்ளுதமிழ்த் தனக்கிரங்கி சிறியேனை காக்கவரஞ் செய்வாயம்மா
கள்ளழகர் தங்கையேநீ **திங்கள்நகர்க் கொண்டமா காளி**த்தாயே.

2. தொண்டுபட்டும் வினைப்பயனால் தொல்புவியில் நான்மெலிந்து
சுகமில் லாமல்
*நண்டுகெட்டக் கவிஞனைப்போல் நாயேனும் மிகமெலிந்து
நலுங்கலாமோ

---

* நன்றிகெட்டக்

தண்டுளபர் மாலழகர் தங்கையெனுங் கன்னியரே தயவாய்க்காரும்
கண்டருடன் நடனமிடும் **திங்கள்நகர்க் கொண்டமா காளி**த்தாயே.

4. அருள்மலை ஆண்டவர் பேரில் விருத்தம்

1. சீர்கொண்ட சிந்தூர முகக்கடவு ளுக்கிளைய
தேசிகர் பரம குருவே
சித்திரமயில் வாகனா வெற்றி வடிவேலனே
தேவர்சிறை மீட்ட குகனே
வார்கொண்ட கும்பமுலை வள்ளிதெய்வ யானைதன்
மகுணனென வந்த குளகா
வாசமிகு செங்கடம்பு அணியுஅணி மார்பனே
வள்ளலே தெள்ளு தமிழ்சேர்
கார்கொண்ட வானுலகில் இலகுகன்னி யரிருவர்
கண்மணி யதாக வந்த
கந்தனே செந்தில்வளர் எந்தையே எளியேனைக்
காத்து லட்சணை புரிகுவாய்
தார்கொண்ட துளபமணி அணிவரத நேயனே
சரவணோற் பவகாங் கேயா
தமிழ்பொழியும் **அருள்மலை**யில் வளரும் முருகேசனே
சத்தி யம்பிறைப் பாலனே.

2 அலையாரி யிற்துயிலும் அச்சுதன் மருமகனே
அமரர்சிறை மீட்ட குகனே
அந்தமுமி குந்திலகு செந்தினி லுயர்ந்தவா
அழகுதெய் வயானை தோழனாம்
துலையாத சூரர்கிளை தனையறுத் திட்ட
துஷ்டநெட் டூர வீர
துரகதந்தனி லேறிவருகு மழகனே அன்பர்
துயர்தனை தீர்த்த பரனே
கலையான தமிழ்தனை விரித்துணர்ந்தே கற்ற
காங்கேயா குமார வேளே
கமலமுக மதிவதன அழகுபன் னிருபுயா
கார்த்தி கேயா கடம்பா

சிலையான விழிமாது குறவனுதை கேள்வனே
திருப்பரங் குன்ற ரேகந்
திருவுற்று வளர்உதைய கிரியுற்று வருமுருகா
செய்முத் துவடி வேலனே

5. அருள்மலை ஆண்டவர் பேரில் கலித்துறை

1. பூரண மான **தோரணம் பதி**யில் புகழுடையோன்.
வாரணம் போற்றிய மகதேவர் புத்திரன் வள்ளிபங்கா
காரண மாக வரந்தரு வாய்எனை காத்துரட்சி
தோரண வாவி அருள்மலை வேலா துணையெமக்கே

2. கங்கை சடைமுடி யரனருள் புத்திரன் காங்கையனே
செங்கை குவித்துச ரணஞ்செய் தேன்சிவ தேசிகனே
எங்கும் பரவும் செந்தமிழ்ப் பாட வரமருள்வாய்
கொங்கைக் குமரி வள்ளிக்கு மால்கொண்ட கொற்றவனே.

3 சங்கத் தமிழ்ப்புல வோர்களை லட்சித்த சண்முகனே
பொங்கம தாக வரமருள் வாய்இப் புவிதனிலே
செங்கையில் மானும் மழுவுந் தரித்த சிவன்மகனே
மங்கைக்கு மால்கொண்ட **அருள்கிரி** வேல்ம லைக்கந்தனே.

4 ஆசு மதுர சித்திர வித்தாரக் கவிதைசொல்ல
பைாசைவ ரந்தந்து ரட்சியய்யா பழனிக் கதிபதியே
தேசம் புகழும் **தோரண வாவி** செழிக்கவந்த
வாசம் செறியும் **அருள்கிரி** வேலா மலைக்கந்தனே

5. வய்யம் புகழும் அரனருள் பாலனைம னதில்வைத்தேன்
மெய்வரந் தந்தெனை லட்சியய் யாஇந்த வேளைதனில்
வய்யம் செறியும் வளர்தேவி யானைதன வள்ளிபங்கா
அய்யா **அருள்கிரி** வேலா யினியுன் அடைக்கலமே

6 கார்கொண்ட மேனியன் மால்மரு கேசன் கனிவுடையோன்
சீர்பெற்ற செந்தமிழ் பாடருள் பார்சிவ தேசிகனே
வார்கொண்ட பூண்முலை வள்ளிக்கு மால்கொண்ட வாழ்குமரா
பேர்பெற்ற தென்னருள் **மாமலை** வேல்பில பத்திரனே.

7. திரிபுர சங்கரர் உமையருள் பாலனை சேர்வைசெய்தால்
உரமது செந்தமிழ்ப் பாடருள் செய்தருள் உத்தமனே
புரமது வாளும் அரனருள் பாலனை போற்றிசெய்தேன்
வரமது தாரும் **அருள்மலை** வேலா மலைக்கந்தனே

8. ஆருந் துணையில்லை அம்பல வாணன் அருள்குமரா
பேரும் பிறப்பும் நின்பெருமை யுங்கீர்த்தியும் பெருமைகண்டாய்
காருங் கடைபோக காரும் கடம்பாயணி மார்பகனே
ஊருஞ் சிறந்த **தோரணம் பதி**வளர் உத்தமனே.

6. *அருள்மலை ஆண்டவர் பாடல்கள்

1. நதியோகமா மதிசூடிய நன்றாகியுங் கன்றாகியுங்
கதியாயருள் சுதிவீரனே கருணாகரா அருணாசலா
பதியோகமும் இதமாகிய பழனாபுரிக் கழகாயெனும்
அதிபாநவ நிதிசூழ்கன **அருள்மாமலை** வடிவேலனே!

2. வையாபுரி ஒய்யாரனே மணம்வீசிய குணமானபொன்
கையாமிகு மெய்யோனேநீ கனிவாகவே இனிஆளுவாய்
மெய்யாகிய சைவாரண வீராசெய தீராயே
ஐயாசுக வைபோகனே **அருள்மாமலை** வடிவேலனே!

3. மெய்ப்பாகிய நற்பூரணா வித்தாரமா முத்தாரனே
எப்போதுமுன் பொற்பாதத்துள் எளியேனு தொழுவேன்தினம்
நட்பாகிய வெற்பாதிபா நாயேகுமுன் நீயேயலால்
அப்பாநமக் கிப்பார்துணை **அருள்மாமலை** வடிவேலனே!

4. நல்லாரெனும் பொல்லாரெனும் நாயேனறிந் திடவல்லனோ?
எல்லோரில்நீ உல்லாசனே எங்கும்புக் ழுங்கந்தனே
சல்லாபநீ செல்வாநல்ல தருமாபொன்னிரு பாதத்துள்
அல்லாமலே கெதிவேறில்லை **அருள்மா மலை** வடிவேலனே!

---

* திங்களூர் நஞ்சையப்புலவர் அருள்மலை முருகன் மீது திருப்புகழ் பாடல்கள் பல பாடியுள்ளார். அதில் சில பாடல்கள் அம்மலைமேல் உள்ள கோயிற் சுவரில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

5. பொன்பாதமா தின்பார்வையே பூணுஞ்செயல் காணும்பயல்
நின்பாதத்துள் மின்பாவிலே நிதிகாட்டியே மதிசூடுவாய்
வன்பானசூ ரன்போகவே வதைசெய்தவா சுதைசெய்தவா
அன்பாகிநீள் தென்பாகிய **அருள்மாமலை** வடிவேலனே!

6. பிணியேவாரா தொணியேபுகழ் பிரசண்டநூல் நிறைகண்டனே
தணியேசொல்மா மணியேபொன்னே தருதாருவே குருமேருவே
பணியேயுள்பூ ரணியோர்வையின் பானூர்விளி மனுவோர்கள்முன்
அணியேமகா துணிவாகிய **அருள்மா மலை** வடிவேலனே!

7. அருள்மலை ஆண்டவர் திருப்புகழ்

சென்ற ருளின்ப முற்றே பனித்துளி
என்ற திலுஞ் சிறந்தே பெருத்தொரு
சிந்தையில் வந்து நற்றாய் வயிற்றினில் - உருவாகி
திங்களீ ரைந்து நின்றான் வெளிப்பட
வந்திரு கொங்கைபால் படித்துயர்
செண்பக மெனக்குயிர்போல் யெடுத்தனர் - கையிலேதான்
நன்றிசெய் மைந்தனைத்தான் உருத்திரர்
தந்தனர் என்று நட்பாய் வளர்த்தனர்
ரம்ப வருந்தி மெய்ப்பார்வையுற்றனர் - அதனாலே
நம்பு சதங்கை மெய்க்கரை யிட்டனர்
தண்டை விளங்க கைக்கே தரித்தனர்
நஞ்சைய னென்றனைப் பேருமிட்டனர் - மனதார
என்று மகிழ்ந்துசற்றே நினைத்தினம்
உன்பாதம் நெஞ்சிதிற்றான் வருத்தினர்
அன்புடன் இருகரத்துடன் - விளையாடி
எந்தன் மனந்தொழத்தான் கொடுத்து
அன்புடன் எந்தனைத்தான் வளர்த்தபின்
என்று முன்னின் கலிப்போ இத்தனை - தொழில்தானோ
மன்றல் மிகுந்த வித்திர சித்திர
செங்கையினிம் புயத்தே எமக்கினி
மைந்தன் மயங்கிடத் தானிருப்பது - நலமோதான்
வந்து வரங்கள் அளிப்போ தளித்தரு
என்று முன்னின் செயல்பேர் ஒப்புகழ்
மஞ்சுலவும் முத்தே **அருள்கிரி முருகனே!**

8. கிஷ்டணதாசு பேரில் பேராசுபரிய விருத்தம்

1 கொட்டமிடும் அட்டகெசம் மீதுற்றபே ரணிகள்
குபுகுபு குபீரென்னவே
கொம்புதுடுமி கள்பம்பை சங்குநாதஞ் சக்கிர
கோளத் தடாவிமுட்ட
கொம்புமீதி னிலுற்ற தம்பட்ட மணிமுரசு
கும்பவாத் தியமுழங்க
கொக்குமீதி னில்மிககரி மிரிடங் காட்டொலி
குறித்திடா ரைகள்டொனிக்க
கூறுசின்னஞ் சுகல வாத்தியத் தொனிகளது
குமறிட னகாரசைக்க
குதிரைகுடை துரியபான சுருட்டிஅ னுமந்தடால்
கொடூர பானுவைமறைக்க
குறண்டமீதி னிலுற்ற ராவுத்தர் மாவுத்தர்
குடகுமலை யாளரீழர்
குகுதர்ரொட் டியர்கள்சல் லியர்கள்குச் சலிரோடுங்
கொங்குதே சத்துமன்னியர்
கட்டியர்கள் இருபுறஞ் சாமிப ராக்கென்று
கையைகட்டியே சேவிக்க
கவரிவெஞ்சா மரைகள் பாவாடை தீவெட்டி
கதிரெனப் பகலேத்தியும்
கன்னியர்கள் எதிர்வந்து செயமங் களமென்று
கனமுத்த லாத்தியேந்த
கனகதண் டிகைமீது பவனிவந் ததுகண்டு
காமரதி மோகனாங்கி
களபகஸ்தூரி கள்படீர குங்குமக் கொங்கை
கச்சுள் புடைத்துவிம்மி
காவுமீதி னில்குயில் தொனிகள் டிரைசத்தம்
கடூரித்தி டார்ப்பரிக்க
களங்கனஞ் சேர்ந்தநெட் டூபநெட் டூரமாய்
கனத்தனுக் கந்தன்வாழி
கண்டித்த போதிலே காய்கறிகள் பாலன்னம்
கயக்கவே உழக்குரோதம்

மட்டிலாக் காமவெறி கொண்டுமல ரணைமீது
வந்துமவள் தான்முடக்கி
வாட்டமுற் றாளினி புயமாலை தந்துமே
மருவவினி வாருமய்யா
மண்டலீக ரண்டஉத் தண்ட
மாலுக்கு நிகருற்றவா
மாமறைகள் போக்கிலோ வாருதிகள் வற்றிலோ
வடவரை களதுசாகிலோ
வருபருதி திசைமாறி வருகினுஞ் சொன்னதொரு
வாக்குரண் டுரையாதவா
வச்சிர தேகஅதிக அஷ்டலட்சுமி வாசா
வயதில்மார்க் கண்டபுண்ணியா
மல்லுக்கு வீமனே வில்லுக்கு அருச்சுனா
வாசினை யிலாதர்மனே
மனத்தி காந்தனே போக தேவேந்திரா
வயனபல பத்திரராமா
சட்டமுனி குறுமுனி நூல்க ளாய்ந்திட
தசநிகண் டதுகற்றவா
தாதுற்ற காரிகை திவாகரம் இலக்கணந்
தாணுவே மகமேருவே
சகலசாம் பிராஷ்ட கனயோகனே புத்திர
சந்தானசெல் வக்குபேரா
சரசகுண மிருதுவசன கவிஞர்கலி யகலவரு
தானகரன் நாவுதார்
தனதந்திரி மதிமந்திரி அகளங்க னெனவந்த
சதுரங்க பெலதுங்கனே
தாருகனை வென்ற**அருள் மாலைக்குக** னிருதாளைத்
துதிக்கும் மணிமார்பா
சத்திரிய குலமுற்ற **ஆலமுசிங் கேந்திரன்**
தனையனே அய்ந்துதருவே
தனமுற்றி லகுரத்தின மெனமெய்ப்பிர பலமிக்க
தருகி**ஷ்டண தாசு**முகிலே.

10. அப்பச்சிமார் பேரில் விருத்தம்

1. சந்திரபுரி மாநகரில் இந்திர யோலக்கமாய்
தழைத்திட விளங்கு மடமாம்
தண்டமிழ்கவி வாணர்கொண் டாடவே வந்தசரச
சங்க மான மடமாம்
விந்தையுட னேசகல பேர்கள ளைவோர்களும்
மெய்ப்பாய் விளங்கு மடமாம்
வீரன்ரெண சூரன்**அப் பச்சி மாரய்யன்**
வீற்றிருக் கின்ற மடமாம்
கொந்துலவும் குலமாதர் நித்தம் நடனம்பரவு
கொலுவலங் கார மடமாம்
கூறிய கொங்குமலை யாளமும் ஈழமும்
கொண்டாட வந்த மடமாம்
அந்தமிக வாகவேப ழனிஅய் யன்அருமை
அர்ச்சனைகள் செய்யும் மடமாம்
அம்புவியில் மெய்ப்பான **அப்பச்சி மாரய்யன்**
அன்னசத்திர சாலை மடமே.

2. தங்கவளை ரத்தினமணி முத்துச் சவுக்களி
சரப்பணி பதக்கம் மின்ன
தாரணி . . . க்கான பொன்சரிகை துப்பட்டி
சட்ட உல்லா அணிந்து
குங்குமம்ந றுங்களப கஷ்த்தூரி மாரய்யன்
குஞ்ச ரந்தனி லேறியே
குடையால் வட்டமுஞ் சந்திர பாவாடையுங்
கோதையர்கள் கவரி வீச
சங்குசின் னங்களும் எக்காளை பூரிகை
தம்பட்ட மேள வாத்தியம்
தாரையொடு துத்தாரி பேரிகை டம்மானமுந்
தவில்முரசுமல் லாரிதனதுடன் முழங்கிவரவே
திங்களூர் மிக்கான திடுமலூ ரொடப்ப(ள்)ளி
திருவருள் புரிந்து வளர

தீரன்ரெண சூரன்**அப் பச்சி மாரய்யன்**
திருக்கொ லுவலங் காரமே.

3. வாழவந்தி யெனும்நாட் டினிலி ருந்துதிரு
மனமது விரும்பி வந்தோன்
வளர்மேடை ஒடைநகர் தன்னிலெ ழுபதுகன்னி
மாத ரைக்கைப் பிடித்து
சூழவந்த வர்காண இன்பமுடன் இருக்கையில்
தேவவ. . . போத்தி ராயன்
துங்கமுட னேபடைவரும் போதில் மாரனும்
தோறாத சின்ன மாரனும்
தாழவந்த னேயான பிள்ளை மாரனும்
சமர்உத் தண்ட னவனும்
தகைமையற உடையானு நீதிநெறி கற்பகத்
தானும்ராக் **கண்ணனும்** வொன்னார்
வீழவந்தி டும்மசரி பூரத்தி யம்மனும்
வெட்டி யவனை செயித்தே
மேதினியில் **அப்பச்சி மா**ரெனுந் தெய்வமாய்
வீற்றி ருந்தார்க ளிவரே.

4. செந்திரு விளங்கும் பொற்பரிசு கேடையம்
சிவசந் திரவா ணங்களும்
திருமக நேரிசம் வல்லையங் கட்டாரி
சாலை யம்புதுப் பாக்கியும்
பந்திசுருள் சக்கரம் வேல்கள் சூலாயுதம்
பரவை யான கேடையம்
பட்டாணி சூரியுடன் பதினெட்டு ஆயுதம்
பரணி தனில்விளை யாடவே
விந்தையுள சதுரங்க சேனை படைசூழவே
வெற்றி யால்வரு கின்ற
வீரதுர கதமேறியே . . . .
. . . .
. . . . தென்னீஞ்சல்
திடுமல ருடனே நயந்திடுந்

திங்களூரில் வாழும்**அப் பச்சி மாரய்யன்**
திருக்கொ லுவலங் காரமே

5 தண்டமிழ்ப் பாவாணர் ஒருகோடி நின்றுநின்
சரணந்து தித்தோதவே
தாரணியில் அடியவர்கள் எண்டிசையி லும்வந்து
தாளிணைஅலால் வேரில்லை
மண்டலந் தனில்மீது வேண்டும் வரங்கள்உன்
மகிமைதந் தருளவென்று
வாய்ப்புதைத்தே நின்றுதொழு வர்சிலபேர் அட்டமாய்
விழுந்தவர்கள் சிலபேர்
விண்டாள மணியும்நவ ரத்தினச் சிம்மாசனம்
மீதில்சி றப்பாகவே
வீற்றிருந்து உலகத்தை அடிமைகொண் டாள்கின்ற
விமலனே மகாதேவனே
எண்டிசையு ளோர்புகழ் திடுமல்நகர் **திங்களூர்**
இன்பஓ டப்பள்ளியில்
இனிதுடன் உறைந்துவளர் **அப்பச்சி மாரய்யர்**
இயகொலுவ லங்காரமே

6. தாரணியில் மகிழ்கின்ற காப்பார் மலையினில்
தளசேனை படைசூழவே
சதிமன்னர் தனைவெட்டி ரணகளம் பண்ணியே
சமர்பொருது வென்றுவந்தார்
காரணத்து டன்மாது செறியுமோ டப்பள்ளியில்
காட்சியுட னேஅமர்ந்தார்
கருணைமிக வேபொழிய மலையாள தேசமுங்
கர்நாடம் கொங்குமுதலாய்
பாரனைத்தோர் களும்வந்து சேசே யெனப்
பகரறிய பூ . . . .
. . . . சூழ்கின்ற **திங்களூர்** நகரினில்பண்
புககரமு டனுரைந்தார்
பூரணகிரு பை(யுடன்) **திங்கள்நகர்** மேவிவளர்
பொன்மசரி **யம்மை**யுடனே

பொருமவீரர் ராக்கியணர் அப்பச்சி மாரய்யன்
புகழ்கொண்ட மகாதேவனே.

7. முன்னநேக நாள்செய்த பாவகர்மங் . . . .
. . . . யகாரரும்
முற்றுந் தரித்திர மடந்ருள் சன்னதி
முகத்தில்நின் றேதுதிக்க
. . . . பானுகண்ட பனிபோல்கன்
றினையிலாப் பவுசுதவி
ஈடேற்றுங் கடாட்சயெ . . . .
இடறிவிடு யுத்தண்டனே
நின்னுடைய பாதமே கெதியென்று நம்பி . . . .
. . க் குடியாக
நீயிருந் தெந்தவகை யாபத்து வருகிலும்
நீக்கி யெனையாளும்
. . . . திடுமல்நகர் வளர்கின்ற ராக்கியணர்
தேவியெனும் மசரியம்மாள்
. . . . . அப்பச்சி மாரய்யன் அடியார்
சிந்தைஅக லாத்துரையே.

8. . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . அடக்கின்ற வல்லவன்
குவலையம் புகழ்திடுமலில்

குதிகொண்டு வளர்கின்ற **அப்பச்சி மாரய்யர்**
கொலுவினில் அலங்காரமே.

9. *பரிமீது ராவுத்தர் கொக்கரித் தேவர
பாரெல்லாம் நடுநடுங்கப்
பக்கவரும் யானை சங்கிலி சலீரென
பாவாணர் பாடிவரவே
கரிமீது பேரணிகள் திடுகிடென் றரவே
கத்தியொளி மின்னலெரிய
கனகதப் படைகள் டண்ட மீரெனக்
காளைசின் னங்களூத
தரளநவ ரத்தின மணிக்குடைகள் நூறாயிரம்
சங்கீத நடனமாட
சாமாரி யான தீவெட்டி ஆலாத்தியும்
சாம்பிராணி தூபநிறையும்
தரணியில் மதிக்கவரும் திடுமல்நகர் **ராக்கியண்ண**
சாமியா கியஎழுபது
தண்டிகைக் காரரும் **அப்பச்சி மாரய்யர்**
சாரியின் அலங்காரமே.

11. அப்பச்சிமார் பேரில் பேராசுபரிய விருத்தம்

1. வீறிட்டு வருகின்ற மஷ்த்தகெச மீதுகன
மிக்கபே ரிகைதொனிக்க
விருதுற்ற நவபத்து ஒருமித்து ஒருசத்தம்
வெகுதுடிக ளார்ப்பரிக்க
வெங்கலத் துடுமி திடுதிடு திடீரென
வெண்சங்கு பம்பம்பென
விசையுற்ற துந்துமிகள் குபுகுபு குபீரென
வீரசின் னந்தொனிக்க
விருதுவெண் டயமுரசு துத்தாரி பம்பையொடு
வீணைநாதந் தொனிக்க

---

* ஆசியவியல் நிறுவனம், சுவடிஎண். 569, பக்கஎண். 26a

மேகமண் டமுழுதண்ட கூட மட்டும்
மேளவாத் தியம்முழங்க
விருதுகட் டியக்காரர் சுவாமி பராக்கென்று
வெண்முத்து மணியசைக்க
வெண்கவரி ரட்டைவெண் சாமர மிலங்கவே
மினுஞ்சுருட் டிகள்நிழற்ற
மிக்கபூச் சக்கிரவாய் குடைகள் ளொருபக்கம்
வெய்யவன் தனைமறைக்க
மேலான பானனால் பிறனெருல கிவரவே
வெற்றியெனு தாள்களாட
வெள்ளடால் பச்சடால் மச்சந்திர காவிடால்
விதமுற்ற பச்சடால் . .
வெம்புவார் அண்டலர்கள் சம்பிர தாயத்துடன்
வீசியிரு புறநெருங்க
வெள்ளி கட்டிய துப்பாக்கி நேரிசம்
வெடியுண்டை சஞ்சாரியும்
வில்லம்பு சிங்காடி கத்திகட் டாரியொடு
வேல்கள் சமுதாடுசக்கிரம்
மினிமினி மினிமினி மினிமினி மினீரென்று
வீரமுர சார்ப்பரிக்க
விகடதட மஷ்த்தகெச துரகப தாதிகளும்
வெகுகோடி யக்குரோணியும்
பாரிப்பிர தானிக்கர் ராவுத்தர் மாவுத்தர்
பால்மலையா ளர்ஈழர்
பாண்டிய தேசத்துளோர் காண்டிப மிகுத்திலகு
பணியலர்கள் நிறத்தலாட
பைந்தமிழி லங்கிவளர் கொங்கணர் கலிங்கியரும்
பரிந்துபங்கா ளர்சூழ
பாவலர்கள் புகழ்சம்பு நாவலர்கள் தூபமது
பவனியது வருதல்கண்டாய்
பற்றலர்கள் நெஞ்சம்பறை கொட்டவரு துஷ்டலர்கள்
பட்டுவிழ வேநடுங்க

பதைபதைத்தே கண்கள் கிறுகிறுத் தேயுனது
பாதமதி லேபணிந்து
பரிதவிக்க சசலர்கள் கெடியைவிட் டுக்கெடியள்
பகையறுக் குங்கடூர
பங்கையத் திருவடியை நம்பும்அடி யார்கள்தினம்
பகருவிண் ணப்பமதுகேள்
பாதகம் அறுத்திடும் வஞ்சனைகள் ஏவலோடு
பச்சோடுக் கெதிரேற்றியும்
பாரமது தாட்டுக் குணங்கள் வெப்புகடப்
பானதொரு கைப்பிசக்கும்
பாண்டூரு பங்கவுசை உளமாந்தை வீக்கம்
பல்குத்து மண்டையிடியும்
பக்கவிப் புருதிகண்ட மாலை யீளநோய்
பவுத்திரங் காசிகுட்டம்
வாரிட்ட முலைமாதர் கலவி இன்பத்தினால்
வருசத்தி குன்மவாய்வும்
மகோதரங் காச்சலொடு நீர்க்கோர்வை வீக்கமும்
வாந்திவிக் கல்சன்னியும்
மடிப்பு விப்புருதா காமாலை சறுவாங்கி
வயத்துவலி சயரோகமும்
மந்தார காசமும் பாதசக்கிர முதுகில்
வரும்பிளவை சப்பாணியும்
மாந்தம் முடியெங்கிலும் காந்தல் குளிருந்தலை
வரும்நவ கண்டவலியும்
வையகந் தன்னிலே யிப்படிஅ நேகநோய்
வருகால் உனைநினைந்து
வாட்டியே எள்ளள வுண்டையது சாற்றினால்
வல்வினைக் கிதுமருந்து
வச்சிர கோடாகோர்டி மாத்திரைகள் தானம்புடன்
வழங்குவர் வைத்தியகாரர்
வாதபித்தஞ் சன்னிசுர மதுக்குந் நீரும்
வைக்கும்அக் கினிகுமாரன்
மாநிலந் தன்னில் கைகண்ட தெய்வம்நீ
மற்றுமொரு தெய்வமுளதோ

வறுமைப் பெரும்பிணி யகற்றிடும்அடி யவர்கள்பாலன்
வருகும்நல் தெய்வம்நீயாம்
மதியும்நீ கெதியும்நீ நீதியும்நீ யுலகத்தில்
வந்ததந் தைநீயாம்
ஆருக்கும் அனுகூல முற்றருள் மெஞ்ஞானமே
அருள்பொருட் டானமணியே
ஆசுமது ரஞ்சித்திர வித்தாரக் கிருபையில்
உத்தாரக் கிருபாகர்
அண்டகோ ளத்தையில் உத்தண்டனே அக்கினியில்
உக்கிர கன்னியர் அமிரா
ஆங்காரச் சங்காரனே அன்ன சத்திர
சாலை மண்டபமும்
ஆணிமுத்துக் கோர்வைநவ ரத்தினவ யிடூரியம்
அழுத்துமுப் பரிகைமேடை
ஆற்றளையில் நீர்பெருகி வாய்த்தகுள ஆறெல்லாம்
அலர்ந்ததாம ரைத்தடாகம்
அல்லிமலர் நெய்தலும் மல்லிகை யிருவாட்சி
அருநெல்லி வருசாலையும்
ஆங்கமிகு தெங்குநிறை பூஞ்சோலை மாதளைகள்
அழகுற சதாளிவகையும்
ஆகமபு ராணசாஷ்த்திரம் அனவேத மறையோர்கள்
அருள்திங்க ளூர்மடத்தில்
ஆசார நெறியுடைய சோடசஉப சாரமுடன்
ஆண்டமுத்துச் சுவாமி
அர்ச்சனைகள் செய்யவளர் பொன்மசரி **யும்ராக்கி**
யண்ணதீர தளபதியோ(டு)
அப்பச்சி மாரய்யன் மெய்ப்பச்சி யானதுரை
அப்பச்சி மாரய்யனே.

12. குறுப்புநாட்டுப் பாடல்

*ஓங்குதமிழ் சேர்விசைய மங்கையம் குன்றையம்
உயர்திங்களூர் சிறுவலூர்
உசிதமிகு கோசனம் குளப்பலூர் கலிங்கயம்
ஓதுதாளுஹன் றிஅயிலூர்

பூங்கமல மாதுறை முடச்சியூர் குருமந்தூர்
புகழ்ந்தசெவி யூர்அதியூர்
பொய்யாமுகுந் தைமண்ணறை வெள்ளரிவெளி அல்லாள
புரம் தடுப்பளி கூடலூர்
தேங்குபுகழ் பாலதொழு வாய்ப்பாடி கொடுமணல்
செங்கப்பழி நல்லூருடன்
சிறுக்களிஞ்சிப் பதிஅமுக்கயம் கற்றாங் காணி
தெக்கலூர் நிலைபெறுகவே
தாங்குவேவூர் சுற்றுநவ ரத்தின மாகவே
தமிழ்க்கொங்கு வேள்காட்சியும்
தவறாத கீர்த்திக்கு குறுப்புவள நன்னாடு
சரமான முள்ளநாடே

13. குறுப்புநாட்டு கிரி விருத்தம்

செந்திரு விளங்குங் கதித்தமலை **அருள்மலை**
திட்டமலை யுள்ளநாடு
சிவகிரியும் அதிசிகர மலைவிசைய கிரியுமே
சீர்பெற விளங்கும்நாடு
விந்தைசெறி வட்டமா மலையுடன் வெள்ளிமலை
மிகவே விளங்கும்நாடு
வெண்சாரை கருநொச்சி காணாச் சுனையுமே
மெய்யாய் இருக்கும்நாடு
சுந்தர மிகுந்துவளர் பஞ்சவர்கள் அய்வரும்
சுடரென விளங்கும்நாடு
தூண்டாத மணிவிளக் கேற்றிவில் லடைக்கலந்
துலங்கிவரு கின்றநாடு
கொந்துலவு காஞ்சிநதி சவுந்திரமா நதிவானி
குலவியும் விளங்கும்நாடு
கூர்ந்தசங் கத்தையும் தாதியால் வெற்றிசெயும்
குறுப்புவள நாடுதானே.

இணைப்பு - 2

சுவடிகள் மற்றும் அச்சுநூல்களாக அறியப்பெறும் நொண்டி நாடகங்கள்

வ. எண்	நூல் பெயர்	ஆசிரியர்	சுவடி காணப் பெறும் நூலகங்கள், பார்வை எண்	அச்சு நூல்கள்		ஆண்டு
				பதிப்பாசிரியர்	பதிப்பகம்	
1	அலிப்புரம் நொணடி நாடகம்	ந கந்தசாமி, ஊமையம்பட்டி	—	ந கந்தசாமி	கமலம் பதிப்பகம், இராசிபுரம்	1995
2.	அதிமூலேசர் நொண்டி நாடகம்	மாரிமுத்து	செ அ கீ சு நூ எண் R 2711, R 7484	—	—	—
3	இல்லற நொண்டி நாடகம்	சதாசிவம் பிள்ளை (1820-1896)	—	ஜே ஆர் அர்னால்டு	---, ஆனல், யாழ்ப்பாணம்	1887
4	[1]கும்பினி நொண்டி நாடகம்	—	கே ப க சு நூ எண் 8853	—	—	—
5	[2]குமாரமுத்தையன் நொண்டி நாடகம்	—	கே ப க சு நூ எண் 8441	—	—	—
6	குளத்துரய்யன் நொண்டி நாடகம்	—	கே ப க சு நூ எண் 11611	—	—	—
7	குனறக்குடி குமரன் நொண்டி நாடகம்	—	செ அ கீ சு நூ எண் R 4762, R 4837	—	—	—
8.	[3]சாத்தூர் நொண்டி நாடகம்	—	உ வே சா நூ எண் 1298a த ச ம நூ எண் 863	—	—	—
9	சாத்தூரபபன் நொண்டி நாடகம்	—	கே ப க சு நூ எண் 3222A	—	—	—
10	[4]சீதககாதி நொண்டி நாடகம்	சு கந்தசாமிப்புலவா, முத்தாலஙகுறிச்சி	செ அ கீ சு நூ எண் D 484	(அ) ---	சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை	1939
				(ஆ) முகம்மது ஹூசைன், நைனாமுகம்மது (தொ ஆ)	சுல்தானா அப்துல்லா, சென்னை	1953
				(இ) கவிகா மு. ஷெரீப்	சீதக்காதி நூல் வெளியீட்டகம், சென்னை	1981
11	[5]சூரனூா நொண்டி நாடகம்	—	க ப க எண் 2759	—	—	—

1. இதில் தஞ்சை சரபோஜி மன்னர் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்பு உள்ளது
2. செந்தூர் முருகனைப் பற்றியது
3. சாத்தூர் நாடகமும் சாத்தூரப்பன் நொண்டிநாடகமும் ஒன்றா? வேறா என்று ஆய்தற்குரியது
4. செய்தக்காதி நொண்டி நாடகம் என்றும் இந்நூல் வழங்கப்பெறும்
5. சூரனூர் ராயர் பேரில் நொண்டி நாடகம் என்றும் இந்நூல் வழங்கப்பெறும்

வ. எண்	நூல் பெயர்	ஆசிரியர்	சுவடி காணப் பெறும் நூலகங்கள், பார்வை எண்	அச்சு நூல்கள்		ஆண்டு
				பதிப்பாசிரியர்	பதிப்பகம்	
12	செந்தில்வேலவர் நொண்டி நாடகம்	—	உ வே சா நூ எண் 68-IIG	—	—	—
13	சென்னைப் பட்டணப் பிரவேசம்	வேதநாயகம் சாஸ்திரியார்	இ க அ மதுரை	—	—, தஞ்சாவூர்	1809
14	ஞானநொண்டி நாடகம்	வேதநாயகம் சாஸ்திரியார்	—	(அ)வேதபோதகம்	Payne & Co, Madras	1937
				(ஆ) —	வேதநாயக சாஸ்திரியாரின் பேரவைப் பதிப்பு, தஞ்சாவூர்	1989
15	திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம்	கு அவிநாசிப் புலவர்	ஆ நி செ எண்.564, 573 த ப க எண் 3577	—	—	—
16	திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகம்	மதுரகவிராயர், அமரம்பேடு	செ அ கீ சு நூ எண R 486, R 487, R 544, R 2200, R 5879	சி கிருட்டிண மூர்த்தி	கமலானந்தன் பதிப்பகம், சென்னை	1992
17	திருக்குடந்தை சாரங்கபாணி நொண்டி நாடகம்	சண்பகமன்னார் என்னும் சீநிவாசய்யங்கார்	உ வே சா நூ எண்.348 (579)	—	—	—
18	திருச்செந்தூர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் நொண்டி நாடகம்	க கந்தசாமிப் புலவர், முத்தாலங்குறிச்சி	—	(அ) ச சுப்பிரமணிய பிள்ளை	சிந்தாமணி யந்திரசாலை, பாளையங்கோட்டை	1885
				(ஆ) த அ அருணாசலம் பிள்ளை	கோபால் எலக்டிரிக் அச்சுயந்திரசாலை, உடுமலை	1948
				(இ) "	சுப்பிரமணியசுவாமி தேவஸ்தானம், திருச்செந்தூர்	1948
19	திருப்புல்லாணி நொண்டி நாடகம்	கவிவீரராகவையங்கார்	செ அ கீ சு நூ எண் R 3754 கே ப க சு. நூ எண் 6313 A ம. த ச எண்-	பெரியான் ஸ்ரீநிவாஸன்	திருஞானமுத்திரைப் பிரசுராலயம், ஆழ்வார்திருநகரி	1968
20	திருமலையாதிபன் நொண்டி நாடகம்	மன்னர்பெருமாள் புலவர்	—	பி சி சின்னணஞ்ச பாணடி	தமிழ்ச்சங்கம் பவர்பிரஸ், மதுரை	1916
21	திருவிடைமருதூர் நொண்டி நாடகம்	ஸ்ரீ அனந்தபாரதி	—	சுப்பிரமணியதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்	ஸ்ரீ மகாலிங்க சுவாமி தேவஸ்தானம், திருவிடைமருதூர்	1967

வ. எண்	நூல் பெயர்	ஆசிரியர்	சுவடி காணப் பெறும் நூலகங்கள், பார்வை எண்	அச்சு நூல்கள்		ஆண்டு
				பதிப்பாசிரியர்	பதிப்பகம்	
22.	தெட்சணா நொண்டிச் சிந்து	தபோமணிப்பிள்ளை	இ. க அ. மதுரை	—	—, தஞ்சாவூர்	1857
23	பழனி நொண்டி நாடகம்	பவுஷேந்தன்	செ அ கீ சு நூ எண் D 494, D 495, R 3017	—	—	—
24	புல்வயல் குமரேசர் நொண்டி நாயகம்	—	உ வே சா நூ. எண் 1248, 2109	—	—	—
25	வேதாந்த நொண்டிச் சிந்து	ஆவுடையம்மாள்	—	(அ) V. S. வாலம்மாள்	டவுன் பிரஸ், வேப்பேரி, சென்னை	1907
				(ஆ) நா வைத்திய நாதபாரதி	பிரம்மானந்த அச்சுக்கூடம், திருவாதி	1911

மருத்துவ நொண்டி நாடகங்கள்

வ. எண்	நூல் பெயர்	ஆசிரியர்	சுவடி காணப் பெறும் நூலகங்கள், பார்வை எண்	பதிப்பாசிரியர்	பதிப்பகம்	ஆண்டு
1	சித்தராரூட நொண்டிச சிந்து	—	ஆ நி எண் 365-a, 456 த ப க. எண் 252, 286, 1028, 1746 த ச ம நூ எண் 615, 616	(அ) ஜெகன்னாத முதலியார்	மனோன்மணி விலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை.	1881
				(ஆ) —	பரப்பிரம்ம முத்திராக்ஷர சாலை, சென்னை	1886
2	கருவூரார் நொண்டிச் சிந்து - 300	கருவூரார்	த ச ம நூ எண் 547	-	—, -	-
3	கருவூரார் நொண்டி என்னும் வாதகாவியம் 700	கருவூரார்	த ச ம நூ எண் 322 f, 605, 606 செ அ. கீ சு நூ எண் 9366, R 2518	(அ) இ ராம குருசாமிக் கோனார்	ஸ்ரீ இராமச் சந்திர விலாச யச்சுயந்திரசாலை, மதுரை	1931
				(ஆ) ஜி இராமசாமிக்கோன்	ஸ்ரீ இராமச் சந்திர விலாசம் பிரஸ், மதுரை	1958
				(இ) எஸ். பி ராமச்சந்திரன்	தாமரை நூலகம், சென்னை	1992
4	கோரக்கர் நொண்டிச் சிந்து-105	கோரக்கர்	த ச ம. நூ எண் 531	-	-	-

இணைப்பு - 3

பெயரளவில் தெரியவரும் நொண்டி நாடகங்கள்

வ.எண்	நூல்பெயர்	ஆசிரியர்	காலம்
1	அகிலாண்டேசுவரி பேரில் நொண்டி நாடகம்	-	
2.	அவிநாசி நொண்டி நாடகம்	குழந்தைக் கவுண்டர்	-
3	ஆதிமூலேசர் நொண்டி நாடகம்	"	-
4	கடம்பர்கோயில் நொண்டி நாடகம்	மதுரைநாயகம் பிள்ளை, கடம்பர்கோயில்	-
5.	காந்தி சரித்திர நொண்டிச்சிந்து	வெ இராமலிங்கம் பிள்ளை, நாமக்கல்	
6	[1]சாளுவராய நொண்டி நாடகம்	-	-
7	திருக்கச்சி நம்பி நொண்டி நாடகம்	-	-
8	திருக்குருகூர் நொண்டி நாடகம்	-	-
9	திருத்தணிகை நொண்டி நாடகம்	முத்துராமக்கவிராயர், கோவளம்	19ஆம் நூ
10	திருமந்திரம் நொண்டி நாடகம்	-	-
11	திருவனந்தபுரம் நொண்டி நாடகம்	க கந்தசாமிப்புலவர், முத்தாலங்குறிச்சி	17ஆம் நூ
12	தில்லைவிடங்கன் ஐயனார் நொண்டி நாடகம்	மாரிமுத்துப்பிள்ளை, தில்லைவிடங்கன்	18ஆம் நூ
13	நொண்டி நாடகம்	சி சின்னத்தம்பிப் புலவர், யாழ்ப்பாணம்	18ஆம் நூ
14	நொண்டி நாடகம்	சீத்தாம் பிள்ளைப்புலவர், இலங்கை	18ஆம் நூ
15	பழநி நொண்டி நாடகம்	கி நாராயணப்பிள்ளை	-
16	புதுவை நொண்டி நாடகம்	திருவாமாத்தூர் தண்டபாணி சுவாமிகள்	-
17	பொக்கவாயன் நொண்டி நாடகம்	அம்பலம்	-
18	மதுரகவிராயர் நொண்டி நாடகம்	அப்துல் கரீம் சாகிப்	19ஆம் நூ
19	யானைமேலழகர் நொண்டிச் சிந்து	அனந்தபாரதி	-
20	[2]வீரசேனன் நொண்டி நாடகம்	-	-

1 நீலியட்சகானம் (பதி), பூ சுப்பிரமணியம், ஆசியவியல் நிறுவனம், சென்னை 1994 ப(iv)

2 இலக்கியக்கொள்கை, தொகுதி 8 (பதி) சவே சுப்பிரமணியன், கேபகவதி, உதஆ நிறுவனம், சென்னை, 1983, பக் - 270

இணைப்பு – 4

நொண்டி நாடகங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள்

கட்டுரைகள்

1. அசோகன், வீ., **'குன்றக்குடி குமரன் பேரில் நொண்டி நாடகம்'**, 12 ஆவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை, தொகுதி-3, இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்ற வெளியீடு, அண்ணாமலைநகர், 1980 பக். 1-6.

2 அப்துல் காதிர், கே.எம். கே, **'செய்தக்காதி நொண்டி நாடகம்'**, சீதக்காதியும் செந்தமிழ்ப் புலவரும், வர்தா பதிப்பகம், சென்னை, 1961 பக் 51-58.

3 அழகிரிசாமி, கு., **'திருச்செந்தூர் நொணடி நாடகம்'**, இலக்கிய விருந்து, தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, 1958

4 **'திருச்செந்தூர் நொண்டி நாடகம்'**, தமிழ் வட்டம், 2 ஆவது ஆண்டு விழா மலர், மலர் வெளியீட்டுக் கழகக் குழுவினர், சென்னை, 1969.

5 அறிவுடைநம்பி, ம சா., **'திருவிடை மருதூர் நொண்டி நாடகம்'**, தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் வளர்த்த தமிழ் இலக்கியம், பகுதி-1, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், 1994 பக் 216-243.

6 இராசேந்திரன், ம., **'நொண்டி நாடகங்கள்'**, தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை, உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1983 பக் 247-270.

7. கமாலுத்தீன், எஸ் எம்., **'சீதக்காதி நொண்டி நாடகம்'**, மணிவிளக்கு இதழ், ------, சென்னை, 1973.

8 சக்தி பெருமாள், **'திருச்செந்தூர் நொண்டி நாடகம்'**, மறைமலையடிகள் நூற்றாண்டுவிழா மலர், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1977

9 நயினார் முகம்மது, சி., **'நொண்டி நாடகம்'**, கட்டுரை, புவியெல்லாம் பொங்குக, உமறுப் பதிப்பகம், திருச்சி, 1976

10 பச்சமுத்து, ந, **'நொண்டி நாடகங்கள்– மக்கள் கவிதை'**, வானொலிப் பேச்சு.

11. மணவை முஸ்தபா, **'நொண்டி நாடகம்'**, தமிழில் இஸ்லாமிய இலக்கிய வடிவங்கள், மீரா பப்ளிகேஷன், சென்னை, 1986. பக். 169-182

12. மருதமுத்து, மொ., **'திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம் - சுவடி ஆய்வு'**, தமிழ்ப் பொழில், துணர்-71, மலர்-9, காந்தைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு, தஞ்சாவூர், 1998 பக்-399-408.

13. முகம்மது உசேன் நயினார், **'சீதக்காதி நொண்டி நாடகம் நூலாராய்ச்சி'** ------, கரூர், ----

14 லாரன்ஸ் அடிகள், எஸ்., **'மதுரைவீரன் கதையும் சாஸ்திரியாரின் ஞானநொண்டி நாடகமும் - ஓர் ஆய்வு'**, தரு, காலாண்டிதழ், உலகக் கிறித்துவத் தமிழ்ப் பேரவை, சென்னை, 1996 பக் 16-19

15 ஜமாலுதீன், அ., **'செய்தக்காதி நொண்டி நாடகம்'**, ஆறாவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை, தாகூர் அரசினர் கலைக்கல்லூரித் தமிழ்த்துறைச் சார்பு வெளியீடு, பாண்டிச்சேரி, 1964. ப 934

எம். ஃபில். ஆய்வு

16 அசோகன், வீ., **நொண்டி நாடகங்கள்**, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1979.

17. இளங்கோ, ந, **நொண்டி நாடகம் (சீதக்காதி நொண்டி நாடகமும் ஞான நொண்டி நாடகமும்)**, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை, 1991

18. கிருட்டிணமூர்த்தி, சி, **திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகம்**, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை, 1990.

எம்.லிட். ஆய்வு

19. செயராமன், ந.வீ., **பள்ளும் நொண்டி நாடகமும்**, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம், 1966

பிஎச். டி. ஆய்வு

20. குளத்தூரான், ஜி., **பள்ளு, குறவஞ்சி, நொண்டி நாடகம் ஆகியவற்றில் நாட்டுப்புறத் தாக்கம்**, கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம், 1982.

பி.ஜி. டிப்ளமோ ஆய்வு

21. உத்திராடம், கோ., **திருப்புல்லாணி நொண்டி நாடகம் மற்றும் சிற்றிலக்கியம்**, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1997.

* * * * *

Our Publications pertaining to Palm-leaf Manuscripts

Descriptive Catalagues of Palm-Leaf Manuscripts in Tamil,

General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel

1.	Vol I Part I	Editor	M. Shanmukham Pillai,	1990	Rs. 177.50	US $ 25
2.	Vol I Part II	Editor	M. Shanmukham Pillai,	1990	Rs. 177.50	US $ 25
3.	Vol II Part I	Editor	M. Shanmukham Pillai,	1991	Rs. 177.50	US $ 25
4.	Vol II Part II	Editor	M. Shanmukham Pillai,	1992	Rs. 225.50	US $ 25
5.	Vol III Part I	Editor	Dr. A. Thasarathan,	1993	Rs. 250.00	US $ 50
6.	Vol III Part II	Editor	Dr. A. Thasarathan,	1993	Rs. 250.00	US $ 50
7.	Vol IV Part I	Editor	Dr. P. Subramaniam,	1996	Rs. 250.00	US $ 50
8.	Vol IV Part II	Editor	Dr. P. Subramaniam,	1996	Rs. 250.00	US $ 50
9.	Vol V Part I	Editors	Dr. P. Subramaniam, Dr. K. Jayakumar,	1997	Rs. 250.00	US $ 25
10.	Vol V Part II	Editors	Dr. P. Subramaniam, Dr. K. Jayakumar,		(in print)	

Palm-Leaf Manuscript Publications

General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel

		Editors:			
1.	The Wandering Voice (3 Ballads),	Dr. R. Nirmala Devi,	1987	Rs. 120.00	US $ 32
2.	The Art of Drumming - Mattaḷaviyal,	Dr. V.P.K. Sundaram,	1988	Rs. 90.00	US $ 20
3.	The Dateless Muse - Veṅkalarājaṉ Katai,	Dr. R. Nirmala Devi,	1988	Rs. 80.00	US $ 20
4.	The Unsung Melodies, Palavēcañ Cērvaikkāraṉ Katai,	Dr. V. Murugan	1989	Rs.75.00	US $ 32
5.	The Divine Pilgrimage - Perumāḷcāmi katai,	M. Shanmukham Pillai,	1982	Rs. 200.00	US $ 40
6.	A Tale of Romance - Cakuntalai Nāṭakam,	Dr. A Thasarathan,	1993	Rs. 300.00	US $ 50
7.	Varma Cūttiram,	Dr. P. Subramaniam,	1994	Rs.400.00	US $ 50
8.	Nīli Yaṭcakāṉam,	Dr. P. Subramaniam,	1994	Rs. 150.00	US $ 20
9.	Peṇṇaraciyar katai,	Dr. K. Jayakumar, D. Boominaganathan	1995	Rs.100.00	US $ 20
10.	A Tale of Nemesis - Nīli Yaṭcakāṉam,	Dr. P. Subramaniam,	1996	Rs. 250.00	US $ 20
11.	The Valorous Virgins - Peṇṇaraciyar Katai,	Dr. K. Jayakumar D. Boominaganathan	1996	Rs.220.00	US $ 35
12.	A Tale of Betrayal - Cāraṅkataraṉ Yaṭcakāṉam,	Dr. P. Subramaniam,	1996	Rs.400.00	US $ 65
13.	The Epic Eternal - Irāmar Katai, Part I,	Dr. K. Jayakumar,	1996	Rs.450.00	US $ 65
14.	The Epic Eternal - Irāmar Katai, Part II,	Dr. K. Jayakumar,	1996	Rs.450.00	US $ 65
15.	Palm-leaf and other Manuscripts in Indian Languages,	Dr. A. Pandurangan, Dr. P. Maruthanayagam	1996	Rs.300.00	US $ 50
16.	Destiny and Divinity - Varāṅkaṉ Katai,	M. Parimanan,	1996	Rs.200.00	US $ 30
17.	The Vows Fulfilled - Āmaiyar Ammāṉai,	M. Maruthamuthu,	1996	Rs.450.00	US $ 65
18.	Poetic Petals in the Interior Landscape-Uttantaṉ Kōvai,	R. Jayalakshmi,	1997	Rs.400.00	US $ 50
19.	Where Justice Chimes	Dr. P. Subramaniam,	1997	Rs.400.00	US $ 50
20.	The Defender of the Faith	Dr. K. Jayakumar, R. Jayalakshmi,	1996	Rs.350.00	US $ 40